

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BOOK TWO

Queens OF HELL HOUSE

A Kildale Academy Novel

BEST SELLING AUTHOR
DAKOTA WILDE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Cehennem Evinin Kraliçeleri

BİR KILDALE AKADEMİSİ ROMANI
KİTAP İKİ

DAKOTA WILDE

OceanofPDF.com

Cehennem Evinin Kraliçeleri (Bir Kildale Akademisi Romanı: İkinci

Kitap) Copyright © 2023 by Dakota Wilde.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, yazarından yazılı izin alınmadıkça veya kısa alıntılar için kullanılmadıkça, elektronik veya mekanik araçlar da dahil olmak üzere herhangi bir biçimde çoğaltılamaz. Her türlü korsanlık yasaktır.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür. Gerçek olaylar, kişiler veya mekanlarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bahsedilen şarkılar, ürünler, TV şovları, filmler ve ünlü kişiler sadece isim olarak kurgusal bir kapasitede kullanılmıştır ve hiçbir şekilde bu kitapla bağlantılı değildir ve sanatçıları veya şirketleri temsil etmemektedir.

Kapak Tasarımı Dakota Wilde tarafından Canva ile

yapılmıştır İç Grafikler Canva ile yapılmıştır

✿ Vellum ile oluşturuldu

OceanofPDF.com

İçindekiler

[İçerik Uyarı Haritası](#)

[Çalışma](#)

[Listesi](#)

[Özeti](#)

[Karakter Kadrosu](#)

[Önsöz](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34](#)

[Bölüm 35](#)

[Bölüm 36](#)

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Bölüm 41](#)

[Bölüm 42](#)

[Bölüm 43](#)

[Bölüm 44](#)

[Bölüm 45](#)

[Bölüm 46](#)

[Bölüm 47](#)

[Bölüm 48](#)

[Bölüm 49](#)

[Bölüm 50](#)

[Bölüm 51](#)

[Bölüm 52](#)

[Bölüm 53](#)

[Bölüm 54](#)

[Bölüm 55](#)

[Bölüm 56](#)

[Bölüm 57](#)

[Bölüm 58](#)

[Bölüm 59](#)

[Bölüm 60](#)

[Bölüm 61](#)

[Bölüm 62](#)

[Bölüm 63](#)

[Bölüm 64](#)

[Bölüm 65](#)

[Bölüm 66](#)

[Bölüm 67](#)

[Bölüm 68](#)

[Bölüm 69](#)

[Bölüm 70](#)

[Bölüm 71](#)

[Bölüm 72](#)

[Sonsöz](#)

[Teşekkür Çalma](#)

[Listesi](#)

[Yazar Hakkında](#)

Ayrca Dakota Wilde

OceanofPDF.com

İçerik Uyarısı

Sevgili okuyucu, bu kitap karanlık ve grafik içeriklerle dolu, umarım hepsine hazırlıklı gidersiniz. Web sitemde sizin için tam bir liste hazırladım. Bu kitap 18 yaşından küçükler için uygun değildir.

Bu sayfalarda yer alan bazı içerikler tetikleyici veya rahatsız edici olabilir, ruh sağlığınız benim için çok önemli olduğundan lütfen bu uyarıları dikkate alın.

Bu bir neden romantizm seçimi ve bir uçurumla bitiyor.

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

Çalma Listesi

Spotify'da Queens of Hell House için çalma listesini .

Özet

Karakterlerimizi son gördüğümüzde, birkaç hayat tehlikedeydi. Sloan, Walker ve Garrison, Sloan'ın ağzında siyah çizgilerin oluşmasına ve nefes almasının zorlaşmasına neden olan bir turtu yemesinin ardından hastane kanadına doğru yola çıkmışlardı. Emmet ve müdürü Salem'i kaçırarak, hapsolmuş ruhların serbest bırakılmayı beklediği Araf'a giden perdeyi açmaya çalıştılar. Pierce ve Lukas, bağlarından kurtulduktan sonra peşlerinden koştular. Skye yardım getirmek için geride kaldı.

Pierce ve Lukas geldikten sonra, Lukas'ın kolundan, müdürün de başından vurulmasıyla sonuçlanan bir kavga çıktı. Salem'in elini perdenin üzerine koymasının ardından mağara çökmeye başlarken, kaçmaya çalışan birkaç kol uzandı.

Cehennem Evi dünyasına tekrar hoş geldiniz. Umarım beğenirsiniz.

OceanofPDF.com

Karakter Kadrosu

Cehennem Evinin Çocukları

1. Pierce "Pride" Ledger
2. Garrison "Greed" Hayes
3. Walker "Wrath" Hart
4. Emmet "Envy" St. James
5. Lukas "Lust" Ledger
6. Graham "Gluttony" Monroe
7. Sloan "Tembel" Hendrix

Kızlar

1. Salem Knox
2. Skye Dannon

OceanofPDF.com

*Hepimiz kendi kendimizin Őeytanıyız ve bu dünyayı kendimize cehennem
yapıyoruz.
- Oscar Wilde*

OceanofPDF.com

Önsöz

MÜDÜR- YIRMI ÜÇ YIL ÖNCE

ŞARKI: TERRIBLE THING BY AG

T Oda sadece bugün buraya çağırdığım altı adamın üzerinde gölgeler titreştiren birkaç serseri mumla aydınlanıyor. Her birinin bir ya da iki erkek çocuğu yolda. Hepsi genç, güçlü ve ama buraya gelme sebebim bu değil.

Onları buraya çağırdım. Kanlarında yatan şeye ihtiyacım var, ya da daha doğrusu yavrularının kanına. Buraya gelmek için gecenin karanlığında yolculuk etmişler, gece yarısı kanlı ay doğmadan önce varmışlardı.

"Kabul töreninin işe yaraması için her birinizin oğlunuza ilgili günahın ilk harfiyle isim vermesini istiyorum." Harrison Monroe'nun önünde duruyorum, saçları çoktan seyrelmiş, alnı boncuk boncuk terlemiş ve bağırsakları dar pantolonundan dışarı taşmış. Ona gümüş aşılı bıçağımı sap tarafı önde olacak şekilde uzatıyorum. Hafifçe titreyen minik eliyle kavırıyor.

"Emily ikizlere babasının adını vermeyi kafasına koymuştu." Leighton Ledger odanın diğer ucundan homurdanıyor, geniş omuzları gerginlikle gerilirken çenesi kasılıyor. Burada öğrenci olduğu zamandan bu yana pek değişmemiş, her zaman kendi istediği olana kadar zorluyor. Ona burada kimin yetkili olduğunu hatırlatabilmekten zevk alıyorum. O küçük pisliğe haddinin bildirilmesi gerekiyor. Parmaklarımı şıklatıyorum, desenli halının üzerinde yılan gibi kıvrılan ve ayak bileklerini sararak özenle cilalanmış ayakkabılarını karanlığa gömen sürünen siyah dumanı serbest bırakıyorum. Vücudunu sarmaya devam ediyor, katılaşıyor ve dikenlerle doluyor.

"Çeneni nasıl kapalı tutacağımı hiç bilemedin, Ledger." Yavaşça ona doğru yürüyorum, ta ki onun acınası haline bakana kadar.

inleyen bir form. Ben dikenleri esnek etine batırmaya devam ederken dişlerini birbirine geçiriyor, boynundaki kaslar geriliyor. İnsanlar ne kadar da kırılabilir şeyler.

Yanımdaki bir öksürük beni Ledger'a ders vermekten alıkoymadı, "Efendim. Kanlı ay başlıyor."

Parmak uçlarımdan siyah duman dökülürken omuzlarımı yuvarlıyor, kemiklerimde biriken gerginliği silkeliyorum. Bedenim harcadığım güç miktarını protesto ediyor ama ona bir ders verilmesi gerekiyor.

"İsimleri ilgili günahla başlayacak, Ledger. Fikrini değiştirmek istemiyorsan anlaşılmamız böyleydi." Ona bakarak söylüyorum. Bana dik dik bakarken sarmaşıklar vücudunda gezinmeye devam ediyor, derisini kesiyor, tasarımcı pantolonundan sızan kan yerde birikirken gözlerinden nefret fişkırıyor.

"Peki." Homurdanıyor. Bileğime bir fiske vurarak dikenleri ondan koparıyorum ve toza dönüşmelerini izliyorum.

Ben Ledger'ın iğrenç tavrıyla meşgulken, bıçak çemberin etrafında dolaştırılıyor ve davetlilerimin her birinin avuç dilimlemesine izin veriliyordu. En son Easton St. James bıçağı Leighton'a uzattı. Bacaklarındaki diken yaraları hâlâ tazeyken bile tereddüt ettiğini fark etmedim. Deliklerden kan sızıyordu.

Leighton Ledger'ın inatçılığı onun çöküşü olacaktı.

Bıçağı kaptım ve onun için avucunu kestim. Zaman çok önemliydi ve eğer kendisine vaat edilen şeyi istiyorsa, anlaşılmamızı yerine getirecekti.

Sekreterim altın bir kâse alıp odanın önünde duruyor ve her erkeğin kanından yedi damla, Leighton ikiz bebek beklediğinden on dört damla damlatmasını bekliyor.

Şaşırtıcı bir şekilde, Leighton yürüyüşünde hafif bir yalpalama ile ilk ayağa kalkıyor. Dayanılmaz bir acı içinde olduğunu bilerek sırtıyorum. Küçük pisliğin hakkı bu.

Elini kaldırıyor, altın saati mum ışığını yansıtarak kâsenin üzerinde duruyor.

Saat gece yarısını vuruyor ve kanından on dört damlayı kâseye bırakıyor, kâsenin dibini kırmızıya boyuyor. Bağlayıcı sözleri söylüyorum, "Kan bağlasın, peçe ayırsın. Eksikliklerini cehennem karşılayacak. Babanın ödediklerini oğullar taşıyacak. Varisleri için lüks ve sağlıklı bir hayat. Günahlar saklanacak, zamanı gelene kadar. İlahi güç sayesinde bana bırakıldı."

Ben kelimeleri söylerken, büyü onun içine doğru ilerliyor ve onu cehennem gücümle dolduruyor. Büyüyü söylemeyi bitirdiğimde yaraları kapanıyor.

"Şehvet ve Gurur oğlunuzun günahları olacak." Sırıtarak söylüyorum, nefret dolu bakışlarını tutuyorum.

Diğer adamlar sırayla oğullarının günahlarını topluyor ve oğullarının hayatlarını şeytanlara bağlıyorlar. Adamların her biri yeminlerini ederken, gözle görülür şekilde daha genç, daha sağlıklı görünüyorlar ve perspektif işlerinin artık başarılı olmak için sigortalı olduğunu biliyorum. Aralarındaki en dikkat çekici değişim, pantolonu gözle görülür şekilde bollaşan ve bir zamanlar seyrelemiş olan saçları gür ve canlı görünen Harrison'da yaşandı.

Hayattan istediğinizi elde etmek için şeytanla anlaşma yapmak gibisi yoktur.

"İnsanlar anlamayacak mı?" Harrison yere düşmesin diye pantolonunun paçalarını tutarak soruyor.

"İnsanlar görmek istediklerini görürler, Harrison. Yeterince söylersen apaçık bir yalana inanırlar."

Başını onaylarcasına salladı, paltosunu aldı ve geldiği yerden dışarı çıktı.

"İyi şanslar, Leighton." Yanından geçerken duyabileceği kadar yüksek sesle mırıldanıyorum. İfademi olduğu gibi kabul ederken yüzünde beliren alaycı ifadeyi kaçırmıyorum. İnce örtülü bir tehdit. Başını bana doğru eğiyor ve gecenin içinde kayboluyor.

Havada asılı duran gelecek vaadiyle her birinin dağılışını izlerken omuzlarımı yuvarlıyorum.

Kanlı ay gökyüzünü kızıla boyuyor ve ben bir duman bulutu soluyorum. Verdiğim nefesin sıcak havası gecenin serin havasına karışıyor. Perdenin arkasında hapsolmuş tüm ruhlarla yeniden bir araya gelmek için ihtiyacım olan büyüü tam olarak araştırarak neredeyse bir asır bekledim.

Cadılar bilgiyi gizlemek için büyük çaba sarf ettiklerinden doğru bilgiyi bulmak zor oldu. Neyse ki içlerinden biri hata yaptı ve bana tam olarak ihtiyacım olan şeyi verdi. Sadece biraz cazibe ve en genç Knox kardeşle flört etmek gerekiyordu.

Aptal kız.

Hatırladıkça dudaklarım bir gülümsemeye dönüşüyor. Gerçek aşk kisvesi altında benim için kalbini, bacaklarını ve aile mahzenini açmıştı. İnsanlar sevildiklerini hissetme şansı için tüm hayatlarını mahvedebilirler ve o da tam olarak bunu yaptı. Son duyduğuma göre annesi ve kız kardeşi onu diri diri yakmış, cinayeti örtbas etmişler elbette ama büyü her zaman iz bırakır.

Elde ettiğim büyüün talimatları açıktı. Geri kalanı serbest kalmadan önce yedi tanesini ortaya çıkarmalıydım. Zamanlama ve doğru malzemeler her şeydi. Buna doğru aileler de dahildi. İlk etapta perdenin kapanmasıyla bağlantılı olanlar. Kurucu aileler.

Şimdi, yirmi üç yıl sonra, perdenin ilk kapanışıyla aynı tarih ve saatte kullanacağım iksir için gerekli kanı temin etmişim. O anda yedi kişi oğulların bedenleriyle birleşmiş olacaktı. Tek umudum günahların başladığım işi bitirmeme yardım edecek kadar güçlü olmasıydı. Araf'ın zamanla gücünü senden çekip almak gibi bir huyu vardır. Bu düşünceyle çenemi gıcırdatırken buldum kendimi, zincirlerin ruhuma nasıl dokunduğunu, özümü nasıl kestiğini hatırladım. Dikenli tellerden yapılmış kırbaçların derimi tekrar tekrar yüzerken verdiği hissi.

Parmak eklemlerimi kırıp içeri dönüyorum, sekreterimi kovuyorum ve iksiri kasama koyuyorum.

Kilidin yerine oturduğundan emin olduktan sonra elimi, özgürlüğümün bu kilit parçasını barındıran buz gibi metalin üzerine koyuyorum. Büyü, bu gece buradan ayrılanların ve onların yavrularının ömür boyu sağlıklı ve başarılı olmasını sağlamıştı. Özellikle de o yedi çocuğun üniversite çağına sağ salim ulaşmasına ihtiyacım olduğu için. Gücümün tükendiğini iliklerime kadar hissediyorum ama bu fedakârlığa değer.

İçinde sıkışıp kaldığım bu kırılgan beden dinlenmeye ihtiyacı olduğunu fark ederek yatak odasına doğru ilerliyorum. Beni barındırması için bu kan ve kemik çuvalına güvenmek yerine neden kendime ait olmayı arzuladığımın bir başka hatırlatıcısı.

Yirmi üç yıl daha ve sonra hepimizin başından beri olması gerektiği gibi dünyanın karşısına çıkabilirsiniz. Uykuya dalmadan önce düşünüyorum, bağlı olduğum adam bunca zaman sonra hala benimle savaşmaya çalışıyor. Eninde sonunda kaprislerime boyun eğecekti. Hep öyle olur.

OceanofPDF.com

Birinci Bölüm

SLOAN-GÜNÜMÜZ

ŞARKI: NO TIME TO DIE BY BARBIE SELLERS, VIOLET ORLANDI

M Siyah damarlar vücudumda gezinirken ağzım sessiz bir çığlıkla açık. Dilim metalik yaban mersini tadıyla kaplanırken salyalarım sakallarına doğru süzülüyor. Her santimim dayanılmaz bir acı içinde. Daha önce hiç yaşamadığım bir acı. Nefes almaya çalıştıkça göğsüm daralıyor ve sinirlerime binlerce bıçak saplanıyormuş hissine kapılıyorum. Bedenim kontrolsüzce sallanırken ciğerlerim nefes alma çabasıyla yanıyor.

Hâlâ dün geceki Cadılar Bayramı kostümümü giyiyorum. Vücudumun her hücresiyle uyanık kalmak için savaşıırken parti sonrasının tortuları tenime yapışıyor.

O turtada ne vardı?

Güçlü eller beni evden çıkarıyor, hızla zayıflayan formumu itip kakıyor. Nefes almak için üzerimdeki baskı kaslarım acı içinde çığlık atıyor. Geniş kaslı bir sırtın üzerine yığılırken etrafımın farkında bile değilim.

Vücudumun işlevini yerine getirmekte zorlandığını hissettiğimde panik göğsümü pençeliyor.

Gözlerimden sıcak ve yakıcı yaşlar damlıyor, düşerken yüzümü boyuyor. Savrulurken uzun saçlarım yüzüme çarpıyor.

Arabanın deri fırlatıldığında kapının çarpma sesini duyuyorum, kendi hayatım elimden kayıp giderken altımda bir motor gürültüsü canlanıyor. Aklıma annemin ve küçük kardeşlerimin görüntüleri geliyor. I

Onları tekrar görmeyi her şeyden çok istiyorum ve yapıp yapamayacağımı merak ediyorum.

İçimden bir ses o kadar şanslı olmayabileceğimi söylüyor.

"Sloan, bizimle kal dostum. Hadi, hadi! Daha hızlı Garrison!" Gözlerim görüş alanımın kenarlarında oluşan küçük siyah iğne izlerine odaklanırken Walker'ın çığlığını duyuyorum.

"Gidebildiğim kadar hızlı gidiyorum!"

"Lanet , morarıyor." Walker bağıyor. "Ne yapacağız?"

"Sadece hava yolunu açık tut, neredeyse geldik!" Garrison gaz pedalına basıyor.

"Kalp masajı falan yapmam gerekmiyor mu?"

"Ben nereden bileyim? Ben işletme , tıp değil!"

Araba çakıllı yolda zıplayıp savruluyor, dolambaçlı caddede hızla ilerlerken kaya parçaları sıçırıyor. Görüşümdeki siyah noktalar büyürken yolu çevreleyen ağaçların yaprakları arasından ışık titriyor.

"Sloan! Sakın vazgeçeyim deme!" Walker bağıyor. Beni salladığını, ritmik darbelerle göğsüme bastırdığını fark ediyorum.

"Ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok!" İtmeye devam ederken söylüyor.

Uyanık kalmak için mücadele ediyorum. Ailemi tekrar görmek istiyorum. Ash Grove'daki evime en son iki yıl önce, bu lanetli yere gelmeden önce gitmiştim. Göğsümün içinde bu tembel hayvanla kapana kısılmadığım zamanlardı. Vücuduma yayılan acıya daha da gömülürken ürkütücü bir şekilde boş hissediyorum. Garrison arabanın frenlerine basarak beni önümdeki koltuklara savurdu.

"Kahretsin!" Walker beni çalışarak bağıyor.

"Onu kollarının altından tut!" Başım yana düşerken Garrison Walker'ı yönlendiriyor. Beni arabadan çıkardıklarını hissediyorum. Bir çift el ayak bileklerimde, diğeri ise beni çıplak göğüslerine doğru tutuyor.

İçlerinden biri yardım çağırıyor, ben de ellerinden kurtulup bir şeye çarparak binanın içine yuvarlanıyorum. Göğsüm sık nefeslerle kabarıyor. Yeterince hava alamıyormuşum gibi hissediyorum. Yüzümün üzerinden sert ve plastik kokan bir şey geçiyor. Serin eller tenimde gezinirken hava üzerime üflüyor.

"Seni yakaladık." Dirseğimin kıvrımına bir iğne saplanırken zayıf bir ses "Seni yakaladık" diyor. Kasılmaya başlıyorum, uzuvlarım kilitlenirken gözlerim başımın içine dönüyor.

I hissetmek onların eller rulo Ben üzerine benim yan,
önce I kayma bilinçsizliğe.

OceanofPDF.com

İkinci Bölüm

EMMET

ŞARKI: I'LL BE GOOD BY JAYMES YOUNG

M Başım dönüyor. Saç çizgimin arkasına gizlenmiş açık bir yaradan yüzüme kan damlıyor. Salem'in çılgınlıkları kulaklarımda çınlıyor ya da belki de mağara aşağı inerken aldığım darbeler yüzündendir.

Sikeyim.

Okul müdürü.

Beni tüm bu saçmalıklara bağlayan tüm kanıtları yok etmem gerekiyor. Bugüne hazırlanırken aramızdaki e-postaları çoktan silmiştim, ancak güvenlik görüntülerini silmeyi ve doğrudan ailemin şirketine kadar izlenebilecek USB'yi atmayı ihmal etmiştim. Bu lanet olası kanıt beni bir çakmağın çakılmasından daha hızlı bir şekilde hapse attırabilirdi.

Babamın hiçbir telkini, soğuk ve sert kanıtlardan kışımı kurtaramaz. Eğer zamanında ulaşabilirsem, benim sözüme karşı onlarınki olacak. Ve insanlar aileme bulaşmamaları gerektiğini çok iyi biliyorlar. Benim için gelmeye çalışıyorlar.

Az önce indiğimiz patikada tökezleyerek yukarı çıktım. Hay sikeyim. Ne kadar zaman önceydi bu?

Saat kaçtı?

Okyanustan gelen kızgın kara bulutlar sağanak yağış tehdidinde bulunurken gökyüzü uğursuz görünüyor. Daha önceki parlak esintili güne göre tam bir tezat. Göğsümü ovuyorum.

İşe yaradı mı? Kaşlarımı çatıyorum, alın kaslarımın aşağı doğru çekilme hareketi kafatasımda keskin bir acıya yol açıyor. Zorla göz kırpiyorum

derin nefes alıyorum. Geçene kadar burnumdan alıp ağzımdan veriyorum.

Yolun kenarına sendeleyerek çıkarken parmaklarım dallara saplanıyor. Görüşüm dalgalanırken kendimi sabitliyorum. Ben hareket etmesem bile çevrem hareket ediyor. Zihnim fazla mesai yapmaya başlıyor, düşüncelerim işleyebileceğimden daha hızlı geliyor. Müdürün evinden USB'yi almam gerekiyor ve bu düşünce beni teşvik eden tek şey. Vücuduma, bir ayağımı diğerinin önüne atarak bu Allah'ın belası tepeyi tırmanmaya devam etme motivasyonu veriyor.

Aklımda bir hedefle, kayalık araziye tırmanıyorum. Kendimi dik tutmak için tüm enerjimi harcıyorum. Başım omuzlarımda ağırlaşıyor ve uzanıp bu baş dönmesini durdurmaktan başka bir şey istemiyorum.

Pierce, Salem ve Lukas'ı yıkıma terk etmişim ve vücudumu kaplayan o tanıdık Kıskançlık ürpertisini hissettim. Rahat bir nefes aldım. Küçük pislik hâlâ oradaydı. Salem perdeyi açmış olmalı.

Kalan tüm gücümü topladım, bu kanıttan kurtulmaya her zamankinden daha kararlıydım.

Biz daha doğmadan önce belirlenmiş şeyler için batmayacaktım.

Anlaşmalar yapılmıştı. Varlığımız bir pazarlık kozu olarak kullanıldı. Hepimizin oynayacak bir rolü vardı ve ben kendiminkini biliyordum.

Tepeye tırmanıp evin önünden koşarak geçiyorum ve Skye'ın pencereden volta attığını görüyorum. Nefes almak için bir ağaca yaslandım. Belli ki sinirlenmiş. Elinde telefon, bağlanmaya çalışıyor.

Saatimi kontrol ediyorum, taktığımı hatırlıyorum.

Sabah 8:16.

Müdürün evine gidip kanıtları yok etmek için on beş dakikadan az zamanım var. Dernek evine geri dönmenin şu anda bir seçenek olmadığını biliyorum. Possession'dan kalkan bir sonraki feribota atlayıp bir plan yapana kadar ortalıkta görünmemem gerekiyor. Salem ve çocuklara bir şey olmazdı ama bana sırt çevirmeleri için burada kalamazdım. Eğer kalırsam muhtemelen beni uykumda öldürmeye çalışırlar.

Hayır, buraya geri dönmeyi planlıyorsam kendime bir güvenlik bulmalıyım.

Bu adadan, Cehennem Evi'nden ve iblislerinden uzaklaşmak için tüm gücümü bacaklarıma vererek koşmaya başladım.

OceanofPDF.com

Üçüncü Bölüm

SALEM

ŞARKI: LEAGUE OF LEGENDS'DAN EFSANELER ASLA ÖLMEZ, AKINTIYA KARŞI

M Gözlerim irkilerek açıldı ve sesli bir nefes verdim. Kornealarımı kasıtlı olarak kumla yıkamışım gibi pütürlü hissediyorum. Görmek için çaba sarf ediyorum. Her şey bulanık ve çarpık görünüyor. Gözlerimi kırıştırıyorum,

Kirin ardını görmeye çalışıyorum. Pierce'a uzandım ama ellerim boş kaldı.

"Nerede o?" Mırıldanıyorum, karanlık ve çarpık yüz hatları harap olmuş görünen Lukas'ı fark ediyorum, gömleğinin her tarafı kan içinde. Sesim benimki gibi bile çıkmıyor, onun yerine ses kutuma taş atmışım gibi çakıllı ve neredeyse şeytani bir ses çıkıyor. Yırtık kıyafetlerime sızan nemin soğuk havada titrememe neden olduğunu hissediyorum.

Ellerimi başıma götürüyorum. Kollarım bana bağlı değilmiş gibi hissediyorum. Onları hareket ettirdiğimi biliyorum ama sanki kendi bedenimde değilmişim gibi hissediyorum. Bu his içime bir panik dalgası gönderiyor. Gözlerimi kaydırıyorum ve keskin bir acı üzerime çökerken etimi hissediyorum.

Pierce neredeydi?

Düşüncelerim yavaşça birleşiyor.

Mağara. Müdür. Silah. Aman

Tanrım.

Pierce.

Kalbime bir keder saplanıyor.

"Gitmemiz gerek Salem." Sesi çok tanıdık geliyor ama yine de yanlış. Yüzü aynı kumaştan kesilmiş olsa da o Pierce değil.

Doğrulmayı başarıyorum; kum tenimi kaplıyor ve ayaklarım tuzlu suyun vurduğu yerlerde yanıyor. Kayalar etimi sıyrırken buraya çıplak ayakla nasıl yürüdüğümü hatırlıyorum. Kesikler kan ve tuz karışımıyla acıyor.

"Hayır." Lukas kolumu çekiştirirken haykırıyorum. Dünya etrafımda dönerken taze gözyaşları yüzümden aşağı akıyor. "Onu dışarı çıkarmalıyız!"

"Salem, yapabileceğimiz bir şey yok."

Tüm hayatımı neyi yapıp neyi yapamayacağımın söylenmesiyle geçirdim ve şüphe seslerini dinlersem lanetlenirim.

"Beni izle amına koyayım." Enkaza doğru tepinerek ilerliyorum, dik durmak için mücadele ederken ayaklarım acı içinde bağılıyor. Kolumu kaldırıp içimdeki o kuyuyu aradım. Futbol maçı sırasında hissetmişim ve elimi duvara bastırduğimde bir kez daha hissettim ama yumuşak bir güç tınısıyla karşılaşmak yerine hiçbir şey hissetmedim.

Ellerimi molozların üzerine uzatarak çığlık atıyor, kendi içimi kazarken tekrar bayılmamaya çalışarak ayaklarımın üzerinde sallanıyorum. Pierce'ın bana ihtiyacı vardı ve onu buradan çıkarana kadar gitmeyecektim. İçimdeki o güç kuyusunu kazıyor, daha önce hissettiğim sihrin bir parçasını bile bulmaya çalışıyordum.

Hiçbir şey, hiçbir şey, lanet olası hiçbir şey. *Neredeydi lan bu?*

Çaresizlik çığlığı attım. "Pierce!" diye seslendim ama okyanusun kayayla buluşma sesinden başka bir şey duymadım.

Bacaklarım altıma çöküyor, okyanus kıyıya vururken dizlerim kumla karışık kayalara çarpıyor.

Gitmiş olamaz. O sadece buradaydı. Eli benim elimdeydi! Kendimi tamamen ölümlü hissederken gözyaşlarım yüzümden aşağı akıyor. Yeterince zamanımız olmadı. İnançsızlık içinde moloz yığınlarına bakıyorum. "Pierce!" Bir kez daha haykırdım.

Lukas arkamdan geliyor ve beni aceleyle devrilen bir kayadan uzaklaştırıyor. Bizi birkaç metre farkla ıskaladı.

Etrafımıza bakıyorum ve hâlâ mağaranın ağzında olduğumuzu ve hızla çökmekte olduğunu fark ediyorum. Beni uzaklaştırmayı başardı. Daha yüksek bir yere tırmanıyoruz, her şey kendi üzerine katlanırken mağaradan yukarı ve dışarı çıkıyoruz.

OceanofPDF.com

Dördüncü Bölüm

LUKAS

ŞARKI: BEFORE YOU GO BY LEWIS CAPALDI

T Kolumdaki açık yaradan kan damlarken hata boğazıma dolanıyor. Salem'i molozların arasından çekip çıkarmayı başarırken kurşun tüm uzuvlarımı saran yakıcı bir acı bıraktı. O

Yol boyunca benimle savaşıyor, ikizimi sıkıştıran kaya yığınının doğru kolunu kaldırıyor.

Salem, Pierce için kan donduran bir çılgılık atıyor. Dizlerinin üzerine çökmeden önce rüzgâr etrafımızı sararken onun adı çatlamış dudaklarından dökülüyor.

Bir zamanlar devasa bir mağara olan yere baktığımda, hayatta kalmasının mümkün olmadığını biliyorum. Zaten hırpalanmış olan kalbim bu bilgiyle paramparça oluyor. Dünyam kendi ekseninde dönerken gözyaşlarımın çamurlu yüzümden aşağı süzüldüğünü hissediyorum.

"Salem, o gitti." Kelimeler boğazımdan zorlukla kaçıyor, söylemeyi başardığım her hecede ısıyor.

"Gitmemiz gerek." Her an bayılacakmışım gibi hissederek ısrar ediyorum.

Başını sallıyor, keçeleşmiş siyah saçları hareketle birlikte sallanıyor. Zümrüt yeşili gözlerinden dökülen yaşlar, kirle kaplanmış yüzünü ikiye bölerek kiri kesiyor. Yaralı kolumu tutarak bana doğru koşuyor. Temas edince irkildim.

"Kahretsin. Lukas, hastaneye gitmen gerek." Gömleğinden bir parça koparıyor, kan akışını durdurmak için koluma sarıyor, sıkıca bağlıyor ve sinir uçlarıma iğneler gönderiyor. Kolumun üzerinde dengesizce sallanıyorum.

ayaklarım, ne kadar kan kaybettiğimden emin değilim. Birlikte patıkada tökezlerken kendimi Salem'e yaslanmış buluyorum; ayaklarım kendi kendine hareket ediyor.

Önce annemi kaybettim, şimdi de Pierce'ı. Birlikte yürürken, annemi nasıl bulduğuma dair bir anı zihnimde canlanıyor.

Otobüsten yeni inmiştım, elimde karnem, evimizin dolambaçlı merdivenlerini hızla çıkıyordum. Pierce bir şeyler atıştırmak için mutfığa gitmişti, ben de annemi arıyordum. Son birkaç haftadır başının ağrıdığını ve dinlenmeye ihtiyacı olduğunu söyleyerek yatağına çekilmişti. Sessizliği fark edemeyecek kadar heyecanlıydım. Belki kendi kafama bu kadar takılmamış olsaydım, etrafa saçılmış kıyafetlerini ve havadaki metalik kan kokusunu fark ederdim, ama fark etmedim. Kendi ayakkabılarımın fayans zemine vuruşundan başka bir şey fark etmedim. Ağır kapısını iterek açtım ve yatağının yanına gittiğimde boş olduğunu gördüm. Hap şişeleri her zamanki gibi üstünü kirletiyordu. Etrafa bakındım ve banyo kapısının açık olduğunu fark ettim.

"Anne?" diye seslendim. Sırt çantamı yere bırakarak seslendim ve neyle karşılaşacağımdan tamamen habersiz bir şekilde yavaşça yürüdüm.

Ayaklarım fayansın üzerinde kaydı. Gözlerim annemin çıplak, hareketsiz ve yığılmış halini aldı. Küvetin suyu kırmızıydı. Esmer saçları porselen küvete yapışırken burnunu ve ağzını kaplıyordu.

"Anne?" Sesim ciyak ciyak çıkıyordu. Kollarındaki iki derin yaraya baktım. Karnemi bıraktığımı hissettim, sanki ağır çekimdeymiş gibi yere düşmesine izin verdim. "ANNE!" Yanına gidip bağırdım, omzunu salladım ama kırmızı suyun içine daha fazla kaymasına neden oldum. Elimi çektim, uçlarından kırmızı su damlıyordu.

"Lukass!" Pierce odanın dışından seslendi. Ne yaptığımı görmesini engellemek için kapıya doğru koştum.

O zaman da şimdi olduğu gibi hayatımın asla eskisi gibi olmayacağını biliyordum. Pierce'ın kaybı kalbimi sıkıştırıyor, beni tamamen raydan çıkarmakla tehdit ediyordu. Salem'in gözyaşları gömleğimi ıslatırken kendimi kapattığımı, kederin beni tükettiğini hissedebiliyordum.

Ne kadar zamandır burada olduğumuzu bilmiyorum ama gökyüzü fırtına vaat eden grinin tehditkâr bir tonuna dönüşüyordu. Öfkeyle gökyüzüne bakıyor, ağaçların arasından kardeşimi benden alan tanrıya göz kırpmıyor ve intikamımı her ne şekilde olursa olsun almaya yemin ediyorum. Tırmanırken karanlığın zaten lekeli olan kalbimin derinliklerine yerleştiğini hissediyorum

Cehennem Evi'ne geri dönüyoruz. Kırıldık, zar zor tutunuyoruz ve Pierce olmadan geri dönüyoruz.

OceanofPDF.com

Beşinci Bölüm

GÖKYÜZÜ

ŞARKI: 911 BY ELLISE

Telimdeki telefon bir sinyale bağlanmaya çalışırken bip sesi çıkarıyor. Ev çok sessiz, bu da göğsümde çarpan kalbimin sesini olduğundan daha yüksek gösteriyor. Adrenalin hala akıyor

Kelepçelerimden kurtulduktan sonra vücuduma yayılıyor. Ellerim ter içinde kalıyor ve telefonumu tutmamı zorlaştırıyor, ekrana bir kez daha bakıp bağlanmasını istiyorum, ellerim endişeden titriyor.

"Lütfen, lütfen, lütfen." Telefona yalvarıyorum, ancak başka bir bağlanılamadı bildirimi alıyorum.

"Allah kahretsin!" Telefonu tezgâhın üzerine fırlatarak çığlık atıyorum. Granite çarpıyor ama neyse ki ekran sağlam kalıyor.

Graham karnını kaşıyarak içeri giriyor, pijama pantolonu kalçalarından aşağı sarkıyor. Yüzündeki rahat ifade, bu sabah burada yaşananlarla tamamen alakasız görünüyor. *Tanrım, gittiklerinden beri ne kadar zaman geçti ki?*

"Amore?" Uykuyla karışık sesi beni çağırıyor. Ona doğru koşup kollarımı boynuna doladığımda ve yüzümü sert göğsüne gömdüğümde düşünmüyorum bile. Beni hemen kucaklıyor, parmaklarını saçlarımın arasından geçiriyor ve başımı ona bakmam için geriye yatırıyor. Çenemi kavrarken başparmağını ıslak yanağımda gezdiriyor.

"Ne oldu?" Ben ona doğru bastırırken soruyor.

Burnumu çekerken gözlerim dolmaya başladığında anılar düşüncelerime saldırıyor, her korkunç an bilincimi tırmalıyor. Başımı sallıyorum

ileri geri gidip göğsünü itmeye çalışıyorum ama beni ön kolumdan tutuyor ve kaşlarını çatarak kırmızı girintilere bakıyor.

"Bunu sana kim yaptı? Lukas mıydı?" Kolumu tutarak soruyor. Davranışları zorlukla kontrol altına alınmış bir öfke çizgisinde ilerlerken aynı zamanda bana karşı inanılmaz derecede nazik davranıyor. Eğer bu kadar korkmuş olmasaydım, bu adamın ne kadar tatlı ve seksi olduğunu görmek için kelebeklerle savaştığım zorunda kalırdım.

"Hayır, hayır. Lukas değil. Okul müdürü. Salem'i kaçırdı. Emmet de ona yardım etti."

Graham'ın tüm vücudu hareketsiz kalır.

"Sloan, Walker ve Garrison tarafından revire götürüldü, zehirli bir parça turta yemiş ya da... ya da bir tür reaksiyon göstermiş." Devam ediyorum, kelimeler ağzımdan ifade edebildiğimden daha hızlı akıyor. "Neler olduğunu bilmiyorum, bir dakika önce mutlu bir şekilde uyanıyordum ve sonra Emmet tarafından bağlanırken bana bir silah doğrultuldu." Graham'ın gözleri bariz bir öfkeyle kızarmış bileklerimin üzerinde geziniyor. Geniş kollarının beni sardığını hissediyorum ve derimin altında bir titreşim oluşuyor. Fiziksel olarak titriyorum ve düşüncelerim bir endişe fırtınasına dönüşüyor.

Salem için endişeleniyor. Lukas hakkında. Sloan.

Pierce hakkında. Lanet olası Emmet.

"Emmet'in seni bağladığını mı söyledin?" Graham uzun parmaklarıyla sırtımda ve kollarımda küçük, sert daireler çizerek soruyor. Nefesi boynuma çarparak zaten titreyen bedenimi aşırı hızlanmaya itiyor.

"Acil servisi aramayı denedim ama sinyal alamıyorum. Pierce ve Lukas Salem'in peşinden koştu. Emmet ve müdür onu aldı."

Graham beni bıraktı ve eşofmanının ceplerini yokladı. "Ne yapıyorsun?" Dalgınca ağrıyan bileklerimi kavrayarak soruyorum.

"Telefonumu arıyorum. Cazzo. Siktir! Odamda unutmuşum." Mutfaktan dışarı fırladı.

Tezgâha doğru yürüyorum ve telefonumu elime alıp sinyal gücünü kontrol ediyorum. Hâlâ bir şey yok. Kırılmış elimi karışmış saçlarımın arasında gezdiriyorum, baskıdan dolayı yüzüm buruşuyor.

İleri geri volta atmaya başladım, biriyle iletişim kurma çabalarımaya devam ediyordum. Herhangi biriyle. Parmaklarım aynı üç numarayı tuşluyor, ama hep aynı sonucu alıyorum.

Başlarına her şey gelebilirdi ama silah duymamış olmam beni rahatlatmış. Bu pek bir şey ifade etmiyor. Onlar

Bir süreliğine gitmişlerdi ve onları götürdüğü yerden kolayca uzaklaşabilirdik ama bunu atlatmak için her şeye tutunmaya hazırdım.

"Sinyal yok." Graham aceleyle yanıma döndü. Darmadağınık görüntüsüne bakıyorum ve varlığıyla rahatlıyorum. Saçları uykunun delik deşik ettiği gözlerinin üzerine dökülürken hafiften tarçın kokuyor.

Avucunu sırtıma bastırıyor, kırılmış gömleğimle pantolonumun arasındaki teni ovuyor. Üşümüş tenime sızan sıcaklığı hoş bir teselli oluyor ve endişeli düşüncelerimin odaklanmasına yardımcı oluyor.

Yüksek sesle, sarsılmış bir nefes verdim. "Sürekli aklımdan geçiriyorum. Müdür Salem'den ne istiyor olabilir?" Graham'ın elinin sorum karşısında titrediğini ama sonra rahatlatıcı hareketine devam ettiğini hissediyorum. Onu hazırlıksız yakalayıp üzerine atıyorum.

"Bir şey biliyorsun." Gözlerimi ona dikerek söylüyorum. Ellerini ceplerine sokuyor ve bembeyaz dişlerinin arasından alt dudağını ısırıyor. Cildi bu hareketle gerilirken gamzeleri kayboluyor.

Tam o sırada evin arkasından bir patlama sesi geldi. Graham ve ben göz göze geldikten sonra koşarak araştırmaya başladık.

Graham kapıya benden önce varıyor ve tutarsız bir Lukas'ı evin içine taşıyor. Bir zamanlar beyaz olan gömleğini kan ve kir kaplamıştı. Salem hemen arkasında, aynı derecede perişan ve dağınık görünüyor. Pierce'ın yardıma ihtiyacı olup olmadığını görmek için arkalarından bakıyorum ama başını ileri geri sallayan Salem'in perişan bakışlarını yakalıyorum. Yanına gidip vücuduma yaslanmasına izin veriyorum.

Donmuş, ıslanmış ve sırlıslam olmuş.

"Ne oldu?" İkisinin arasına bakarak soruyorum, kalp atışlarım göğsüme çarpıyor. *Pierce neredeydi? Ya Emmet? Okul müdürü?*

"Revire gitmesi gerekiyor Graham." Salem talimat veriyor, sesi çığlık atıyormuş gibi kısık. O sırada Lukas'ın kolunu fark ediyorum ve soluğumun kesildiğini duyuyorum, doğruca ona gitmek istiyorum ama hareket edersem Salem'in bayılmasından korkuyorum. Graham başını sallıyor, telefonunu cebine atıyor ve Lukas'ı arkadan çıkarıyor. Lukas'ın başını Graham'ın omzuna yaslayışını izliyorum ve kalbimin çarparak mideme indiğini hissediyorum. Onunla gitmek istiyorum ama Salem'in şu anda bana ihtiyacı olduğunu biliyorum.

"Salem? Seninle gelmemi ister misin? Yaralandın mı? Ne oldu?" Soruyorum, kelimeleri ne kadar hızlı söylediğim neredeyse birbirine karışıyor.

Başını ileri geri sallıyor, ıslak saçları hafifçe üşümüş omuzlarına . Kirli yüzünden gözyaşları serbestçe akıyor. Oturma odasına doğru yürürken bana doğru topallıyor.

"Müdürün tekrar içeri dalması konusunda endişelenmeme gerek var mı?" Ağırlığını bedenime yaslayarak, soğuk ve nemli teninin iliklerime kadar işlediğini hissederek soruyorum.

Ağzından bir hıçkırık çıkarken onu kanepeye yatırmaya yardım ediyorum.

"Neye ihtiyacın var?" "Neye ihtiyacın var?" diye sorduğumda, sadece gözlerinden süzülen yaşlarla karşılaşıyorum.

Hıçkıra hıçkıra acı dolu bir nefes alırken yüzü. Kendimi inanılmaz derecede işe yaramaz hissediyorum, midemde sürekli bir endişe düğümü var. Ne olduğundan ya da en iyi arkadaşşıma battaniye vermek dışında nasıl yardım edebileceğimden emin değilim. Gelişigüzel örülmüş bir battaniye alıyorum ama parmaklarım yırtık pırtık ipliği kavrarken yerdeki kan lekelerini fark ediyorum.

"Aman Tanrım, Salem. Ayakların!" Çıplak, kanlı ayaklarına bakıyorum, baldırlarındaki çiziklere ilk kez dikkat ediyorum. "Doktora gitmemiz gerek. Hemen şimdi." Telefonumu ve çantamı alıp ayakkabılarımı bulmaya giderken Salem uzandığım donuk battaniyeye sarılmış yatıyordu.

Gözyaşları, kir ve kanla kaplı ve tamamen kaybetmekten saniyeler uzakta görünüyor. Güçlü, ateşli arkadaşşıımın bu kadar kırılmış görünmesi beni derinden sarsıyor.

Dışarıda korkunç bir şey olmuş olabileceği aklıma geliyor. Suni kürkle kaplı botlarımı çorapsız ayaklarıma geçirirken endişe boğazımı tırmalıyor. Sadece birkaç saat önce hayatımın en güzel anlarını yaşarken, bir kâbusa uyanmış olmam beni dehşete düşürüyor.

Hayatın göz açıp kapayıncaya kadar ne kadar hızlı bir şekilde size sırt çevirebildiğine hayret etmekten kendimi alamıyorum.

Birkaç kâğıt havlu alıp Salem'in ayaklarını sarıyorum, daha fazla zarar vermemeye dikkat ediyorum. Onu kanepeye kadar zar zor götürmeyi başarabilirsem buradan nasıl çıkaracağımdan emin değilim. Yaraların çoğu artık aktif olarak kanamıyor gibi görünüyor ama yürümeye başlarsa yaraların tekrar açılacağını biliyorum. Kampüste arabam yoktu ve sinyal olmadan kampüs içi ulaşımı arayamazdım, ki o da golf arabasında çoğu zaman kafayı bulmuş bir adamdan ibaretti.

Garrison ve Walker suratları asık bir şekilde ön kapıdan içeri dalarken bir patlama sesi beni hayallerimden uyandırıyor. Ayağa fırlıyorum ve kanlı sahneye bakmalarını izliyorum.

"Ne oldu lan?" Walker homurdanarak oturma odasına, Salem'in yanına doğru ilerliyor. Uzun bacakları saniyeler içinde onu geniş, darmadağınık odanın bir ucundan diğer ucuna ustalıklı taşıyor.

"Bir doktora ihtiyacı var." Elimde kâğıt havluyla beceriksizce ayakta dururken söylüyorum.

Açıklanacak çok şey var ve hala bilmediğim çok şey var.

Walker'ın onu zahmetsizce kaslı kollarının arasına almasını izliyorum. Kız hemen kendini ona yaslıyor ve yüzünü gömleğinin içine saklıyor. Walker'ın yüzündeki ifade, bunu yapanı öldürmesine saniyeler kalmış gibi görünüyor ve bir an için ben de aynı şeyi hissediyorum, sonra kapıdan çıkıp Garrison'a peşinden gelmesini bağılıyor.

Salem ve Lukas'ın iyi olduğundan emin olmak için ayaklarım kendiliğinden hareket ediyor. Tüm sorularım bekleyebilir.

OceanofPDF.com

Altıncı Bölüm

LUKAS

ŞARKI: HELP I'M ALIVE BY METRIC

T O aptal makine ve sürekli biplemesi beni çıldırtacak. Üç gün oldu ve bu sürenin çoğunda bilincim yerinde değildi. En azından kendimden geçtiğimde, içimi burkan şu anda beni çevreleyen gerçeklik.

Polis iki kez geldi ve dişlerimi sıkkan saçma sapan sorular sordu. Zaten bir şey yapacakları da yoktu. Soru sorma biçimleri, ne olduğuna dair kararlarını çoktan verdiklerini anlamamı sağladı.

Aynı anda hem hiçbir şey hem de her şeyi hissediyorum. Yine de keder, zaten hasarlı olan kalbimi kemiren sürekli bir kara delik.

Görünüşe göre Graham beni tam zamanında hastaneye yetiştirmiş. Önemli miktarda kan kaybetmiştim ve beni stabil tutmak için birkaç kez kan nakli yapılmıştı. Doktorların söylediğine göre ölmüş olmam gerekiyordu ama vücudumun çektiği onca çileye rağmen hayata tutunmuştum.

Belki de gitmeme izin vermek daha nazik bir davranış olurdu, çünkü ikizimin olmadığı bir dünyada uyanmak beni onunla birlikte götürülmüş olmayı dilemeye itti.

Sloan yanımdaki yatakta, benden daha kötü durumda ama yine de dayanıyor. Hemşireler ikimize de yaltaklanıyor, başlarını sallıyor ve nefeslerinin altında "mucize" kelimesini mırıldanıyorlar. Sürekli tepemde dolaşmalarından dolayı kendimi boğulmuş hissediyorum. Saatlerce beni dürtüp durmaları zaten kötü olan ruh halimi daha da kötüleştiriyor.

Skye iki yatağımızın arasında, onun için getirmiş olmalılar, pelüş bir sandalyede kıvrılmış uyuyor. Yüzünü boyayan koyu halkaları buradan seçebiliyorum. Genellikle atkuyruğu yaptığı saçlarını dağınık bir şekilde topuz yapmış, kafasının üzerinde yamuk duruyor. Uyanık olduğunu bildiğim her an uyuyor numarası yapıyorum. Gözlerinin beni delip geçtiğini, cevaplamaya hazır olmadığım soruları sormak için beklediğini hissediyorum. O benden çok daha fazlasını hak ediyor ve ben onun bana değer verdiği hissini biraz daha sürdürmek istiyorum.

"Bugün nasıl hissediyoruz?" Parlak gözlü bir hemşire bağırarak Skye'ı uykusundan uyandırıyor. Beni kontrol etmeye başlamadan önce cevabımı beklemiyor.

Skye'ın dudaklarının kenarına yapışan salya kalbimi sızlatıyor, keşke başparmağımla silebilsem diyorum. Berrak mavi gözleri benimkilerle buluşuyor ve uzun zamandır sakladığım gerçeği görmesini istemediğim için gözlerimi kaçırıyorum. Gözlerinin vücudumda gezindiğini hissedince dişlerimi sıkıyorum, verilen zararı değerlendiriyorum.

Hepimiz hakkındaki gerçeği öğrendiğinde onu da kaybedeceğimi biliyorum.

Hiçbir aklı başında insan içine şeytan girmiş biriyle çıkmak istemez.

Hemşire hayati değerlerimi kontrol ettikten ve bandajımı değiştirdikten sonra yanımdan hızla geçip Sloan'a bakmaya gidiyor. Göz ucuyla Skye'ı görüyorum, dudağını sıkıyor ve parmaklarını bol *The Who* tişörtünün etrafında dolaştırıyor. Uykusuz bile olsa, lanet olası bir melek gibi görünüyordu ve ben burada, lanet olası bir şeytanın vücut bulmuş haliydim. Kötülüğün tanımı damarlarımda dolaşıyor.

Kendimi göğsümde ikamet eden şeytanı kontrol ederken buluyorum ve hissetme şeklindeki ince değişimi fark ediyorum. Her zaman ayrı, bir parazit gibi dikilmiş gibi hissettirirdi, ama şimdi sanki bir dikişi kopmuş ve özü yavaşça içime sızıyormuş gibi geliyor. Kesintisiz bip sesinin hızlandığını duyuyorum, içimdeki paniği artırıyor. Skye'ın gözleri benden hayati göstergelerimi gösteren makineye kayıyor. Vücudunu kıvrılmış pozisyonundan kurtararak yanıma doğru süzülüyor - o bebek mavileri içinde yüzen acıma. Elime uzanıyor, ama ben onu geri çekiyorum.

Yüzünün parçalanışını izliyorum. Beni teselli etmek istediğini biliyorum ve ona izin vermekten başka bir şey istemiyorum, ama yapamam. Onu kendi şartlarımla kaybetmek ve hâlâ yapabiliyorken kendimden uzaklaştırmak daha iyi. Zaten bu onun iyiliği için. O benim gibiler için fazla saf. Ona sadece kalp ağrısı çektirir ve geri dönülmez bir şekilde zarar veririm.

"Burada olmamalısın." Söylemeyi başarıyorum, sesim kullanılmadığı için boğuk çıkıyor.

Ona tokat atmışım gibi bakıyor ama hemen toparlanıyor. "Başka nerede olabilirim, Lukas?"

Sorduğu soru aramızdaki havada asılı kalıyor, yüzümü inceliyor, ben de soğuk ve rahatsız olmamak için çok çalışıyorum. Sanki ona bu şekilde davranmak kalbime bir bıçak saplamak değilmiş gibi.

Kaşlarını kaldırarak meydan okurcasına bana bakıyor. Onu reddettiğimi bilerek, daha fazla kırılmasını izlemek zorunda kalmamak için başka tarafa bakıyorum.

"Burası hariç her yer."

"Ama-"

"Seni burada istemiyorum." Tükürürken yalanın dilimi hissediyorum.

Sözlerimin zehri göğsünün tam ortasına isabet etti. Gitmek için topuklarının üzerinde dönüyor, çıkarken eskiz defterini ve çantasını alıyor. Giderken birkaç sayfa yere düşüyor ama onları toplamak için durmuyor.

Hemşire odanın diğer tarafından boğazını temizliyor, stetoskopu Sloan'ın göğsünün üzerinde duruyor. Kaşlarımı çatarak ona bakıyorum, kendi işine bakmasını istiyorum.

Öyle bir şansımız yok.

"O kız günlerdir burada bekliyor, biliyorsun." Ağrı kesici ilaçlarımdan sorumlu kişiye saldırmamak için dişlerimi sıkıyorum. "Fazla uyumadı ve gitmeyi reddetti. Kalmasına izin vermek için politikayı çiğnedik."

"Belki de o zaman bu politikayı izlemeliydin." Boyunun ölçüsünü alarak ayağa kalkıyor ve keskin gözleriyle beni değerlendiriyor.

Ona sırtımı dönüyorum ve suçluluk ve nefretin üzerime çöktüğünü hissediyorum. Onları hoş karşılıyorum, acıyı hoş karşılıyorum, kardeşime yaptığım gibi başarısız olduğum için acı çekmeliyim. Onu dışarı çıkarmalıydım. Düşüncelerime dalmışken, hemşirenin Skye'ın düşürdüğü eskizleri yanıma koyduğunu fark etmiyorum, ta ki o kapıdan çıkana kadar.

Bir tanesine tutunuyorum, çiziminin narin çizgilerine bakarken pişmanlık göğsümde fokurduyor. Bu biziz. Mükemmel derecede mutlu ve birbirimize sarılmışız. Ensesini okşarken, parmaklarım saçının birkaç teline dolanırken gözlerimdeki bakış saf bir hayranlık ifadesi. Ellerimin kağıdı buruşturduğunu hissediyorum, buna bir daha asla sahip olamayacağımı ve hepsinin benim hatam olduğunu hatırlatan bu acıdan kurtulmaya hevesliyim

OceanofPDF.com

Yedinci Bölüm

SALEM

**ŞARKILAR: *DARK PARADISE BY LANA DEL RAY,*
*DANCING WITH YOUR GHOST BY SASHA ALEX SLOAN***

Tev çok sessiz, sanki Pierce'ın her an kapıdan içeri girmesi için nefesini tutmuş gibi. Onun yokluğu hissediliyor ve her nefes alışımında bunu hissediyorum, acı verici bir şekilde hala

O burada değilken.

Onu kaybettiğimiz gün yaşananlar gece gündüz aklımdan çıkmıyor. Sanki tekrar tekrar oynayan bir filmin içinde sıkışıp kalmış gibiyim ve ondan kaçamıyorum.

Ormanda çıplak ayakla yaptığım yürüyüşün yaraları yavaş yavaş iyileşirken ayaklarım hâlâ ağrıyor. O lanetli günün bir başka hatırlatıcısı.

Teknik olarak Pierce'ın odası olan odamda battaniyelerin altında onun futbol formasını giyiyorum. Sanki onu bir şekilde geri getirecekmiş gibi giyiyorum. Parmaklarım formanın eteklerinde o kadar çok gezindi ki, artık yıpranmaya başladı. Kokusu kaybolmaya başladı, gözyaşlarım ve terimle karışarak kırık kalbimi daha da kırdı. Ondan geriye kalanlara ne kadar umutsuzca tutunmaya çalışırsam çalışayım, yine de elimden kayıp gidiyor. Telefonumda ondan kalan çok az sayıdaki fotoğrafa tutunuyorum. En sevdiğim fotoğrafı, beni terslediği fotoğraf.

Kahretsin, ondan nefret ediyordum.

Gürültülü bir patlama sesi ürkütücü sessizliği bozarak beni anılarımdan uyandırdı. Skye odama girdi, belli ki telaşlıydı. Walker'ın yaralarım ile ilgilenmesi için beni hastaneye götürmesine yardım ettiğinden beri onu gerçekten görmedim. O da

Doktorların zihnimin içindekileri düzeltememesi kötü oldu. Bedenini yatağın diğer tarafına fırlatıyor, yatak onun ağırlığıyla alçalıyor. Mavi gözlerini kaplayan rimel lekelerine bakıyorum ve eklemlerimin protesto için inlediğini hissederek yavaşça doğruluyorum.

Bedenimdeki hiçbir şey artık doğru gelmiyor. Ruhum sanki birkaç ömür yaşamış gibi yorgun hissediyor. Mağaradaki o günden beri büyümü uyandırmayı denemedim bile, avlarına saldıran köpekbaklıkları gibi zihnimde dönüp duran yakıcı soruları görmezden gelmeyi seçtim. Rahatlamaya çalışırken vücudumdaki gerginlikten dolayı irkiliyorum. Skye fark ediyor ve yanıma geliyor.

"Ne oldu?" Ona soruyorum, sesim gergin bir fısıltı gibi çıkıyor.

Başını sallıyor ve omzuma koyuyor. Onu kendime doğru çekip başımı onunkinin üzerine koyuyorum. "Lukas uyandı ve beni orada istemedi" diye mırıldanana kadar öylece kalıyoruz.

Nefes alıyorum, içimde kabaran kıskançlığı bastırıyorum ama bu bilgiyi paylaşması üzerine aklıma gelen ilk düşünceye sesimi . İçimdeki kaltağın onu daha da dibe çekmesine ihtiyacı yok, ama en azından uyanmak için hâlâ burada olduğu düşüncesi aklımdan çıkmıyor.

"Kardeşini yeni kaybetti Skye." Nazikçe sırtını okşadığımı söyledim.

Burnunu çekiyor. "Biliyorum. Sadece onun farklı bir şekilde uyandığını hayal ettim. Bu aptalca, herkes şu anda çok fazla şeyle uğraşıyor ve ben burada bir çocuk için hüngür hüngür ağlıyorum."

Başımı salladım. "Ona zaman ver ve taco aşkına bir duş al bebeğim. Duygularınızı hissetmeye hakkınız var."

Esprili olmayan bir kahkaha atıyor. "Ben de aynısını senin için söyleyebilirim."

Sargılı ayaklarıma bakarak irkildim. "Kahretsin. Ben istemedim..." Başladı ama sözünü kestim.

"Her şey yolunda." Son birkaç gündür içsel mantram haline gelen bu iki kelimeyi söylüyorum. Sorun yok, ben iyiyim, her şey yolunda. İçten içe öyle olmadığını bilsem ve bir daha nasıl iyi olacağımdan emin olmasam da. "Duygularımdan kaçıyordum."

"Bu konuda benimle her zaman konuşabilirsin." Elimi tuttu ve sıkıca sıktı.

"Biliyorum. Bunu takdir ediyorum. Sadece zamana ihtiyacım var. Her şeyi sindirmek için." "Anlıyorum." Dedi. "Gidip duş alacağım."

O odadan çıkıyor ve ben tekrar yatağa düşüyorum. Yıkanmamış saçlarım başımın etrafında dağılıyor. Bu odadan çıkmam gerektiğini hatırlatan bir hatırlatma.

bir noktada oda.

Skye'ın yanımda olduğunu biliyorum ama henüz söyleyecek bir şeyim yok. Hâlâ şoktayım. Gerçekliğim haline gelen bu kâbusu hâlâ sindirmeye çalışıyorum. Sonunda uykuya dalmayı başardığım geceler daha da kötü oluyor. Rüyalarım beni mağaranın çöktüğü ve Pierce'ı sonsuza dek kaybettiğim o ana bağlı tutuyor. Sahne, kapalı gözlerimin ardında sonsuz bir döngüde oynuyor. Uyandığımda, onun adı dudaklarımda, bedenim onu çağırıyor ve bana cevap verecek sessizlikten başka bir şey yok.

Kim derdi ki Pierce Ledger kalbimde öyle bir yer edecek ki, artık onsuz geri dönülmez bir şekilde paramparça olacağım.

OceanofPDF.com

Sekizinci Bölüm

WALKER

ŞARKI: THE WALL BY PATRICKREZA

E her şey boka sardı.
Öfkem sabit - derimin altında titreşiyor ve görünürde bir çıkışı yok.

Çıplak yumruklarımı kum torbasına vuruyorum, zerre kadar rahatlama hissetmiyorum. Derimin deriyle buluşmasının ve etimin kanlı bir karmaşaya dönüşmesinin tadını çıkarıyorum.

Salem ona yaklaşmama izin vermiyor ve her geçen gün öfkemin arttığını hissedebiliyorum. Babamın beni durmadan araması da içimdeki cehennemi körüklüyor. Her telefon görüşmesinin doğrudan sesli mesaja gönderildiğinden emin oluyorum. Bu konuda istediği kadar öfkelenebilir ama şu anda umurumda bile değil.

Tiz bir zil sesi odaya giriyor, cevaplamak istemediğim bir başka arama. Kim olabileceğini kontrol etme zahmetine bile girmiyorum. Konuşmak istediğim herkes burada, Lukas ve Sloan hariç, onlar hala hastanede ve telefon görüşmesi yapacak kadar akli başında değiller. O ikisi hayatta oldukları için çok şanslılar.

Her şey olup bittikten kısa bir süre sonra kaçtığından beri Emmet'ten haber alan olmamıştı. Muhtemelen en iyisi de buydu, çünkü şu anda onu görsem muhtemelen lime lime ederdim.

Ellerim tamamen uyuşana kadar çantaya vuruyorum, açık kesiklerden kan damlıyor. Biraz gazlı bez aldım ve onları nazikçe sardım.

Şimdilik kan akışı. Ne kadar dışarı atmaya çalışsam da öfkem azalmadı. Nasıl kontrol altına alacağımdan emin değilim.

"Cazzo! Ellerine ne yaptın?" Graham odama doğru ilerleyerek soruyor.

"Tanrım, Graham. Ne istiyorsun?" Bir şişe su alıp höpürdeterek yudumlarken suyun kısmının çenemi kaplamasına izin veriyorum.

"Ona yemek yediremiyorum." Midem sıkışıyor ve plastik şişeyi eziyorum, bunu yaparken derim elimdeki kesiklerin etrafından çekiliyor. Köşedeki çöp tenekesine gereğinden sert bir şekilde fırlatıyorum, çünkü kenardan sekip bir çöp yığınının içine düşüyor.

"Kahretsin." Salem'in içine hapsoldüğü bu keder sarmalından kurtulması için ne yapabileceğimi düşünerek çenemi ovuşturuyorum. "Pekâlâ, bakalım beni dinleyecek ?"

Damarlarımda dolaşan öfkeyi hissederek Graham'ın peşinden merdivenleri çıkıyorum.

Tezgâhtan dumanı tüten çorba kâsesini kaptığım gibi odasına doğru ilerlerken yere biraz döküyorum. Kapıyı çalma zahmetine bile girmeden kapıdan içeri daldım, adımlarım ne kadar sert yürüdüğümden ayaklarımın altında titreşiyordu.

Cenin pozisyonunda yatıyor ve üzerinde günlerdir giydiği aynı forma var. Sırtında başka bir adamın adının yazılı olması içimi burkmuyormuş gibi yapıyorum.

Kulaklığını çekip çıkarıyorum ve onu çarşafıya doğru koşturuyorum. Beni engellemek için çarşafı kafasına geçirdi.

"Kesinlikle olmaz, seni küçük cehennem zebanisi." Çarşafı çekiştirip odanın öbür ucuna fırlatıyorum. "Ya bu çorbayı içersin ya da motosikletim üzerine yemin ki çorbayı ağzına tıkar ve istesen de istemesen de her bir damlasını sana içiririm."

Ayağa kalkıyor, kızarmış gözleri uyuşmuş bir bakışla benimkilerle buluşuyor. Onda o çok sevdiğim ateşin hiçbiri bu bakışlarda yok ve bu beni korkutuyor.

"Peki." Karşı koymadan kaseyi alarak cevap veriyor.

Kapının pervazında oyalanan Graham'a dönüp bakıyorum. Bana omuz silkiyor ve sonra gidiyor. Dikkatimi tekrar çorbaya boş bir ifadeyle bakan Salem'e veriyorum. Dişlerimi birbirine geçirirken çenemin sıkıştığını hissediyorum.

Kendini öldürttüğü ve bunu ona yaptığı için Pierce Ledger'ı sikeyim.

Yatağın kenarına oturuyorum ve sargılı ayaklarını kucağıma alıyorum.

"Salem." Homurdanıyorum. Yeşim taşından gözlerini bana çeviriyor, gözlerini biraz kızgınlık kaplıyor. Güzel, herhangi bir duygu son birkaç gündür bana gösterdiği hissizlikten daha iyidir. Yas tutmak için zamana ihtiyacı olduğunu biliyorum, hepimizin var ama onu kaybedemem. Buna yenik düşmesine ve kendi kabuğuna çekilmesine izin vermeyi reddediyorum. "Al. A. Lanet olsun. Isır." Sözlerim keskin bir davul sesi gibi çarptı.

Boyun eğerek iç geçiriyor, kaşığı kapıyor ve mükemmel ağzına sokuyor.

"Yut."

Bunu yüksek sesle yapıyor, ısırıldığını kanıtlamak için dilini bana doğru uzatıyor.

"Mutlu musun?" diye yanıtlıyor.

"O lanet kaseinin tamamını bitirdiğinde mutlu olacağım."

Kaşığı tekrar ağzına götürüyor, bakışları benimkilerden ayrılmıyor. Onu bir şahinin avını izlediği gibi izliyorum, baldırında yavaş daireler çizerken hepsini yediğinden emin oluyorum. Boş kâseyi bana doğru itiyor, kaşık porselene çarpıyor.

"Aferin kızıma." Bir elimle kaseyi tutup diğer elimle bacağını okşuyorum, o da gözlerini deviriyor.

"Senden bu iki kelimeyi duymak istediğim tek zaman, aletinin üzerinde oturduğum zamandır."

Kaşlarım saç çizgime doğru fırlıyor, yara izim ani şokla derimi çekiyor. "Teklif mi ediyorsun?" Sırıtiyorum.

Ağzının kıvrımının seğirdiğini gördüm. Gülümsemeye yakın bir şey değildi, ama bana hala orada olduğuna, bunu atlatabileceğine dair umut veriyor. Acısını ve kederini her zaman yanında taşıyacaktır ama kendini tamamen kaybetmesini istemiyorum. Gerekirse sonsuza kadar burada onunla oturmaktan mutluluk duyarım. Etrafımızdaki dünya onu boğmaya çalışırken başını suyun üstünde tutmak için onu dürtebilirdim.

"Hayır, sik suratlı. Teklif etmiyordum." Bu ifadeyle ağzı seğiriyor. Elimi baldırının etrafında sıkıyorum. Bacaklarını belime sarıp içine girdiğimden bu yana sadece birkaç gün geçti ama sanki bir ömür geçmiş gibi geliyor. Onu o kadar çok arzuluyorum ki canım acıyor. Onun kederden büzüşmesini izlemek içimi parçalıyor, öfkemi yavaş yavaş artırıyor ama onun yanında oturmak, her zaman var olan Gazap'ı bir fısıltıdan daha fazlası gibi hissettirmiyor.

"Fikrini değiştirirsen burada olacağım."

Gözlerini devirdi, "Her neyse."

Acısıyla baş başa bırakmadan önce ona küçük bir gülümseme sunuyorum.

Mutfağa gidiyorum ve telefonumun gelen başka bir aramayla tekrar titremeye başladığını hissediyorum. Onu odanın diğer ucuna fırlatma dürtüsüne direniyorum, bunun yerine kaseyi yüksek bir takırtı yankısıyla lavaboya bırakıyorum. Paramparça olmadığında şaşıyorum.

Telefonumu cebimden çıkardım, parmaklarım aramayı reddetmeye hazırlanıyordu ki babamdan bir mesaj geldiğini gördüm.

Baba: Telefonuna cevap vermeyi reddettiğin için sana mesajla anlatacağım. Okul kurulu beni okulunuzun yeni müdürü olarak seçti. Pazartesi sabahı ilk iş benimle buluş. Tam 7'de. Müdürün ofisine giden yolu bildiğini varsayıyorum.

Midem alçalıyor, sanki asansörle ayaklarımın dibine inmiş gibi hissediyorum.

Yüce İsa.

Babam yeni müdür mü olacaktı? Saçlarımı çekiştirdim ve "S.KTİR!" diye bir çığlık attım.

"Ne oluyor Walker?" Graham mutfak tezgâhından bağılıyor, bıçak havada duruyor. "Neredeyse parmağımı kesiyordum!"

Bir baş sarımsağı doğradığını fark etmemiştim, kendi düşüncelerime dalmıştım.

"Buna inanamıyorum." şoku üzerimden çalışırken başımı sallayarak söylüyorum.

"Ne?" Graham bıçağını doğranmış sarımsak yığınının yanına koyarak soruyor.

Mesajı okuyabilmesi için telefonu ona doğru itiyorum. Mesajı almadan önce ellerini önlüğüne siliyor. Mesajı birkaç kez okurken kalın kaşları çatılıyor.

"Benimle dalga mı geçiyorsun? Bu bir şaka, değil mi? Hart Baba yeni müdürümüz mü olacak?" Doğranmış sarımsakları toplayıp tereyağı dolu bir tavaya atarken duraklıyor, temas havaya bir tıslama yayıyor. "Lanet olsun." Çenesindeki kılları kaşıyor.

Buzdolabından bir bira aldım ve fondip yaptım.

"Onlara buz mu koyacaksın?" Graham kötü sarılmış ellerime bakarak soruyor.

Omuzlarımı silkiyorum, ellerime yayılan acıyı düşünemeyecek kadar dalmışım.

Parmaklarımı dalgınca yara izimin üzerinde gezdiriyorum. Herkes bana hep nasıl olduğunu soruyor. Gözlerini yaramın üzerinde gezdiriyorlar ve daha sözcükler ağızlarından çıkmadan içlerindeki soruyu görebiliyorum. Her biri sanki yara izimin nasıl oluştuğu konusunu açan ilk kişiymiş gibi soruyor. Bir insanın başka bir insandaki farklılığı görüp bunu belirtme ihtiyacı hissetmesi, normdan farklılığınız için bir şekilde bir cevap borçluymuş gibi davranması rahatsız edici bir şey. Onlarla dalga geçmeyi seviyordum, bunun yerine her seferinde hikayeyi değiştirerek en uçuk cevapları vermeyi seçiyordum. Babamın kemerinin keskin metal tokasının ucundan nasıl aldığım gerçeğinden uzaklaşmak için her şeyi yapardım. Bu, o adamdan yıllarca, her gece neler çektiğimin fiziksel bir hatırlatıcısıydı. Onun öfkesi için bir kum torbasıydım.

Kendisini her zaman dik duran bir vatandaşın timsali olarak tasvir ediyor. Kusursuz bir itibar, rüya gibi bir çekirdek aile, büyük bir ev ve bankada ne yapacağını bilemeyeceği kadar çok para. Ancak tüm bu mükemmel dış görünüş, dünyaya açılan kapılar kapandığı anda eriyip gider. Mükemmel bir şekilde inşa edilmiş dış görünüşünün ardında bir canavar yaşıyordu ve şimdi o canavar Kildale'e geliyordu.

OceanofPDF.com

Dokuzuncu Bölüm

SLOAN

ŞARKI: AVICII'DEN WAKE ME UP

I Boğuk sesler ve gelişigüzel bip seslerinden oluşan, zamanın sonsuza dek uzuyor gibi görüldüğü sonsuz bir boşluğun içindeyim. Kaslarımı kesen ve kemiklerimin derinliklerine işleyen, her zaman var olan ağrının farkındayım. I

Gözlerimi açmak için zorlanıyorum ama hiçbir şeyi hareket ettiremiyorum, en azından göz kapaklarımı. Sanki yıllardır buradaymışım gibi geliyor ama sadece birkaç gün de olabilirdi. Sadece var olduğum bu yerde zamanın hiçbir anlamı yok.

Etrafımdaki mırıltılar kreşendoya , birkaç kelime zihnimin sisini aşıyor. *Uyandırın onu, çok erken, beyin hasarı* gibi bir ses süzülüyor ve kendimi endişeye kapılmış hissediyorum. Etrafımı sarıyor, aşağı doğru itiyor ve vücudumdan kopmuş gibi görünen ama aynı zamanda hala mevcut olan uzuvlarımda nabız atıyor.

Birine bana neler olduğunu sormak için çaresizce ağzımı oynatmaya çalışıyorum. Ne olduğunu hatırlamak için beynimi zorluyorum. Pastadan bir ısırık alırken Skye'ın sarı saçları ve dolgun dudaklarının bana gülümsediğini görüyorum.

Aman Tanrım, lanet turta.

Buraya gelirken vücudumun kapanmaya başladığını hatırlıyorum. *Öldüm mü ben?*

Uzaktan gelen bir bip sesi belki de değildir diye düşündürüyor.

Çılgılık atmak istiyorum. Bu kara delikten kaçmak için. Herhangi bir şey yapmak için.

Kendi zihnimin içinde hapsolmuş hissediyorum, anılardan ve beni ikinci bir deri gibi kaplayan bu endişeden başka bir şey yok.

Şu anda otumdan bir nefes almak için her şeyimi verirdim. Beni her zaman sakinleştiriyor ve şeytanımı uzak tutmama yardımcı oluyor gibi görünüyor. Onu düşündüğümde, Sloth göğsümün içinde yüksek sesle esniyor ve beni huzursuz bir uykuya sürüklüyor.

"Bugün daha iyi görünüyor." Kadınsı bir ses sis perdesini aralıyor. İnliyorum ve keskin bir nefes sesi duyuyorum.

"Aman Tanrım." Ses, "Hemen doktoru çağırın." diyor.

Doktor mu? Ne oluyor lan?

Gözlerimi zorla açıyorum. Tutkalla kaplanmış gibi hissediyorum ve nihayet etrafımdaki odaya odaklandıklarında, bir hastane odasını aydınlatan kör edici ışıkları ve sol elime sıkıştırılmış bir serumu fark ediyorum.

için harcadığım çaba acıya dönüşürken gırtlaktan bir inilti çıkarıyorum. Mide bulantısı midemde kabarıyor ve kusacakmışım gibi hissediyorum.

"Hayır, hayır, hayır. Tekrar uzanın." Bir hemşire omuzlarımın üst kısmını iterek "Hayır, hayır, hayır." dedi.

"Ne oldu?" Sesim kesik kesik çıkıyor.

"Hastanedesin, zehirlendin ve vücudunun iyileşmesi için seni komaya sokmak zorunda kaldık."

Hemşire stetoskopunu çıkarıp soğuk metalik ucunu cildime bastırırken söylüyor.

"Aman Tanrım, Sloan!" Garrison kapı aralığından bağılıyor. O odaya girerken el sallamayı başarıyorum.

"Tanrım. Başaramayacağını düşünmüştüm." Kaşlarını çatarak bana baktığını söylüyor.

"Beni o kadar kolay öldüremezsin." Öksürerek .

"Bay Hayes, lütfen odadan çıkın. Bazı testler yapmamız gerekiyor." "Seni hayatta görmek güzel dostum." Garrison sırtarak şöyle der
Hemşirenin talimatını dinlemeden önce elimi sıkıyor - ki bu muhtemelen iyi bir şey çünkü stetoskopunu bir rahibe aynası gibi kullanarak onun gitmesini sağlamasına saniyeler kalmıştı.

* * *

İki gün boyunca dürtüldükten sonra nihayet hastaneden ayrılmama izin verildi. Garrison, Graham, Walker ve Skye vardiyalar halinde beni kontrol etmeye ve neler olduğunu anlatmaya geldiler. Zehir

Vücudum hâlâ güçsüz hissediyor, attığım her adımda bacaklarım titriyor. Uyuşukluk ayak parmaklarımın üzerinde sürünüyor ve ayak bileğime batıyor. Can sıkıcı ama ölmekten daha iyi. Bana verilen zamanı nasıl boşa harcadığımla ilgili hayatımı bir perspektife oturtuyor.

Pierce ve ben yakın değildik ama zincirlendiğimiz bu lanet şeytanlar hakkında bir şeyler yapmaya çalıştığı için ona büyük saygı duyuyordum. Benim gibi hayatını kanepede boşa harcamak yerine bu konuda bir şeyler yaptı, bu yüzden öldürülmüş olsa bile.

Garrison beni eve geri götürüyor, Emmet hariç herkes oturma odasında bekliyor.

"Hadi ama çocuklar, bunu şimdi yapmak zorunda mıyız? Hastaneden daha yeni çıktı." Garrison ceketini çıkarırken şöyle der.

"Ne yapacağım?" En yakın boş sandalyeye doğru topallayarak soruyorum. Tek istediğim hastanenin pis kokusundan arınmak ama zayıf bacaklarım beni ancak bir yere kadar taşıyabiliyor. Antiseptik kokusu burnuma kadar geliyor.

Yerime oturduğumda ev arkadaşlarımın yüzlerini kaplayan endişeli bakışlar ve sıkılmış ifadelerle karşılaştım.

"Bunu yeterince erteledik." Skye gözlerinin altında ikiz halkalar olduğunu söylüyor. Saçları dökülmüş, yuvarlak yüzünü çerçeveleyiyor.

"O haklı. Cevapları hak ediyoruz. Pierce'ın ne için öldüğünü bilmem gerek. Günlerdir içimi kemiriyor ve artık buna dayanamıyorum." Salem, Pierce'ın yırtık pırtık formasını giymiş, Skye ve Walker'ın arasına sıkışmış bir şekilde otururken ekliyor. Bu görüntü mideme bir sancı gönderiyor. Pierce'ın artık bizimle olmadığını henüz idrak edemedim ama onun gürültülü varlığı gözle görülür bir şekilde yok.

Çocuklar ve ben nereden başlayacağımızı bilemeden birbirimize bakıyoruz. Lukas, Garrison ayağa kalkana kadar herkesin bakışlarından kaçınarak askısını çekiyor.

"Tanrı aşkına, başka kimse açıklamayacaksa ben açıklayacağım." Garrison okul kravatını çekiştiriyor, beyaz ve siyah çizgileri kalın parmaklarına dolayarak kravatı çekip çıkarıyor. "Bu saçmalık için rahat olabilirim." İç çekiyor.

"İki yıl önce, bu kardeşliğe kabul edileceğimiz izlenimiyle bu okula geldik. Birçoğumuzun aileleri katılmamızı şart koşuyordu." Başlıyor.

"Bunların hepsini zaten biliyoruz. Ne olduğuna geçmeye ne dersiniz?" Salem tükürür.

Garrison ona ters ters bakıyor, çenesi sinirle titriyor. "İşte oradaydık, bunun normal bir kabul töreni olduğunu düşünerek ormana götürülüyorduk. Belki biraz eşek şakası, biraz taciz olacaktı. Ama kadehlerden içtiğimizde yedi ölümcül günah tarafından ele geçirileceğimizi bilmiyorduk."

Skye ve Salem birbirlerine bakıyor, gözleriyle sessizce iletişim kuruyorlar. Kızlar bunu nasıl yapıyor bilmiyorum.

"Yani sen diyorsun ki...?" Skye kekeleyerek konuşuyor, iri mavi gözleri hepimizi içine çekerken Salem'in elini tutuyor ve parmak eklemleri kızarana kadar sıkıyor.

"Ele geçirilmiş mi?" Garrison manyakça bir sırıtışla onun yerine cümleyi tamamlıyor.

Yutkunuyor... "Ele geçirilmiş."

Sırrımızın ağırlığı çöktükçe odadaki hava inceliyor. Lanet partiye hoş geldiniz prensesler.

OceanofPDF.com

Onuncu Bölüm

GÖKYÜZÜ

ŞARKI: GODS AND MONSTERS- JESSICA LANGE'IN "AMERICAN HORROR STORY" ŞARKISINDAN

I Cadı olabileceğini yeni öğrenen en iyi arkadaşımın yanında, ele geçirilmiş adamlarla dolu bir odada oturuyorum. Bu iyi bir şey. Şeytanlar, cadılar ve kim bilir başka neler gerçek. Tamam. Ne yapacağım hakkında hiçbir fikrim yok.

ve nabzımın hızlanmaya başladığını hissedebiliyorum, çünkü bana şeytanlar tarafından ele geçirildiklerini değil de en sevdikleri rengi söylemişler gibi görünmeye çalışıyorum.

"Bekle, yani bu biz birlikteyken iblislerle yattığım anlamına mı geliyor?" Salem Walker'a dönerken çılgılık atıyor. Gözlerim bakışlarımı yakalayan ve suçlulukla gözlerini yere indiren Lukas'ı bulduğunda ağzım açık kalıyor.

Aman Tanrım, bir iblisle yattım. Bu yılki bingo kartımda bu yoktu. Ya da hiç.

"Ve her birinizin bir iblisi var mı?" Soruyorum, soracağımı hiç düşünmediğim kelimeleri oluştururken sesim gergin çıkıyor.

Salem ve ben dünyayı sarsan bu haberi düşünürken çocuklar birbirlerine bakıyorlar.

İblislerle yaşıyorduk. Şeytanlarla uyuyorduk. Birden kendimi kutsal suya batırma, dua etme ya da beni ele geçiren bu paniğe yardımcı olacak bir şey yapma arzusu duydum. Midem kendini sıkarken alnımın üst kısmında ter toplandığını hissediyordum.

"Yani, yedi ölümcül günah her birinizin içinde mi yaşıyor?" Salem hâlâ Walker'a bakarak soruyor.

Başını sallıyor, "İçimde yaşayan bir Gazap var. Sloan'da Tembellik var." Kesik bir parmağıyla ona doğru işaret ederek söylüyor. "Lukas'ta Şehvet var." Lukas'a bakıyorum ve gerçek zihnimde canlanıyor. "Graham'da Oburluk, Garrison'da Açgözlülük var."

"Ya Pierce ve Emmet? Pride ve Envy?" Salem kaşlarını çatarak soruyor. "Neden isimleriniz aynı iblisle başlıyor ki?"

Walker'ın ağzı açık kalır. "Biliyor musun, bunu düşünmek için hiç durmadım." Alçak sesle kıkırdıyor, "Dürüst olmak gerekirse, onu kontrol etmeye odaklandım. Bazen onu uzak tutmak için elimden gelen her şeyi yapıyorum, bazen de iblis galip geliyor."

Diğer çocuklar da bu garip tesadüfı hiç düşünmemiş gibi aynı şok tepkisini veriyor.

"İblis kazandığında ne olur?" Salem onun yüzünü arayarak sorar.

Walker'ın yüzü sertleşirken çenesi seğirir. *Tanrım... Bu o mu yoksa iblis mi? Farkı nasıl anlayacağız?*

"Peki, içmen için o kadehleri sana kim verdi?" Gerçek bir iblisle zincirlenmiş bir hayata onları kimin verdiğini merak ederek ve Walker'ın içinde yaşayan Wrath'ı uzak tutmak için konu değiştirmeye çalışarak soruyorum.

"Okul müdürü." Lukas cevap veriyor, hastane odasını terk etmemi söylediğinden beri ilk kez benimle konuşuyor. Hastaneden ne zaman taburcu olduğunu bile bilmiyorum, çünkü paylaştığımız odaya kesinlikle geri dönmedi. Nerede olduğunu düşünmek istemiyorum ama ikizini kaybettikten sonra büyük bir acı içinde olduğunu da biliyorum. Keşke onun yanında olmama izin verse, lanet olası bir iblis tarafından ele geçirilmiş olsa bile, o benim için hala bu bilgi bize verilmeden önce bile tanıdığım aynı Lukas.

"Yani, okul müdürü yedinizin yedi ölümcül günaha sahip olmasını sağlıyor, neden? Ne için?" Salem soruyor.

"Seni kaçırmasıyla aynı sebepten." Walker elini Salem'in çıplak dizine koyarak şöyle der. "Peçeyi açmak için. Müdür de 1800'lerde bir şekilde perdenin mühürlenmesinden kaçan bir iblis tarafından ele geçirilmişti. Lukas'ın bana kaçırıldığın günle ilgili anlattıklarına bakılırsa, müdürün sana ihtiyacı vardı çünkü ailen bir şekilde işin içindeydi."

Arkadaşımanın yüzünü boyayan korku ve iğrenme karışımına bakarak boğazımdaki yumrunun etrafında sertçe yutkunuyorum. "Peki ev sahibi öldüğünde iblise ne oluyor?" Formasının kenarlarını çekiştirirken yüzü kederle boyanmış bir halde soruyor.

"Bilmiyorum." Walker öyle diyor.

"Bence bunu öğrenmeliyiz." Salem ayağa kalkıyor, yeşil gözleri yaşlarla doluyor ve hışımla odasına gidiyor. Walker da peşinden geliyor, onu çağırıyor ve geri kalanımızı bu garip belirsizlik içinde bırakıyor.

Lukas'la göz teması kurmaya çalışıyorum ama o dikkatle halının desenine bakıyor. Peki, eğer böyle olacaksa, ben de birbirimiz için hiçbir şey ifade etmiyormuşuz gibi davranabilirim. Tamamen iyiymişim gibi davranabilirim.

Bu haberin beynime yerleşmesi için odama doğru ilerliyorum. Nasıl hissedeceğimi bilmiyorum. Ne düşüneceğimi, hatta ne yapacağımı bile bilmiyorum. Paranormal varlıklarla dolu bir evi paylaşıyorum ve *The Vampire Diaries*'in tekrarlarını izlemek bana bir şey öğrettiyse, o da bir ölümlü olarak hayatımın sadece onların yakınında olduğum için tehlikeye girebileceğiydi. Alt dudağımı kemiriyor, odamın içinde volta atıyordum. Beni bu okula sokmak için her şeyimi vermiştim, tüm bunlardan öylece vazgeçemezdim ama Kildale'de cadılar ve iblislerle geçireceğim zamanın geri kalanını atlatmayı başarabilir miydim?

Hayal kırıklığına uğramış bir nefes verdim. Buraya kadar gelebilmiştim. Her gün çalışmalarımı eleştiren Profesör Whittlesbee'nin işkenceli öğretilerine katlanmıştım. Kısaca onun da bir iblis olup olmadığını merak ettim. En azından izini sürebilirdim. Bu lanetli adada başka kaç tane paranormal varlık vardı?

Kapı pat diye açıldı, Lukas zihnimin içinde süren savaşı yarıda kesti.

"Ne yapıyorsun?" Omuzlarımı dikleştirerek talep ediyorum. Aman Tanrım, şeytan tarafından ele geçirilmiş biriyle karşı karşıyayım.

Beni görmezden geliyor, bir sürü kıyafetini toplayıp bir çantaya tikiştiriyor.

"Lukas?" Tekrar soruyorum.

"Beni rahat bırak, Skye. Bu senin iyiliğin için." Üzerimde yükseldiğini söylüyor, bir kolunu askıya sokmuş, diğer koluyla da ağzından kıyafetler dökülen aşırı dolu çantasını tutuyor.

"Buna benim için sen mi karar verdin, yoksa Şehvet mi?" Yeşil gözlerinin şaşkınlıkla parlamasını izleyerek meydan okuyorum.

"Kendi kararlarımı kendim veririm." Sözlerini öfke kaplıyor.

"Öyle mi? Ben de öyle." Onu gömleğinden tutup kendime doğru çekiyorum. Ağzı benimkiyle buluşuyor ve öpüşmemizi derinleştirirken bir iblisle birlikte olmanın tüm endişeleri sessizleşiyor, çantayı bırakıyor ve elini saçlarıma dolayarak cezalandırıcı bir çekişle çekiyor.

Öpücüğü başladığı gibi aniden kesiyor. Yüzüne bakarken göğsüm düzensiz nefeslerle inip kalkıyor. Çok kırılmış görünüyor ve kalbim onun için kırılıyor. Kaybetmenin acı tadını kendi adımla bildiğim gibi biliyorum.

"Bana öyle bakmayı kes Skye. Senin merhametine ihtiyacım yok." "Ben-"

"Ben gidiyorum. Şu anda bunu yapamam." Çantasını kaptığı gibi beni arkasından bakakalmış bir halde kapıdan çıkıp gidiyor. Gözlerim yaşıyor ve bacaklarım yatağa çarptığında çöküyorum.

Kalbimi Lukas Ledger'a açmanın kalp kırıklığıyla sonuçlanacağını biliyordum, sadece bu kadar erken olacağını bilmiyordum.

OceanofPDF.com

On Birinci Bölüm

SALEM

ŞARKI: DESIRE BY MEG MYERS

Walker peşimden geliyor. Öfkesinin sırtımı yaladığını hissedebiliyorum, yoksa bu onun Gazabı mı? Kahretsin, bilmediğim o kadar çok şey vardı ki. Cevaplanmamış bir sürü soru.

"Salem." Walker, tüylerimi diken diken eden o huysuz sesiyle sesleniyor.

Kapıyı üzerine kapatmaya çalışıyorum ama kişisel alanımı işgal ederken beni kolayca itiyor ve kapıyı arkasından çarpıyor.

Günlerdir üzerimde olan formayı kavrarken viski rengi gözleri bana bakıyor.

"Bu şey beni deli ediyor, Salem. O burada değilken adının seni onun olarak damgaladığını görmek."

İtiraz etmek için bir an bile bulamadan yırtık pırtık kumaşı bedenimden söküp atıyor.

"Ne oluyor Walker?" Beni kapıya sıkıştırırken yıkık gömleğimi çıplak göğsüme bastırarak çığlık atıyorum. Yüzü benimkinden birkaç santim uzakta. Formayı ellerimden çekip alıyor ve odanın diğer ucuna fırlatıyor. Kanım öfke, şehvet ve yıkımın karışımıyla kaynıyor.

"O değil, Salem. Bu formanın o olmasını ne kadar istersen iste, o değil. O senin böyle olmanı istemezdi. Yaşamayı isterdi! LANET OLSUN. Ben zaten insanlığımı kaybettim; seni de kaybetmeyeceğim." Çığlık atarken tüm vücudu şiddetle sarsılıyor, sözleri kırıklara çarpıyor

Boynundaki damarlar kızarmış teninden dışarı çıkarken kalbimin parçaları.

"Bana geri dön, Wildcat." Büyük elini taranmamış saçlarımda gezdirirken ses tonunu yumuşatarak söylüyor.

Başparmağıyla yanaklarımdan özgürce süzülen gözyaşlarımdan izini sürerken ağzımdan bir hıçkırık çıktığını duyuyorum.

"Kırılmış hissetmen sorun değil. Sana sahibim ve hiçbir yere gitmene izin vermeyeceğim." Ben onunla aynı hizaya gelene kadar beni itiyor. Tanrım, kendimi kırılmış hissediyorum ve bundan bıktım. Kederin ruhumu ezen ağırlığı dışında bir şey hissetmek istiyorum.

Walker'ın ellerinin çıplak tenimde gezindiğini, göğüslerimi avuçladığını hissediyorum ve ona izin veriyorum. Nasırlı parmaklarının arasında çekiştirerek meme uçlarımda daireler çiziyor. Aç bir öpücükle susturduğu bir çığlık atıyorum, dudakları dudaklarımdan üzerinde gezinirken bana yeniden hayat veriyor. Alt dudağını ısıyorum, kan çekiyor. Siyah saçlarından bir tutam tuttuğumda bacağımı yukarı kaldırıyor, ne kadar sert çizdiğime dikkat etmiyorum. Acı onu teşvik . Kot pantolonunun içinden uzunluğunu hissediyorum, sürtünme klitorisime çarpıyor. Sert hissettiriyor ama acıyı kucaklıyorum.

Canım çekiyor.

Beni bileklerimden yakalayıp başımın üzerinde tutuyor, meme uçlarım gömleğine sırtımın kapıya doğru eğilmesine neden oluyor ve şişmiş klitorisime doğru bir arzu sarsıntısı gönderiyor. Ağzının içinde inlerken kendimi ona doğru çekiyorum.

Beni duvardan uzaklaştırıp yatağa doğru yürürken göğsü titriyor, dudakları öfkeyle benimkilerle buluşuyor. Kıçımı elleriyle kavrarken bacaklarım sırtına kilitlendi. Beni yatağa fırlatıyor, bedenim güçlü bir şekilde zıplıyor. Gözleri beni içine çekiyor. Tamamen çıplağım, kollarımı başımın üzerine atmışım, siyah saçlarım vahşi bir karmaşa içinde etrafımda dağılıyor ama umurunda değil gibi görünüyor.

"Siktir, seni özledim." Homurdanıyor, bacaklarımdan arasına diz çöküyor ve dirseklerine yaslanarak üzerimde geziniyor.

Altında yayılmış yatarken, vücudunun ağırlığını üstümde hissederken, kot pantolonu bacaklarımı tırmalarken beni izliyor. Dudaklarımız birbirine değiyor, her birimiz kontrol için savaşıyoruz.

Öpüşmemizi kesiyor, gömleğini çekip çıkarıyor ve korkmuş, tonlanmış göğsünü ortaya çıkarıyor. Saçlarını dağınık bırakıyor, koyu renk bukleleri yüzündeki yara izini örtüyor. Kot pantolonunun düğmelerini açıyor, aceleyle çıkarıyor ve onu siyah külotuyla bırakıyor bu hiçbir şey gizlemek için onun büyük sert üzerinde. Ben yutkunuyorum,

Onu sırtüstü yatırıp kalçalarına sarıldığımda içimde ne kadar harika hissettiğini hatırlıyorum. Aleti altımda geriliyor, mükemmel bir daire şeklinde ıslak bir nokta oluşuyor, ön spermi kumaştan kanıyor.

Dudaklarımı yalıyorum, beni doldurmasını istiyorum. Artık tutarlı cümleler kuramayana kadar beni becermesini. Bana verdiği zevkten başka bir şey düşünemez hale gelene kadar.

Elini boynumun arkasına doluyor ve güçlü bir çekişle beni doğru çekiyor. Eli boynuma bağlı kalıyor, biz öpüşürken parmakları ön tarafa dolanarak sıkıyor. Klitorisimi ona doğru bastırıyorum, ihtiyacım olanı almak için utanmadan ona karşı sallanıyorum.

"Çıkar şunları." Külotunun elastik bandını kopararak talep ediyorum. Beni sırtüstü çeviriyor ve iç çamaşırından sıyrılıyor, aleti gürültülü bir ten tene çarpma sesiyle karnına çarpıyor. Sesi duyunca kıkırdıyorum... Bir haftadan uzun süredir ilk kez fark ediyorum.

Walker da aynı şeyi fark ediyor, yüzünü kocaman bir gülümseme kaplıyor ve bu adamın daha fazla gülümsemeye ihtiyacı var. O an karar veriyorum, sırf yüzündeki o ifadeyi korumak için ona inanılmaz pis şeyler yapmaya hazırım.

"Çok güzelsin, Salem."

Ellerini ayak bileklerime doluyor ve beni yatağın çekiyor, gülümsemesi hâlâ yüzüne yapışmış. Uyluklarımın iç kısmını ısırırken ensesi çıplak bacaklarımı tırmalıyor. Bacaklarım ihtiyaçtan titriyor, onun alaylarından bıkmıştım.

"Beni siker misin artık!" Hayal kırıklığının içimde biriktiğini hissederek feryat ediyorum.

"İyi ve hazır olduğumda seni becereceğim." Yüzünü muhtaç girişime doğru hizalarken bir hırıltıyla cevap veriyor. Beklenti içinde kenetlendiğimi hissedebiliyorum. Kendimi suçlu hissetmeliyim, her gün beni takip eden keskin keder açısından başka bir şey yaşamama izin vermeliyim, ama bunun yerine bir sersemlik hissediyorum. Herhangi bir şey hissedebildiğim için mutluyum.

Walker düz bir dille klitorisimin etrafını yalıyor ve vücudum tüylerim diken diken oluyor. Burada, şimdi ve bu lanet olası mutluluk hissi dışındaki tüm düşünceler kafamdan dökülüyor. Hayatında tattığı en güzel şeymişim gibi beni yiyor ve iki parmağını damlayan amıma sokuyor. Klitorisimi ağzına alırken onları ustalıkla kısıyor. Bacaklarımı başının etrafında kenetliyorum ve elimi saçlarının arasından geçirerek onu ihtiyacım olan yere yönlendiriyorum.

en çok onu. Boştaki eli karnımın alt kısmına bastırıyor ve beni siktiği parmaklara ekstra bir baskı uyguluyor.

Gözlerinde şeytani bir parlıltıyla çekilmeden önce beni orgazmın eşiğine getiriyor.

"Bu ne lan! Walker!"

"İşte bunu duymak hoşuma gidiyor, Wildcat. Dudakların adımı haykırıyor." Sert aletin ucuyla klitorisimde iz bırakırken bana gülümsüyor.

"Hap mı kullanıyorsun?" Kalçalarımı oynatırken benimle alay ederek soruyor, böylece o girmeden onun uzunluğunu aşağı doğru sürüyorum. Bu tam bir işkence. Şu anda onu içimde istiyorum ama yine de önemli bir soru soruyor. Tamamen insan olmamız bir yana, bir iblis ve sözde bir cadıdan bebek yapmak istemediğime eminim.

"İğneyi vuruldum." Başımı sallayarak onaylıyorum. "Ve son kontrol ettiğimde temizdim."

Onaylayarak homurdanıyor ve sert bir hamleyle sikini içime sokuyor. Başım kendiliğinden geriye atılıyor ve yüksek sesli bir inilti çıkarıyorum.

"Tanrım, evet." İnliyorum. Walker yüzümü tutuyor, gözleri öfkeyle parlıyor, gözleri yanıp sönüyor - şeytanını uyandırıp uyandırmadığımı merak etmeme neden oluyor.

"O ismi burada anmayacaksın, Wildcat. Anlaşıldı mı?" Başımı sallayarak onaylarken dudaklarım parmaklarının sıkıştırması altında büzülüyor. Yüzümü bırakıyor ve içime girmeye devam ederken başparmağıyla alt dudağımın izini sürüyor. Ağzıma kadar arzuyla dolu bir şekilde ona bakıyorum. Bana verdiği her şeyi alıyorum, onu kalçalarından çekerken bacaklarımı iki yana açıyorum.

"Sikimi alırken ne kadar güzel görüldüğüne bak." Birleştığımız yere bakarak hayret ediyor. Aşağı bakıyorum ve zevkten titriyorum. Tanrım, o çok büyük. Beni tam da arzuladığım gibi dolduruyor.

Damarlarımda düşük bir elektrik akımı hissediyorum. Vücudumu kaplayan ekstra his karşısında gözlerim kamaşıyor.

"Siktir, bebeğim. Bu da ne böyle?" Walker hızlanırken soruyor. Elektrik artmaya devam ederken taşaklarının tenime sertçe çarptığını hissediyorum. Sanki milyonlarca ağız tenimi emiyor, orgazmım içimde gelişirken her santimim uyarılıyor.

"Lanet olsun, durma. Benim için gel, Salem." Walker talep ediyor. "Sikime gel." Ben viski dolu gözlerinin içine bakana kadar başımı geriye doğru çekerek homurdanıyor.

Serbest eliyle boynumu kavriyor. O sıktıkça nabzım parmak uçlarının altında çırpınıyor. Beni uçurumun kenarına götürürken yüzü mutlulukla kilitlenmiş, ama bu sefer, bu sefer çarpmama izin var.

Serbest kalışım beni bir tsunami gibi vuruyor, omurgamdan aşağı tırmanıyor ve içimden patlıyor. Walker kükrerken tenim alev alev yanıyor. Cildi de hafif bir parıltıya bürünürken, boşalmasının içime fişkırdığını hissediyorum.

Sonradan parlama diye bir şey duymuştum ama bu ne böyle? Sanki biri bizi kırmış ve parlayan çubuklara çevirmiş gibiydi.

"Bu da ne böyle, Salem?" diye üstümden atlıyor ve tenine bakıyor. Onun üzerindeki parıltı çoktan sönmeye başlamıştı ama ya ben? Ben hâlâ bir deniz fenerinin tepesine aitmişim gibi yanıyorum.

"Bilmiyorum! Hissediyorum... Hissediyorum..." İçimi araştırıyorum ve perdeye dokunduğumda sönmüş olan kükreten bir güç ateşi buluyorum. "Sanırım gücüm geri geldi."

"Yani, gücün seksle mi şarj oluyor?"

İnanılmaz bir kahkaha attım. "Sanırım daha kötü şeyler de var."

Gücümün üzerimden akıp gitmesine izin verdim. Tanıdık olmayan bir his ama benim olduğunu fark ediyorum. Kalbimin etrafında dönerken kekeliyor, gücenmiş gibi geri çekiliyor ve çekirdeğime doğru geri çekiliyor.

Bunların ne anlama geldiğini ya da nasıl başarılı bir şekilde kullanılacağını bile bilmiyorum ama lanet olsun... Gücüm vardı. Onu nasıl kullanacağımı öğrenecektim, böylece bir daha asla çaresiz kalmayacaktım.

OceanofPDF.com

On İkinci Bölüm

WALKER

ŞARKI: TEDY'DEN FLAMES

I Bacakları jöle gibi olana kadar onu defalarca becerirken Salem'e güç vermekten çok mutluydu. Bu sabah uyandığımda sikimi onun ıslak amına dayamış buldum. Kolayca içeri kaydım, bir nefes aldım. Onu tekrar eşige getirdiğimde güzel dudaklarından boşaldım, titreşimler tenimi yalarken içine boşaldım.

Kahretsin, isteyebileceğim her şey onda var.

Kendimi temizledim ve aceleyle giyindim. Ne yazık ki bugün pazartesiydi ve bu da yarım saat içinde babamla bir toplantım olacağı anlamına geliyordu. Atlamak istediğim bir toplantıydı ama yeni müdür pozisyonunda olduğu için fazla seçeneğim yoktu. Üniformamı giyerken Gazabımın derimin altında kaynadığını hissediyordum, acelem olduğu için bu aptal kravatu düzeltmek zorunda kalmıştım.

"Nereye gidiyorsun?" Salem homurdanıyor, çıplak vücudu cömert kıvrımlarını gizlemek için hiçbir şey yapmayan ince bir çarşafın altına sıkışmış. Kahretsin, bütün gün burada kalmak ve sikime boşalırken onun lanet olası adımı haykırmasını dinlemek için neler vermezdim.

"Yeni müdürle görüşmem gerekiyor."

Bu onun dikkatini çeker. Ayağa kalkıyor, bir eli çıplak kalçasında, bacaklarını yataktan aşağı sallıyor.

"Affedersiniz?"

Ağzımı buruşturuyorum, "Neden, osurdun mu?"

O muhteşem yeşil gözlerini bana çeviriyor. Onun yanında olmak beni topraklıyor. Daha hafif hissediyorum, bu kapıdan çıkıp babamı gördüğümde her şeyin eriyip gideceğini bilsem de, ama burada? Onun yanında? Bu mutluluk hissinin tadını çıkarıyorum. Hayatımda çok eksikti.

"Yeni müdür kim?"

Kravatımın son ilmeğini çekerken yüzümü buruşturmamı kaçırmıyor. Bir avuç dolusu sorusu olacağını bildiğim için iç çekiyorum.

"Eee?" Bir ayağından diğerine sallanırken, ağırlığını değiştirirken parmakları hafifçe vurarak soruyor.

"Yaralarını tekrar açmadan önce kışının üstüne oturur musun?" Bana meydan okurcasına bakıyor ve lanet olsun onun cesaretini seviyorum, ama inatçı çizgisi yüzünden kendine zarar vermesine izin vermeyeceğim. Ortasından itiyorum ve kıcı yatağa çarparken dengesini kaybetmesine neden oluyorum.

"Ne oluyor Walker?" Saçları yüzüne dökülürken şöyle diyor.

"Dinlemiyordun." Omuz silkiyorum. "Yeni müdür..."

"Öyle mi?" Beni görebilmek için saç perdesini aralıyor ve uçlarını parmaklarıyla tarıyor.

"O... benim
babam." "...oh
kahretsin."

Ev hayatım hakkında açılmamış olsam da ses tonumun bunun iyi bir şey olmadığına işaret ettiğini gösteren bir bakış paylaşıyoruz. Tedirginlik göğsümden içeri giriyor ve Gazabımı uyandırıyor.

"Seninle gelmemi ister misin?"

Bu kadını teklif ettiği için öpebilirim, ama elimden gelse onun yanına yaklaşmasını istemem.

"Hayır, Wildcat. Beni burada bekle, çok uzun sürmez. Babamı tanıyorsam, gelişi için abartılı bir şatafat ve tören düzenleyeceklerdir. Ayakların nasıl?"

"Biraz daha iyi." Alt dudağını emerken yüzünü buruşturuyor, bu da yalan söyleyip söylemediğini merak etmeme neden oluyor.

Onu ensesinden tutuyorum, başını eğerken saçlarını çekiştiriyorum, ta ki gözleri benimkilerle buluşana kadar.

"Bana yalan söyleme Salem. Şimdi, tekrar dene. Ayakların nasıl?" "Aynı."

Bana bakarken bakışlarını ateş kaplıyor. "İşte bu iyi bir kız."

"Bana öyle demen konusunda sana ne demiştim?" Parmaklarım saçlarında sıkılaşıırken soruyor. Aletimin pantolonuma doğru seğirdiğini hissediyorum.

"Şu anda sikimin üzerine oturmanı çok isterdim ama geç kalamam." Onu bıraktım ve pantolonumu düzelttim. Hayatımı cehenneme çeviren adamla buluşmak için kapıdan çıkmadan önce onu dudaklarından öpüyorum.

Dışarı adımımı atıyorum ve serin sonbahar havasının omurgamda yarattığı ani bir ürperti hissediyorum. Kış hızla yaklaşıyor ve eğer bu adada geçirdiğim son iki yılın bana öğrettiği bir şey varsa o da kışın beklenenden daha erken geleceği ve bu küçük kara parçasını hava koşullarına karşı acımasız bir mücadelenin içine hapsedeceğidir. Bisikletimi yakında kaldırmam gerekecek, ancak şu anda kampüse onunla gelirim, zaten dengesiz olan babama bana saldırması için bir neden vereceğimi biliyorum. Benimle ilgili her şeyden nefret ediyor ama bisiklet en nefret ettiği şey. Onu daha sonra çıkarmak için aklıma bir not alıyorum ve belki de Salem'i arkasına atıp, virajlı yoldan aşağı inerken tırnaklarını karnıma geçirmesini sağlayabilirim. Bu görüntü normalde ciddi olan yüzümü gülümsemeye itiyor. Kahretsin, şu anda Pierce'ın yasını tutmam gerektiğini biliyorum ama sadece Salem'in bana verdiği bu hissin tadını çıkarmaktan kendimi alamıyorum. Dün gecenin büyük bir kısmında siktiğim dar amcığının hâlâ sikimin etrafında hissedebiliyorum. Yorgun olabilirim ama buna değdi. O bir rüyanın gerçeğe dönüşmesiydi ve ona istediği her şeyi vermek için memnuniyetle uykularımı kaçırabilirdim.

Rüzgâr çam iğnelerinin arasından ıslık çalarak geçerken ağaçlar gıcırıyor, ölü olanları yere silkeliyor. Çakıllı yolda hızımı artırıyorum, taşlar cilalı ayakkabılarımın altında çıtırdıyor. Yol, rastgele bir iki sincap dışında boş. Müdür ve Pierce'ın ani kaybı ve Sloan'a yapılan saldırı nedeniyle bir hafta ara verilen derslerin bugün geç saatlere kadar yeniden başlaması planlanmıyor.

Polis, müdür ve Emmet'in Salem'i Pierce ve Lukas'ın peşinden sahile inmeye zorladığı hikayemizi yutmadı. Salem'e gönderilen zehirli turtayı tamamen görmezden geldiler ve bunu bir kaza olarak yazdılar. Ellerimi ceplerimin derinliklerine sokup soğuk parmaklarımı ısıtıyorum. Rüzgâr ısırdıkça kesiklerim acıyor. Öfkem için daha iyi bir çıkış yolu bulmam gerekiyordu, çünkü o kum torbası ellerimin derisini yiyip bitiriyordu ve gitar çalmak için ellerime ihtiyacım vardı, yoksa hayallerime veda edebilirdim.

Beş dakika kala tüm çalışan ofislerinin bulunduğu binaya giriyorum. Bir parçam bu noktaya bağlı kalmak, onun uyandırmak için saati çalıştırmak istiyor. Saniyeler yaklaştıkça ayaklarım yerdeki siyah beyaz dama deseninin arasında yayılıyor. Bir parçam hâlâ onun cezasını bekleyen bir çocukmuşum gibi hissediyor. Öfkemden kurtulmak için

Ama ne söyleyeceğini bilemiyorum. Kendimi bu buluşmaya hazırlanmak için kafamda senaryolar çevirirken buldum ama geçmişim bana bir şey öğrettiyse o da asla düşündüğüm gibi davranmayacağıdır.

Dört dakika.

Ayak parmaklarımın ucuna basarak kendimi hareket etmeye zorluyorum. Süslü bina dışarıdan gelen soğukla sızıyor. Önümdeki koridor ve rastgele mobilya parçaları taşıyarak koridoru tıkayan birkaç nakliyeciyi dolu. Zamanında yetişmek için hepsinin etrafından dolaşmam gerektiğini bilerek içimi çekiyorum.

Üç dakika. Hay sikeyim.

Nakliyeciyi olduğu anlaşılan beyaz tulum giymiş bir adam omzunu bana çarptı ve sandalyenin ayağıyla başımı bir santimle ıskaladı.

Öfkem göğsümde kabarıyor, elim adamı tulumundan tutup kendime doğru çekiyor.

"Nereye gittiğine dikkat et."

Küçük, terli boyunun üzerinde yükseldiğimde adam yutkunuyor. Bir özür fısıldarken kolları titriyor.

"Özür dilerim, seni duymadım." Polyester kumaşa yumruğumu sıkarak alay ediyorum. Solgun yüzünden ter damlarken, iki büyük yuvarlak kırmızı leke hayalet gibi görünen yüzünü lekeliyor.

"Özür dilerim!" Ciyak ciyak bağıriyor.

"Bu daha iyi." Vahşi bir sırıtişla onu elimden bıraktığımı söylüyorum.

"Bay Hart. Gitmeniz gereken bir yer var mı?" Profesör Whitelsbee arkamdan geçerken azarlıyor, aşırı güçlü parfümü tam da kokuma çarpıyor.

Kahretsin. Artık geç kalmıştım. Onu görmezden gelerek omuzlarımı yuvarladım ve kaderime razı olmak için merdivenlerden yukarı çıktım. Arkamdan alay eden sesini kaçırmadım.

Bu kat daha az kalabalık ama yine de eski müdürün ofisinden tanıdığım rastgele eşyaları taşıyan nakliyecilerden kaçmam gerekiyor. Sevgili yaşlı babam yeniden dekore ediyor olmalı.

Ofisinin eşliğinden içeri girdiğimde, birden fazla insan resimlerini, kitaplarını ve biblolarını kaldırıyor. Babamı geniş pencereden dışarı bakarken görüyorum, ellerini arkasında kavuşturmuş, tüvit takımının süet dirsek yamalarını gösteriyor. Gördüğüm kadarıyla önce gardrobun olmak üzere tüm müdürlük işlerine eğiliyor.

Geldiğimi hissetmiş olmalı, çünkü yavaşça dönüyor ve gözleri hemen benimkileri buluyor. Hayal kırıklığının ağırlığının üzerime çöktüğünü hissediyorum.

tek bir bakışla omuzlarımda.

"Gördüğüm kadarıyla buraya gelmenin yolunu bulmuşsun." Kolunu uzatıp saatindeki saate bakarak bir güzelleme yapıyor. Bu, yıllar içinde mükemmelleştirdiği bir güç hareketidir ve bunu kullandığı kişilere zamanının onlarinkinden çok daha değerli olduğunu hatırlatır.

"Bizi yalnız bırakın." Krallığını yöneten bir kral gibi sayısız işçiye sesleniyor. Biz sessizce birbirimize kenetlenirken, onlar onun emirlerine itaat ederek ve büyük ahşap süslü kapıları arkalarından kapatarak uzaklaşıyorlar.

Bu adamla geçirdiğim bir ömür bana onu beklemeyi öğretti. İlk konuşan kişi olmayı seviyor, kendi sesini duymaktan zevk alıyor. Ağırlığını ayaklarının üzerine veriyor, ileri geri sallanarak sabrımı taşıyor.

Bu dansı daha önce de yapmıştık.

"Bugün ilerleyen saatlerde bir toplantı olacak, hem görev değişiklikleri duyurulacak hem de merhum arkadaşınız Peyton anılacak, değil mi?"

Çenem titriyor, "Pierce, efendim."

"Ah. Evet. Pierce. Tam bir trajedi." Gözlerinde sözleriyle uyuşmayan bir parıltı var. Sadece ona yakın olanların fark edebileceği bir şey. Doğru şeyi söyleyebilme ve insanların ona inanmasını sağlama konusunda bir ustadır. Yapmacık cazibesi en alaycı düşünenleri bile kandırıyor.

"Şimdi, eğitiminle ilgili olarak, bazı torpiller yapabileceğimi düşündüm. Görünüşe göre İşletmeye Giriş dersini tekrar alman gerekecek ve Peter'ın yakın zamanda vefat etmesiyle senin için boş bir yer var."

"Bu sömestr için programım zaten dolu." Dişlerimi sıkarak söylüyorum, göğsümün içinde dışarı çıkmak için yalvaran bir öfke kaynıyor. Zihnim, babamın boğazına sarılmış ellerimin, onun canını sıkarkenki görüntüsüyle doluyor. Vücudumda bıraktığı her iz için onu cezalandırıyorum. Nefes almakta zorlanırken hayatının yok oluşunu izliyorum. Kontrolümü kaybetmeden önce fantezimi bir kenara itiyorum, yüzüm çabayla ısınıyor.

"Ben hallettim. Belli ki müziğe ihtiyacın yok, çünkü mezun olduktan sonra aile şirketimizi sen yöneteceksin." Yumruklarımı sıktım, keşke onun sahte bronz suratına bir yumruk .

"Sen buradayken burayı kim yönetiyor?" CEO pozisyonunu bırakıp buraya gelecek kadar kime güvendiğini merak ediyorum. Buraya neden geldiğini hâlâ anlamış değilim.

"Yönetim kurulu ve ben, Hadley Amcanızın şimdilik sorumlu olması konusunda anlaştık. Şimdi, toplantıdan önce katılmam gereken birkaç toplantı daha var. Öğrenciler her an bu konuda bir mesaj alabilirler." Benden uzaklaşırken saatine bakıyor ve konuşmamızın çoktan bittiğini söylüyor.

"Oh, ve Walker? Ben buradayken sana göz kulak olacağım. Artık şu denediğin müzik çabası yok. Dikkatimizin dağılmasına gerek yok."

Tartışmamın dilimi kapladığını, her an ortaya çıkmaya hazır olduğunu hissediyorum, ama dudaklarımı birbirine kenetleyerek umutsuzca söylemek kelimeleri yutuyorum. Eğer onun isteklerini reddedersem, ona tam da istediği şeyi vermiş olacağım - öfkesini benden çıkarması için bir bahane. Onun çarpık cezalarından kaçınmak artık bir alışkanlık haline geldi ve ofisinden çıkarken hayatım üzerindeki hakimiyetinden kurtulup kurtulamayacağımı merak ediyorum.

Lanet bir kukla gibi hissetmekten yoruldum, birden fazla şekilde.

OceanofPDF.com

On Üçüncü Bölüm

GRAHAM

ŞARKI: GOO GOO DOLLS'DAN IRIS

M Bu yumurta kasesini çırparken ön kolum zonkluyor. Ev bütün hafta diken üstündeydi ve dün Salem ve Skye ile yaptığım toplantı bir rezaletti, ama itiraf etmeliyim ki

bu sırrı onlardan daha fazla saklamak zorunda kaldık. Yedimizin de irademiz dışında bu canavarlar tarafından ele geçirildiğimiz ortaya çıkmıştı.

Artık altı kişiyiz. Hay sikeyim.

Çırpma telini çok kuvvetli çevirmekten bileğime kramp girdi. Kaseyi beni yakmış gibi yere fırlatıyorum, yumurtalar ağız kenarından taşıyor ve tezgahlarımda salmonella olma ihtimaliyle benimle alay ediyor.

"Yardıma ihtiyacın var mı?"

Skye'ın sesine şaşkınlıkla dönüyorum. Her zamanki parlak mavi gözlerinin kenarları kırmızıyla çevrili ve sarı saçları dağınık bir şekilde topuz yapılmış. Bronzlaşmış bacaklarını soymak için kaşındığım flanel tabanlı bir şort giyiyor.

Boğazımı temizleyip gözlerimi bacaklarından ayırıyorum ve duyguları içindeyken onu bu kadar bariz bir şekilde incelediğim için kendimi sapık gibi hissediyorum.

"Buzdolabından tam yağlı sütü al, güzelim. Fransız tostı yapmama yardım edebilirsin."

Ne istersem sorgusuz sualsiz yapıyor ve ben yumruklarımı sıkarak ona benim için her türlü şeyi yapmasını emretmek istiyorum. İhtiyacım olan ekmek ve baharatları alıp zihnimi meşgul ediyorum, böylece Skye'a ve onu ne kadar özlediğime odaklanmıyorum.

Kahretsin, acınası hissediyorum.

Skye sessizce yanımda ilerliyor, talimatlarımı sabırsızlıkla bekliyor ve hiç şikâyet etmeden yerine getiriyor.

Kafasının içinde kaybolduğunu, kendisini rahatsız eden şeyden uzaklaşmak istediğini söyleyebilirim.

Ona Fransız Tostu'nu nasıl çevireceğini gösteriyorum, bir yandan da çiselemek için biraz çikolata ısıtıyorum. Elini yönlendirmeme izin veriyor ve omurgamdan aşağı elektrik gönderiyor.

Tostun cızırtısını dinliyoruz.

"Peki... ele geçirilmek nasıl bir şey?" Alt dudağını dişlerinin arkasına sıkıştırmış tost parçasına bakarak soruyor.

Şaşkın bir kahkaha attım. Bunu nasıl tarif edeceğimi düşünürken ensemin kaşındım.

"Bu ah... bilirsin..."

"Hayır. Bilmiyorum. Bu yüzden sordum." Bir eli kalçasında, diğer eli spatulayı havada tutuyor. Burnunun üzerindeki küçük şişlikte un lekeleri var.

Kıkırdıyorum. "Sizi kontrol alan ezici bir duygu gibi. Bazen onunla savaşılabiliyorum, bazen de elimde olmadan arzularına teslim oluyorum."

"Peki, seninle konuşuyor mu?"

"Hayır. Ama lanet olsun, belki de bu daha iyi olurdu, böylece ona siktirip gitmesini söyleyebilirdim."

Ona söylediklerimi düşünürken birbirimize bakıyoruz. Gözleri gözlerimi arıyor ve kalbimin göğsümde sıkıştığını hissediyorum, onu kendime çekmek istiyorum. Pantolonumu aşağı doğru çekerek alt dudağına bakıyorum. Boğazımı temizliyorum, yanan ekmeğin kokusuyla başımı sallıyorum.

"Tostu çevir, bella, yanmadan önce." Talimat veriyorum. Sarsılarak ayağa kalkıyor ve aceleyle tost parçalarını teker teker çeviriyor. Çevirirken dili dudaklarının kenarından dışarı fırlıyor ve sanki ekmek karışımı onu rahatsız ediyormuş gibi kaşlarını çatıyor.

Lanet olsun, çok sevimli.

Onu benim yapmak için her şeyi yaparım.

"Hazır mı?" Heyecanla ayak parmaklarının üzerinde zıplayarak soruyor. Ona şu anda yaydığı neşeyi getirdiğimi bilerek gülümsüyorum.

Aramızdaki boşluğu kapatıyorum, tostun altın sarısı rengine bakıyorum, pişip pişmediğini kontrol etmek için diğer tarafını kaldırıyorum. "Buono." Kapatım

Tava.

"Bu ne anlama geliyor?"

Bazen İtalyancaya kayabildiğimi unutarak kıkırdıyorum. "İyi demek."

"Oh." Küçük bir kahkaha attı ve bu ses tüylerimi diken diken etti.

kollarımda. Keşke onun boğucu kahkahasını şişleyip kendime saklayabilseydim. Vücudu hala benimkine yakın. Dönüyorum ve bana bakışı ciğerlerimdeki rüzgârı söküp atıyor, kara kirpikleri tereddütle bana bakıyor. Kalın bir şekilde yutkunuyorum, onu kollarıma alıp bu kadını ölesiye öpmekten başka bir şey istemiyorum. Nefes alıyor, dudaklarını yalıyor ve gözlerimi küçük ama seksi bir harekete doğru sürüklüyor.

"Aman Tanrım, bu harika kokuyor." Sloan, Skye'la yaşadığım anı bir hayvan balonuna iğne batırır gibi patlatıyor.

"Hey! Nasıl hissediyorsun?" Masaya doğru topallayarak ilerleyen adama bir tabak ve mutfak eşyaları getirmek için koşuşturarak soruyor. Adam da ona daha iyi gibi görünen bir şeyler mırıldanıyor.

Onu bu kadar sert görmek sarsıcı ama burada hiç olmaması alternatifinden daha iyi.

Skye telefonunu çıkarır ve tabağın fotoğrafını çeker. Telefonu yere koyarken parmakları yanlışlıkla arama düğmesine basıyor ve Lukas'ın numarası çıkıyor. Numara çaldığında üçümüz de ona bakıyoruz, otomatik bir ses havayı dolduruyor ve Skye'ı şaşkınlığından kurtarıyor. Zorla telefonu kapatıyor, alt dudağını ısırırken telefonunu şortunun cebine koyuyor.

"Yumul, bella." Talimat veriyorum.

Bana tam olarak çözemediğim bir bakış attı. Minnettarlıkla karışık bir acı belki de. Küçük bir parça kesiyor ve mükemmel ağzına atıyor, çiğnerken bir inilti çıkıyor.

Dudaklarından o sesi çıkarabilmek için neler vermezdim.

Giderek büyüyen sorunumu gizlemek için bileğimi diğer dizimin üzerine koyarak tenteli pantolonumu yeniden düzenliyorum. Yemeklerimizi bitiriyoruz, Sloan ikinciye ve bana gerçekten iyileşmekte olduğunu düşünüyor.

Ben ikinci porsiyonu hazırlarken, üçümüzün de telefonu bir bildirimle çalıyor. Skye bakışlarımla karşılaşılıyor ve bir solukta telefonunu çıkarıyor.

"Bu zorunlu bir toplantı. Yeni müdürle ilgili bir tür duyuru ve Pierce'tan bahsediliyor."

Sloan ve ben birbirimize ihtiyatla bakıyoruz.

"Yeni müdür kim?" Sloan tabağı benden alarak soruyor.

"Müdür Hart yazıyor."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Sloan'ın ağız açık kalıyor, çiğnenmemiş bir parça Fransız tostı yapışkan bir şurup karmaşası içinde düşüyor.

"Hart, yani...?" diye soruyor.

"Walker." Sloan ve ben aynı söyledik. "Peki... bu ne anlama geliyor?"

"İyi bir şey değil." Üzerimize bir korku çöktüğünü hissederek cevap veriyorum.

OceanofPDF.com

Bölüm On Dört

LUKAS

ŞARKI: NOTHING ELSE MATTERS BY APOCALYPTICA

T Evi, karmaşık kuleleri ve taş işçiliğine oyulmuş üst pervazlarıyla gereksiz derecede büyük. Bir zamanlar evim dediğim yere dik dik bakıyorum. Buraya sersemlemiş bir halde gelmişim.

Buraya nasıl geldiğimi hatırlamıyorum, sadece geldiğimde direksiyonu ne kadar sıkı tuttuğum için tırnaklarımın avuç içlerimde mükemmel girintiler oluşturduğunu fark ettim.

Alnımı büyük ahşap kapıya vuruyorum ve anahtarımı kilide sokup metalin çalkalanma sesini duyana kadar bekliyorum. İç karartıcı anılardan başka bir şeyle dolu olmayan bu lanet evden nefret ediyorum.

Hava bayat, sanki uzun zamandır burada kimse yaşamamış gibi, ki muhtemelen babam uzun saatler çalıştığı ve diğer önemli iş adamlarıyla anlaşmalar yaparken seyahat için durum böyle.

Buraya gelirken ne yapmam gerektiğine karar verdim ve onu taşımak için omuzlarımı hazırladım. İçindekilere ihtiyacım olmayacağını bildiğim için çantamı yere bırakıyorum.

Şu anda fark ettiğim tüm ayrıntılar sinir bozucu, bunu bitirmeden önce hepsini alıyorum.

Buranın sessizliği, gösterişli giriş salonunda beni karşılayan tanıdık bir dost. Üç kat boyunca uzanıyor, en az bin kristalle dolu büyük bir avize tam sallanıyor. Düşüp beni ezmesi için ne kadar çabalarsam çabalayayım, yerinden kıpırdamıyor.

Ne hayal kırıklığı.

Tüm aile fotoğraflarımızın bulunduğu masaya doğru yürüdüm. Zaman içinde donmuş anlar, mutlu bir ailenin sahte bir anlatısını örüyordu.

Ne yaptığımı anlayamadan, sağlam kolum cam çerçevelere çarpıyor, yumruğum yaldızlı resimlerle buluşuyor ve bir sürü yalanı devirerek cam yığınınına dönüşüyor. Katliama bakarken vücudum şiddetle sarsılıyor. Elimden babamın gülümseyen yüzüne kan damlıyor ve onu Ledger Mirası'nın yaşamasına dair tüm umutlarından ve hayallerinden mahrum bırakan kişi olacağımı bilmek içimde hastalıklı bir tatmin duygusu yaratıyor.

Artık işe yaramayacağını bildiğim için askımı çıkarıyorum. Artık boş olan masanın üzerine bir kartvizit gibi yerleştiriyorum.

Kendimi merdivenlerden yukarı sürüklüyorum, annemin ayak izlerini takip etme niyetiyle yürürken parmaklıklarda kan lekeleri bırakıyorum.

Ebeveynimin banyosuna giden kavisli merdiveni tırmanırken kıyafetlerimi parça parça bırakarak soyunuyorum. Merdivenlerin başında pantolonumun cebinden telefonumu çıkarıyorum ve son bir mesaj gönderebilmek için cihazı elimde tutuyorum.

Ebeveynimin odasının kapısından içeri giriyorum, adımlarım amaç dolu, zihnim kargaşa dolu bir çorak arazi.

Küveti ağzına kadar dolduruyorum, banyo dolaplarından bir tıraş bıçağı çıkarıyorum. Parmağımı ucuna bastırıp bir kan damlası çiziyorum. Yeterince keskin olduğunu düşünüyorum ve kendimi kaynar sıcak suyun içine

bırakıyorum, otururken cildim pancar gibi kızarıyor. Kenardan telefonumu alıp babamın adını arıyorum. küçük klavyenin üzerinde geziniyor, ona hangi kelimeleri bırakmam gerektiğini merak ediyorum. Her zaman kısa ve tatlı bir şekilde bırakabilirdim-

"Siktir git" demeyi hak etti. Ama onun da benim acı çekmesini istiyorum.

Ben vedamı yazarken su ılıklaşıyor.

Baba, benim. En büyük hayal kırıklığın. Yakında,

artık senin sorunun olmayacağım.

Beni maddi şeylerle ne kadar satın almaya çalışsan da bana sefalet dolu bir hayat verdin.

Bana zayıf dedin ve hayallerimi yıkmaya çalıştın. Asla olmak istemeyeceğim bir insan olmamı talep ettin.

Annemin bizi terk edecek kadar depresyona girmesinin sebebi sensin ve şimdi ben de seni terk ediyorum ve değerli Ledger Mirasını da yanımda götürüyorum.

Parmağım gönder düğmesinin üzerinde geziniyor. Bize yaşattıkları için cehennemde çürümeli.

Tam ona mesajı gönderecekken, telefonum Skye'dan gelen bir aramayla bip sesi çıkarıyor.

Ekranımı dolduran fotoğrafına bakıyorum. İkimiz yanaklarımızı birbirine yapıştırmış, kameraya öpücük işareti yapıyoruz.

Başparmağımla yanağını
çiziyorum. Hay sikeyim.

Çınlmasına izin veriyorum, kaybolmamızı ve cevapsız çağrı bildiriminin ekranda onun yerine geçmesini izliyorum.

Küvetin kenarında duran usturaya bakıyorum ve onu alıyorum. Omzum itiraz ediyor, tüm kolumdan parmak uçlarıma kadar yayılan bir acıyla zonkluyor ve onu suya düşürmeme neden oluyor. Başımı küvetin porselenine vuruyorum.

"Ne halt ediyorum ben?" Kendi kendime yüksek sesle soruyorum.

Telefonuma Kildale Akademi'den bir bildirim geliyor.

E-postaya kaşlarını çatarak bakıyorum, yeni müdürümüzün duyurusunu ve Pierce'in kaybından dolayı başsağlığı dileklerini okuyorum.

" olmaz." Ayağa kalktım, kendimi küvetten çıkarırken suyu çalkaladım.

Hissettiğim acının her zerresini içine akıtarak, ses tellerimi parçalamasına izin vererek bir hayal kırıklığı çılgılığı atıyorum. Islak dizlerim fayansa çarpıyor ve başımı ellerimin arasına alıyorum.

İhtiyacım olan intikam bu değildi.

Değildi.

Pierce'ı benden aldığı için birini lime lime etmek istiyordum. Bunu yapan insanları mahvetmem gerekiyordu. Babamı, Walker'ı ve hepimizi bu lanet günahlara bağlayanları.

Alacağım tek can onlarınki olurdu.

Kendimi yerden kaldırıp çenemi düzeltiyorum. Aynada kendime bir göz atıyorum ve arkamdan bakan bir yabancı görüyorum. Koyu renk saçlarım günlerdir yıkanmamış, çökmüş yüzümün üstünde yağlı bir yığın bırakmış.

Yaralarımı gözden geçiriyorum ve yeni bir amaçla, bir daha geri dönmemeye yemin ederek buradan ayrılıyorum.

Ayrılmadan önce resimlerden birini alıp camını fırçalıyorum. Babamın kanlı yüzünün olduğu parçayı koparıyorum ve geriye Pierce, annem ve benim bana bakmam kalıyor. Resmi katlayıp cebime sokuyorum.

"Bunu ona ödeteceğim." Evden çıkmadan önce ikisine de söz veriyorum, çıkarken ön kapıyı ardına kadar açık bırakıyorum.

OceanofPDF.com

On Beşinci Bölüm

SALEM

**ŞARKILAR: HUSH BY JACKSON+SELLERS, THE FRUITS
BY PARIS PALOMA**

Sğrenciler spor salonuna siyah, gri ve beyaz üniformalarıyla giriyor. Ahşap tribünlere yerleştığımızda tek renkli bir deniz gibiyiz. Alçak mırıltılar bayat havanın içinden süzülüyor

Bu doğaçlama toplantının başlamasını beklerken. Skye ve Walker'a karşı topalladığım için ayaklarım protesto ediyor ve irkiliyorum. Spor salonunun tribünlerine yavaşça tırmanırken Graham da hemen arkamdan geliyor. Midem sinirden kasılırken onların sakinleştirici varlığına minnettarım. Henüz tamamen iyileşmemiştim ve attığım her adımda sıcak kömürlerin üzerinde yürüyormuşum gibi . Ağzımdan kaçmaya çalışan acı dolu bir iniltiyi bastırmak için dudağımı ısıırıyorum. Walker elini belime koyuyor ve bu beni anında sakinleştiriyor. Elinin sıcaklığının içime sızdığını hissettiğimde midemdeki çalkantı yatışmaya başlıyor. Bu toplantının ne hakkında olduğunu zaten biliyorum ve odama dönüp bir yığın battaniyenin altına saklanmaktan başka bir şey istemiyorum.

Açık bir koltuk buluyoruz, ahşap bizim ağırlığımızla inliyor. Tırnaklarımı karıştırıyorum, siyah cilası neredeyse tamamen dökülüyor. Walker sert elini benimkinin içine kaydırarak gergin alışkanlığımı durduruyor. Ona bakıyorum ve küçük bir gülümseme veriyorum. O da bana karşılık veriyor, bu hareket yaralı derisini çekiştiriyor. Kalabalığı taradığımda Javelynn ve Jackson'ın birbirine sokulduğunu görüyorum. El sallayarak dikkatlerini çekiyorum, onlar bana belli belirsiz bir el sallıyorlar. Dikkatimi tekrar ön tarafa çeviriyorum, çünkü bizim evden diğer çocuklar kalan tek koltuklara yerleşiyorlar.

Profesörler ve dekanlardan oluşan ciddi bir sıra spor salonunun ortasına yakın bir yerde oturuyor, iki sıra katlanabilir sandalye tek bir mikrofon standının yanına gelişigüzel yerleştirilmiş. Walker'ın babası olması gereken adamı mikrofona en yakın sandalyede otururken buluyorum. Aynı gururlu burnu ve geniş omuzları paylaşıyorlar ama sahte gülümsemesinin etrafında Walker'dan farklı bir zalimlik var.

"Müdürün cesedinin bugün enkaz altında bulunduğunu duydum." Arkamdan gelen sümüklü bir ses alçak gürültüyü kesiyor. Sözleri sanki fiziksel olarak üzerime yağıyormuş gibi vücudumun sertleştiğini hissediyorum. Birlikte beklerken havadaki gerginlik hissediliyor. Sanki bir milyon yıl geçmiş de sonunda biri mikrofona doğru yönelmiş gibi geliyor. Düşük salaş saçları ve siyah özel dikim takım elbisesiyle sarışın bir kadın konuşmak için ayağa kalkıyor. Ayağındaki topuklu ayakkabılar cilalı zemine çarpıyor ve yüksek tonozlu tavanda yankılanıyor.

"Hoş geldiniz öğrenciler. Çoğunuzun duyduğu gibi, sevgili Müdürümüz Hayden'in cesedinin bu sabah enkaz altında kaldığını doğrulayan üzücü bir haber aldık."

Kaslarımın titremeye başladığını hissediyorum. Zihnim Emmet'in gözlerindeki manik bakışa geri dönüyor. Silahını bana doğrultmuş halde beni patikadan aşağı çekerken bağların bileklerimi nasıl kestiğini hatırlıyorum. Lanet büyümü nasıl kullanacağımı bilseydim, Pierce hâlâ burada olurdu.

"Ne yazık ki Pierce Ledger'ın cesedinin yeri hala tespit edilememiştir ve şu anda yetkililer Ledger'ın öldüğünün varsayıldığına karar vermişlerdir."

Etrafımızda birkaç nefes sesi ve birkaç hıçkırık yankılanıyor. Skye kolumu güven verici bir şekilde sıkarken, kendimi Walker'ın elini beyazlaşmaya başlayacak kadar sıkı tutarken buluyorum. Bırakıyorum, Walker'a bir özür fısıldıyorum, o da omuz silkiyor.

"Pierce'la çıkmıyor muydu?" diye fısıldıyor arkadan gelen aynı sümüklü ses, hepimizin duyabileceği kadar yüksek bir sesle. "Sanırım çabuk taşındı." Pierce'ı kaybettiğim için kesinlikle yıkılmadığımı ima eden bu kızı susturmak için içimde bir sihir parıltısının yükseldiğini hissediyorum. Duş almak ve üniformamı giymek için içimdeki her şeyi ortaya koymuştum. Gözlerimin altındaki morluklar, makyajla kapatmaya bile çalışmadığım torbaları lekeliyor. Walker dizimi kavradı ve patlamamı zar zor da olsa geri çekebildim. Gerginim ve sanki her an her şey içimde patlayacakmış gibi hissediyorum. "Şimdi, bunun herkes için ne kadar zor bir zaman olduğunu anlıyoruz. sıkı sıkıya bağlı toplumumuz için böylesine büyük kayıplar. Danışmanlar

kederlerini hafifletmek için yardıma ihtiyaç duyan herkese açık olacaktır. Okul yönetim kurulu, Müdür Hayden'ın yeri doldurulamaz olsa da, okul olarak düzgün bir şekilde işleyebilmemiz için hala bir müdüre ihtiyacımız olduğunun farkındadır. Sizlere yeni atanan Müdür Hart'ı takdim etmek istiyorum."

Walker'ın babası, yeni müdürümüz, dramatik bir şekilde sandalyesinden kalkıp tüvit ceketini ilikleme şovu yaparken öğretmenlerden birkaçı bir cesedin coşkusuyla alkışlıyor. Kalbimin derinliklerine gömülü karanlık bir yanımla onun varlığıyla canlanıyor. Bir heyecan girdabı tenimi kaplıyor ve neden bu şekilde tepki verdiğimi bilmiyorum. Walker bana bu adama güvenilmemesi gerektiğini açıkça söylemişti.

"Tanıştırdığınız için teşekkür ederim Dekan Foster. Bu akademide böylesine prestijli bir pozisyona seçildiğim için onur duyuyorum. Burası benim için çok değerli anılar barındırıyor ve yeni nesil Wildcats'lere geri verme şansı verildiği için minnettarım. Bastır Kediler! Birçoğunuz burada üçüncü sınıf öğrencisi olan oğlum Walker'ı tanıyor olabilirsiniz."

Etrafımızdaki insanlar aval aval bakarken Walker rahatsız bir şekilde yer değiştiriyor.

"Okulumuzun iki üyesini kaybetmenin yasını tuttuğumuz için bu Cuma günü saat 19:00'da Palladin Salonunda onlar için bir anma töreni düzenleyeceğiz. Katılım zorunlu değildir ancak teşvik edilmektedir. Dersler bu öğleden sonra normal şekilde devam edecektir. Müdür Hayden'ın büyüklüğünü asla hayal bile edemeyeceğimi biliyorum, ancak hayatının işini devam ettirerek onun hakkını vermeyi umuyorum."

İçimdeki karanlık kısım bu son sözlerle sersemliyor, göğsümde ters dönüyor. Göğüs kemiğimi kavrayıp hissi ovalayarak uzaklaştırıyorum. Büyümle ilgili cevaplara gerçekten ihtiyacım vardı, hem de hemen.

Toplantı sona eriyor ve öğrenciler derslerine gitmek için acele ediyor. Bir sonraki dersimi atlayıp kütüphaneye gitmeye karar veriyorum. Cevaplara ihtiyacım var ve aramaya başlamak için en iyi yer bir kitap.

Aldığım kitapları saatlerce karıştırıyorum ama hâlâ içimde bir şeyleri harekete geçirecek bir şey bulamadım. Walker'ın bir gece önce bana bahsettiği güçten dolayı vücudum canlı bir tel gibi gerilmiş hissediyor ama bunu nasıl dışarı atacağımı bilmiyorum. Peçeye dokunduğum zamanı düşündüğümde, içgüdüsel olarak ne yapacağımı biliyordum. Ama şimdi? Ne yapacağıma, hatta neye bakacağıma dair en ufak bir fikrim yok.

Okültizm, cadılar ve Araf üzerine yazılmış çeşitli kitaplara bakıyorum. Bu gece o kadar çok kelime okudum ki kafam patlayacakmış gibi hissediyorum. Gözlerim ağrıyor ve kambur durmaktan sırtım yanıyor.

Masa. Oturduğum garip açının farkında değilim, bana yardımcı olabilecek bir şey bulmaya dalmışım, ta ki boynum gerginlikle pır pır edene kadar.

Lanet olsun, acıyor.

Omuzlarımı kıvırıyor ve boynumu geriye alıyorum, içimdeki hayal kırıklığının yükseldiğini hissediyorum.

Aileme ulaşip kafamı kurcalayan milyonlarca soruyu onlara sorabileceğimi biliyorum ama kendimi bu konuyu açmaya hazır hissetmiyorum. Tek bildiğim, büyükannemin beni gerçekten öldürmeye çalıştığı ve annemin de benden bir şey istemediği sürece bana pek yardımcı olmadığı.

"Kütüphane kapanıyor."

Kütüphanecinin sessizliği bozmasını beklemeden sığıyorum. Omzunun üzerinden arkasındaki duvara monte edilmiş saate bakıyorum. Kahretsin, beklediğimden çok daha geç olmuş.

"Özür dilerim." Onun kısık gözlerini kitap yığınma kadar takip ediyorum. Onları hızla düzgün bir yığın haline getirip boş bir arabaya yerleştiriyorum. Elinde bir inek ziliyle arkamdan gelip "Utan!" diye bağırmaktan başka bir şey istemezmiş gibi bana bakıyor.

Notlarımı çantama tıktırıyorum ve ayaklarımın üzerinde dikkatlice yürüyorum. Damarlarımda dolaşan bu güçle kendimi nasıl iyileştirebileceğimi öğrenip öğrenemeyeceğimi merak ediyorum. Hâlâ kendimi patlamaya hazır hissediyorum ve keşke nasıl odaklanacağımı bilseydim diyorum.

"Bu konuda daha fazla kitaba ihtiyacınız varsa, kasabadaki Madam Leroux'yu ziyaret etmenizi önerebilir miyim?" Kütüphaneci, masasının üzerindeki tehlikeli yükseklikteki kitap yığınının benim kitap yığınımı götürürken söze giriyor.

"Madam Leroux?"

"Kasabadaki Tea Spout'un sahibi ve tüm bu saçmalıklar hakkında bizden daha fazla kitabı var. Bir proje için olduğunu varsayıyorum?"

"Oh, evet. Evet. Okul projesi." Çok iyi Salem, diye düşünüyorum kendi kendime. Yalan söylemek hiçbir zaman güçlü yanımdı olmadı.

Telefonumu çıkarıp okul servisini aramaya hazırlanırken, Walker deri ceketıyla kapıdan içeri giriyor ve bende ona bir ağaç gibi tırmanma isteği uyandırıyor. Onu gördüğümde amımın sıkıldığını hissediyorum, saçları yara izinin üzerinden sarkarken rüzgârda savrulmuş gibi görünüyor ve kot pantolonu onu sikişinin dış hatlarını görebileceğim kadar sıkı sarıyor.

"O pantolon müstehcen." Onun da karşılık verdiği bir gülümsemeyle söylüyorum.

"Kapatıyoruz." Kütüphaneci sert bir şekilde , kaşları çatıktı. Adamım, sıcaktan soğuğa çok çabuk geçiyor.

"Sadece onu almaya geldim." Sırıtarak söylüyor, gözleri benimkilerden ayrılmıyor. Kütüphanecinin gözlerini devirdiğini ve ayrıcalıkla ilgili bir şeyler mırıldandığını yakalıyorum.

Walker çantamı aldı ve bana kolunu uzattı, ben de nezaketle kabul ettim. Beni bisikletine doğru götürüyor, bana bir kask uzatıyor ve ben de bir gezintiye çıkmak için can atıyorum.

Güneş çoktan batmış ve ay gökyüzünde alçakta asılı durarak etrafımıza loş bir ışık saçıyor, metalleri parlatıyor. Motosikletine binisini izlerken ölümün habercisi gibi görünüyor, ona karşı gelenlere cezasını vermeye hazır. Tehlikeli ve karanlık dolu, içinde gerçek bir şeytan barındırıyor. Ama umurumda değil.

Normal bir kız, birlikte yaşadığı insanların ele geçirildiğini öğrendikten sonra kaçırdı ama ben kaçmadım. Belki de kırıldım, çünkü kaçmak yerine ona doğru yürüyorum, onun içinde yaşayan Gazabı biliyorum. Korkmuyorum, aksine güvende hissediyorum. Biliyorum ki bu karanlığı yanında taşıyor olsa da, bu onun kim olduğunun sadece bir parçası.

Motosikleti çalıştırıyor, motor kükrüyor ve yanımızdaki ağaçlardan bir kuş sürüsünü ürkütüyor. Bacağımı yukarı kaldırıyorum ve aramızda boşluk kalmayana kadar bedenimi onunkine sokuyorum. O kampüsten hızla uzaklaşırken serin rüzgâr yüzümü ısıyor. Kollarımın ortasından düşmesine izin veriyorum, bu özgürlük anının tadını çıkarırken onları başımın üzerinde kaldırıyorum. Kıvılcımlar parmak uçlarımda toplanıyor, heyecanım arttıkça kendimi kontrol edemiyorum.

Bize bakan biri, sahile doğru kıvrılan yolun keskin virajlarını dönerken ellerimde iki maytap tuttuğumu sanır. Uzun yoldan geri dönüyor ve ben buna aldırmıyorum.

Bundan
zevk
alıyorum.
İhtiyacım
var.

Walker bisikleti bir tepenin yanında durduruyor ve ellerimdeki kıvılcım duruyor. Oturup karanlık suya bakıyoruz. Ay okyanus dalgalarının üzerinde dans ediyor. Rüzgâr ağaçların arasından ısılk çalarken su kumu ritmik bir şekilde tokatlıyor. Sakinleştirici.

Yüzümü Walker'ın boynuna gömüyorum ve ellerimi gömleğinin altına sokarak ısınmaya çalışıyorum. Rahat bir sessizlik içinde oturup bu huzur anının tadını çıkarırken bir elini benimkinin üzerine koyuyor.

Son birkaç hafta tam bir kasırğa gibiydi. Üniversitedeki ilk yılım için hayal ettiğimden inanılmaz derecede farklıydı. Tüm o zamanlar

Hayatımın şimdi nasıl görüneceği hakkında hayaller kurarak geçirdim, bunların hiçbirisi şu anki gerçekliğime yaklaşmadı bile.

İblisleri hiç hesaba katmadım.

Kesinlikle sihir olduğunu hesaba katmamıştım.

İçimi çektim ve vücudumda bir ürperti hissettim. Bunu çözecektim. Sihrimi nasıl kullanacağımı öğrenecek ve ihtiyacım olan cevaplar için sonunda ailemle yüzleşecektim.

Burada yalnız başımıza otururken bir şey denemeye karar veriyorum ve ellerimi kaldırarak kıvılcımların geri dönmesi için ikna ediyorum. Önce tekliyorlar ama sonra biraz daha konsantre olunca parlamaya devam ediyorlar.

Kaşlarımı çatıyorum ve bu hissi ayaklarıma kadar işliyorum, derinin tekrar birbirine örüldüğünü hayal ediyorum. Ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok ama denemek zorundayım. Parmak uçlarımdaki ışıkları geri çekiyorum ve acımın azaldığını hissedene kadar aşağı, aşağı, aşağı gönderiyorum.

"Benimle dalga geçiyor olmalısın." Bisikletten atlayarak haykırdım.

"Ne yapıyorsun?" Walker bisikletinden iniyor ve kaşlarını çatarak beni takip ediyor. Beni omzuna almaya hazır görünüyor.

Zıplayıp duruyorum, koşmaya başlarken hiçbir acı hissetmiyorum.

"Ben yaptım!"

Walker bana yetişmek için koşuyor, kaskını çıkarıyor.

"Bu da ne, Salem." Nefes almakta zorlanırken soğuk havaya bir tutam duman gönderir.

"Başardım lan!" Gülümseyerek beni döndürürken kollarına doğru koşuyorum, bacaklarımı beline doluyorum.

"Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok ama seni böyle görmeye bayılıyorum. Şu anda ayakların seni nasıl öldürmüyor?"

Sırıtiyorum. "Onları iyileştirdim."

Başımı salladığımda gözleri irileşiyor. "Bu delilik!"

"Bu delilik mi? Göğsünde iblis olan sensin." Beni yere bıraktığında onu şakacı bir şekilde itiyorum.

"Hadi, eve geri dönelim. Donuyorum." Parmaklarını benimkilerle birleştirerek söylüyor.

Nasıl bilmiyorum ama başka neler yapabileceğimi görmek için sabırsızlanıyorum.

On Altıncı Bölüm

WALKER

ŞARKI: BETH CROWLEY'DEN / SCARE MYSELF

I Motosikletimi park yerine sürüyorum, motorun tınısının bacaklarımda titreştiğini hissediyorum. Kaskımı çıkararak Salem'in çenesinin altındaki kask kayışını açmak için dönüyorum. Parmaklarım kolayca tokaları açıyor, başından çekip çıkarıyor ve kuzguni saçlarının bir kaleminden dökülen mürekkep gibi dökülmesine izin veriyor. Bir kraliçe zarafetiyle bisikletten inerken kaskını benden alıyor, kaskını tutacıklara asıyor.

Kahretsin, beni ne kadar etkilediği hakkında hiçbir fikri yok. Ona benim demeyi ne kadar istediğimi.

Onu tutup kendime doğru çekiyorum, sikim pantolonuma doğru acıyla kalkıyor.

Gülümsemesi tüm yüzünü aydınlatıyor ve kalbimin göğsümün içinde teklediğini hissediyorum. Gazabım öfkeli, öfke dolu bir tutkuya ve onu sahiplenme ihtiyacına dönüşüyor.

"İçeri girip seni tekrar ne dersin?" Salem melodik bir kahkaha atarak dudaklarını dudaklarıma bastırıyor.

"Ya da tam burada bana güç verebiliriz." Beni motorun üzerine itiyor ve kucağıma oturup bana sürtünüyor. Motoru henüz kapatmamıştım, bu yüzden titreşimler tüm vücuduma ve onunkine yayılıyor. Şu anda herhangi birinin yanımdan geçip bizi görebileceğini bilmek içimde bir heyecan yaratıyor ve onun bunu umursamaması kalp atışlarımda hızlanmasına neden oluyor.

Nefesimiz gece havasına karışırken yukarıdaki loş ışık onun yumuşak kıvrımlarını aydınlatıyor. Onu derinden öpüyorum ve ondan şehvetli bir inilti çıkarıyorum. Pantolonumun düğmelerini açmak için hareket ediyor ve sikimi kısıtlamalarından kurtarıyor.

Ellerim eteğinden aşağıya iniyor ve bacaklarının arasına uzanıp külotunu yana çekiyorum. Onu benim için sırlıklam buluyorum.

Kendini sikimin ucuyla aynı hizaya getirirken boynunu ısııyorum, hassas tenini dişlerimin arasına alıyorum. Bir anda uzunluğumu içine alıyor ve neredeyse orada kaybediyorum, boşalmaya zaman bulamadan kendimi vurmaktan alıkoymam gerekiyor.

"Siktir!" Motosiklet ikimizin de altında gümbürdeyerek ilerlerken kıcını iki elimle kavrayıp homurdanıyorum. "Çok iyi bir kız gibi sikimin her santimini alıyorsun."

"Sonunda doğru kullanıyorsun." diye sırtıyor. Küstahlığı yüzünden kıcına sert bir şaplak atıyorum ve sırtını kamburlaştırarak bağırmasına neden oluyorum. Ses etrafımızda yankılanarak gecenin hiçliğini bozuyor.

Beni motorumla böyle götürmesini izlemek gördüğüm en ateşli şey olabilir.

Birlikte hareket ederken klitorisini kasık kemiğime bastırıyor.

Yakın olduğunu söyleyebilirim, yeni keşfettiği güçle parlamaya başladığında etrafımda sıkılaştığını hissediyorum. Bu heyecan verici.

Bir sıcaklık dalgası ikimize de çarpıyor ve orgazmımın arttığını hissediyorum.

"Benim için gel. Hemen şimdi, Salem." Kıcına tekrar şaplak atıyorum, etrafımda kenetlendiğini hissediyorum, ıslaklığı bacaklarımdan aşağı dökülüyor.

Boştaki elimle boynunu sarıyorum ve tam da benden hoşlandığı şekilde sıkıyorum. Yüzünün zevkten kızarmasını izlerken nabızı başparmağımın altında çırpınırken hızımızı artırıyor. uzanıyor ve gazı köklüyor, motosikletin bize karşı daha da sert titreşmesini sağlıyor.

boğuk bir nefes veriyor, bir homurtuyla içine boşalırken ihtiyacı olan oksijene erişmesine izin vererek tutuşumu gevşetiyorum. "Lanet olsun."

Giysilerini düzeltirken parıltı geldiği gibi hızla kayboluyor. Kendimi toparlıyorum ve tam zamanında Garrison arabasını bizimkinin yanındaki yere çekiyor.

"Çok yakındı." Yabani saçlarını hafif sivri kulağının arkasına sıkıştırarak söylüyor.

"Hey, çocuklar." Garrison anahtarlarını parmaklarının arasında dolaştırırken söylüyor. Selamlamak için çenemi ona doğru eğiyorum. Gözleri ikimiz arasında gidip geliyor.

Sonra da bilmiş bilmiş sırttı. Belki de bir şey görmüştür.

Eve birlikte giriyoruz, Salem'in vücudu yanıma mükemmel bir şekilde yerleşiyor, umarım onu her zaman yanımda tutabilirim.

OceanofPDF.com

On Yedinci Bölüm

GÖKYÜZÜ

ŞARKI: ALONE (STRIPPED) BY KELSY KARTER s THE HEROINES

Lukas gideli tam iki gün oldu ve odamız onsuz çoraklaştı. Yan tarafı, toplanmamış yatağı ve masasının üzerine yayılmış, sanki dönmesini bekliyormuş gibi duran bitmemiş sanat eserleriyle benimle alay ediyor. bitirmek için bir dakika. Ona bir şey oldu diye endişelenmeye başlamıştım. Geçen gün Graham ve Sloan'la mutfaktayken yanlışlıkla aramamdan sonra beni arayıp aramayacağını ya da mesaj atıp atmayacağını merak ederek telefonuma yapışmıştım.

Tüm enerjimi sanata harcayarak kendimi meşgul ediyordum, ortaya çıkardığım her eser bir öncekinden daha karanlık ve ahlaksız görünüyordu. Sanat hayatı taklit eder derler ve sanırım bu doğru çıktı çünkü şeytanlarla yaşıyordum ve şimdi sanatım bunu yansıtıyordu.

Zihnimde, kemiklerden yapılmış sarmaşıklar yukarı doğru sürünürken kafataslarıyla dolu bu karanlık ferforje demir kapıdan başka bir şey canlanmıyordu. Bu görüntünün nereden geldiğini ya da neden bu görüntüye takılıp kaldığımı bilmiyordum ama Lukas için endişelenmek dışında beynimde yer kaplayan tek şey buydu.

Graham ve Sloan'a beni küçük işlerle oyaladıkları için minnettardım. Özellikle Graham beni kanatları altına almış, farklı tariflerin nasıl yapılacağını öğretmişti. Onun rahat yapısı beni sakinleştiriyordu ve kendimi onun yemeklerinden daha fazlasını arzularken buluyordum. Sloan hâlâ yavaş yavaş iyileşiyordu ve bana izin verdiği ölçüde ona yardım ediyordum. Çektiği çileden dolayı hâlâ bitkin durumdaydı ve zamanının çoğunu uyuyarak geçiriyordu.

Tüm çocukların hala kendileri gibi davranması bana çılgınca geliyordu. Gerçek şeytanlar tarafından ele geçirildiklerini asla bilemezdim ve bu beni rahatsız ediyordu. Özellikle de kendimle ilgili pek çok şeyi sorgulamama neden olacak şekilde birden fazlasına çekildiğimi görünce. İçimde gizlendiğini hissettiğim bir karanlıkla her zaman savaşıyordum ve bu onun varlığının daha da doğrulanmasıydı.

"Şimdiye kadar sahip olduğun tüm karanlık fantezileri gerçeğe dönüştüreceğim." Lukas'ın sesi düşüncelerime sızıyor ve omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor. Bu sözler odanın onun tarafı kadar boş hissettirdi. Hayal kırıklıklarımı sayfaya karalıyorum, ne kadar güçlü çizersen çizeyim sayfayı yırtıyorum. "Kahretsin." Muhtemelen buradan ayrıldığından beri beni düşünmemiştir bile.

Kapım yumuşak bir sesle çalınıyor ve beni Lukas'la ilgili düşüncelerimin derinliklerine dalmaktan alıkoyuyor.

"İçeri gel." Eskiz defterimi yanımdaki yatağa bırakarak sesleniyorum.

Graham kafasını içeri uzatıyor, bukleleri daha da dağınık görünüyor ve gamzeleri görünmüyor, ama yine de her açıdan yakışıklı.

"Hey, bella."

"Hey, Graham."

Elleri eşofmanının ceplerinde, siyah gömleğinin üzerinde un parçaları tozlanmış bir halde adım atıyor.

"Nedir bu?" Kaşlarını çatarak eskiz defterimi eline alıp soruyor.

"Oh, sadece birkaç karalama. Önemli bir şey değil." Elimi atıyorum ama geri çekiliyor, inceliyor.

"Graham?"

Başını sallıyor. "Tanıdık geliyor. Bana değil, ama..." Göğsünü işaret ediyor ve ben de anlıyorum.

"Senin iblisin mi?" Graham başını sallıyor, yatakta yanıma oturuyor, ben de eğilip onunla birlikte çizime bakıyorum.

"Onu zihnimde görüp duruyorum. Bunun ne olduğunu ona sormayı deneyebilir misin?"

Graham beni tersledi, "Deli misin sen? Onunla ilgilenmemi mi istiyorsun?"

"Lütfen. Bunun ne olduğunu ve neden sürekli çizdiğimi bilmem gerek."

Kelimeler ağızından çıkar çıkmaz Graham'ın yüzü tamamen değişiyor. Kaşları aşağı doğru çekiliyor ve gülümsemesi tehditkâr bir hal alıyor.

"Baharın ve kükürdün kızı, ne istediğini bilmiyorsun." Graham'ın sesi şeytani çıkarken yüzü alaycı bir ifadeye bürünüyor.

"...Oburluk mu?"

"Açmasına izin vermemelisin." Ellerimi pençeleyerek söylüyor. Graham'ın gözleri vahşi, çaresiz ve karanlık bakıyor.

"Neyi açayım? Kimi?"

Graham kontrolsüzce öksürmeye başlıyor ve sonra öne doğru yığılıyor. Beni dümdüz etmeden önce onu yakaladım.

"Graham? Graham!" Omuzlarını sarsıyorum ama nafile. Paniğe kapılıp elimi yüzüne vuruyorum.

"Bu ne lan!" Parmaklarını kıvrılmış saçlarının arasına sokarak aceleyle ayağa kalktı ve küfretti. "Az önce onu benim aracılığımla mı konuşturdun?"

"Bilmiyorum, sana bir soru sordum ve o da konuşmaya başladı. Bunu daha önce hiç yaptı mı?"

İnanamayarak başını sallıyor, "Hayır, bu çok garip hissettirdi." Göğüs kafesini ovuşturarak göğsünü kavriyor. "Sanırım çocuklara bunu yapabileceklerini söylememiz gerekiyor."

Odamdan kaçıp merdivenlerden iniyor ve beni merakta bırakıyor, eğer adamlar aracılığıyla konuşabiliyorlarsa, başka ne yapabilirler?

OceanofPDF.com

On Sekizinci Bölüm

GARRISON

ŞARKI: REVOLUTION BY THE SCORE

"W Ne haber dostum?" Çay fincanını ağızıma götürerek soruyorum. "Cevaplara ve onu mahvetmeye ihtiyacım var Gare." Lukas bana bakıyor, gözlerinde hiç sıcaklık yok ve saçları yıkanmamış. Bu sabah erkenden Seattle'da bir kafede buluşmak için beni aramıştı. Görünüşe göre babası, Pierce'ın öldüğü varsayıldığı için cenaze tarihini belirlemişti ve Lukas kendini zar zor toparlıyordu. Tüm haberlerde **Ledger Enterprises'in CEO'su oğlunun yasını tutuyor.**

"Ailem bana hiçbir şey söylemedi, tıpkı senin gibi. Bana belirsiz beklentiler ve üstü örtülü tehditler verildi."

"Bu işin aslını öğrenmemiz ve planlarının ne olduğunu anlamamız gerekiyor."

Bize bunu yaptıkları için hepsinin acı çekmesini istiyorum." "Katılıyorum, ama benden ne istiyorsun?"

"Herkes organizasyon konusunda ne kadar yetenekli olduğunu biliyor, bu yüzden partilerden hep sen sorumlu oluyorsun."

Çenemi ovuyorum. "Bu konuda yardım edersem, Skye'ı istiyorum."

Sanki ona tokat atmışım gibi doğruluyor. "O senin toplayabileceğin bir şey değil, Gare."

Ellerimi kaldırıp onu durdurdum, "Tamam, sakın ol. Sadece nerede durduğunuza bakıyordum. İkiniz ayrılmışsınız gibi görünüyordu."

Çenesi seğiriyor. "Bu seni ilgilendirmez."

Kaşlarımı kaldırıyorum ama çenemi kapalı tutuyorum. Sessiz kalarak insanlar hakkında çok şey öğrendim.

"Walker ve diğerlerini de bu işe dahil etmeliyiz. Eski müdürün geride bıraktığı herhangi bir belge bulabilecek miyiz bakalım. Walker'ın babası yeni müdürün evini ve ofisini işgal ettiğine göre, belki içeri girmenin bir yolunu bulabiliriz."

Elimi sıkıyor ve omzuma vuruyor. "Bir şey bulbiliyordum."

"Graham'a ne olduğu konusunda sana bilgi veren oldu mu?" Saatimin kaç olduğuna bakmak için bileğimi çevirerek soruyorum.

"Hayır mı?" Bana bakıyor ve devam etmemi bekliyor.

Kafenin etrafına bakıyorum, o da aynısını yaparken ona yaklaşıyorum. Bunun halkın duyabileceği bir şey olmadığı hemen anlaşılıyor.

"Oburluk onun aracılığıyla konuştu."

Lukas'ın kaşları havaya kalktı. Hepimiz bu iblislerin davranışlarımızın sadece bir kısmını kontrol ettiği varsayımıyla hareket ediyorduk. Bunu çoğunlukla kontrol altında tuttuğumuzu düşünecek kadar aptaldık ama iblislerin bizim aracılığımızla konuşabildiği bilgisiyle donanmıştık, bu oyunun kurallarını değiştiren bir şeydi.

Arkasına yaslanır, bilgiyi göğsüne inen bir darbe gibi alır.

"Onların da bu işe karıştığını hesaba katmamız gerekecek. Hay sikeyim. Sanki içinde bir casus yaşıyormuş gibi." Hayal kırıklığı içinde göğsünün ortasına vuruyor. Özgür iradem elimden alındığı için ben de aynı duygu ve öfkeyi hissediyorum.

"Pekâlâ, şu cenaze saçmalığından önce seni geri götürelim. Eminim tüm ailelerimiz katılacaktır." İçinde bulunduğumuz çıkmaz hakkında başka ne yapacağımı bilemiyordum ve zaman ilerliyordu.

"Emmet'inki bile mi?" diye soruyor, yüzü kararıyor. "Ortaya çıkmazlarsa şaşırırım."

"O zaman gidelim. Eğer kardeşimin cenazesinde yüzünü gösterecekse, onu doğduğu güne pişman etmek istiyorum."

OceanofPDF.com

On Dokuzuncu Bölüm

SALEM

**ŞARKI: HURTS LIKE HELL BY TOMMEE PROFITT,
FLEURIE**

A Bu siyah elbiseler yatağımın üzerinde duruyor ve hiçbiri doğru gelmiyor. Eski sevgilerinize ne giydirirsiniz? Eski sevgiliniz miydi? Birbirimiz için ne olduğumuzu tanımlama şansımız hiç olmadı. Benim için çok şey ifade eden birine veda etmek için giyecek bir şey arıyordum.

Cesedini hala bulamadılar ama babası cenazeyi kaldırmaları konusunda ısrarcıydı. Sanırım sadece sigorta parasını almak istiyor çünkü verdiği her röportajda oğlunun kaybindan etkilenmemiş görünüyor. Her yönüyle iş adamı.

Haberler baktığım her yerdeydi. Telefonumda, televizyonda, kampüs gazetesinde. Pierce'ın gülümseyen yüzü bana bakıyor, kaybettiklerimi hatırlatıyordu.

Daha sonra yakmayı planladığım uzun kollu ve taraklı yakalı düz siyah bir elbisede karar kılıyorum. Neyse ki boş olan banyoya gidip saçımı düzeltiyorum. Yansımam perili görünüyor ve bir zamanlar parlak yeşil olan gözlerim çok sessiz görünüyor. Sanki irisin etrafında dönen bir karanlık varmış gibi, bu da onların bulanık görünmesine neden oluyor.

Gözlerimi kırıştıyorum ama karanlık devam ediyor. Tuhaf.

Su geçirmez maskara ile tamamlanmış ince bir makyaj tabakası uyguluyorum. Gözlerimin altında iki büyük halka var ve bunlar rimelle bile parlıyor.

makyaj yapıyorum ve çenem kırılmaya başladı. Saçımı gevşek bir örgü haline getirip ucunu siyah bir toka ile bağlıyorum.

Walker arkamdan geliyor, gözleri aynada benimkilerle buluşuyor. Yüz hatlarını kaplayan endişeyi saklamıyor ve ben de kalbimin içinde yüzen kırık duyguları saklamıyorum.

"Hazır mısın?" diye soruyor, kollarını belime doluyor ve beni kendine çekiyor. Deri kokusu etrafımı sarıyor ve en çok ihtiyaç duyduğum anda beni rahatlatıyor.

"Hayır. Ama asla veda etmeye hazır olamayacağım." Kaşlarımı çatarak aynaya son bir kez bakıyorum ve çenemi yukarı doğru eğerek, dağılmamak için kayıtsızlık maskesi takıyorum.

Lukas, Garrison ve Sloan birlikte giderken biz Skye ve Graham ile birlikte biniyoruz.

Lukas bu sabah erkenden Garrison'ı da yanına alarak eve döndüğünde Skye çok şaşırdı. Bana aralarında ne geçtiği hakkında pek bir şey söylememişti ve her ne olduysa bunun ona çok acı verdiğini hissedebiliyorum.

Feribotu geçerken gökyüzü sağanak bir yağmurla açılıyor. Mükemmel.

Sıra sıra sandalyeler yumuşak toprağa gömülürken yarı boğulmuş bir halde varıyoruz. Topuklu ayakkabı giymediğime sevindim. Rahip dikkatimizi çekerek bizi beyaz çadırın altındaki yerlerimizi almaya teşvik ediyor. Peşinden gidiyoruz, birkaç boş yer buluyoruz ama oturduğumda kapalı tabutu görünce göğsüm sıkışıyor. Onun orada olmadığını biliyorum ama yine de bizzat görmek çok sarsıcı, gerçekmiş gibi hissettiriyor. Vücudum titriyor ama soğuktan değil.

Walker elimi tutuyor ama onu itiyorum. Şu anda onun rahatlatmasını istemiyorum. Bu acının her saniyesini hissetmek istiyorum, çünkü bu Pierce'la yaşadığımız şeyin gerçek olduğu anlamına geliyor - ne kadar kısa olursa olsun.

Rahip konuşmasını kısa ve kişiliksiz tutuyor, en basit İncil ayetlerine ve yavan teselli sözlerine bağlı kalıyor. İçine şeytan girmiş Pierce için İncil'den ayetler söylenmesinin ironisi gözümünden kaçmıyor ve kendimi içimden kıkırdarken buluyorum.

Skye kaburgama dirsek atıyor ve ben de elimle ağzımı kapatarak kulağına fısıldamak için eğiliyorum. "Üzgünüm, bu çok aptalca bir cenaze töreni. Bundan nefret ederdi." Başıyla onaylıyor, gözleri önde babasının yanında oturan Lukas'a takılıyor.

Saçlarını sert bir şekilde kestirmiş yaşlı bir kadın beni susturmak için dönüyor ve ben de gözlerimi deviriyorum.

"Ben asla." Mırıldandığını duyuyorum, bu da beni sadece itiyor.

Bu rahibi yuhalamama saniyeler kaldığını hissediyorum, onun görkemli sesi sahtekârlarla dolu bu çadırı dolduruyor. Walker bacağını sıkıyor ve fısıldıyor, "Salem, gözlerin kararıyor."

Kendimi sakinleştirmek için bir nefes alıyorum ve farkında olmadan içime dolan gücü dizginliyorum. Şehirdeki o kadını ziyaret etmek için zaman ayırmayı aklıma not ediyorum.

Ailemle yüzleşmeyi ertelemeye karar vermiştim, çünkü onlarla hep bu şekilde baş edebilmiştim. Beni duygusal olarak incitmiş insanlarla akraba olmak bana ömür boyu acı vermişti. Onlarla her etkileşim bir mayın tarlasında yürümek gibiydi, bir şeyin ne zaman yüzünüze patlayacağını asla bilemezsiniz.

Büyükannemi arayıp ona cadı bir aileden gelip gelmediğimizi sorabilirdim ya da sonunda bir şeyler bulma umuduyla kütüphanede araştırma yapmaya devam edebilirdim. Ya da bu yabancınn kasabadaki kadının bana yardım edebileceğine dair sözüne güvenebilirdim.

Kolumdan kurtulan bir ipliği, ucu kiraz kırmızısına dönene kadar parmağımın etrafında döndürüyorum.

Sonunda rahip gevezeliğini keser, ama o kestiğinde Lukas onun yerini alır.

Skye'ın soğuk ince parmaklarının benimkilerin arasından geçtiğini hissediyorum ve elini sıkıyorum.

"Pierce tüm bunlardan gerçekten nefret ederdi." Kalabalığa küçümseyerek baktığını söylüyor. Ağzımdan bir kahkaha kaçıyor ve kadın bana ters ters bakmak için tekrar arkasını dönüyor.

"Müzik ve dans isterdi. Burada geçirdiği zamanın kutlanmasını, çünkü Pierce iyi vakit geçirmeyi severdi. Hayat, eğlence ve sevgi doluydu." Son kelimeyle birlikte Lukas'ın bakışlarının beni delip geçtiğini ve yüzümün kızardığını hissediyorum.

"O benim ikizimdi. Benim diğer yarımdı. Bir gün yaşlanmayı ve kendi ailesine sahip olmayı hak ediyordu ama biz onun yerine anısını onurlandırmak için buradayız. Pierce, kardeşim, seni seviyorum dostum."

Babasının podyumdaki yerini alması için yerine oturdu. "Bugün geldiğiniz için hepinize teşekkür ederim.

Ama gerçek dostlarınızın kim olduğunu zorluklar karşısında anlarsınız. Sizleri burada görmek, bugün hepinizin bizim için buraya gelmesi, bana gerçek dostlar olduğunuzu gösteriyor."

Rahip tabutun başında dua edip tabutu yere indirmeden önce ailenin öneminden ve aslında inanmadığından emin olduğum diğer saçmalıklardan bahsediyor.

Hepimiz boş tabutun her geçen saniye daha az görünür hale gelmesini izlerken alanı kaplayan sessizlik sağır edici. Tamamen kaybolurken gözümde tek bir damla yaş kaçıyor, kalbim daha da kırılırken son umudumun da ezildiğini hissediyorum.

OceanofPDF.com

Yirminci Bölüm

LUKAS

ŞARKI: KISS FROM A ROSE BY NO RESOLVE, KAYLA KING

I Bugün bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyor. Yağmur öfkeli bir ritimle vinile çarparken bir çadırın altında toplanmış durumdayız. Beyaz çadırın en önünde kapalı bir tabut duruyor ve üzerinde hayattan daha büyük bir Pierce'ın futbol formasıyla gülümseyen fotoğrafı yanında duruyor. Sanki kimin için burada olduğumuzu unutabilirmişiz gibi.

Babamın elit çevresindeki herkes başsağlığı dilemek için bir araya gelirken, bugünü de iş anlaşmaları yapmak için bir fırsat olarak kullandı. Saygısızca ama şaşırtıcı değil. Bu beni geçen her birine ters ters bakmaktan alıkoymuyor. Kardeşim 'dinlenmeye' çekilirken onlar burada, dünyanın pislikleri ve hala nefes alıyorlardı. Çenemi sıkıyorum, böylece onlara patlamıyorum ya da daha kötüsü, canımın istediği gibi onları yumruklamaya başlamıyorum. Hiçbiri gerçekten Pierce için burada değil ve bu beni iğrendiriyor. Hepsinin sahteliği.

Bunun bitmesi için sabırsızlanıyorum. Ayağa kalkıp Pierce'ı umursamayan bu insan kalabalığıyla konuşmak için içimdeki her şeyi ortaya koymam gerekti. Ellerim zor kontrol edilen bir öfkeyle titriyor.

İkizimin cesedini hâlâ bulamadılar, kayaların ağırlığının onu toz haline getirdiğini düşünüyorlar. Bu düşünce midemi bulandırıyor. Rastgele bir elin omzumu sıktığını hissediyorum. İrkiliyorum, kolumu küstah sahibinden Tom Ford takım elbiseli ve saçları geriye taranmış bir adam, kudurmuş bir hayvanı sakinleştirmeye çalışır gibi ellerini havaya kaldırdı.

Köpek. Üzerinden yayılan güçlü kolonyaya dikkat ederek onu küçümsedim. İkizimin cenazesinde dalga geçilecek bir ruh halinde değildim.

"Sadece taziyelerimi sunmak istedim." Dedi.

Gözlerimi deviriyorum, "Bunu bana dokunmadan da yapabilirsin." Homurdanıyorum. "Burada bir sorun mu var?"

Walker kollarını sıvayarak soruyor.

Takım elbisesinin ceketini Salem'in omuzlarına doladığını görüyorum ve bunu atlatmasına yardımcı olması için onun burada olmasına seviniyorum. Pierce'ın onu ne kadar önemseydiğini biliyorum. Salem'le tanıştığında beri daha mutluydu. Gerçek bir mutluluktan bu, sarhoş olduğu ya da futbol sahasında sert adam rolü yaptığı için değildi. Öyle mutlu görünüyordu ki, bunu ondan çok erken aldığı için dünyaya öfke duyuyordum. Keşke bana okul müdürü ve planları hakkında sır verseydi.

"Keşke "lerde kaybolmanın bana hiçbir olmayacağını bilerek ellerimi yüzümden aşağı indiriyorum. Annemi düşündüğümde sık sık bu oyunu oynadığım onlara fazlasıyla aşınaydım. Keşke işaretleri yakalasaydım. Keşke eve daha erken gelseydin. Sürekli başıma bela olurlardı ama olan bitenin sonucunu asla değıştirmezlerdi. O Sloan ve Graham'a yakın dururken ben bütün gün Skye'dan uzak durdum. Dar siyah elbisesi içinde muhteşem görünüyor ve ondan uzak durmak için tüm kararlılığımı kışkırtıyor. Graham'ın elini onun belinden çekip almaktan başka bir şey istemesem de, bunun en iyisi olduğunu biliyorum.

Tam önüme çıktığını görene kadar eli silahlı adamın orada olduğunu neredeyse unutuyorum.

"Herhangi bir şeye ihtiyacınız olursa, benimle iletişime geçmekten çekinmeyin." Bir kartvizit uzatırken gözleriyle buluşmayan bir gülümseme yayıyor.

"Sen de kimsin lan?" Salem soruyor ve lanet olsun ki kardeşimin neyi bu kadar çekici bulduğunu anlıyorum. Sırıtiyorum, adamın önümüzde hata yapmasına izin veriyorum, eli hâlâ kartla birlikte uzanıyor.

Adam bir çığlık atarken Walker onu bileğinden yakalar. Salem kartı adamın parmaklarından çekip alıyor ve ikiye bölüyor. Ağzı bir karış açık bize bakıyor.

"Ben oraya bir şey sokmadan önce ağzını kapatsan iyi olur." Tereddüt etmeden çok daha kötüsünü yapacağımı bildiğimden tersliyorum. Geriye doğru tökezliyor, gözleri korkudan kocaman açılmış, beni kıkırdatıyor.

"Lukas!" Babamın sert baritonu beni tersliyor ve omurgamın meydan okurcasına dikleştiğini hissediyorum. "Olay çıkarmayı bırak!" Walker ve Salem'in yaklaştığını hissediyorum. Babamın soğuk bakışları hissedilir bir küçümsemeyle Salem'in üzerinde geziniyor.

Walker kaşlarını çatıyor ve içimi bir öfke dalgasının kapladığını hissediyorum. Kucaklıyorum, tüm bu bastırılmış öfke ve keder için bir çıkışa ihtiyacım var.

"Belki de insanlar oğlunuza karşı daha saygılı olmalı." Salem tükürür. Babam az önce tokat yemiş gibi başını iki yana sallıyor. "Az önce ne dedin sen? Neden buradasın ki?"

Bir adım öne çıkarak onun alanını daraltıyor. "Buradayım, çünkü Pierce'ı seviyorum." Her zaman yeşil olan gözleri, affetmeyen babama dik dik bakarken neredeyse simsiyah görünüyor.

"Pekâlâ." Boğazını temizliyor ve etrafta topladığımız ilgiye bakıyor. "Geldiğiniz için teşekkür ederim. İzninizle." İş arkadaşlarından oluşan bir kalabalıkla birlikte uzaklaştı. Salem kendini Walker'a yasladı. Ben yumruğumu ona doğru kaldırıyorum, o da benimkine vuruyor.

"Babamın daha önce kimseden geri adım attığını görmemiştim. Bu çok sertti, Salem."

Omuz silkiyor. "Beni korkutmuyor. O sadece güç peşinde koşan takım elbiseli bir adam. Onun gibi o kadar çok kişiyle tanıştım ki, klonları bile olabilirler." Walker kıkırdıyor ve elini onun kolunda gezdiriyor. Bir grup sınıf arkadaşı yakınlarda geziniyor ve birkaç kız burunlarını mendillere sümkürüyor, yağlı gözyaşlarının makyajlarına bulaşarak yüzlerinden aşağı yuvarlanmasına izin veriyor. Salem gözlerini deviriyor alenen sergiledikleri için.

Birden odadaki atmosfer değişiyor ve birkaç kişi gergin bir şekilde ayaklarını sürüyerek yürümeye başlıyor. Tüm bu telaşın nedenini görmek için boynumu uzattım. Arkamdan bir darbe alıyorum, vücudum darbeyi emiyor ve bana kimin çarptığını görmek için dönüyorum. Gözlerim babasıyla birlikte çadıra doğru yürüyen Emmet'e takılıyor. Üzerlerinde şemsiye tutan insanlar sayesinde iki adamın da üzerinde bir damla yağmur yok. Sadece bu bile ağzımda kötü bir tat bırakmaya yeterdi, kendi şemsiyelerini tutmaya zahmet edemiyorlardı ama Emmet'in yaptıklarından sonra buraya gelmeleri?

Salem'in gözleri tamamen kararıyor ve ayaklarımın altında bir gümbürtü hissediyorum. Walker onu dirseğinden yakalıyor ama o omuz silkiyor.

"Salem, hayır." Zorla fısıldıyor ama Salem tam önüne gelene kadar ilerliyor.

Emmet ellerini takım elbisesinin ceplerine sokmuş, ona bakmaktadır. Birbirlerine bakarlarırken yüzünde en ufak bir pişmanlık belirtisi yoktur.

"Salem." O baştan çıkarıcı Güneyli aksanıyla konuşuyor.

"Seni bok parçası. Burada ne halt ediyorsun?" "İyi bir arkadaş veda ediyorum."

Bir kahkaha atarak başını geriye atıyor, yer yeniden gürlüyor. "Kıçıma boşalmana izin verdiğime inanamıyorum."

Yaşlı bir kadın, Salem'e bakarken soluk soluğa kalmak için bir ısırığın ortasında duraklıyor. "Burada bir sorun mu var?" Babam soruyor, bir yandan gülümserken bir yandan da Emmet'in eli. Gördüğüm manzara midemi bulandırdı.

"Bununla benimle dalga mı geçiyorsun?" Salem soruyor, gözleri babamla Emmet arasında gidip geliyor.

"Bu kızı kontrol et, yoksa gitmeni isteyeceğim." Babam, ortaya çıkan sahneye sinirlenmiş görünüyor. Kravatını düzeltiyor, bu da şu ana kadar gösterdiği sabrı kaybetmek üzere olduğunu gösteriyor.

Keşke bir parça bile şaşkınlık hissetseydim. Kör edici bir intikam arzusundan başka bir şey hissetmiyorum, Pierce'ın ölümünden sorumlu kişilerden birini bu kadar rahat karşılayabilen bu adamın hak ettiğini bulmasını izlemek istiyorum. Yaptığı şey yüzünden yanışını izlemek istiyorum.

"Pierce'ın o mağarada olmasının sebebinin o olduğunu biliyorsun, değil mi?" Salem soruyor.

"Aslında ben bunun sebebinin sen olduğunu sanıyordum." Dişlerini alaycı bir şekilde göstererek cevap veriyor. Rüzgâr çadırın içine yağmur yağıdırıyor ve Salem ile babamın yüzüne çarpıyor. "Ne sikim-?"

"Hadi gidelim." Walker onu bileğinden tutarak Skye'a ve evdeki diğer çocuklara işaret ediyor.

"Seni evde görmek için sabırsızlanıyorum." Salem yanından geçerken Emmet'in ağzı açık kalır. Sırtını bir çubuk gibi dikleştiriyor ama Emmet'in alaycı bir sırıtişla ona bakmasına rağmen soğukkanlılığını koruyor.

"Tam arkadayım." Babama ve Emmet'e ters ters bakarak söylüyorum. "İmparatorluğunuzun ayaklarınızın altında parçalandığını görmek için sabırsızlanıyorum." Arkadaşlarımı arabalara kadar takip etmeden önce onlara gülümsedim. Onların da zamanı gelecekti ama şimdi değildi. Onları ve bizi bu hale getiren diğer herkesi mahvetmek için soğukkanlı gerçeklere ve bir plana ihtiyacım vardı.

Garrison'ın arabası uzaklaşırken, Walker'ın, Emmet'in ve babamın bir araya toplanmış, paparazzi kameraları bize doğru dönerken cenazeden uzaklaşmamızı izlediklerini görüyorum. İçimde bir şeylerin peşinde olduklarını hissediyorum, umarım her ne ise onun önüne geçebiliriz.

Bölüm Yirmi Bir

PIERCE

**ŞARKI: SAY SOMETHING BY A GREAT BIG WORLD,
CHRISTINA AGUILERA**

I Hangi günde olduğumu ya da ne kadar zamandır burada olduğumu bilmiyorum. Ağır siyah kelepçeler ayak bileklerime ve el bileklerime saplanıp her hafif hareketimde iyileşmiş derimi yeniden açarken, acı sürekli yoldaşım oldu. Benim

Hücre çürümüş et ve dışkı kokuyor, safradan başka bir şeyle beslenmeyen boş midemi döndürmeye yetiyor. Bu kemirici açlığı bastırmak için bana pek bir şey vermiyorlar.

Bunun en kötü yanı, nemli çevredeki diğer tek şeye bakmak zorunda kalmak. Karşımdaki duvara asılmış süslü bir ayna, demir parmaklıkların hemen dışında bana en çok özlediğim insanların görüntülerini gösteriyor. Futbol formamı giymiş, gözlerinin altında ikiz morluklar olan, kaymaktaşı yanaklarında rimel izleri bulunan Salem'in aynaya baktığını görmek zorunda kalıyorum. düşündüğünü ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey olmadığını bilmeme izin veriyor. Adını ne kadar yüksek sesle haykırırsam haykırayım, sadece kendi solan yansımasına bakıyor.

Kahretsin, yemek bile yiyor mu?

Onu son gördüğümünden beri kilo vermiş gibi görünüyor ve bu beni öldürüyor.

Lukas da zayıf ve perili görünüyor. Doğrudan aynaya bakmaya bile cesaret edemiyor ve onun acı çektiğini görmek beni kahrediyor. Bir noktada, onu eski evimizde, ailemizin banyosunda, hayatına son vermek istercesine bir jileti kaldırırken gördüğüme yemin edebilirim.

Koridorda yürürken günahımın işaretini duyuyorum. Eminim başkaları bana azıcık ekmek vermekten çok mutlu olurlar, ama o ekmeği bana fırlatan kişi olmaktan hastalıklı bir zevk alıyor gibi görünüyor. Bazı günler kirli yiyecek parçasına ulaşabileceğim kadar yaklaştırıyor. Arada bir biri gelip bana kömür tadında bir su ikram .

Pride uzun kırmızı parmaklarını hücremdeki parmaklıkların üzerinde gezdiriyor, sivri kuyruğu neşeyle arkasında sallanırken, dişleri üst deri dudağının arasından görünüyor. Siyah uçlu boynuzları, koridoru kaplayan mumların titreşimiyle parlıyor.

"Görüyorum ki gösteriden keyif alıyorsunuz!" şeytani sesi, tonozlu mağara benzeri yapıda yankılanarak gürlüyor.

Ona, hayatımın son iki yılında bedenimde yaşayan, beni oynaması için ipte sallanan bir kukladan başka bir şey değilmişim gibi kontrol eden bu şerefsize doğru düzgün bakabilmek için boynumu yukarı kaldırmaya çalışırken başım dönüyor.

"Kızımız bugün çok iyi görünüyor!" Aynanın yanına yaklaşarak haykırıyor. Saçlarını örerken siyah sivri tırnağıyla Salem'in yüzünde izler bırakıyor.

"O senin değil." başardım.

"Küçük Ledger'ın başından beri orada olduğuma eminim. Senin olduğu kadar benim de kızım. Siktir, çok iyi hissettirdi."

Sahip olduğum azıcık güçle kendimi yukarı çekiyorum, bağlarım derimi . "Siktir git." Bağırıyorum, sesim sanki ses tellerimin üzerinden kamyon geçmiş gibi çıkıyor.

"Oh Pierce, seni zavallı küçük ayrıcalıklı bok çuvalı." Elindeki ekmek parçasını bana doğru fırlatıyor, göğsüme bir şaplak atıyor ve toprak kaplı zemine düşüyor.

Ekmeği elime alıyorum, yere kırıntılar bırakırken ağzıma atıyorum. Tadı kül gibi ve dilimi kuru bir tabakayla kaplıyor.

Açlığım beni çaresiz ve zayıf kılıyor. Bu iblisin merhametine kalmaktan nefret ediyorum, ama bu sefer onu uzak tutmaya bile çalışamıyorum.

"Yine de bize ihtiyacı yok gibi görünüyor." Diyor ve gözlerim Walker'ı Salem'i kucaklarken buluyor. Bu manzara göğsümde bir acı ve özlem hissi uyandırıyor. Düşüncelerime bir parça şüphe girdiğini hissediyorum ve acaba dışarı çıkabilecek miyim, çıkarsam Salem beni isteyecek mi?

Yirmi İkinci Bölüm

WALKER

ŞARKI: CRAZY IN LOVE BY SOFIA KARLBERG

T Cenazeden döndüğümüzde ev insanlarla doluydu. Kravatımı çıkarıp kendime biraz nefes alacak alan açıyorum.

Ailemizle ilgili bir şeyler oluyordu ve bu içimizi kemiriyordu. ne olduğunu anlamaya çalışıyordum.

Salem partiyi atlayarak odasına doğru ilerliyor. Ben arkasından yaklaşıp kapıyı arkamızdan kapatırken bas sesleri kulaklarımı dolduruyor. Yol boyunca tedirgindi, kıyafetlerini çekiştiriyor ve nefesini kontrol etmeye çalışıyordu. Gözleri bütün gün siyah ve yeşil arasında gidip geliyor, istemeden gücünü serbest bırakacağı konusunda beni endişelendiriyordu. Neyse ki kimse yerdeki sarsıntıyı cenazede artan öfkesine bağlamadı.

"Ben iyiyim Hart. Sadece beni yalnız bırak."

En son benim adımlı söylediği gerçeği, zaten kaynamakta olan öfkemi daha da alevlendirdi. Onu bileğinden tutup kendime doğru döndürdüm.

"Sakın bunu yapma. Beni kendinden uzaklaştırma."

"Ne istersem yaparım." Bana dik dik bakarken çenesini düzelterek karşılık veriyor.

Ona affetmeyen bir sırıtma yapıyorum.

"Oh, Wildcat, sana ne dersem onu yapacaksın ve bundan hoşlanacaksın." Hırlayarak ağızımı onun kine yapıştırıyorum. Dillerimiz öpücüğün kontrolü için savaşıırken o da benim vahşiliğime karşılık vererek içimdeki Gazap ateşini okşuyor.

Beni göğsümden sertçe iterek bir adım geriye savurdu. İçimdeki öfke kuyusunun taşıdığını, duyularımı kontrol altına aldığını ve zihnimi cezalandırma arzusuyla doldurduğunu hissediyorum, hayal kırıklıklarımı onun esnek etinden çıkarmak için. Onu elbisesinin önünden tuttum ve kumaşı önden yırtarak göğüslerini bana gösterdim. Daha da yırtıyorum, kumaş ellerimde lime lime oluyor.

"Cenazede külot yok mu?" Çıplak amına bakarak soruyorum.

Omuz silkiyor, "Pierce böyle isterdi."

Buna itiraz edemem, onun yerine iki parmağımı önünden geçirip ıslak amına sokuyorum. Bir şaşkınlık çılgılığı atarken onu kendime doğru çekiyorum. Yüzüme bir tokat atıyor ve parmaklarımı içine sokup çıkarırken boştaki elimle bileğini kavıyorum. Yüzüm acıyor. Dudaklarımı yalıyorum ve kulağına fısıldamak için kendimi alçaltıyorum.

"Sert mi oynamak istiyorsun, Wildcat? Sert oynayabiliriz." Başparmağım klitorisinin etrafında dönerken bir inilti çıkarıyor.

Parmaklarımı çıkarıp onu omzumun üzerinden fırlatıyorum ve yatağa doğru yürürken kışına sağlam bir şaplak atıyorum. Onu yere atıyorum ve kemerimi tek bir hamlede çıkarıyorum, kemer halkalarımnda çırpınırken çıkardığı ses havada yankılanıyor.

Bana meydan okurcasına bakıyor, bacaklarını her yerini görebilmem için açmış. Bu en güzel manzara.

Kemerimi yumruğumun etrafına doluyorum, çatalın metal ısırganının etime battığını hissediyorum.

"Bununla ne yapacaksın?" Biraz heyecanla soruyor, dudaklarını yalarken kaşlarını ilgiyle kaldırıyor.

"Sana bir ders vereceğim." Sırtarak onu ayak bileğinden yakaladım ve yüzüstü yatağa yatırdım. Esnek kıcı benim için havaya dikilmiş, lekesiz ve hazır.

Kemerim yanağına sertçe iniyor ve teninde kızgın kırmızı bir kirpik bırakıyor. Bir çılgılık attı ama sonra boğuk bir "Yine" sesi duydum.

"İşte benim kızım." Pantolonumun fermuarını açıyorum, giysilerimden sıyrılıyorum ve o beni beklerken kendimi başka bir darbe indirmeye hazırlıyorum. Onu sınırlarına kadar zorlamak ve kırılıp kırılmayacağını görmek için bu ezici arzuyu hissediyorum.

"Ben sana kemerimle şaplak atarken sihrini uzak tutabileceğini düşünüyor musun?" Başparmağımla kırmızı noktasını ovarak soruyorum.

Başını sallıyor, saçları yüzünü kapatıyor.

"Eğer bu senin için çok fazla olursa, bana söylemeni istiyorum. Bunu benim için yapabilir misin?"

Başını tekrar sallıyor ve ben de ağzımı yukarı kaldırıp gülümsüyorum. "Yüksek sesle ve net bir şekilde 'dur' demeni istiyorum. Tamam mı?"

Vücudu altımda titriyor. "Tamam." Onu duyabildiğimden emin olarak cevap veriyor,

Kemerim elimde ikiye katlarken sert sikimi girişine doğru bastırıyorum. Kolumu kaldırıp diğer yanağına şaplak atıyorum ve sikimi keskin bir hamleyle içine sokuyorum. Çığlık atıyor, ama horozumu tabana kadar alarak bana geri itiyor. Taşaklarını tenini tokatlıyor ve kemerle ona tekrar vuruyorum. Her vuruşumda teni pembeleşiyor. İticilerim kemerle aynı anda ona saplanıyor. Amcığı etrafımda kenetleniyor. O kadar iyi hissediyor ki, sanki benim için yaratılmış.

Tüm kıcı kızardığında kemerim bir kenara atıp parmaklarımı beline sokuyorum. Kalçalarını oynatarak üzerime çıkıyor, sırtı terden pırıl pırıl parlıyor. Ön tarafına uzanıyorum ve parmağımı klitorisinin etrafında döndürüyorum.

"İyi bir kız gibi benim için gel. Seni sikmemi ne kadar sevdiğini göster bana."

Elimi klitorisinden çekiyorum ve parmaklarımı ağzına sokarak kendi tadına bakmasını sağlıyorum. Parmaklarımı yalayarak temizliyor ve ben de onun ne kadar mükemmel olduğunu düşünerek inliyorum. Parmaklarımı bir balık kancası gibi ağzının kenarına doluyorum ve bana doğru eğilmesini sağlıyorum. Sırtını eğip başını çevirerek bana bakarken çözemediğim bir şeyler mırıldanıyor. Parmaklarımı çekip saçlarından tutuyorum ve daha da eğilmesini sağlıyorum.

Ona sertçe ve sertçe vuruyorum, günün tüm öfkesini ondan çıkarıyorum. Benim vahşiliğimle buluşarak onu yiyor. Ona girerken kendime bakarak ürperiyorum, onu becermeye devam ederken bana doğru çekmek için saçlarının etrafındaki yumruğumu kullanıyorum.

"Walker!" onu ne kadar sert ittiğimi tokatlarken çığlık atıyor. Ter boncukları yüzümden ve göğsümden aşağı dökülüyor ve nefesim kesiliyor.

"Her şeyimi al, Salem." Serbest elimle kızarmış kıcına son bir tokat atarak söylüyorum.

Onun sikimin etrafında kenetlendiğini hissediyorum ve bu hisle orgazmım oluşmaya başlıyor. Toplarım sıkışıyor, serbest bırakılmam için hazırlanıyor. Sikimin üzerine boşalırken kendinden geçmiş bir çığlık atıyor. Bir kükremlerle hemen arkasından takip ediyorum

onu boşalmamla doldururken. Kendimi dikkatlice ondan uzaklaştırdığımda yatağın her tarafına damlıyordu.

Aceleyle pantolonumu giydim ve onun için ıslak bir bez almaya koştum.

Onu temizlemek için zaman ayırıyorum, kışındaki kırmızı kızgın yaraları yatıştırdığımdan emin oluyorum. Onları kolayca iyileştirebileceğini biliyorum, özellikle de ona biraz güç verdiğimizden beri. Ama ona verdiğim acıyı hissetmek istemesi, bundan zevk alması, doğrudan içime bir mutluluk sarsıntısı gönderiyor. O izlere bakmak, onu içten ve dıştan benim olarak damgalamak istememe neden oluyor.

OceanofPDF.com

Yirmi Üçüncü Bölüm

GÖKYÜZÜ

ŞARKILAR: SHOTS BY LMFAO, LIL JON, IM YOURS BY ISABEL LAROSA

T Vücudum müzikle sallanırken içkinin ateşi düşüyor. Kendimi bu coşkunun içine atmaya karar verdim. Lukas'ın aklının nerede merak etmekten bıktım. Bütün gün beni görmezden geldi, her seferinde beni itti.

ve duygularımın ona daha fazla bağlanmasını reddediyorum. İçki bardağını omzuma atıp oturma odamızdaki derme çatma dans pistine doğru ilerliyorum.

Graham arkamda kayıyor ve onu kendime doğru çekiyorum, şarkıya uygun olarak kıcımlı ona sürüyorum. O da kalçalarını oynatarak benimle birlikte hareket ediyor. Kendimi onun hissinde kaybediyorum, ellerimi boynuna doluyorum, onun elleri kollarımdan aşağı iniyor, göğüslerimin yanından geçip beni kavradığı belime kadar iniyor. Beni öne doğru iterken vücudumu yuvarlıyorum, kalçamdan bükülüyorum, kığım onun önüne yapışıyor. Parmakları omurgamda gezinirken ben ona doğru doğruluyorum ve sert aletin üzerine yuvarlanıyorum. Bizi ayıran kumaş katmanlarının arasından uzunluğunu hissedebiliyorum. Kendimi kalçalarımı birbirine kenetlerken buluyorum ve şu anda dans etmekten çok daha fazlasını yapıyor olmayı diliyorum.

Tam o sırada Lukas'ın delici gözlerini odanın diğer ucundan üzerimde hissediyorum. Bir an bile tereddüt etmeden dönüp kollarımı Graham'ın boynuna doluyorum ve Lukas'ı tamamen görmezden geliyorum.

Graham bana öyle bir ihtiyaçla bakıyor ki dizlerimin bağı çözülüyor. Gamzeleri tam teşekküllü, yanaklarına gömülmüş, yüzünü çerçeveleyiyor.

İki mükemmel hilal girintisi olan dolgun dudaklar. Tırnaklarımı ensesine geçiriyorum ve Graham'ın vücudunun altımda titrediğini hissediyorum. Sert, yontulmuş göğsü bana baskı yapıyor.

Ben hâlâ cenazeden kalma elbisemi giyiyorum, o da hâlâ takım elbisesini giyiyor ama bunun bir önemi yok. Önemli olan tek şey dudaklarının benimkilerle buluştuğu o an. Tüm suçluluk ve tereddüt düşünceleri bir anda aklımdan uçup gidiyor. Dillerimiz birbirine dolanırken, bedenlerimiz umutsuzca birbirine ihtiyaç duyarken ona duyduğum arzunun üstesinden geliyorum. Bizi dans pistinden çekip beni duvara doğru itiyor, öpüşmemizi derinleştirmek için başımı yukarı kaldırırken elleri saçlarıma dolanıyor. Boyunun karnıma doğru itildiğini hissediyorum. Kutsal guacamole kocaman.

Beni elimden tutup çekiyor, bizi odasına götürürken parmaklarımız birbirine kenetleniyor. Kapıyı arkamızdan kapattıktan sonra nefesimi tutmak ve etrafımı incelemek için bir an duruyorum. Buraya daha önce hiç gelmemiştim ve onun tarafında her yerde asılı olan çok sayıda bitki beni şaşırtıyor. Sanki kendi küçük ormanını yaratmış ve bu onu daha da sevimli kılıyor. Oda arkadaşının tarafı ise son derece düzenli ve minimalist bir dekora sahip. Odanın o tarafında ne kadar az şey bulunduğu neredeyse çıplak görünüyor.

"Buraya gel." Yatağından sesleniyor, ayakkabılarını çıkarmış ve kravatını şifonyerinin üzerine atmış, yakasının düğmelerini açık bırakmış. Bronz teninin ortaya çıktığını görebiliyorum ve göğsünden aşağıya doğru yalayarak inme arzusuyla dolup taşıyorum. Beni bakarken yakalıyor ve bana kocaman bir gülümseme veriyor. Ayaklarını beni odanın diğer ucuna taşıyor ve tam önünde duruyorum. Kalın kirpiklerinin arasından bana bakıyor ve elimde olmadan elimi saçlarında gezdiriyorum. Bileğimi okşamamın ortasında yakalıyor ve elimi dudaklarına götürüp nabız noktamdan şefkatle öpüyor. Elim yanaklarındaki hafif kirli sakallara değerken, kolumda ilerliyor ve beni kendine çekerken tenimi öpücüklere boğuyor. Kucağına oturuyorum, arzusunun içime doğru bastırdığını hissediyorum.

Kendimi Graham'ın üzerine bıraktığımda daha önceki vızıltım azalıyor gibi hissediyorum. Tamamen uyanık hissediyorum, vücudum beni sert ve hızlı bir şekilde almasını isteyen bir ihtiyaç cehennemi.

"Çok fazla kıyafet var, aşkım." Boynumun kıvrımına doğru söylüyor, fermuarımla uğraşırken nefesi tenime değiyor. Birkaç denemeden sonra nihayet aşağı çekmeyi başarıyor ve başımın üzerinden çekmeme yardım ediyor. Sütyenimin düğmelerini açıp yere atıyorum, kalbim küt küt atıyor

göğsüme karşı. Üzerinde iç çamaşırimdan başka bir şey olmadan oturan bana bakarken gözleri şaşkınlık ve arzuyla büyüyor.

"Sen lanet olası bir tanrıçasın." Diyor, sesini huşu kaplıyor.

Göğsümden yüzüme doğru kızardığımı hissediyorum. Elleriyle göğüslerimi kavıyor, sağ meme ucumu ağzına götürüyor ve dilini etrafında döndürüyor. Vücudum titriyor. Kendimi onun ellerinde macun gibi hissediyorum. Şu anda bu adamın bana istediği her şeyi yapmasına izin verebilirdim. Dışlerinin meme ucuma kenetlendiğini hissediyorum ve iç çamaşırimda ıslaklığımın biriktiğini hissederek ona daha sert vuruyorum.

Gömleğinin düğmelerini çözerek çıplak göğsünü bana göstermesini sağlıyorum. Kollarını çıkarmasına yardım ederken teni benimkiyle buluşuyor, meme uçları ona sürtünüyor. İhtiyaçtan aklımı kaçırmış gibi hissediyorum, her küçük dokunuş beni teşvik ediyor, beni kırılmaya yaklaştırıyor.

Odak noktam Graham tarafından tüketilirken kapının dışındaki gürültü arka planda kayboluyor.

"Eğer bunu yaparsak, her şeyimi vermek istiyorum, amore. Sana her şeyimi vermek istiyorum, parçalarımı değil. Her şeyini alamayacağımı biliyorum ama sana vermem gerektiğini bildiğim şey bu. Her yönden senin olmak istiyorum." Dudakları kulağımı emiyor ve sözleri kalbimin içine işliyor. Ellerimi saçlarında gezdirerek bana bakmasını sağlıyorum.

"Tamamen benim olabilirsin." Sözümü bir öpücükle mühürleyerek söylüyorum. Ağzımın içinde inliyor, beni sırtüstü yatırıyor ve pantolonunu çıkarıyor.

Üst çekmecesinden bir prezervatif alıyor, açık bacaklarımın arasına diz çökmeden önce sikini kılıfına sokuyor. Onu bu kadar sert ve benim için çaresiz görünce dudağımı ısııyorum.

İki parmağını içime sokuyor, onun için ne kadar ıslak olduğumu hissediyor.

"Benim küçük tanrıçam çok sıkı." Bana girmek için sıraya girdiğini söylüyor. Parmaklarını ucuyla değiştiriyor, ben dolana kadar yavaşça santim santim içime itiyor. Bir süre hareketsiz kalıyor, uzunluğuna alışmama izin veriyor. Kalçalarını acı verici derecede yavaş bir ritimle içeri ve dışarı pompalarken beni derinden öpüyor.

Birlikte hareket ediyoruz, içimde ayak parmaklarımın kıvrılmasına neden olan bir noktaya çarptığında horozu içimde ve dışımda kayıyor.

"Beni çok iyi alıyorsun, bella. Sikimi alan şu muhteşem amcığa bak." Birleştığımız yere bakarak söylüyor. Gözlerim bakmak için aşağıya kayıyor ve manzaraya karşı kendimi sıktığımı hissediyorum.

Hızını artırıyor, dizlerimi kollarına doluyor, böylece daha da derine iniyor. Bacaklarımı da geriye katlayıp beni kırılma noktama doğru iterken kalçalarım protestoyla inliyor.

"Graham!" Haykırıyorum, bedenimi yatağın içine sokarken nefeslerim hızlanıyor.

"Sikime gel, tanrıça." Sırtına uzanıp onu kalçalarından kavıyorum, sikini içime alırken klitorisimi kasık kemiğine sürttüğüm için tırnaklarım etine batıyor.

Orgazmımın ani sıcaklığının beni vurduğunu, omurgamdan aşağı vurduğunu ve altımızdaki çarşafları ıslatırken içimden patladığını hissediyorum.

"Seni sikimin üzerinde parçalanırken izlemek çok güzel, bella." Graham beni yumruklarken nefesinin kesildiğini söylüyor. Bir an sonra üzerime çöktüğünde serbest kaldığını hissediyorum, siki içimde yumuşarken beni şefkatle öpüyor.

Çekildiği anda bir suçluluk dalgası hissetmeyi bekliyorum, ama bu asla gelmiyor. Bunun yerine, yıpranmış bedenimi ona sararken yoğunlaşan sıcak bir mutluluk parıltısı hissediyorum. Kolumu yatıştırıcı bir hareketle ovarken başımın tepesine bir öpücük konduruyor.

Kalbim Lukas'la yaşadığım kısa ilişkinin yasını tutsa da, şu anda onun ihtiyaç duyduğu kişi olmamayı kabullenmenin bir yolunu bulmam gerekiyor. Ne tür bir muameleyi kabul edeceğime dair bir sınır koymam gerekiyor. Peki ya görmezden gelinmek? Daha önce hiç kimseyi önemsemediğim şekilde onu ne kadar önemsemiş olursam olayım, hak ettiğim şey bu değildi.

Graham'ın kollarında, onunla birlikte olmanın, onu benim olarak kabul etmenin ne kadar doğru bir his olduğuna beni şaşırtan bir memnuniyet duygusuyla uykuya dalıyorum.

OceanofPDF.com

Yirmi Dördüncü Bölüm

LUKAS

ŞARKI: TV BY BILLIE EILISH

I Bir bardak birayı dudaklarıma götürüyorum, etrafımdaki eğlenceyi izliyorum ve bunun Pierce'ın tam da istediği türden bir veda olduğunu biliyorum. Ama kalbim bu işte değil. İnsanların gülümsemesini görmeyi başaramıyorum.

ve kederim kalbimi ele geçirirken gülüyorum. Bedenimin fiziksel olarak var olduğunu ama zihnimin ıstırap içinde kilitlendiğini hissediyorum.

İçimdeki bu sisi dağıtan tek şey Skye ve Graham'ı ateşli bir dansın içinde birbirine kenetlenmiş görmek. Onu ittiğimi ve başkalarının onu kapmak için can atacağını bildiğim için, içimi kaplayan ihanet duygusunu hissetmeye hakkım yok. Belki de en iyisi buydu, ama bu sadece yanımda taşıdığım acı ve öfkeyi artırdı.

Walker hiçbir yerde bulunamıyor. Salem dönmeye başladığından beri, onun kalçasına bağlıydı. Parçalanırken onu yakalayacak birinin olmasına sevindim. Pierce onun mutlu olmasını isterdi. Şimdi fark ediyorum ki o da benim için aynısını isterdi ama o gidince parçaları toplamaya nereden başlayacağımı bile bilmiyorum. O benim tüm hayatım boyunca diğer yarımды. Onsuz devam etmek akıl almaz geliyor.

Biramdan bir yudum alıp Graham ve Skye'ı izlemekten vazgeçiyorum. Aylardır düşündüğüm tek şey o iken, ona ihtiyacım yokmuş gibi davranmak beni öldürüyor. O kollarımdayken sonunda kendimi tamamlanmış hissettiğimi bilmek.

Sikeyim.

Kalan sıvıyı içiyorum ve yeniden doldurmaya gidiyorum. Fıçının sıramı beklerken, bir şehvet dalgasının tüm bedenimi kapladığını ve beni boğazımdan yakaladığını hissediyorum. Onu aşağı itmek için mücadele ediyorum, vücudum çabayla titriyor. Mutfaktan çıkıp merdivenleri tökezleyerek çıkarken alnımda ter birikiyor. Graham'ın odasının önünden geçerken tanıdık bir inilti duyuyorum. Dizlerim altıma çöküyor ve kapıya doğru sürünüyorum, kulağımı tahtaya dayayıp duymaya çalışıyorum.

"Sen lanet olası bir tanrıçasın." Graham'ın kısık sesi bunu söylüyor, neredeyse yüzde yüz eminim. Skye'dan bir inilti daha geliyor kapıdan ve her şey kararmadan önce içimde yaşayan iblisi tamamen serbest bıraktığımı hissediyorum.

OceanofPDF.com

Yirmi Beşinci Bölüm

SALEM

ŞARKI: DEVILS WORST NIGHTMARE BY FJØRA

T Parti gecenin ilerleyen saatlerine kadar sürmüştü ve ben tamamen bitkin düşmüştüm. Walker beni öylesine harap etmişti ki vücudumdaki her kas hâlâ ağrıyordu. Bütün gece birbirimizden ayrılmadık.

Lukas akşamdan kalmalığını atmaya çalışırken Skye ve Graham da birbirlerini daha yakından tanımaya karar verdiler. Evdeki diğerlerinin ne yaptığından emin değildim çünkü odadan sadece tuvalete gitmek ve odama getirdiğim yiyecekleri almak için çıkmıştım.

Başıma travmatik hiçbir şey gelmemiş gibi Pazartesi günü normale dönmemin beklenmesi çılgınca. İşletmeye Giriş'e geri döndüğüm ilk dersim, ne kadar iyi en iyi örneğiydi. Walker'la geçirdiğim zamanı ve onun beni ne kadar harika hissettirdiğini sevsem de, öğretmenin ona Pierce'ın boş koltuğunu bu kadar rahat bir şekilde teklif etmesi yüzüme bir tokat gibi geldi. Profesör grup projesinin notlarını verirken Walker'ın dizleri kürek kemiklerime batıyor. Babasının onu bu sınıfa soktuğuna, bu dünyada en çok sevdiği şeyi elinden aldığına inanamıyorum.

Walker'ı gitarı olmadan hayal bile edemiyorum. Müzikle yaşıyor ve nefes alıyor ve bencil nedenlerle onun bu hayati parçasını kesmek beni daha da öfkeliyor.

Profesör grup projemizi Javelynn'e geri veriyor ve Pierce'ın varlığının hiçbir anlamı yokmuş gibi isminin üzerine bir çizgi çektiğini fark etmeden edemiyorum.

Hissettiğim öfkeyle yüzeye çıkmaya çalışan gücümü dizginlemeye çalışırken başım ağrımaya başlıyor. Bu sözde profesörün suratına bir büyü patlamasıyla vurmak ya da belki de bir amcık olduğu için onu biraz boğmak istiyorum. Mesajı iletmeye yetecek kadar ama bunu yaparsam hapse atılacağıma ya da daha kötüsüne sebep olacağıma eminim. Bir hilkat garibesi gibi inceleniyordum ve 51. Bölge'ye yerleştirilecek havamda değildim. Çölün kuru sıcağı bana göre değil. Oraya bir kez gittim ve bir daha gitmeyi düşünmüyorum.

Bedenim gücümü serbest bırakma ihtiyacıyla uğulduyor.

Sınıfın geri kalanında kıpırdanıyorum, sürekli nefes alıyorum. Kendimi ne kadar rahatsız hissettiğimden osuruk tutmaya çalışıyormuş gibi görünüyor olmalıyım. Profesör bizi kovar kovmaz, havaya bir sihir akımı bırakarak banyoya koşuyorum. Ellerimden patlayan mürekkep gibi siyah baloncuklar tüm banyoyu dolduruyor. Neyse ki burada yalnızım. Sihrimi kullanarak hepsini bir hamlede patlatıyorum, elimi uzatarak arkamdaki tuvalete doğru döndürüyorum. Burada benimle birlikte biri olsaydı çok kötü olabilirdi. Bunu nasıl açıklayabilirim ki?

Evet, bu siyah baloncuklar patlamış bir kalem kapağından. Lanet olsun.

Gücümün bir kısmını nasıl çekebileceğim konusunda gerçekten daha fazla pratik yapmam gerekiyor, böylece kendimi çok fazla havayla dolu bir balon gibi hissetmeyeceğim; çünkü dürüst olalım, Walker'ı yakın zamanda sikmeyi bırakmayacaktım. Çok iyi hissettiriyor ve ben de istediğimi istediğim zaman almaktan yanayım. Pierce'ın ölümü bana bir hayatın ne kadar adaletsizce kısa olabileceğini öğretmişti, bu yüzden istediğimi yapmak için bir dakikamı bile boşa harcamayacaktım.

Kontrol eksikliğimin tüm kanıtlarını ortadan kaldırabildiğim için minnettar hissederek banyodan çıkıyorum. Ucuz atlatmıştım. Ders biraz daha uzasaydı, kendimi kontrol edebileceğimden emin değildim.

Sırt çantamı değiştiriyorum ve bir sonraki dersimi atlayıp şehre inmeye karar veriyorum. Kendi bedenimde kontrolden çıkmış gibi hissetmekten bıktım.

Kasabaya doğru ilerlerken okyanus ve yaprak kokan hafif sonbahar esintisinin tadını çıkararak hızlı bir tempo tutturuyorum. Gücümün rahat bir seviyede olmasıyla nihayet nefes alabiliyorum. Kasabaya giden yol oldukça aşınmış ve neyse ki nispeten güvende hissetmemi sağlayacak kadar hafif, ancak tam da bu ormanda saldırıya uğradığım zaman aklımdan çıkmıyor. Derinlere indikçe, bu hatırlatma daha da belirginleşiyor.

Emmet'e göre, o gece beni kovalayan büyükannemdi ama beni kelimenin tam anlamıyla kaçıran birinin sözlerine gerçekten güvenemezdim. Bana zarar veren kişinin hâlâ dışarıda bir yerlerde olabileceği gerçeğiyle yüzleşmek zorundaydım.

Neyse ki kazasız belasız açıklığa ulaştım.

Turistlerle dolu bir feribot ana cadde boyunca sıralanan mağaza ve restoranlara yanaşırken şehir merkezi şaşırtıcı derecede kalabalık. Telefonumu çıkarıp aradığım dükkânın adını iki kez kontrol ediyorum. Biraz dolaştıktan sonra çiçekli grafitilerle süslü bir ara sokağa sıkışmış dükkânı buluyorum. İki büyük bina arasında yer alan bu küçük açık hava koridorunda daha da fazla dükkân sıralanıyor. Her dükkânın tabelasının etrafında bir renk cümbüşü filizleniyor. Skye'ın bu estetiği ne kadar seveceğini düşünerek hızlıca bir fotoğraf çekiyorum.

Dükkâna giriyorum ve hemen demlenen çayın kokusuyla karşılaşıyorum. Kapı çingırağı geldiğimi haber veriyor. Kapıyı geçmek için asılı boncuklardan oluşan bir perdenin içinden geçiyorum ve eşiği geçerken vücudumdan aşağıya bir nehir dolusu su dökülmüş gibi hissediyorum. Gerçekten ıslandım mı diye kendimi kontrol ediyorum ama tamamen kuruyum.

"Oh iyi. Knox cadısının ne zaman ortaya çıkacağını merak ediyordum." Sakinleştirici bir kadın sesi. Kaynağını bulmak için etrafıma bakındım ve otuzlu yaşlarının ortasında, süslü görünümlü bir çaydanlıktan bir fincan çay dolduran muhteşem bir kadın gördüm. "Hadi, fazla vaktimiz yok." Vitray pencerelerden gelen ışık, kadın hareket ettikçe abanoz teninde dans ediyor.

"Beni bekliyor muydun?" Dükkânın içine doğru bir adım daha atarak soruyorum. Sol tarafta, en tepeye kadar uzanan tekerlekli bir merdivenle tamamlanmış kitap duvarına .

"Evet, evet. Ve tam zamanında geldiniz. Şimdi beni takip edin ve fincanınızı alın." Dükkânının arka odasına açılan salon tarzı kapılardan geçmeden önce bana pembe ve mavi gül boyalı bir çay fincanı uzatıyor.

Arka oda loş bir şekilde aydınlatılmış ve küçük ahşap bir masanın etrafında tehlikeli bir şekilde yükselen taşan kutularla dolu. Kitaplar odanın etrafına yığınlar halinde dizilmiş, ancak başlıklardan herhangi birini seçmek zor. "Otur. Otur." Bana eliyle işaret ederek katlanabilir bir sandalyeye oturmamı istedi. Ben de onun karşısındaki koltuğa oturup sırt çantamı yere koyuyorum.

Bana nazik bir gülümseme veriyor ve bu kadınla hayatımda daha önce hiç tanışmamış olmama rağmen kendimi anında rahat hissediyorum.

Çay fincanına ihtiyatla bakıyorum. "Siz Madam Leroux musunuz?"

genişliyor, "Tanıştığımıza memnun oldum,
Salem." "Beni nereden tanıyorsun?"

"Ailem uzun zamandır burada canım. Tüm olup bitenlerle uyum
içindeyim. Ayrıca biraz psişik olmam da yardımcı oluyor." ay fincanını
ağzına götürerek bana göz kırıyor.

"İ. Söz veriyorum seni öldürmek isteseydim bunu dkkanımda
yapmazdım. Geimimi sağlamak zorundayım ve cinayetler işlerime sekte
vuruyor."

şaşkın bir kahkaha attım ve çayımı alıp küçük bir uyarıda bulundum
Yudumla.

"Gördün mü, hâlâ buradasın." Gülerek şöyle diyor. "şimdi, her ne kadar
Kitaplara olan aşkın hakkında konuşmaktan daha çok sevdiğim bir şey yok,
fazla zamanımız yok. İçmeye devam et, gitmeden önce yapraklarını okumak
istiyorum."

Söylediklerini yapıyorum. Umarım perdeyi açmanın anahtarının neden
ben olduğuma ve tüm bunların neden gerçekleştiğine dair bazı cevapları
vardır. Neden bir ömür boyu tamamen normal olduğumu düşündükten sonra
aniden gücümün farkına vardım.

"Uzun bir cadı soyundan geliyorsun Salem ve hepsi de iyi değil. Ama
sende hissettiğim bir şey var. Evet, var. Daha fazlası. Yıllar önce bir cadı
meclisi adada bir koruma oluşturarak iblisleri ve kötü ruhları Araf'a sürgün
etti. Kapı sadece oradan açılabilir ve sen, sevgilim, onu açmak için yeterli
gücü toplayabilecek tek kişisin. Sadece perdeye bağlı olanların büyüsü onu
tekrar açabilir ve senin soyundan Knox meclisi, orijinal ailelerle bağı olan
yaşayan son cadılardır. Diğer tüm mezhepler teker teker yok edildi. Peçeyi
açma gücüne sahip bir Knox cadısı daha vardı ama ne yazık ki o siz doğmadan
kısa bir süre önce öldü."

"Teyzem." Nefes veriyorum.

"lmnn bir kaza olduğuna karar verdiler, ama benim her zaman
şüphelerim vardı." "Yani, büyükannem mi? Annem mi?"

"Onlar cadı, ama bir araya gelseler bile damarlarında anahtarı oluşturacak
kadar g yok. Annenin büyüsü o kadar az ki, çoğu kişi onu cadı olarak
görmüyor."

Koyu kahverengi gözlerini bana dikeyor, sıkıca örülmüş saçları omzuna
dökülürken oturduğu yerde kayıyor. Sinirli bir şekilde dudağımın altını
kemiriyorum.

"Alabilir miyim?" Elini uzatarak soruyor.

"Oh. Tamam." O baş üstü yakarken ben avucumu uzatıyorum.

"Oh, evet. Vay, vay, vay. Burada oldukça iyi bir aşk çizginiz var. Aynı anda birden fazla aşk! Şanslı kız. Hmm..." Daha yakına eğiliyor, soğuk eli benimkine daha sıkı sarılıyor. "Bu yaşam hattı ilginç."

"İlginç mi?"

"Evet." Kaşlarını çatarak avucuma bakıyor, sonra aniden avucunu masaya bırakıp sandalyesine geri dönüyor, ayağa kalkarken benden uzaklaşmaya çalışıyor ve bu sırada çayını deviriyor.

"Ah, çocuğum. İçinde ne var?" Korkuyla bakıyor, gözleri kocaman, ağzı açık ve elleri göğsünde.

"Ne?" Şaşkına dönmüştüm, neler olduğunu merak ediyordum.

Başını sallıyor, parmaklarını şakaklarına koyuyor ve gözlerini sıkıca kapatıyor. "O... o öldüğünde yeni bir konukçu aradı... ve seni buldu. Ama seni kontrol edemiyor... henüz. Bekliyor."

"Ne demek istiyorsun? Kim öldüğünde?" Nefesim kesildi. Pierce'ı kastediyor olabilir mi?

Başını sallar, "Cevapları bilmiyorum ama koğuşlarım bunu uzun süre tutamaz. Gitmek zorundasın." Ayağa kalktı ve beni kolumdan yakaladı. Beni kapıdan dışarı çıkarmadan önce sırt çantamı almaya ancak zamanım oluyor. "Üzgünüm, daha fazla yardımcı olamayacağım. Gallows Hill'de yaşayan Knox'u ara."

"Ne?" Sormaya çalışıyorum ama kapıyı kapatmış, açık levhasını kapalı yazacak şekilde çevirmiş.

Gallows Hill'de yaşayan Knox'u mu arayacaksın? Bunun ne anlama geldiğini bile bilmiyordum. İçimi çektim, görünüşe göre ailemle konuşmam gerekecek.

Yirmi Altıncı Bölüm

EMMET

ŞARKI: MOON WALKER'DAN KORKARIM CENNETE GİDECEĞİM

I Kildale Akademi Kampüsü'ne adımlarımı daha da hızlandırarak geri döndüm. Bu sabah yeni müdürle bir toplantım vardı ve kendisi selefinin başlattığı işi bitirmek istiyordu. Leighton Ledger'ın kendisi geldiğimde bana dokunulmayacağından emin olmuş ve doğrudan Lukas'ın içinde bulunan Şehvet ile konuşmuştu.

İblisler her geçen gün daha da güçleniyordu.

Lukas benden ve babalarımızdan intikam almak için kötü planlanmış bir girişimde bulunmayı planlıyordu. Şansımıza, iblisler bizim tarafımızdaydı ve serbest bırakılmayı umutsuzca istiyorlardı. Zenginliklerle dolu uzun ve sağlıklı bir yaşam karşılığında üzerime düşeni yapmaktan mutluydum. İnsanlar pazarlık ettiğimden daha azı için çok daha kötüsünü yaparlardı.

Cehennem Evi'ni yöneten o aptallar, Salem'in dokunuşuyla perde aralanırken kendilerini nelerin beklediğini bilmiyorlardı.

En güçlü ruhlardan birkaçı çoktan içeri sızmıştı. Şimdi, sadece tamamen açmayı bitirmesine ihtiyacımız vardı.

Burada nasıl bir oyun oynayabileceğimi, olanlardan sonra bana tekrar güvenmesini sağlayıp sağlayamayacağımı merak ediyorum. Bunu daha önce yaptığımı ve tekrar yapabileceğimi düşünüyorum.

Yarım kalan tek şey baş iblisin nerede saklandığını bilmemektir. Müdür öldürüldükten sonra iblis başka bir bedene girmiş olmalıydı, ancak o günden beri ondan hiçbir haber alamadık.

Acaba perdenin içine geri mi çekildi, zayıfladı ve Araf'ın koridorlarında devriye gezen gardiyanlardan kaçamadı mı? Bu kesinlikle bir olasılıktı.

Müdürün odasına giriyorum ve yeniden dekore etme girişimini hemen fark ediyorum.

"Müdür Hart."

"Ah, Emmet. Tam zamanında." Elimi kuvvetlice sıktı. "Otur, otur. Sen ne düşünüyorsun?" Odayı işaret ederek soruyor.

"Harika görünüyor, efendim."

"Yaşlı adam gerçek bir cevherdi, ama Tanrım, hiç zevki yoktu. Bir saniye daha dayanamadım. Derneğin senin için polisle olan bu karmaşayı çözebilmesine sevindim." Gülümsemesinde hiç sıcaklık yok ama bu oyunu nasıl oynayacağımı biliyorum. Gülümsemesini ve duruşunu taklit ediyorum, eski alışkanlıklarına kolayca kayıyorum.

"Olağanüstü bir iş çıkardınız efendim. Derneğin yardımları için de minnettarım." "Evet, teşekkür . Şimdi, işinize dönmeye hazır olduğunuzu umuyorum.

Buradaki hayatın. Dersler, kardeşlik görevleri ve diğer şeyler." "Evet, efendim."

"Eve döndüğünüzde bazı muhalefetlerle karşılaşabileceğimizi tahmin ediyorum, bu nedenle geçişin sorunsuz olmasını sağlamak için bazı düzenlemeler yaptım."

Kapı çalınır ve Müdür Hart diğer taraftaki her kimse içeri gelmesini ister.

"Ah, Salem. Emmet'i tanıyorsundur umarım?"

Salem'in duruşu sanki suratıma bir yumruk indirecekmiş gibi. Omuzları, beni burada otururken görmenin şokuyla neredeyse kulaklarına kadar yükselmiş durumda.

"Evet. Maalesef." Diyor.

Müdür bir cık sesi çıkarır. "Şimdi, bunların hiçbirisi yok. Lütfen oturun."

Müdürün masasına bakarken yanımdaki pelüş sandalyeye isteksizce oturmadan önce tereddüt ediyor.

"Güzel kazılar." Etrafına bakarak söylüyor. "Daha önce burada olan o çöp sandalyeden kurtulduğunuza sevindim, ama burada ne yaptığımı sorabilir miyim?"

"Salem, zor bir yıl geçirdiğinizi ve Emmet ile aranızda bazı husumetler olduğunu anlıyorum." Salem dişlerini birbirine geçirirken çenesi seğiriyor. Burada benim yanımda oturmak zorunda kalmanın onu ne kadar öldürdüğünü tahmin edebiliyorum. Evimizin dışında kimsenin onun kaçırılma hikâyesine inanmamasının nasıl bir his olduğunu.

"Bunun doğru bir gözlem olduğunu söyleyebilirim." Cümlesinin sonunda sakızını patlatarak karşılık veriyor. Müdür Hart'ın sol gözü seğiriyor. İstedğini yaptırmaya ve saygı görmeye alışkın bir adam olduğu çok açık.

"Güzel, o zaman hepimizin aynı fikirde olduğunu varsayabilirim. Gördüğünüz gibi, kazanmak için çok çalıştığınız diplomayla aranızda bir şey girmesini hiç istemem. Sen zeki bir kızsın, Salem. Bu yıl şimdiye kadar iyi notlar aldın ve kusursuz bir aile soyuna sahipsin."

"Ailemin ne alakası var?"

Ona gülümsüyor, "Yok bir şey. Sadece gerçekleri söylüyorum. Umarım ikiniz tekrar birlikte yaşamamanın bir yolunu bulursunuz. Dramatik olaylar olmadan. Uğruna çalıştığın her şeyin elinden alındığını görmekten nefret ederim, Salem."

"Şu anda konuştuğun tek kişinin ben olmamanın bir nedeni var mı?" "Emmet zaten sana ve herkese karşı medeni olmaktan daha fazlasını yapmayı kabul etti.

evde başka bir yerde. Ne yazık ki, orijinal odanız hala hasarlı, bu nedenle sen ve oda arkadaşın şimdilik kardeşlik derneğinde kalmak zorundasınız. Bundan sonra ikinizin yetişkinler gibi geçineceğinize söz veriyor musunuz?"

Salem'e bakıyorum ve evet cevabını verirken gözlerinin karardığını gördüğüme yemin edebilirim. Gözlerimi kırpıştırıp yüzüne odaklanıyorum. Hayatta olmaz.

Sanırım müdürün nereye buldum ve tam yanımda oturuyor.

OceanofPDF.com

Yirmi Yedinci Bölüm

LUKAS

ŞARKI: LIZA ANNE'DEN PANİK ATAK

I Yüzümde salya kabuklarıyla uyanıyorum. Ne kadar zamandır baygın olduğumu bilmiyorum. En son hatırladığım şey mutfakta biramı doldurmaya çalıştığımıdır. Çarpan başımı ovuşturuyorum ve yavaşça doğruluyorum. Boğazım zımpara kağıdı gibi hissediyorum. Yatağımın yanında fişe takılı olan telefonumu aldım. Hah. Bunu yaptığımı ya da odama nasıl geri döndüğümü hatırlamıyorum.

Saate baktığımda Pazartesi öğleden sonra olduğunu fark ettim.

Ne oluyor lan?

Parti Cuma günüydü.

Gözlerimi ovuşturuyorum ve ekranıma yeniden odaklanıyorum. Şifremi yazıp telefonumun kilidini açıyorum.

Skye'ın yapılmış yatağına bakıyorum ve bunca zamandır hangi cehennemde olduğunu merak ediyorum.

Kahretsin, bunun cevabını biliyorum. Graham'ın odasındaki inlemelerinin anısı zihnime çarparak geri geliyor.

"Kahretsin!" Telefonumu yatağıma fırlatarak bağıriyorum.

Ayağa kalkıyorum ve yere yığılacakmışım gibi hissediyorum. Odamdan çıkıp banyoya doğru tökezlerken kaslarım titriyor. Yüzüme biraz su çarptım ve aynaya baktım.

Berbat görünüyorum. Nefesim sıcak çöp gibi kokuyor ve koltuk altlarım olgunlaşmış.

O kadar uzun süre kendimden geçtiğime inanamıyorum.

Temizlenmeyi başarıyorum, duş alıyorum ve dişlerimi fırçalıyorum. Evin sesi boş geliyor. Herkes çoktan derse girmiş olmalı. Şimdiden birkaç dersimi kaçırdığımı biliyorum.

Odama koşuyorum - havluyu alt tarafıma sarıyorum. Enerjim biraz yükseldi ama içimi kemiren açlığın son derece farkındayım.

Okul üniformamı giydim, telefonumu aldım ve biraz yiyecek ve su buldum.

Kendimi biraz daha iyi hissediyorum. Telefonumu açıyorum ve cevapsız bildirimleri gözden geçiriyorum. Cumartesi gününden gelen iki arama fark ettim. Yaptığımı hiç hatırlamadığım aramalar.

Biri Emmet'e, biri de babama. Ne oluyor lan?

Korkmaya başladığımda kalp atışlarım hızlanıyor. Sanki her an bayılacakmışım gibi hissediyorum. Vücudum karıncalanma hissiyle göğsümden yüzüme doğru ilerliyor. Kaslarım çenemden baldırlarıma kadar kontrolsüzce titriyor.

Yıllardır panik atak geçirmediğim ve şimdi de eskisinden daha kolay değil.

Eski terapistimin bana öğrettiği gibi nefes alıp veriyorum. Beş kez alıyorum, beş kez veriyorum. Hissedebildiğim, görebildiğim, duyabildiğim ve beni yavaş yavaş normale döndüren şeylere odaklanıyorum.

Hafta sonunu uyuyarak geçirmiş olmama rağmen, o ezici dehşet hissi beni çok yordu. Kaslarım bile yorgun hissediyor.

Hiçbir şey mantıklı gelmiyor. O kadar uzun süre kendimden geçecek kadar sarhoş değildim.

Garrison'ın tüm programlarımızı gösteren basılı bir takviminin olduğu çamurluğa gidiyorum. Saati not ediyorum ve Walker ile Garrison'ın şu anda molada olmaları gerektiğini görüyorum.

Telefonumu açıp önce Garrison'ı arıyorum. Hemen cevap verdi.

"N'aber Ledger? Şu anda sınıfta olman gerekmiyor mu?"

"Dinle, yeni uyandım ve bu hafta sonuna dair hiçbir şey hatırlamıyorum. Mutfaktan bira alacaktım ama sonra hiçbir şey olmadı. Kayıp olduğumu fark etmediniz mi?"

"Daha dün gece seninle konuştum..."

"Bekle, ne?" Beynimi zorlayarak soruyorum ama hiçbir şey .

"Evet, dostum. Ailelerimiz hakkında konuştuk ve sonra sen yatağa gittin. Biliyor musun, belki de bir terapistle konuşmalısın? Son zamanlarda çok fazla travma yaşadın ve zihinsel engelini nedeni bu olabilir."

Mantıksal olarak sözleri mantıklı, ama temel neden bu gibi görünmüyor. Hayır, bu... garip hissettiriyor. Farklı.

"Evet, belki bunu yaparım." Bir sonraki dersime gitmeye karar vererek telefonu kapattım. Umarım bir şey hafızamı canlandırır. Bu gece diğer çocuklarla konuşup hafta sonunu toparlamama yardım edip edemeyeceklerini öğrenecektim.

Normal şartlar altında asla iletişime geçmeyeceğim insanlarla iki kez telefon görüşmesi yaptığım gerçeğini aklımdan çıkaramıyorum. Bir şeyler yolunda gitmiyordu ve ben de bunun ne olduğunu bulmaya kararlıydım.

OceanofPDF.com

Yirmi Sekizinci Bölüm

PIERCE

ŞARKI: *THROUGH GLASS BY STONE SOUR*

M Vücudum kapanmaya başlamış gibi hissediyorum. Gözlerimi zar zor açık tutabiliyorum. Zamanımın çoğunu bilincim kapalı geçiriyorum, gözlerimin bir sonraki kapanışının son olup olmayacağını bilmiyorum.

Tek tesellim aynada kardeşimi ve Salem'i gördüğüm anlar. Onlara kavuşmak için yanıp tutuşuyorum. Dünyadaki tüm zamana sahipmişim gibi davrandım, bir gün göz açıp kapayıncaya kadar onlardan koparılacağımı fark etmedim.

"Nerede o?" Derin ve öfkeli bir ses talep ediyor. Yorgun gözlerimi açtığımda, siyah cübbesiyle hücreme doğru yürüyen bir adam görüyorum. Kilitte oynayarak hapisane kapımı açmaya çalışıyor.

Pride olarak bilinen iblis adamın arkasında yavaşça yürür.

"Gerçekten, Pride. Onu temizlesen ölür müsün? Burası çürümüş et ve dışkı gibi kokuyor." Adam dramatik bir şekilde burnunu kapatır.

"Yaptıracağım." Alaycı bir tavırla söylüyor.

Adam önümde diz çöküyor, çenemi tutuyor ve ağzını mendile benzeyen bir şeyle kapatırken beni altın gözlerine bakmaya zorluyor.

"Nasıl oluyor da sizin gibi bir ölümlü en güçlü iblislerden birini yakalamayı başarabiliyor?"

Neden bahsettiği hakkında hiçbir fikrim yok ama cevap verecek kelimeleri bulamıyorum.

"Tanrı aşkına Pride, ona daha iyi bakmalısın. Biz konsey üyelerinin cevaplara ihtiyacı var. Bu kadar basit bir işi bile beceremediğine göre belki de buraya başka birini göndermem gerekiyordur."

Gurur bize saf bir nefretle bakıyor. "Eğer mecbur kalırsam."

Arkalarından kapıyı kilitleyerek beni sefaletime terk ettiler.

Ancak bir süre sonra, bilincimi kaybettikten sonra, zincire vurulmuş hafif bir kadın ıslak bir bezle yüzümdeki ve uzuvlarımdaki kiri silerek beni uyandırıyor. Ağzıma su götürmeme yardım etti. O kadar kendimde değildim ki sıvının çoğu yüzümden aşağı ve kıyafetlerime damlıyordu. Ağzıma girmeyi başaran az miktardaki su, teşekkür edebilmem için yeterli oluyor.

Kirli sarı saçlı kimsesiz cevap vermiyor, sadece başını sallıyor. En fazla on sekiz yaşında gibi görünüyor. Boynuzları mütevazı ve giysileri şekilsiz bir çuvaldan başka bir şey değil.

Temizlendikten sonra, başımı kaldırıp çiğnemekten başka bir şey yapamadığım için ağzıma bir sandviç uzatıyor. Öksürmeye başlamadan önce sadece yarısını mideye indirebiliyorum. Kuru ama şimdiye kadar bana verilen ekmek parçalarından çok daha iyi.

Gerisini bana bırakıyor ve kapıyı kilitleyerek kaçıyor. Gözümün önünden tamamen kaybolmadan önce, koridorda kaybolmadan önce aynaya üç kez vurduğuna yemin edebilirim.

Daha önce her kim ziyaret ettiyse, belli ki bir sorgulama için beni daha iyi bir şekle sokmak istemişti. Belki buradan siktir olup gitmek ve ait olduğum yere dönmek için bir anlaşma yapabilirdim.

Sebeplerinin ne olabileceğini düşünürken ayna kayıyor ve gözlerimi zorladığımda babamın yüzünü tıraş ederken aynaya baktığını görüyorum. Burada geçirdiğim süre boyunca onu hiç görmemiştim. Kızgın görünüyor ama bu yeni bir şey değil. Bir telefon görüşmesiyle bölünüyor ve sesinin hücreyi doldurduğunu duyuyorum.

Bu çok yeni. Daha önce sadece bir bakış atmıştım. Kısıtlamalarım karşı zorlanarak oturmaya çalışıyorum.

"Lust, burada neyin tehlikede olduğunu biliyorsun. Oğlumu kontrol altında tutmalısın. Bu konuşmanın hiçbirini hatırlamadığından emin ol."

Şehvet mi? Kardeşimin iblisiyle mi konuşuyordu?

"Perdeyi tamamen açmak için kıza ihtiyacımız var. Hayır, tabii ki onun hâlâ hayatta olduğunu bilmiyorlar. Kederlerini kullanabiliriz. Açmasını sağlayabiliriz. Bir sonraki fırsat Kış Gündönümü olacak. Sen ve Envy onu ikna etmek için en iyi şansa sahipsiniz. Gazap kendini sürtüğ amına fazla kaptırmış durumda. Halledin şu işi."

Telefonu kapatıyor ve bedenim öfkeyle titriyor. Hayatta olduğumu biliyor.

O pislik nerede olduğumu biliyor. Eğer buradan çıkarsam, bunu ona ödeteceğim.

Ayna kararıyor ve ben sadece buradan siktir olup gitme arzumu körükleyen bu ezici öfkeyle baş başa kalıyorum. Bir şekilde geri dönmenin bir yolunu bulacağım.

OceanofPDF.com

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

SALEM

ŞARKI: BREAKFAST BY DOVE CAMERON

H Bu ne cüret? Bu gün deliceydi. Önce Madam Leroux ile, gerçekten sevdiğim biri ama yine de aklımda bir sürü soru işareti bıraktı. Ve sonra, Emmet ve Walker'ın babası. Hiçbir şeyin peşinde değillerdi.

iyi ve ne planlıyor olabilecekleri hakkında hiçbir fikrim yok. Bütün o toplantı bana ters geldi ve Emmet'in bana avıymışım gibi bakması, siktir git dostum.

Buraya döndüğüne ve benden iyi davranmamın beklendiğine inanamıyorum. Telefonumu çıkarıp Skye'a bir mesaj gönderdim.

Bilin bakalım kim geri döndü? En kısa zamanda avluda buluşalım!

Müdürün odasının önündeki avluda bir ileri bir geri yürüyerek onun cevabını bekliyorum.

"Orada iyi misin?" Emmet beni şaşırtarak soruyor. Telefonumu yere düşürüyorum ve çatırdayan telefonun o eşsiz sesini duyuyorum.

"Siktir!" Onu yerden kaptım ve hasarı değerlendirdim. Kanım kaynıyor ve gücüm içimde dalgalanıyor, derimi kaplıyor. Bana zarar verdiği gibi ona da zarar vermek istiyorum. Etrafımızın diğer öğrencilerle çevrili olması çok kötü. Karmasına hizmet etmek ve ona diz çöktürmek istiyorum.

"İyi misin?" Sanki gerçekten gibi soruyor. "Evet, tamamen iyiyim Emmet. Artık gidebilirsin."

"Beni yaraladın. Güzel bir geçmişimiz yokmuş gibi nasıl davranacaksın?"

"Güzellik hakkında berbat bir fikrin var." Telefonumu silerek karşılık veriyorum. Başparmağımın derisi kırık cama takılıyor ve anında bir damla kan fışkırıyor. Acıyı bastırmak için ağzıma götürüyorum.

"Seni hâlâ görmek güzel."

"Bu kızgınlık değil. Bu lanet bir kızgınlık." Tanrım, Skye neredeydi?

"Çok yazık, en azından söyleyeceklerimi duymak istersin diye düşünmüştüm." Ellerini ceketinin ceplerine soktu. Bu kadar yakışıklı olduğu için onu sikeyim. İçinin bu kadar kötü olduğunu bildiğim halde buna hakkı yok. Eğer cennete gidersem, bu işten sorumlu kadınla ciddi bir konuşma yapacağım. Oda arkadaşlarımdan içinde gerçek şeytanlar yaşıyorsa, üst katta da bir şeytan olduğunu varsaymak zorundayım.

"Bana seni dinlememi sağlayacak ne söyleyebilirsin ki? Beni kaçırdığın zamanı hatırlıyor musun? Güzel zamanlardı. En iyisiydi." İnsanlar bakmaya başladı ama umurumda değil. Şu anda onu boğarak öldürmediğim için kendimle gurur duyuyorum. Gösterdiğim itidal için bir metali hak ediyorum.

"Hey ne- oh kutsal bok!" Skye beni Emmet'in yanında görünce "Değil mi? Ne eğlenceli bir sürpriz. Gitmeye hazır mısınız?" Kolumu kaydırarak soruyorum

Skye'inkinden geçirip onu da yanıma çektim.

"Sonra evde görüşürüz o zaman." Emmet sesleniyor ve dilimi o kadar sert ısıriyorum ki kanımın fışkırdığını hissediyorum. Burada olay çıkarmayacağım ve onlara benden istediklerini vermeyeceğim. Yeni müdürün ve Emmet'in canı cehenneme, notlarım için çok çalıştım ve bocalamayacağım.

Evimize giden yolda yeterince ilerlediğimizde Skye'a geçirdiğim günü anlatıyorum. Pierce'ın adı kazınmış grup projemi geri almakla başlayıp, Emmet'le uğraşmanın boktanlığıyla biten günü.

"Çocuklar bundan hoşlanmayacak."

"Biliyorum. Ama başka ne seçeneğimiz var ki? Müdür Hart, 'uslu durmazsak' hepimizi okuldan atmakla tehdit etti. Hay sikeyim! Bundan nefret ediyorum." Yerdeki gevşek bir taşla tekme atarak onu ormana doğru uçurdum.

Kırılan telefonumu çıkarıyorum ve daha fazla yaralanmaya neden kilidini açmayı başarıyorum. Walker'a Emmet'in döndüğünü bildiren bir mesaj yazıyorum. Baloncukların birkaç kez açılıp kaybolmasını izliyorum.

Sonunda mesajı geldiğinde sadece şöyle yazıyor.

Walker: Siktir!

Evet, bu benim de hislerimi özetliyor.

Eve vardık ve açlıktan ölüyor olmama rağmen doğruca odama gittik. "Beni tüm bu saçmalıklardan uzaklaştıracak mutlu bir şey söyle. Söyle bana.

sen ve Graham hakkında."

"Aman Tanrım, o inanılmaz." Skye yüzünün sakız pembesine döndüğünü söylüyor. "Tüm hafta sonu boyunca odadan beş dakikadan fazla çıktığımızı sanmıyorum. Bugün ayağa kalkıp yürüyebildiğime inanamıyorum, bu sabah çok ağrım vardı."

"Aynı. Walker beni simit gibi bükmişti. Kemerle bana vururken bütün kığım yanıyordu."

"Kemer mi?"

Acı ve zevkin birbirine karışmasının ne kadar lezzetli olduğunu hatırlayarak gülümsüyorum. "Evet, şiddetle tavsiye ederim, eğer o şeyle ilgileniyorsan."

"Graham'ın bana kemerle vurduğunu hayal bile edemiyorum." Yüzü ona ihanet ediyor ve Lukas'ın buna mecbur kalacağını düşündüğünü biliyorum.

"Onunla konuştun mu?"

Kimden bahsettiğimi çok iyi bildiği için burnunu kırıştırıyor. "Hiç de değil. Benden kaçıyor ama bir noktada odamıza geri dönmem gerekiyor. Bütün eşyalarım orada. Dün oraya gizlice girip birkaç şey aldığım için şanslıydım ama bu şekilde yaşayamam."

Midem tam o anda yüksek bir hırlama sesi çıkarmayı seçti ve ikimizi de şaşırttı.

"Gidip sana yiyecek bir şeyler almalıyız." Gülüyor. Fırtına öncesi sessizliğin tadını çıkarmaya çalışırken onu mutfığa kadar takip ediyorum.

OceanofPDF.com

Otuzuncu Bölüm

WALKER

ŞARKI: CONAN GRAY'DEN FAMILY LINE

H Babamın burada olması, bastırmak için çok uğraştığım tüm anıları canlandırıyor. Annem yan odada oturmuş chardonnay içerken, benim minik sesimi duyarken yumrukları etime saplanıyor

Yardım için çığlık atıyordum. Bir süre sonra yardım istemeyi bıraktım ve kendimi güvende hissettiğim tek yer olan zihnime gittim. Ondan iki yıllık mutlu bir ara vermiştim ama şimdi hayatım üzerinde daha da büyük bir güçle geri dönmüştü.

Bütün gün, özellikle de itilip kakıldığım o aptal İşletmeye Giriş dersinden sonra, kendimi kötü hissediyordum. Kendimi boğulmuş ve beni harekete geçiren tek şeyden mahrum bırakılmış gibi hissediyordum. Müzik benim kim olduğumun ayrılmaz bir parçasıydı ve şimdi o bunu da benden almaya çalışıyordu.

Aynaya her baktığımda onu hatırlamam yetmiyordu. Hayır, şimdi gittiğim her yerde onun adını duymak zorundaydım. "Müdür Hart şöyle, Müdür Hart böyle." Bazı kızların onun ne kadar D.I.L.F. olduğunu ve masasının altında ona nasıl zevkle sakso çektiklerini kıkırdayarak anlattıklarına kulak misafiri olduğumdan eminim. Bu düşünce tüm vücudumu tiksintiyle titretti.

Yemin ederim, eğer , karımın soyadını alacağım.
Walker Knox'un kulağa hoş gelen bir ismi var.

Salem'in düşüncesi öfkemi dizginliyor. Bu boktan günün ardından eve, onun yanına dönmek için sabırsızlanıyorum. Babam okul müdürüyken yılın geri kalanını nasıl bilmiyorum. Zaten zar zor dayanıyorum.

Telefonum çalıyor ve Salem'den Emmet'in geri döndüğünü söyleyen bir mesaj görüyorum. Az önce bastırmayı başardığım tüm o öfke sel gibi geri geliyor ve vücudumun her hücresini dolduruyor.

Lanet olsun.

Kampüste yürürken içimden öfke fişkırıyor. Sol tarafımda bir kavga patlak veriyor. Kız öğrenci birliği başkanı ve Sloan'ın hiç ilgi duymadığı daimi hayranı Jenna Hinks tarafından yumruklanan bir adamın burnundan kan fişkırıyor. Çok fazla insana çarpmayacak kadar uzaklaşmayı umarak koşmaya başladım. Kör öfkenin ne kadar tüketici olabileceğini çok iyi biliyordum.

Bu şeytani sülük tarafından ele geçirildiğim son iki yıl boyunca babama dönüşmemek için elimden geleni yaptım. Tıpkı derimi etten bir kukla gibi kullanmak isteyen iblis gibi, onun sesi de kafamın içinde sürekli yankılanıyordu.

Duygularımı bastırmak için tüm irademi kullanıyorum ve koşarken terliyorum. Bu geçmişte olduğundan çok daha zor geliyor. Acaba Salem o gün bu şeytanların bir tür güç kazanmasına neden olan bir şey mi yaptı?

"Hey!" Arkamdan bir ses sesleniyor. "Walker!" Dönüyorum ve otuzlu yaşlarının ortasında, kitap dolu bir çanta taşıyan bir kadını yakalıyorum.

"Seni tanıyor muyum?"

"Ben kasabada bir dükkan sahibiyim. Adım Madam Leroux. Salem'i daha önce gördüm ama bunları ona verme fırsatım olmadı. Bu çok önemli."

Kaşlarımı çatarak çantayı aldım ve aşağıya baktım. *Okültizm, Cehennem ve Kapıları*, *Ele Geçirilmenin Tarihi* gibi başlıklar gözüme çarpıyor.

"Uh... teşekkürler-" diyecek oldum ama kafamı kaldırdığımda gitmişti ve elimde kitaplarla dolu bir çanta kalmıştı. Bu da neydi böyle?

Oraya vardığımda Skye ve Salem mutfakta Graham'la birlikte yemek yapıyorlardı. Salem'in yardım etmekten anladığı tat testçisi olmak gibi görünüyor. Elinde bir şişe bira ve atıştırdığı bir kase zeytinle yan taraftaki bar taburesine tünemiş oturuyor.

Dudaklarına hızlı bir öpücük konduruyorum. Tadı yenibahar zeytini ve bira karışımı gibi.

"Hepiniz ne yapıyorsunuz?" Kitapları tezgâhın üzerine bırakarak soruyorum.

"Beyaz peynir ve limonlu fettuccini, zeytinli." Skye bir kase erişteyi karıştırarak cevap veriyor.

"Eğer yemeye devam edersen zeytinle yapılmayacak." Graham ellerini kalçalarına koyarak cevap verir.

"Ama onları parmaklarıma takıp bir uzaylıymışım gibi davranmayı seviyorum." Salem, uçlarına minik yeşil zeytinler yerleştirilmiş elini kaldırıyor.

"Bunlardan kaç tane içtin?" Birayı ondan alıp bir yudum alarak soruyorum.

"Hey! O benim." Ayağa kalkıp şişeyi geri almaya çalışıyor. Zeytin kaplı parmaklarıyla şişeyi tutuyor ve ısıtıyor. Zeytinlerden birini bana doğrultuyor ve ben de eğilip elinden emiyorum.

"O da benim!" Nefes nefese kaldı.

"Geri mi istiyorsun?" Zeytini dişlerimin arasında tutarak soruyorum. "Hayır, şimdi üzerinde Walker mikropları var."

"Mikroplarımı sevmiyormuş gibi davranma." Eğildim ve zeytini doğrudan ağzına iterek onu öptüm.

"Graham, "Bir oda bulun ve zeytinlerimi rahat bırakın!" diye bağıyor.

", neden odana gitmiyoruz?" Bira şişesini yere bırakıp kitaplarla dolu çantayı aldım.

Beni takip ediyor, parmağındaki zeytini yiyor ve yanımızdan geçerken Graham'a el sallamak için üç tane bırakıyor.

"Bu nedir?" Odasına girdiğimizde çantayı işaret ederek soruyor.

"Madam Leroux adında biri beni takip etti. Bunları size daha önce verme fırsatı bulamadığını mı söyledi?"

"Oh evet! Çılgın bir gün oldu. Emmet'in döndüğüne inanabiliyor musun? Ne oluyor lan? Bugün Hart Baba ile güzel bir sohbet yaptık." Bu bilgi üzerine omurgam dikleşti.

"Seninle nasıldı?" Bir öğrenciye el kaldıracak kadar aptal olduğunu düşünmüyorum, ancak onu sayamayacağım kadar çok kez sinirlenirken gördüğüm için, bunu 'asla olamaz' yığınınına da koymazdım.

"Can sıkıcı. Hepimizin Emmet'le iyi geçinmemizi ya da okuldan atılmakla karşı karşıya kalacağımızı söyledi."

"Siktir."

"Evet."

Bir an için birbirimize bakıyoruz, bu yeni durum karşısında ne yapacağımızı bilemiyoruz.

"Sanırım bekleyip nasıl sonuçlanacağını görmemiz gerekecek." Yatağına bir zeytin daha yiyor. "Şu kitapları görebilir miyim?"

Yanına oturuyorum ve incelemesi için bir yığın kitap çıkarıyorum.

"Oh, bu tam da ihtiyacım olan şey!" diye haykırıyor. "Kütüphanemiz okültizm konusunda ne yazık ki yetersiz."

"Şaka yapmıyorum." İblisler tarafından ilk kez ele geçirildiğimizde, hepimiz elimize geçen her şeyi gözden geçirdik, ancak hiçbir yanıt bulamadık. Sanki cevaplar bilerek ortadan kaldırılmış gibiydi.

"İstersen sana yardım ederim. Ben de burada bizim için bir şey olup olmadığını görmekle ilgileniyorum." Teklif ediyorum ve Salem bana gülümsüyor. Yeşil gözleri mutlulukla parlıyor.

"Bunu çok isterim." Elinden tuttum ve serçe parmağındaki zeytini ağzıma attım.

Nefesi kesildi, göğsümü itti. "Ah, seni zeytin hırsız kafir."

Onu belinden kavrayıp kendime doğru çekiyorum. "Belki, ama ben senin zeytin çalan kafirininim."

"Anlaştık." Son zeytini sırtarak ağzına atmadan önce bana bir öpücük hediye etti.

Hay sikeyim. Sanırım bu kadını seviyorum.

OceanofPDF.com

Bölüm Otuz Bir

EMMET

ŞARKI: IMAGINE DRAGONS'TAN ENEMY (JID İLE)

Pnsanlar olağanüstü derecede yüksek sesle fısıldaşıyorlardı. Bütün gün, mağarada olanlarla ilgili arkamdan dolaşan söylentileri duydum. Elbette hiçbiri doğru değil, ama bu bir oyun.

Telefon. Bir şey, kendi başına bir varlık haline gelene kadar diğerine dönüşür.

Tüm profesörlerimle konuştum, kaçırdığım ödevleri topladım, böylece yetişebilirim ve diğer her şeyin yanı sıra notlarım için endişelenmek zorunda kalmam.

Eve gittiğimde bir olay çıkacağını zaten biliyorum. Bunun sorunsuz bir eve dönüş olacağına dair hiçbir hayalim yok. İstedikleri kadar uğraşsınlar, benden kurtulamayacaklar. Sigortalarımı yaptırdım ve zor durumda kalmaları halinde elimde bir kozla hazırlıklı geldim.

Eminim Salem ve Lukas da değerli küçük Pierce'larının hayatta ve iyi olduğunu bilmek isterlerdi... yani o yeterince iyiydi. Orada olmasıyla ilgili tek sorun, iblisin sorumlulara günahların son iki yıldır kendi iradeleri dışında tutulduğunu söylemesiydi. Araftan kendi iradeleriyle çıkmamışlar, çağrılmışlar. Ve dolambaçlı bir şekilde bu biraz doğrudur. Bu yedi kişi çağrıldı ama çağırılma zamanlarının geldiğini biliyorlardı. Bunu yıllarca planlamışlardı.

Geri çekilmek planın bir parçası değildi.

Şükran Günü gelecek haftaydı ve ardından perdenin en ince haline gelip aralanmasına sadece bir ay kalmıştı. Acaba Pierce o zamana kadar dayanabilecek miydi?

Ön kapıyı açıyorum, mutfaktan gelen tencere ve tava seslerinin tanıdık kakofonisini duyuyorum ve havada uçuşan makarna kokusu beni eski bir dost gibi karşıyor.

Bu çok eğlenceli olacak.

Eşiği geçer geçmez salondakiler başlarını çevirip bana bakıyor ve sohbet bir anda kesiliyor.

"Buraya tekrar ne zaman geleceğini merak ediyordum." Sloan, yüzünü odanın geri kalanıyla eşleşen bir kaş çatma haline getirerek söylüyor.

Kararlılığımı pekiştiriyorum ve buraya aitmişim gibi içeri giriyorum, çünkü öyleyim.

"Cidden buraya geri mi taşınyorsun? Yaptığın onca şeyden sonra?" Garrison kollarını kavuşturarak soruyor.

Çenemi yukarı kaldırıyorum. "Eğer bununla ilgili bir sorunuz varsa, bunu müdürle görüşün."

"Bu yiyeceklerden almayı bekleme. Ve kimse benim acı sosumdan yemesine izin vermesin." Graham elindeki spatulayla odayı işaret ediyor.

"Ben de bekliyordum. Ama söylemeliyim , kimsenin bana neden böyle bir şey yaptığını sormamasına şaşırdım."

"Bunun nedeni, ihanetinize gerekçe bulmaya çalıştığınızı duymak istemememizdir." Salem öyle diyor.

"Pierce'ı dinlemeye istekliydin." Ben de karşılık verdim. Bana doğru bir adım atıp elini geri çekti ama Walker onu bileğinden yakaladı.

"O buna değmez."

"Siktir git. Onun adını söylemeyi hak etmiyorsun." Gözlerinden öfkeli yaşlar akarken söylüyor bunu.

"Anlıyorum. Eğer kimse hikâyeyi benim açımdan dinlemek istemiyorsa, ben odama gideyim." Onu iterek merdivenlerden yukarı çıktım.

"Onu dinleyelim mi?" Garrison'ın sorduğunu duydum. Önce kiminle konuşmam gerektiğini iyi bildiğim için gülümsüyorum.

Odama giriyorum ve tüm kişisel eşyalarımın, başlığı olmayan yatağımın üzerine atılmış olduğunu görüyorum. Dağınıklıkla daha sonra ilgilenmeye karar vererek her şeyi en alttaki bir yığının içine itiyorum.

Eve geri dönmenin ilk adımı beklediğimden daha kolay geçti ve sanırım bunun için yeni müdüre teşekkür etmeliyim. İnsanlar umutsuzca istedikleri geleceklerini tehdit ettiğinizde hızla kalmaya meyilliydi.

Yüksek mevkilerde arkadaşların olması işe yarıyor.

Otuz İkinci Bölüm

GÖKYÜZÜ

ŞARKI: OLIVIA RODRIGO'DAN FAVORITE CRIME

I Telefonumda amaçsızca geziniyor, rastladığım video ve fotoğraflara dalmış gibi yapıyorum. Gerçekte, Lukas'ın sadece bir metre heybetli varlığının acı verici bir şekilde farkındayım. Vücudu arkasını dönmüş benden uzakta, duvara bakıyor. Kederinden kendini kaybetmiş bir halde, odanın kendi tarafı elektronik sigara kalemi ve etrafa saçılmış sayısız bira kutusundan gelen alkol kokuyor.

Cenazeden beri belli belirsiz birbirimizin etrafında dönüp duruyoruz ve Lukas'ın bu kadar yakınımda olup da ona hiç sahip olamamak beni yavaş yavaş öldürmüyormuş gibi davranıyorum. Graham'la her şey harika ötesiydi ama kalbime yalan söyleyemem.

İkisini de istediğimi biliyorum ve bu beni korkutuyor.

Kaydırırken, telefonum midemi bulandıran bir mesajla aydınlanıyor. *David* ismi, gelen bir mesajla birlikte yanıp sönüyor. Soğuk terler döktüğümü hissediyorum. Aylardır ondan haber almamıştım. Şimdi ne istiyor olabilir ki?

Son duyduğumda "sadece arkadaş" olmak istiyordu çünkü onun deyimiyle "onun hoşuna gitmeyecek kadar tombullaşıyordum". Ve bu yaz boyunca, ben Kildale'e başlamadan önceydi.

Ne kadar az yersem yiyeyim, hangi diyeti denersem deneyeyim ya da ne kadar spor yaparsam yapayım her zaman kıvrımlı bir kız olmuştum. Kilomu bu şekilde vurguladığında, üstelik ilk kez değil, bir şeyler buruştu, çileden çıktı

güvensizliklerim yepyeni bir şekilde. İçgüdüsel olarak selülit kaplı karnımı itiyorum, mesajda ne yazdığını görmek için bastırırken.

Hey güzelim, seni özledim.

Çığlık ve kesilmesi karışımı bir sese benzeyen keskin bir nefes alırken midemin sıkıştığını hissediyorum. Telefonu daha sıkı kavıyorum. Beni bu kadar acımasızca kırdıktan sonra bana bu sözleri mesaj atma cüretini göstermesi. Elim titredikçe ses düğmelerinin etime battığını, onu çukurlaştırdığını hissediyorum. David'in bana onun gibiler için asla yeterince iyi olmadığını hissettiren bir yolu vardı. Onun ilgisini bir nebze olsun çekebildiğim için bile şanslıydım. Ve bana verebileceği tek şey buydu. İyi bir günümde bana %5 veren bu adama kendimin %150'sini verdim. Onun kırıntılarını kabul ederek ve kendime beni gerçekten söyleyerek onu yalayıp yuttum.

Bir nefes veriyorum ve parmaklarımı cevap kutusunun üzerine yerleştiriyorum. Ona cevap yazıp yazmamam gerektiğini bile düşünmeden, telefonum Lukas tarafından elimden alınıyor. Yüzü hırıltıya dönüşmüş bir halde bana bakıyor, karmakarışık saçları alnına dökülüyor. Kahretsin, neden bu kadar sevimli?

"Ne yapıyorsun, Lukas?" Kıpırdayamayacak kadar şok olmuş bir halde söylüyorum.

Bana cevap vermiyor. Onun yerine telefonumda gezinmeye başladı. Doğrulup elinden almaya çalışıyorum ama beni kolayca atlatıyor.

"Kim lan bu?"

"Sadece bir eski sevgili. Telefonumu geri ver."

"Neden sana tombul diyor?" Yüzü neredeyse tamamen kızarmış, boynundaki kordonlar dışarı çıkmış, derisini çekiştiriyor. Hâlâ silmediğim önceki mesajları görmek için yukarı kaydırmış olmalı.

"Bakın, bilmiyorum ama telefonumu şimdi alabilir miyim?"

"Bir saniye." Telefonunu çıkardı ve bana fırlatmadan önce ekranımın fotoğrafını çekti.

"Bu ne içindi?"

"Sebebi yok."

"Benimle haftalarca konuşmuyorsun ama sonra telefonumu elimden mi alıyorsun? Tanrım, çileden çıkarıyorsun."

Sessiz kalıyor, telefonunun tuşlarına basıyor. "Yani, bu adamın neden seninle yaşayan en güzel kadın değilmişsin gibi konuşmanın sorun olmadığını düşündüğünü bilmiyor musun?"

Nefesim boğazımda düğümleniyor.

"Kalbimi kırmamışsın gibi davranarak bana bunu söyleyemezsin."

Çenesi seğiriyor. "Skye, iyi bir yerde değilim. Benden daha iyisini hak ediyorsun ve bu küçük pislikten daha iyisini hak ettiğine eminim." Telefonunu bana doğru sallayarak ekranımdan çektiği fotoğrafı gösteriyor.

"David Dingle. Tanıştığımıza memnun oldum, bok kafa." "Az önce ne yaptın sen?"

"Ona telefonumdan mesaj attım."

"Bunu neden yaptın ki?"

"Belki de yeni arkadaşlar arıyorumdur. Görünüşe göre en azından bir ortak noktamız var."

"Gah. Sen tam bir pislisin, Lukas!" Hışımınla odadan çıkıyorum ve aşağıya koşuyorum. Nefes almak için biraz zamana ihtiyacım var ama ne yazık ki Emmet oturma odasında oturuyor. Etrafa bir göz atıyorum ve oyun odasına gitmeye karar veriyorum.

Kapıyı açıyorum ve Sloan'ın video oyunlarından birini oynadığını görüyorum. "Hey, sana katılmamın sakıncası var mı?" diye sordum.

Kulaklığını kulağından ve bana gülümsüyor.

"Tabii ki. Otur." Kanepeye çöktüm, duygularım midemde çalkalanan bir çamaşır makinesi gibi hissediyordum. Pek çok nedenden dolayı üzgündüm ama en çok da Lukas'tan bu ilgiyi istediğim için kendime kızgındım. Her ne kadar beni ittiği için incinmiş olsam da ona karşı hislerim de bir o kadar güçlüydü.

"Oynamak ister misin?" Sloan soruyor. Hastaneden ilk çıktığı zamandan daha iyi durumda olduğunu söyleyebilirim. Neredeyse normal kilosuna dönmüş ve yüzüne daha fazla renk gelmiş.

"Kesinlikle." Bana yedek kumandayı uzatıyor ve ben de dikkat dağıtmaya dalıyorum. Bu oyunda herkesi vuruyorum, düşmanı dakikalar içinde yok ediyorum.

"Siktir, Skye. Bu etkileyiciydi."

Omuz silkiyorum. "Bu oyunu neden sevdiğini anlıyorum."

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" Diye soruyor. Gözleri şefkat dolu ve şu anda bedeninde gerçek bir iblisin yaşadığını unutmak kolay.

Ona üzgün bir gülümseme veriyorum. "Pek sayılmaz. Sadece bir süreliğine kendimi bu oyunda kaybetmek istiyorum."

Başını sallıyor ve bizim için yeni bir oyun başlatıyor. Duygularımı bastırıp parmaklarımın altındaki düğmelere odaklanıyorum, tüm üzüntümü ve hayal kırıklığımı oyuna döküyorum.

Otuz Üçüncü Bölüm

SLOAN

ŞARKI: PAIN BY JIMMY EAT WORLD

I Skye kucağımdayken uyanıyorum. Kahretsin, cehennem gibi sertim ve sikim dudaklarından bir inçten daha az uzakta. Pantolonumu indirip beni ne kadar iyi alabileceğini görmek istiyorum. Bana döndüğünü hissediyorum, ağzı tabanımı sıyrıyor.

Tüm vücudum hareketsiz, elim sarı saçlarında ve onu daha yakına çekip ucuma götürmek için can atıyorum.

"Mmph." Mırıldanıyor, eli tişörtümün üzerinde geziniyor.

Tırnaklarının tenimi hafifçe çizdiğini ve sikimin ona karşı seğirdiğini hissettiğimde zar zor nefes aldığımı hissediyorum.

Gözleri açılıyor ve gözleri kucağıma kaymadan önce bana çarpık bir gülümseme veriyor.

"Bu benim için mi?" Elini karnımdan aşağıya ve sikime doğru soruyor.

Hâlâ rüya görüyor olmalıyım çünkü Skye Dannon'ın şu anda burada olmasına ve yüzlerce kez hayal ettiğim gibi bana dokunmasına imkân yok.

Beni eşofmanlarımdan kurtarıyor, boyum dışarı fırlıyor, onunla ne isterse yapmasına fazlasıyla hazırım. Beni içine alırken gözleri açılıyor. Dudaklarını yalıyor ve tekrar bana bakıyor.

"Sloan?"

"Öyle mi?"

Çekingen bir şekilde beni dibimden ucuma kadar okşamasını izliyorum, sonra tekrar daha sert ve kendinden emin.

"Oh, lanet olsun. Aynen böyle."

Hastaneden beri sürekli bir acı içindeydim, yavaş yavaş normal halime dönüyordum. Ama şimdi o buradayken, tüm bunlar kayboluyor, dilinin ucumdan ön spermimi yalayarak dışarı çıkmasını izliyorum.

Bir inilti çıkarıyorum ve beni içine alması için başını yönlendiriyorum, kendimi dolgun dudaklarına doğru itiyorum. Ağzını açıyor, ucumu emiyor, dilini şaftımın etrafında döndürüyor.

"Siktir." Nefes veriyorum. "Evet."

Elini ağzıyla birlikte aşağı yukarı hareket ettiriyor. İçine doğru itiyorum ve sikim boğazının arkasına doğru itilirken öğürme sesi çıkardığını duyuyorum. Saçlarını sertçe kavrayarak onu sikimden aşağı indiriyorum. Salyaları çenesini kaplıyor ve gözlerinden yaşlar fışkırıyor ama yine de vazgeçmiyor. Bunun yerine, boğazından aşağı dökülene kadar daha da sert ve hızlı gidiyor. Beni ağgözlülükle yutuyor.

"Lanet olsun, Skye." Başparmağımla ağzını sildiğimi söyledim. "Bu ne içindi?"

Doğruluyor ve omzunu silkiyor. "Çünkü istedim. Bunu nasıl açıklayacağımı bilmiyorum ama sana karşı bir çekim hissediyorum. Dürüst olmak gerekirse, Lukas ve Graham için de böyle hissediyorum." Önümüzdeki sehpadan bir peçete alıp ağzını siliyor.

Telefonunu eline alır ve saati kontrol eder. "Kahretsin. Geç kalacağım." Dudaklarını dudaklarıma bastırıp kapıdan çıktı ve beni az önce olanlar karşısında şok içinde bıraktı. Bu uyanmak için harika bir yoldu ama beni pek çok soruyla baş başa bıraktı. Ben onun için neydim? Ona karşı hep bir çekim hissettim ve onun da aynı şeyi hissetmesi aklımı başımdan aldı.

Ağrı tüm gücüyle geri gelmeye karar verdiğinden, omurgamdan aşağıya ve ayak parmaklarıma doğru püskürdüğünden birkaç ağrı kesici hap alıyorum. Kahretsin, günümü geçirmek için bu şeylere bel bağlamış gibi hissediyordum ve ara sıra kafamın iyi olmasına aldırmasam da, beni normalden daha halsiz hissettiriyordu. Aslında beni böyle hissettirenin haplar mı yoksa içimde yaşayan Tembellik mi olduğundan emin değildim ama bunu zehirlenmeye bağlıyordum.

Zehirli turtaların buraya nasıl geldiğine dair kimsenin bir cevabı yoktu ve dürüst olmak gerekirse bu beni çok korkutuyordu. Salem'in büyükannesi aklanmıştı ama son iki yılın bana öğrettiği bir şey varsa o da kimseye güvenmemem gerektiği idi. Aileme bile. Herkes görüldüğü gibi değildi ve ben de bunun yürüyen kanıtıydım.

Kafamı kanepeye vuruyorum ve Skye'la yaşadığım anı kafamda tekrar canlandırıyorum, yeniden sertleştiğimi hissediyorum. Baskıyı azaltmak için sikimi çekiştiriyorum. Uyanmak için ne lanet bir yol.

OceanofPDF.com

Otuz Dördüncü Bölüm

GARRISON

ŞARKI: EMM'DEN DEVIL IN DISGUISE

"**T** Benimle görüştüğünüz için teşekkür ederim." Emmet neredeyse pişmanlık dolu bir ifadeyle konuşuyor. Parmaklarımı masaya vurarak gerçekten neden burada olduğunu düşünüyorum.

"Bana ne olduğunu anlatmak istemiştin. Can kulağıyla dinliyorum." Ses tonumu yumuşatarak söylüyorum. Evimizde büyük bir kargaşaya neden oldu ve düşmanlık hissi aşikâr. Rahatlamak için eve gidiyorum ama bunun yerine havada kaynayan öfkenin ipuçlarını taşıyan endişeli bir aura ile karşılaşıyorum. Herkes huysuz ve birbirini tersliyordu. Berbat koşullarımıza rağmen, geliştirmek için çok çalıştığım eğlenceli atmosferden çok uzaktı.

"Müdürün şeytanının ne kadar güçlü olduğu hakkında hiçbir fikrin yok, Gare. Pierce ve ben hepinizi bundan uzak tutarak pis işlerini yapıyorduk. İsteddiği şeyi yapmamış olsaydık, hayatımızın geri kalanında bu iblislerle baş başa kalacaktık."

Sözlerini dinleyerek arkama yaslandım.

"Pierce bu yüzden Salem'in odasını ateşe verdi, güvenini kazanabilmek için onları buraya getirdi." Devam ediyor. Avuç içleri yukarı bakıyor ve Emmet'ten başka biri olsaydı bunu bir dürüstlük işareti olarak kabul ederdim ama o bu oyunu nasıl oynayacağını biliyor. Kimsenin tahmin edemeyeceği şakalar yaptığını gördüm.

"Ben de plana uydum çünkü hayatımın geri kalanında vücudumda bu kıskançlıkla sıkışıp kalmak istemiyorum."

"Müdür neden peçenin açık olmasını istedi?" Ben soruyorum.

"Açılmasını isteyen hep onun iblisiydi. Dediğim gibi, çok güçlü. Kapana kısılmış ruhları dünyaya geri salmak istedi." "Peki bu iblis şimdi nerede?"

"Biliyorsam ne olayım." Bunu söylerken çenesinin seğirme şekliyle ilgili bir şey, bana söylediğinden daha fazlasını bilip bilmediğini merak etmeme neden oluyor.

Çenemi kaşıyorum, keşke çalışacak bir parça güvenim kalsaydı diyorum ama bir zamanlar verilmiş olan güven kırıntıları böylesine yerle bir olmuşken bir şeyi yeniden inşa etmek zor.

"Seninle evin geri kalanı arasındaki bu durum hakkında bir şeyler yapmamız gerekiyor, çünkü senin burada olman herkesi etkiliyor."

"Biliyorum dostum. Ama beni dinlemeye istekli olan tek kişi sensin. Belki onlarla konuşabilirsin. Bir ev toplantısı düzenle. Sene başından beri böyle bir şey yapmadık."

"Şey, sen yokken teknik olarak bir tane vardı... yani."

"Doğru."

"Ev toplantısı yapmamla bir şeylerin değişeceğine söz veremem ama bunu düşüneceğim. Sadece... bu evde huzur içinde yaşayabilmemiz için işleri yoluna koyabilecek misin bir bak."

Başını salladı ve beni yemek masasında yalnız bıraktı.

"Ona , değil mi?" Salem'in sesi gölgelerin arasından beni zıplatarak sesleniyor.

"Ne oluyor lan? Bunca zamandır orada mıydın?"

Işığa doğru süzülüyor ve tam karşımda, Emmet'in az önce işgal ettiği koltuğa oturuyor.

"Bir şeyler doğru gitmiyor. Kesinlikle size söylediğinden daha fazlasını biliyor."

Başımı sallayarak endişelerini duyduğumu ve paylaştığımı belirtiyorum.

"Gerçek ortaya çıkacaktır." Gözlerini devirdiğini söyledim.

"Gerçeğin er ya da geç ortaya çıkmasını tercih ederim. Kafama tekrar silah doğrultulmasından hoşlanmam."

"Bu işi çözeceğiz." Söz veriyorum ama kelimeler ağızımdan çıktıktan sonra bunun tutabileceğim bir söz olup olmadığını merak ediyorum. Emmet'in ihaneti ve Pierce'ı kaybetmemizdeki rolü bizi gafil avladı. Olaylar farklı gelişseydi o gün Lukas ve Salem'i de kaybedebilirdik.

"Bunu nasıl yapacağız?" "O bizden bir adım önde ve içimden bir ses bir şeyler planladığını söylüyor" diye soruyor.

"Keşke cevaplarım olsaydı Salem, ama yok." Ellerini havaya kaldırarak abartılı bir iç geçirdi.

"Bu berbat bir şey. İnsanların hayatını gerçekten tehdit etmemiş gibi davranmaya nasıl devam edeceğiz?"

"Bunun için bir cevabım yok. Ben olsam elimden geldiğince ondan uzak dururdum."

Masadan kalktı, ayağa kalktı ve parmağıyla beni işaret etti. "Onun saçmalıklarına kanma Garrison, yoksa seni nasıl kurbağaya çevireceğimi öğrenirim." Ayaklarını sürüyerek gitti. Uzaklaşırken okul eteğinin savruluşunu izliyorum. Bakılması gereken biriydi ve kendimi uygun olandan daha uzun süre bakarken hissettim. Boğazımı temizledim, gösterdiği saate odaklanmaya çalışarak saatime sabitlendim.

Hisse senetlerimi kontrol etme zamanı. Tüm rakamları iki kez kontrol etmek için hesaplarım tıklayarak giriş yaptım. Birikmiş servetimi görmek, göğsümde yaşayan açgözlü küçük pıslığı beslemek rahatlatıcıydı. Servetimle büyüyor, hep daha fazlasını, daha fazlasını, daha fazlasını istiyordu. Yeterince doyduğunu düşünene kadar rakamların yükselişini izledim, uygulamalarımı kapattım ve boynumu döndürdüm.

Belki de bir ev toplantısı yaparım. Herhangi birimizin bu iblislerin kollarına, bir denizcinin sirenin şarkısına kapılması kadar kolay düşebileceği doğrudur.

OceanofPDF.com

Bölüm Otuz Beş

SALEM

ŞARKI: STRUT BY EMELINE

I Metin Javelynn ve Skye, hepimizin son birkaç haftanın dramasına bir ara vermeye ihtiyacı olduğuna karar verdiler. Çoğu insan Şükran Günü tatili için çoktan evlerine gitmişti, bu yüzden ada normalden daha az kalabalıktı.

Feribotta buluşup bir günlüğüne Seattle'a gitmeyi planlıyoruz. birkaç dükkâna ve dışarıdayken rastladığımız herhangi bir restorana uğramak için. Graham'ın yemeklerini ne kadar sevsem de, restoran kalitesinde bir yemek için sabırsızlanıyorum.

Gri örgü bir kazak, siyah bir etek ve siyah flanel tayt giyiyorum. Doc Martins ayakkabılarımı alıp Skye'la buluşmak için oturma odasına koşuyorum ve Graham ile Walker'ı iki küçük kayıp köpek yavrusu gibi bakarken buluyorum.

"Neyiniz var ?" Dolaptan montumu alarak soruyorum.

"Onlarsız gittiğimiz için kızgınlar." Skye çantasını kapıp yanıma gelerek cevap veriyor. Ayakkabılarımı silkiyor ve gözlerimi deviriyorum.

"Biz her zaman onlarla birlikteyiz. Bugün sadece arkadaş günü ve siz ikiniz pathcanlarınızı içimize soktuktan sonra maalesef bu unvanı kaybettiniz."

Skye koluma vuruyor. "Sadece penis de."

Walker belimden tutarak bana doğru ilerledi. "Bana ihtiyacın olursa ara, Wildcat."

Dudaklarına bir öpücük konduruyorum, beni bu kadar korumasına bayılıyorum.

Graham da Skye'a bir veda öpücüğü veriyor. Bizi şehre götürmesi için okul taşıma sistemini arayarak yola koyulduk. Her ne kadar

Güzel bir gün, şehre vardığımızda zaten çok yürüyeceğiz.

Javelynn ile feribotta buluşuyoruz ve rüzgârdan etkilenmemek için aceleyle içeri giriyoruz. Sonra ön tarafta okyanus manzaralı bir bank buluyoruz. Kıydan uzaklaşmak için izin alana kadar birkaç kişi ve araba daha biniyor.

"Söyle bana, sana neler oluyor? Böyle boktan bir arkadaş olduğum için özür dilerim." diye başladım. Javelynn Kildale'deki ilk arkadaşımdı ve Pierce'ı kaybettikten sonra gerçekten dağıldım. Javelynn de dahil olmak üzere neredeyse herkesi dışladım. Onları dışladığım için suçluluk duygusu midemi kemiriyor.

"Lütfen, o kadar çok şeyle uğraştın ki. Jackson'la meşguldüm ve her saniyesine bayılıyordum."

"Nasıl gidiyor?" Skye bize yaklaşmak için bacak bacak üstüne atarak soruyor. Burası daha sıcak olabilir ama havada hâlâ bir serinlik var ve kalçalarımızın altındaki metal bankla daha da belirginleşiyor.

Onlar bizi yeni ve parlak ilişkileri hakkında bilgilendirirken vapur bizi hafifçe sallıyor. "Henüz 'yapmadık', çünkü hala birbirimizi tanımaya çalışıyoruz. Onun gerçekten benim için burada olduğunu bilmem gerek, anlıyor musun? Daha önce birçok kez kandırıldım."

"Pfft. Bunu duymuştum. Daha geçen gün eski bir sevgilimden haber aldım. Durup dururken bana mesaj attı ve sanki 'çok şişman' olduğumu düşündüğü için benden ayrılmamış gibi davrandı."

Ona bakmak için boynumu kırıyorum. "Ne dedi?" "Ve Lukas metni buldu."

"O ne yaptı?" Javelynn sorar.

"Telefonumu aldı ve ekranımın fotoğrafını çekti." Javelynn ve ben birbirimize gülümsedik.

"Ne?" O soruyor.

"Hiçbir şey yok. Jackson ve sen iyisiniz, başka neler oluyor?"

Javelynn bize Şükran Günü tatili planları hakkında bilgi veriyor ve babalarının onları ve Jackson'ı şirket helikopteriyle alacağını söylüyor.

"Birlikte bir tatil geçirmek mi? Bu büyük bir olay!" Javelynn kulaklarına kadar kızarır.

Seattle'a vardığımızda şehrin kalabalık kaldırımlarında koştururken önce bir güzellik mağazasında duruyoruz. Siyah göz kalemim azalmıştı ve hazır dışarı çıkmışken birkaç tampon almam gerekiyordu. O bıçak gibi kaltak bu hafta benim için geliyordu ve ben bunu dört gözle beklemiyordum. Adet görmeni bir büyü var mı merak ediyorum. Araştırmalarımda bulduğum tek şey hamile olmaktı.

Bu seçeneği kabul etmemin imkânı yoktu. Çocuklar menüde yoktu, belki de hiç.

Kasaya gittiğimizde, okuldan tanıdığım bir grup kız arkamızda durup yüksek sesle konuşuyor.

"Aman Tanrım! Cehennem Evinin Kraliçeleri ve onların küçük arkadaşları değil mi?" Kızlardan biri sümüklü bir ses tonuyla soruyor.

"Affedersiniz?" Javelynn onlara bakmak için arkasını dönerek sorar.

"Hepinizi o adamlardan başka bir şey yaparken görmek çok güzel."

Bu kaltağın kim olduğuna bakmak için topuklarımın üzerinde dönüyorum ve onu Mezunlar Balosu tuvaletindeki kız olarak hemen tanıyorum.

"2000'lerin hangi kötü lise filminden çıktın? Geri dönmek için çok mu geç?" Sinirle bir sakız patlatarak soruyorum.

"Bayan? Toplam tutarınız 15,95 dolar." Bu trolün beni sinirlendirmesini engellemeye çalışarak kartıma dokundum. Sefil ve kıskanç olduğu ve başkalarını aşağılayarak kendini tatmin ettiği açıktı.

"Kart reddedildi diyor, bayan." Veznedar beni düşüncelerimden koparırcasına konuştu. Kaşlarımı çatıyorum, karta tekrar dokunuyorum.

"Hâlâ reddedildi." Sinirden midemin sıkıştığını hissediyorum, zihinsel olarak bugün erken saatlerde dengemin ne olduğunu bildiğimi gözden geçirirken kalp atışım hızlanıyor. Daha bu sabah kontrol ettim.

Arkamdan birkaç kıkırdama ve kıs kıs gülme sesi yükseliyor ve kulaklarımın yandığını hissediyorum. "Sanırım her şeye sahip değilsin." Asıl kötü kız arkamdan kıkırdayarak söylüyor.

"Ben hallederim." Javelynn kartlarını okuttu ve çantamı kapıp buradan gidebileceğimizi söyledi.

Elimi sıkın ve bizi kapıdan çıkaran Javelynn'e teşekkür ediyorum.

Ailemin onlara ulaşmamı bu şekilde sağladığını bildiğim için midemde bir çukur oluşuyor. Mali oynayarak, onlarla konuşmam gerektiğini bilerek.

Sikeyim.

Bu okulla işimin bitmesini ve beni neredeyse hiç umursamayan insanlara güvenmek yerine kendi paramı kazanmayı bekleyemezdim. Elbette, ailevi ihmalden kaçınma kutularını işaretleyen bir şekilde benimle ilgileniyorlardı, ancak duygusal travmayı nasıl yerleştireceklerini kesinlikle biliyorlardı. Ve neden bunun üzerine biraz da maddi istismar eklenmesin. Adıma olan her kuruşu kontrol ediyorlardı ve kampüste bir iş bulmak

Seçenek. Yasaklanmıştım ve kampüsteki işler zaten çok azdı. Akademiye katılanların çoğu dünyanın en zengin ailelerinden geliyordu. Ekstra para için kim işe ihtiyaç duyar ki?

Burslu ğrencileri ya da benim gibi aile bağlarından uzakta bu tür bir bağımsızlığa sahip olmak isteyen insanları düşünme zahmetine girmemelerine bayılıyorum.

Bir kafeye gidiyoruz ve pencerelere bakan köşedeki bir masaya oturuyoruz. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?" Skye soruyor, endişeli bakışlar atıyoruz

Javelynn ile.

Başımı hayır anlamında salladım. "Ama eğer sorun olmazsa daha sonra yemek için biraz borç paraya ihtiyacım olabilir." Bunu sormak zorunda kaldığım için gğşm sıkışıyor ama ikisi de soru sormadan hemen yardımına koşuyor.

Onlara küçük bir gülümseme veriyorum ve ellerini ellerimde sıkıyorum. "Sizin gibi dostlarım olduğu için minnettarım."

"Ve Cehennem Evi Kralielerinin küçük dostu olduğum için minnettarım." Javelynn alaycı bir selamla şöyle der.

Kahkahalara boğuluyoruz ve üzerime çöken karanlık ruh hali bir anda buharlaşıyor.

Ailemle daha sonra ilgileneceğim, ama şimdilik? şimdi arkadaşlarımla eğlenceli bir gün geçirecektim.

OceanofPDF.com

Otuz Altıncı Bölüm

GÖKYÜZÜ

ŞARKI: MAISY KAY'DAN ALMOST TOUCH ME

We akşam yemeği için tam zamanında eve dönüyoruz, ancak kapıdan içeri adım attığımızda Graham'ın Spam hakkında bağırان sesiyle karşılaşırız.

"Mutfağıma ne yaptığını sanıyorsun, Sloan?" Bağırıyor.

"Dinle, burası ortak bir mutfak ve canım Spam sandviç çekti, o yüzden beni dava et."

Salem ve ben birbirimize eğlenerek bakırız. Acaba Sloan uyandı ve geçen sabah aramızda olanlar yüzünden mi şiddeti seçti? Beni bile şaşırtan bir şekilde Sloan'la yakınlaştığımı henüz Graham ya da Salem'e söylememiştim. Bunu açıklayamıyordum ama benden belli bir şekilde davranmamın beklenmesinden bıkmışım. Hayatımda ilk kez utanmadan istediğimi aldım ve bunun bana hissettirdiklerinden hoşlandım. Sloan'ın sikini ağzıma aldığımda kendimi güçlü hissettim ve bu beni o kadar tahrik etti ki Graham'ı mola sırasında kızlar çektim.

Kendimi tanımakta güçlük çekiyorum ama üniversite tamamen kim olduğunuzu bulmakla ilgili ve dönüşmekte olduğum bu yeni özgür yanıımı seviyorum.

"Tavalarımı o et yapışkanıyla nasıl rezil edersin?" "Bak, hoşuma gitti. Sonra tavayı yıkayacağıma söz veriyorum." Sloan diyor ki.

"Öyle yapsan iyi olur, yoksa seni Emmet'le birlikte acı sos yasak listesine koyarım."

Mutfaka girdiğimizde Graham'ın parmağıyla Sloan'ı işaret ettiğini, Sloan'ın da 'şefi öp' önlüğüyle ocakta yemek pişirdiğini görünce içimden bir kahkaha atıyorum.

"Hey, çocuklar." Dedim. İkisi de dönüp bana minnettar bir gülümseme veriyor. İkisinin de ifadelerindeki arzuyu kaçırmıyorum ve bu, vücudumdan aşağıya, ayak parmaklarıma kadar bir arzu sarsıntısı gönderiyor.

Lukas mutfaka girmek için bu anı seçiyor ve beynim bu üç adamın aynı anda bana tecavüz etmesinin nasıl bir şey olacağını hayal ederek bir an deliriyor. Yüzümdeki ifade belli oluyor olmalı çünkü Lukas avına yaklaşan bir yırtıcı gibi yaklaşıyor. Aptalca yakışıklı yüzünde bilmiş bir gülümseme vardı.

"O kafanın içinde neler oluyor?"

Elbette, şehvetle dolu adam şu anda tahrik olduğumu anlayabilirdi.

Vücudumu dikleştirdim ve sanki mutfaktaki üç adamla zihinsel olarak birlikte değilmişim gibi davrandım. "Hiçbir şey, Lukas. Ne istiyorsun?" Gözleri yüzümden aşağı kayıyor ve dudaklarını yalarken göğüslerime yerleşiyor.

Yaklaşıyor ve kalp atışlarımın hızlanmasına neden oluyor. "Yalancı." Tükürdü.

Graham ve Sloan tartışmayı bıraktılar ve bizim hararetli tartışmamızı izliyorlar.

"Hadi, odama gidelim." Salem beni bileğimden yakaladı. Hiç tereddüt etmeden onu takip ediyorum ve çıkarken üç erkeğin de gözlerinin üzerimizde olduğunu hissediyorum.

Salem kapısını kapattı ve bana doğru döndü.

"Dökül." "Bunun için alkole ihtiyacım var." Ben de öyle dedim.

Yatağının altını kazıyor ve bana bir şişe Jack uzatıyor. Kapağını açıp bir yudum alıyorum. Tadı bedenimi ürpertiyor ama sıvı cesaretinden bir yudum daha alıyorum.

"Hepsine karşı bir şeyler hissediyorum."

"İşte benim sürtüğüm." Gülümseyerek şişeyi elimden aldı ve bir yudum içti.

"Telefonumu çaldıktan sonra Lukas ile tartıştım ve Sloan ile video oyunları oynarken uyuyakaldım. Uyandığımızda... ona sakso çektim."

Şişeyi geri aldım ve içtim.

"Lanet olsun. Küçük Skye Dannon, hiç bu kadar gurur duymamıştım. Sanki büyümüşsün gibi. Nasıldı peki?"

"Sıcak." Diyorum, gerçek dudaklarımdan kolayca dökülüyor. "Bunu açıklayamam ama onlara karşı bir çekim hissediyorum ve sadece bu içgüdüğü takip ediyorum."

"Her zaman içgüdülerine güven." Başını sallayarak oturdu.

"Dikkatimi dağıtacak bir şey söyle."

"Walker ile bir araştırma yapıyordum." "Araştırma. Bunun için yeni bir isim."

Yan tarafıma vuruyor, kolumun çoğunu iskalıyor ve onun yerine bacağıma çarpıyor. "Araştırma, araştırma. Madam Leroux'nun bana verdiği kitaplardan."

"Ohhh. Ve?"

"Orada büyüler ve adanın tarihi hakkında çok şey var." Hıçkırıyor. "Görünüşe göre Knox ailesi Salem Cadı Mahkemeleri' kaçmak için bu adaya taşınmış, sadece bizi ilk avlamaya çalışan bölgeye ne zaman ve neden geri taşındığımızı bilmiyorum. Bir de eskiden burada yaşayan ve soyadları bu adamlarla aynı olan aileler varmış, eminim bu da önemlidir. Bu evi inşa ettiren adam ve tekneleri burada karaya vurduktan sonra işe aldığı yedi kardeş hakkında tam bir bölüm vardı."

"Bekle, ne?"

"Adı James gibi bir şeydi." "Hayır, hayır yedi kardeş hakkında."

Salem kaşlarını çatar. "Peki ya onlar, kitapta sadece bir cümle kadar vardı. Daha çok James denen adamın ne kadar korkunç olduğu ve ailesini mahzende öldürdüğünü düşündükleri anlatılıyordu."

"Yedi adam, yedi günah. Bu biraz tesadüf gibi, değil mi?"

Omzunu silkiyor, "Belki. Muhtemelen değil. Her neyse, şu ana kadar bulduklarımız bunlar."

"Yani, bir cinayet evinde yaşıyoruz. Tam da buranın daha ürkütücü olamayacağını düşünürken."

"Değil mi? Gerçi melekleri sevmeye başladım. Onlara isim vermemiz gerektiğini düşünüyorum."

"Sanırım bu da alkolü kesmem için bir işaret." Şişeyi yatağın altına geri koyuyorum.

"Haklısın. Ama çarpık gözlü Joseppe için ne düşünüyorsun?"

"Bu isme sahip insanlar için rahatsız edici olacağını düşünüyorum." Salem battaniyenin altında kıvrılmaya başlar, gözleri yarı kapalıdır.

"Haklısın, bu daha çok bir Linda."

"Meleklerle isim verme işini bu kadar olmadığınız bir zamana bırakalım."

Burnundan gelen yumuşak bir horlama önce anlaşılmaz bir şey söylüyor. Başımı sallıyorum ve uykusunda aspire etmemesi için yan döndüğünden emin oluyorum.

Yedi kardeşle ilgili bir şey beynimi kurcalıyor. Daha sonra sormaya ve o kitaplara birlikte göz atmaya karar veriyorum. Dişlerimi fırçalamak için kısa bir süre ayrıldıktan sonra yanındaki yatağa yerleşiyorum. Çok geçmeden uykuya dalıyorum, düşüncelerim bu adanın tarihi ve bu adanın oluşmasında payı olan insanlar etrafında dönüyor.

OceanofPDF.com

Otuz Yedinci Bölüm

SALEM

ŞARKI: MID OF THE NIGHT BY POWER HAUS, TOM EVANS,
JOEL SUNNY

I Ellerim bağlı, ormanda koşuyorum. Buraya daha önce de ve dipte beni neyin beklediğini biliyorum. Görmek istemiyorum ama ayaklarım ilerlemeye devam ediyor. O burada. Bu sefer onu hemen tanıdım. Daha önce

Daha önce büyükannemin daha genç bir versiyonu olduğunu düşünmüştüm ama hayır- bu rüyalarda bana rehberlik eden teyzem. Omzunun üzerinden bana gülümsediğini görüyorum.

"Seni tanıyorum." Sesleniyorum.

Gülüyor. "Ah çocuk. Ne gördüğünü bilmiyorsun. Ben fısıltılardan ve kabuslardan oluşuyorum. Seni olman gereken yere götüren atalarımızın toplamayım. Gözlerini aç."

Bir zamanlar mağara olan kaya yığınının işaret ediyor. Hareket etmeyi bıraktığımı fark etmemiştim bile. Aşağıya baktım. Ellerim çözüldü ve içimi bir huzur duygusu kapladı.

"Elini uzat." Cesaretlendiriyor. Kolumu taş yığınının üzerine kaldırıyorum ve hareket etmeye başlamalarını izliyorum.

"Ne yapman gerektiğini biliyorsun."

Kayaları kaldırıyorum ve yaptığım patikaya adım atıyorum. Bir yarık, bir insanın sığabileceği kadar büyük bir boşluğun üzerindeki dikenli tele benzeyen kayaya doğru kıvrılıyor. Beni çağırıyor ve içinden geçmem gerektiğini biliyorum.

"O geliyor! Çabuk, . , Salem!"

Onu tamamen yutmadan önce karanlık bir sis etrafımızı sarıyor ve ben cıgılık atıyorum.

Terden sıırıslıklam bir halde uyandım. Evin bodrumunda, kilerde duruyorum.

Kahretsin, burası soğuk ve karanlık. Neden sürekli burada uyanıyorum?

Çıplak ayaklarım taşlı betona sürtünüyor. Etrafıma bakınıp bir ışıık düğmesi arıyorum, gözlerim karanlığa alışıyor. Sonunda birkaç metre önümde, tavandan sarkan bir tane buluyorum. Örümcek ağlarıyla kaplı ve kordonu çektiğimde birkaç tanesi aşağı süzölüyor.

Birkaç floresan lamba sanki uyanmaktan rahatsız gibi yavaşça vızıldıyor. Neyse ki etrafımdaki tozlu alanı görebilmem için bana yeterince ışık veriyorlar. Oda, eşyaların ne kadar harap olduğuna bakılırsa daha çok çer-çöp gibi görünen eski sandıklarla dolu.

Tavanın en alçak olduğu arka köşeye doğru içimde bir çekim hissediyorum. Ahşap kirişlerden sarkan örümcek ağlarından kaçarak tuğla duvara doğru ilerliyorum. Çömelıyorum ve yerinde olmayan bir tuğlayı siliyorum. Etrafindakilerden daha küçük ve daha temiz.

Onu itiyorum ve duvar sallanıyor. Karanlık bir geçit bir gıcırtyla kendini gösteriyor, havada tozlar uçuşuyor. Havayı çürümüş bir koku doldururken ağzımı kapatıyorum.

Bir an önümdeki manzaraya şaşkınlıkla bakakaldım, sonra sessizliğin içinden bir fısıltı duydum: "Geliyor."

Tuğlaya tekrar basmak için çabalıyorum. Bir tıkırtıyla yavaşça kapanıyor. Az önce ne buldum ben?

OceanofPDF.com

Otuz Sekizinci Bölüm

İBLİS

ŞARKI: FÜR ELISE- EPIC TRAILER VERSION BY HIDDEN CITIZENS

I Neredeyse zamanı geldi. Sahiplendiğim bu yeni bedende gerinirken gücümün geri geldiğini hissedebiliyorum. Uyuyordum. Şarj oluyordum. Yavaş ama emin adımlarla, gücümün tam potansiyeline kavuşmasını sabırla bekliyorum.

Müdürden koparılmak varlığımı neredeyse yok etmişti, Ama neyse ki, güçlü genç cadı yaşamak için olgunlaşmıştı. Artık o yaşlı adam hakkında endişelenmek zorunda olmamak hoş bir rahatlamaydı. Bir yük haline gelmişti ve ondan kurtulduğum için mutluydum.

Planlarım suya düşmüş olsa da, her şeyin kaybedilmediğini biliyorum.

Kış Gündönümü iyi olacaktı ve küçük iblislerimin orijinal plana devam ettiğini görmek beni heyecanlandırdı. Perdedeki çatlakla birlikte daha da güçlenmişlerdi ve sonunda özgür kalmamızı çok daha kolay hale getirmişlerdi.

altından geçecek kadar şanslıydım, yeni keşfettiği gücü kolayca mazur görebiliyordum. Ve bu ne büyük bir güç zenginliği idi. İçime sızdığını, varlığımı doldurduğunu hissedebiliyordum. Fark edilmeden ve onun bedeninden atılmadan önce yeterince çekmem gerekiyordu.

O sinir bozucu Madam Leroux çoktan peşime düşmüştü ve başka birinin bunu anlaması an meselesiydi. Kendi şartlarımla ayrılmak niyetindeyim, böylece bir sonraki bedenim benim seçtiğim bir beden olmasını sağlayabilirim.

Belki de yeni müdür doğru olabilir. konuşmak için karşı konulmaz bir ihtiyaçla cadının beynine doğru bastırarak irademi uzatıyorum, ne yazık ki panik halinde ve araya bir duvar örüyor

Biz. Eđitimsiz olduđu için onu kontrol etmenin daha kolay olacađını dűřünműřtűm. Dramatizmine i çekiyorum ve onu neyin rahatsız edebileceđini gűrmek için gűzlerimi açıyorum. Harcadıđım çabayla neredeyse ona geri dűřecektim. Bana neden direndiđini anlamak için var gűcűmle ilerlemeye çalıřıyorum.

Benim hořuma gitmeyecek kadar gűcűlű.

Geniř gűzlerinin arasından bakıyorum ve bizi Cehennem Evi'nin çok iyi bildiđim mahzeninde buluyorum. Tűnelin utesinde yatan řeyin korkmak için her tűrlű nedeni olduđunu bilerek iten içe sırtıyorum.

Zavallı kűűk cadı etrafını ne kadar çok řeytani řeyin sardıđından habersizdir.

Gűrdűđű řeye bakmak için kendimi zorlamanın yorgunluđunu hissederek uykuma geri dűnűyorum. Dikkati dađılmıřken gűcűnű kendime yűnlendiriyorum, çok belli etmemek için her seferinde biraz.

Sabırlı olmanın ve acele etmemenin ne demek olduğunu biliyordum.

Dűnyaya bir anda salınmadan önce biraz daha bekleyebilirim.

OceanofPDF.com

Otuz Dokuzuncu Bölüm

WALKER

ŞARKI: MOONLIGHT SONATA- EPIC TRAILER VERSION BY HIDDEN CITIZENS

M Telefonum grup arkadaşlarımdan gelen bir mesajla çalıyor. Pierce öldüğünden beri ortalarda yoktum ve bana kızmaya başladılar. Hiçbir zaman çok sosyal biri olmadım, ama müziğim her zaman hayatımın değişmezi oldu. Haftalardır tozlanmaya yüz tutmuş gitarıma bakıyorum.

Hayatımda yokluğunu hissediyorum. Parmaklarım müzik yapmak, yaratmak, penamı salladığımda bükülen notaları duymak için ağrıyor.

Telefonum tekrar çaldı ve onu tatmin edici bir sesle yastığıma fırlattım. İyi niyetli olduklarını biliyorum ama saat gecenin üçüydü ve müzik çalmamın yasaklandığı haberini verecek durumda değildim.

Salem üst katta uyurken ben dönüp durdukça bir daha asla oynayamayacağım düşüncesi beni bütün gece uyutmadı.

Onunla geçirebileceğim her geceyi geçirdikten sonra şu anda onunla birlikte olmamak garip hissettiriyor.

Sanki ona tezahür etmişim gibi, adımları kapım tıklar tıklar çalınıyor.

Kapıya doğru yürüyorum, onu kollarıma almaya hazırım, ama onu görmek beni durduruyor. Titriyor, saçları terlemiş gibi alnına dökülmüş ve teni kar gibi solgun.

"Wildcat?"

Başını sallıyor ve onu takip etmem için bileğimden tutuyor.

"Neler oluyor?" Koridora çıkarken kapı çerçevesine takılıp tökezleyerek soruyorum.

"Yine burada uyandım ama bu sefer bir şey buldum."

Mahzenin hemen dışında duruyor. Işıklar yanıyor, havada asılı kalan bir toz bulutunu aydınlatıyor, örümcek ağları sanki buradan esen bir rüzgar varmış gibi dans ediyor ve kaşlarımı çatmama neden oluyor.

Köşeyi işaret ediyor. "Aşağıda tünel gibi görünen bir yere gizli bir kapı var. Kapıyı açar açmaz odayı pis bir koku kapladı ve yemin ederim birinin "O geliyor" diye fısıldadığını duydum. Bu beni o kadar korkuttu ki kapıyı tekrar kapattım."

Elini bırakıyorum ve odanın içine sığabilmek için çömeliyorum. Elimi duvarda gezdiriyorum ve diğerlerinden biraz daha küçük olan bir tuğlayı vurgulayan tozun nerede bozulduğunu fark ediyorum.

"Şimdi açmayın! El fenerimiz yok ve gecenin yarısı. Sabaha kadar bekleyelim."

"O sihirli parmaklarınızla bize biraz ışık getiremez misin?"

"Ah, doğru ya. Artık böyle şeyler yapabildiğimi unutup duruyorum." Avuçlarından bir parıltı yayılana kadar gözlerini sımsıkı kapatarak bileklerine hafifçe vuruyor.

"Bu çok havalı." Ona hayranlıkla gülümseyerek söylüyorum. "Tamam, ben hazırım." Bana başını salladığını söylüyor. ""

Tuğlaya bastırıyorum ve karanlık tüneli ortaya çıkarmak için duvarın açılma sesini duyuyorum ve lanet olsun ki pis koku konusunda şaka yapmıyordu.

Salem tünelde ne olduğunu görebilmek için ellerinin ışığından yararlanırken gömleğimi ağzıma ve burnuma kapatıyorum.

"Bunlar... kemikler mi?" Açıklığın içindeki toprak zemine bakarak soruyor.

"Aman Tanrım, şunlar hâlâ etliymiş gibi görünüyor." Ona yaklaşıp birkaç adım önüne geçiyorum. Kaburgaya benzeyen şeyin üzerinde kıvranan kurtçuklara dikkat ediyorum. "Salem, şu ışığı buraya getir-." İri bir karaltı beni yere yapıştırarak sözümü kesti.

Dişler beni kemiriyor, yüzüme tükürük püskürtüyor. Boynuma yaklaşmaya çalışırken bu şeyin sıcak nefesini hissediyorum, benden bir ısırik almaya çalışırken Salem çığlık atıyor. Bu yaratığı kendimden uzaklaştırırken çürümüş derimsi et ellerime batıyor ve bir çığlık atıyor. Koku bunaltıcı. Tekrar ayağa kalkmak için çabalıyorum.

Bir anda üzerime geldi, pençelerini sırtıma geçirdi. Vücudumu yana çevirip kurtulmaya çalışırken kanımın dışarı sızdığını hissediyorum. Yuvarlanırken derimin bir kısmı sırtımdan kopuyor. Doğrulmayı başarıyorum ve bana doğru yaklaşmasını dehşet içinde izliyorum. Sırtım yanıyormuş gibi hissediyorum. Sırtımdan aşağı kan damlıyor ve yerde birikiyor.

"Kesinlikle olmaz." Salem, ellerini canavarın üzerine doğru uzatarak ona doğru yaklaşıyor. Canavar başını ona doğru eğiyor, çenesinden salyalar akarken deforme olmuş burnunu ona doğru kokluyor.

Arka ayakları üzerinde kambur duruyor. Bize doğru bakarken boynuzları tünelin tavanını sıyrıyor.

Salem bir büyü akımı başlatarak canavarı tam göğsünden vurur. Canavar öfkeli bir böğürtü çıkarır, sanki büyü onu çileden çıkarmaktan başka bir işe yaramamış gibidir. Canavar ona doğru koşarken, Salem bir patlama daha yapıyor ve bu sefer canavarın etrafını ışık ve gölgelerden oluşan bir sarmal sarıyor. Canavarı tutmak için her şeyini harcadığını söyleyebilirim. Kendimi yerden kalkmaya zorluyorum ve ona doğru gidiyorum, onu ortasından tutuyorum.

"Tutamıyorum. Daha fazla güce ihtiyacım var." Yüzünde boncuk boncuk terler beliriyor ve ışığı tükenmeye başlıyor, büyüüne karşı savaşıırken canavarı daha da yaklaştırıyor.

Derisi yüzülmüş sırtımdan damlayan kan, yırtık pırtık gömleğimden geriye kalanları ıslatıyor. Açıklığa bir göz attım. Kaçmak için kapıdan çok uzaktayız.

"Salem, bacaklarını aç." "Ne?"

"Yayıl. Senin. Bacaklarını. Şimdi."

Bacaklarını açmayı başarıyor ve kolumu önünden geçiriyorum, parmaklarımı pijama altlarının dışında dolaştırırken klitorisine yakın bir yerde olduğumu umarak onu tutmaya yardımcı olmak için kalan gücümü kullanıyorum.

Ne yaptığımı fark ediyor ve bana rehberlik etmek için duruşunu ayarlıyor. "Bunun şu anda olduğuna inanamıyorum."

" başa çık. Ya bu ya ölüm."

"Lanet olsun! İşe yarıyor!" Parmaklarım onun üzerinde çalışırken bağılıyor. Her bir parçamızı mutlulukla yiyecek olan bu canavara bakıyoruz ve yine de buradayız. Ben elimle Salem'i orgazm etmeye çalışıyorum, o da bu şeyi geldiği yere geri gönderebiliyor.

"Ben hallederim!" Bağılıyor, ipi bir ateş akımına dönüştürüp canavarı bir anda yakarken kendini benden uzaklaştırıyor. Ateşin sıcaklığı

Patlama bana çarptı ve zaten dövülmüş olan sırtımı toprak duvara çarpmama neden oldu.

"Siktir. Hatırlat da seni ." Diyorum ki, duvardan aşağı kayıyorum. Beni tutup dik durmama yardım etti.

"Hadi buradan siktir olup gidelim, o lanet olası şeyden daha fazla varsa diye."

Açık mahzen kapısından sendeleyerek geçerken başımı sallıyorum. Tuğlaya basıp kapının kapanmasına izin veriyor ve bizi diğer tarafta nefes nefese bırakıyor.

"Kahretsin, Walker. O şey seni gerçekten yakalamış." Yarama bakarak söylüyor.

Grşm siyah noktalar dolduruyor ve bu dar alanda melirken ayaklarımın üzerinde sallanıyorum.

"Oh, lanet olsun, lütfen burada bayılma." Beni odama çekti, sırtım yanıyormuş gibi hissediyordum. Yatağıma düşüyorum, acıdan gözlerim yuvalarından fırlıyor.

"Siktir, siktir, siktir, dayan." Salem ellerini sırtıma koyduğunda vücuduma bir sıcaklık dolduğunu hissediyorum. Acı hemen azalıyor.

"Daha fazla güce ihtiyacım var. Tamamen tükendim." Diyor. "Tek seferde bu kadar çok g sarf etmemeyi öğrenmem gerekiyor."

"Eminim sadece pratik gerektirir." Onu dudağını kemirirken yakaladım, yüzü kir ve kanla kaplıydı, büyük ihtimalle benimkiyle.

"Tkr onu Wildcat." Elimini uzatıp yanağını okşayarak inliyorum.

"Seni temizlemem ve iyileştirmem gerek. Bana güç verecek kadar iyi misin?"

"lyor olabilirim ve yine de sikimi senin o mükemmel amına sokmak isteyebilirim Salem. Bunun cevabı her zaman evet olacaktır."

Bana sırtıarak altındakileri çıkardı ve benimkileri çıkarmama yardım etmek için yanıma geldi. Beni nazikçe kucaklıyor ve ucumu girişine doğru yönlendiriyor. stmz başımız kir, kan ve kim bilir daha nelerle kaplı ve daha sonra kesinlikle yatağımı yıkamam gerekecek, ama o sikimi içine sokarken tüm bu endişeler kafamdan szlp gidiyor.

Vücudu parlamaya başladığında tatmin olmuş bir inilti çıkartıyor. Bana yavaşça biniyor, acele etmiyor, ellerini her seferinde bir in sırtımda gezdiriyor.

"İşte benim iyi kızım." Saygıyla söylüyorum.

Her seferinde bir hamleyle benden zevk alırken derimin tekrar birbirine örülmeye başladığını hissediyorum.

Hızlanması uzun sürmüyor, bana ne kadar sert bindiğiyle daha sert hale geliyor. İki elimle kışını kavıyorum ve üzerimde daha sert ve daha hızlı kaymasını sağlıyorum. Gücüm geri dönüyor ve ona tam olarak ihtiyacı olanı veriyorum.

Sıkıştığını hissediyorum, başını arkaya atıyor, doruğa ulaşırken gözleri kapalı.

Arkasından yaklaşıyorum, içine sıcak bir boşalma akıntısı bırakıyorum. Benim orgazmım onunkiyle karışıyor.

Bana bakıyor, kafası güzelken parıltısı azalıyor. Göz kırparak ve mükemmel poposunu sallayarak üzerimden atlamadan önce beni dudaklarımdan öpüyor. Çekmecelerimi karıştırıyor ve kumaşın içinde boğuluyormuş gibi görünmesine neden olan bazı kıyafetler giyiyor. Çok şirin.

"Eve kilerde yaşayan bir canavar olduğunu söylemeden önce şu pisliği temizleyelim."

"Sence neydi?" Yeni kıyafetlerimi giyerek soruyorum. Ölmeye ne kadar yaklaştığımı hatırlatan şeyleri buradan çıkarmak için yatak takımlarını çıkarmaya başladım.

"Senin tahminin de benimki kadar iyi." Dedi, yaptığımız dağınıklığı atmama yardım ederek. "İblisler, canavarlar, cadılar. Başka ne var ki?"

"Muhtemelen vampirler. Kurtadamlar."

"Melekler mi? Tanrılar mı? Aslanlar, kaplanlar ve ayılar?"

Bu son sorular karşısında içimde bir öfke patlaması hissediyorum. Hâlâ beni izliyor. "Sanırım bu ikisine evet demek oluyor, ha?"

"Buna kızmış görünüyor, o yüzden sanırım evet." "Sence bize benziyorlar mı?"

"Söylemesi zor. Ben hep kanatları hayal etmişimdir, belki de parlayan bir hale."

"İblislerin hep boynuzları ve kuyrukları olur sanırdım. Kasları ve viski rengi gözleri değil."

Bir kakhaha attım, "Şey, bir iblis tarafından ele geçirildim, gerçek bir iblis değil."

"Patates, patates." Diyor, sesleri tamamen aynı çıkıyor.

"Hadi, Wildcat. Duşa girelim, bütün gün kan ve çamur kokmak istemiyorum."

bırakmak için merdivenlerden yukarı çıkmadan önce omzunu yan tarafıma çarpıyor. Ben de arkasından yaklaşıyorum ve

Kıçını.

Çarşaf larımı çamaşır makinesine atarken, acaba haklı olabilir mi diye düşünüyorum. Ya orada o şeylerden daha fazla varsa?

OceanofPDF.com

Kırkınıc Bölüm

GÖKYÜZÜ

ARKI: MADNESS BY TRIBAL BLOOD

"W Bence oraya hep birlikte girelim ve için nereye varacağını görelim." Lukas neriyor.
"Bu şeylerden daha fazla olup olmadığı hakkında hiçbir fikriniz yok.

Orada." Graham karşılık verir.

"Bence mhrleyelim." Sloan diyor ki.

Oturma odasında birbirinin üzerine konuşan seslerin kakofonisi akşamdan kalmalığını artırıyor. Çocuklar aşağıda tartışırken Salem'in beni sarsarak uyandırmasıyla uyandığımda yaklaşık bir saattir tam bir kaos vardı. Bana Walker'la balarına gelenleri anlattı, saçları bir tür canavarla karılamalarından kalan kiri dula temizledikten sonra hâlâ ıslaktı.

Adamların arasına oturmak için ortaya çıktığımızda, onlar çoktan yerlerini almışlardı; Walker ve Lukas arasında bir, Sloan ve Graham arasında da bir boş yer kalmıştı. Neyse ki Salem karar vermemizi kolaylatırdı ve Walker'ın yanındaki koltuğu kaptı.

Kanepede arkama yaslanırken parmaklarımı akağıma srtyorum ve Lukas'la göz göze geliyorum. Graham sırtımı ovuyor ve Sloan vücudunu yanımda ayarlıyor.

"Duvarın içinden gelebileceklerini dnmyorsun, değil mi?" Konuşmanın durmasını sağlayarak soruyorum.

"Glyd ama tuğlayı delip geçebileceğini sanmıyorum." Walker, Salem'in elini tutarak cevap veriyor. Emmet'in kaşlarını çatarak bu hareketi izlemesi gözümden kaçmıyor.

"En azından bu şeyin aşağıda nasıl hayatta kaldığını bulmalıyız. Yani belli ki kapı bir süredir açılmamış, bir şekilde besin kaynağı buluyor olmalı. Walker, bu canavarın seni pençelediğini söylemiştin. Serbest kalıp Salem'e saldırmış olma ihtimali var mı?" Garrison soruyor.

Salem durur ve kara kaşlarını çatarak Walker'a bakar. "O haklı, bu şeyin dışarı çıkmadığından emin olmalıyız."

"Tamam, anlaştık. İçeri giriyoruz." Garrison, bu kararla birlikte içimi bir korku kapladığını söylüyor.

"Bu arada, mühürlendiğinden emin olalım. Bunu bu gece herkes Şükran Günü tatili için ayrılmadan önce yapmalıyız." Yutkundum. Babam yarın beni almaya gelecek, böylece haftayı birlikte geçirebileceğiz. Bu kadar uzun süre ayrı kaldıktan sonra onu çok özledim.

"İyi fikir. Bu gece burada buluşur ve içeri gireriz."

Toplantı dağılıyor, herkes farklı yönler gidiyor. Ben koltukta oturmaya devam ediyorum, dudaklarımı dişlerimin arasına sıkıştırıyorum. Lukas evden çıkmadan önce göz göze geliyorum, şüpheli görünüyor. Nedense ayaklarımın kendi aklı var ve onu kapıdan takip ederek koltuktan kalkıyorum.

Bugün dersi olmadığını biliyorum, hiçbirimizin . Kapının küçük dairesel penceresine yaklaşıyorum ve onun ormana doğru yürüdüğünü görüyorum. Peşinden gitmek için bir dürtü hissediyorum ve bir anlık tereddüitten sonra onu takip ediyorum.

İyice geride durup siyah kapüşonunun ve dumanının ağaçların arasında kayboluşunu izliyorum. Sağ tarafta daha önce hiç inmediğim bir patika var. Dallar ve yapraklar yolu kirlettiği için adımlarıma dikkat ediyorum. Güneş daha yeni doğmuş ve sis yerde serbestçe yuvarlanıyor. Başım zonkluyor ve muhtemelen evde kalmalıydım. Bu çok aptalca. Neden onu takip ediyorum ki?

Ayak parmağım devrilmiş bir dala takılıyor ve tökezliyorum, dizlerim toprağa çarpıyor, ellerim patikaya sürtünüyor. Ayağa kalkıp tozumu alıyorum ve Lukas'ın peşimde olup olmadığına bakıyorum. Kurtulmuş gibi görünene kadar nefesimi tutuyorum. Lukas'ı takip etmeye devam etmekle eve geri dönmek arasında gidip geliyorum ama buraya kadar geldim. Merakım galip gelince patikaya tırmanmaya başladım.

Tepenin zirvesine ulaşıyoruz ve eski mezar taşlarıyla kaplı bir açıklığa geliyoruz. Yolun üzerinde demir bir tabela yükseliyor, sarmaşıklarla iç içe geçmiş

yanlardan ve üstten bükülmüş. Harflerin bir kısmını gizlemişler ama seçebildiğim kadarıyla *Gallows Hill Mezarlığı* yazıyor gibi görünüyor.

Lukas'ı mezarlığa dalarken yakalıyorum, telefonunda bir şeyler yazarken elektronik sigarasından birkaç nefes daha çekiyor. Burada biriyle buluşuyor olabilir mi?

Bu düşünce midemi bulandırıyor ve kendimi saçma hissediyorum. Lukas'la aramızdaki ilişkiden bu yana iki erkekle daha birlikte oldum ama duygularımı sihirle yok edemiyorum. Her üç erkek de düşüncelerimde bir yer tutuyor ve kalbimi eşit ölçüde çekiyor gibi görünüyor.

Dönmeye gidiyorum ama burada olduğumu görmüş olmalı ki el sallıyor. Kahretsin. Bir nefes alıyorum ve kaderimle yüzleşmeye karar veriyorum, kalbimi düğüm düğüm eden adama doğru yürüyorum.

OceanofPDF.com

Bölüm Kırk Bir

LUKAS

ŞARKI: LOWBORN'DAN DEMONS AND ANGELS

W Telefonumu kaydırırken ağaçların arasından rüzgar esiyor. Erkenciydim ama o çılgın toplantıdan ve bodrumumuzda bir şeyin yaşadığını öğrendikten sonra oradan siktir olup gitmem gerekiyordu.

Ayrıca, telefon ekranının arkasından söylediği sözlerle kız arkadaşımı aşağılayabileceğini düşünen o küçük puşta karşı bir hamle yapmak istedim.

Kahretsin. "Benim kızım" değil.

Gallows Hill Mezarlığı'na aklımda tek bir şeyle gitmiştim: Skye'a zarar verdiği için David'e bunu ödetmek. Cesedimi çiğnemedi birinin ona böyle davranmasına izin veremezdim. Son zamanlarda olan biteni aklımdan çıkarmak için Skye'mış gibi davranarak ona mesaj atıyordum. Burada buluşmamızı ayarladım ve o da Skye'ın burada kendisini bekliyor olacağına inanarak buna çok sevindi.

İnsanlar cihazlarından korkunç bir insan olabileceklerini düşündüklerinde her zaman daha cesurdular. Çoğu insanın yüzünüze karşı söylemeye cesaret edemeyeceği şeyleri paylaşıyorlardı. Siber uzayda insanları parçalamak bir eğlence biçimine dönüşmüştü; telefonlarının ışığı, uzandıkları sandalyelerinden sıkılmış suratlarını aydınlatıyordu.

Buraya gelip bunları yüzüme karşı söyleyebilir ve bu sözlerin ne kadar işe yarayacağını görebilirdi.

Son birkaç haftadır beni tüketen tüm incinmişliği ve öfkemi bu bok parçasına odaklamak iyi hissettirdi. Bu bana bir mola verdi

çok kırılmış hissediyordum. Pierce'ın kaybı, kendi gölgem gibi beni takip eden, her zaman var olan bir güçtü.

Arkama yaslandığımda, ağaçların arasındaki açıklıktan bana bakan mor uçlu sarı saçları fark ediyorum.

"Lukas?" Skye mezarlıkta ilerlerken sesi zayıf geliyor, siyah botlarının altında yapraklar çıtırıyor. Ses bir grup kargayı ürkütüyor ve aramızda uçuşmalarına neden oluyor.

Ellerimi pantolonumun cebine sokarak telefonumu hızla cebime sokuyorum.

Hareketi takip ediyor, kristal mavisi gözleri hiçbir şeyi kaçırmıyor.

"Burada ne yapıyorsun?" Soğukkanlı görünmeye çalışarak soruyorum, ama içimden hiç de öyle gelmiyor.

David her an burada olabilir ve onun gitmesini istiyorum.

"Biraz yürüyeyim, evin çılgınlığından bir dakikalığına uzaklaşayım dedim." Ayaklarının üzerinde kayıyor, aşağıya bakıyor.

Dudaklarımda alaycı bir gülümseme hissediyorum, "Beni buraya kadar takip mi ettin?" "Hayır." Dedi, gerçek olamayacak kadar hızlı bir şekilde.

Dayandığım mezarı itiyorum ve onun alanını dolduruyorum. Alt dudağını ısıtıyor ve lanet olsun ki onu ısırabilmeyi özledim. Beni dudaklarına bakarken yakalıyor ve yüzü kıpkırmızı oluyor. Aramızdaki enerji elektrik gibi. Şu anda onu kollarıma almamak için kendimi zor tutuyorum.

"Skye?" Bir erkek sesi bakışmamızı böldü. Bir adım geri çekilip orta yapılı, yağlı saçlı, kargo şortu giyen adama bakıyorum. Sızdığı sıradanlık beni şaşırtmamalı. Skye'ın hâlâ onun gibi birini isteyeceğini düşünme cüretiyle yürüyor. Onu aşağılayacak cesarete sahip birini.

"David? Ne...?" Mezarlık tabelasının altından geçerken Skye'ın gözleri David'le benim aramda gidip geliyor.

"Arkadaşın kim?" Sırtarak soruyor, keskin kolonyasının kokusunu alabileceğim kadar yaklaşıyor. Dudağımın alaycı bir şekilde kıvrıldığını hissediyorum.

"Burada ne işin var senin?" Skye kollarını göğsünde birleştirip savunmaya geçerek soruyor.

Onu kendimden korumaya çalıştım, Pierce'ın ölümünden beri büyüyen bu karanlık yanımlı görmemesi için onu uzaklaştırmaya çalıştım. Ama beni buraya kadar takip ettiyse, neden bu kadar kötü bir fikir olduğumuzu görsün. Ne kadar ahlaksız olabileceğimi görsün.

Göğsümde bir tıkrıttı hissediyorum, sanki şeytanım uyanıyor. Beni şehvetle doldurmak yerine, karanlık duyularımı dolduruyor, damarlarımı dolduruyor ve varlığıma kötülük pompalıyor.

"Onu buraya ben davet ettim." Endişeli görünme sağduyusuna sahip olan David'e yaklaşıp söylüyorum.

Skye'a bakıyor, "Seninle burada buluşmam için bana mesaj mı attın?" Yutkunarak soruyor.

Başını sallıyor, olduğu yerde donup kalıyor. Yumruğumu David'in gömleğine doluyorum, onu kendime yaklaştırmak için göğsünün ortasındaki kumaşı kavıyorum.

"Ona ne mesaj attığını gördüm, seni küçük pislik. Kadınları aşağılamaktan zevk mi alıyorsun?"

Sessiz kahverengi gözleri korkudan kocaman açılmış, başını sallıyor Hayır.

"Bakın, bu her neyse, bunun bir parçası olmak istemiyorum. Hiçbir şey istemiyorum. sorun." Kollarını teslimiyetle havaya kaldırıyor ve ben de mizahsız bir kahkaha atıyorum. "Bela istemiyorum, ha. Şey, Skye seni kesmek istemedi ama işte buradayız. Gerçekten orada durup bana onun gördüğün en güzel kadın olmadığını mı söylemeye çalışacaksın?"

"Lukas." Skye araya giriyor. Ona bakıyorum, kaşları birbirine kenetlenmiş ve başını iki yana sallıyor. "Yapma bunu." Ama o cümlesini bitirirken David bana bir yumruk atıyor, kafama vuruyor ve sendelememe neden oluyor. Gömleğini bırakıp kendimi tutuyorum. Yanımızdaki mezar taşına çarpmayı bir santimle kaçırdım. Kafamı yarabilirdi.

Kulaklarım çınlıyor ve darbeden sıyrılıyorum, kendimi düzeltmek için ellerimi mezar taşına bastırıyorum, David'e kaderini mühürlediğini anlamasını sağlayan bir bakış atmadan önce.

Başımı ovuşturuyorum ve parmaklarımın kanla kaplı olduğunu görmek için elimi zonklamadan çekiyorum. Parmaklarımı ceketimden aşağı siliyorum ve omuzlarımı geriye atıyorum.

"Sadece bir korkak böyle ucuz bir atış yapar." Ağzımda biriken bir tomar kanı tükürerek söylüyorum. Ona bir adım daha yaklaştığımda metalik bir tat dilimi kaplıyor.

Sağlam kolumla ona indirdiğim yumruğun arkasına tüm ağırlığımı koymakta tereddüt etmiyorum. Tatmin edici bir çırtıyla yanağının ortasına iniyor.

Çarpmanın etkisiyle parmak eklemlerim yanıyor.

Tökezleyerek geri çekiliyor ve David ayağa kalkıp üzerime doğru gelirken Skye bir çığlık atıyor. Beni ortamdan yakaladı ve momentumu kullanarak yere düşürdü. Mezarlık zemininde itişip kakışırken uzuvlar uçuşuyor. Vücuduma darbeler yağdırırken yapraklar ve dallar sırtıma batıyor. Yeni iyileşen ve hala bana sorun çıkaran koluma vurmayı başarıyor ve acı dolu bir inilti çıkarıyorum.

Skye David'in sırtını çekiştiriyor ama David onu iterek vücudunun yan tarafını bir melek heykeline çarpmasını sağlıyor. Skye acı içinde haykırıyor ve David ona dönüp bakmıyor bile.

Kırmızı görüyorum ve iblisim savaşa katılmaktan çok mutlu.

Onu üstümden düşürdüğümde içimde bir enerji dalgası yükseliyor. Sahip olduğum her şeyi bu pislige ödetmek için kullanıyorum. Yumruklarımı ona indiriyorum, yüzü tanınmaz hale gelirken kan fışkırıyor.

Onu yakasından tutup sanki hiçbir ağırlığı yokmuş gibi yukarı kaldırıyorum. Ben uçuşumun kenarına doğru yürürken ayakları yerde sürükleniyor.

Ayakkabıları, bizi dik bir inişten ayıran mezarlığın kenarındaki kayalara çarpıyor. Dalgalar dibe çarpıyor, sabırla kararımı bekliyor. Onu aşağı atabilirim.

Skye'a dönüp bakıyorum ve gözyaşlarıyla lekelenmiş, kan lekeleriyle dolu yüzünü görüyorum. İblisim bitirmem için beni zorluyor.

"Siktir git." David tükürüyor ve beni uçuşumdan aşağı itmek için kolumu tutuyor. Ayakları kayıyor ve hatasını çok geç fark ediyor. Gömleğini bırakıyorum ve uçuşumun üzerinde kayboluşunu izliyorum.

Skye yanıma geliyor ve yere bakıyor, saçları rüzgârda savruluyor. Bunu affedemeyeceğini biliyorum. Bende bir canavarın kalbi var. Bir iblisin. Ve az önce bir adam öldürdüm.

"Az önce ne yaptın sen?" Diye sorar, David'in parçalanmış bedenine bakarken kir lekeli parmakları dehşet içinde ağzını kapatır. "Az önce ne halt ettin sen?" Hıçkırıklara boğulurken dizleri yere çöküyor.

Yanına çömeliyorum ve yüzündeki gözyaşlarını siliyorum. "Umurumda değil Skye. Bu mezarların her birini sana zarar vermeye cüret eden herkesin cesediyle doldururdum."

Şaşkınlıkla bana bakıyor ve elimi yüzünden çekmek istiyorum ama o beni durduruyor. Beni kendine doğru çekti ve öptü.

Bölüm Kırk İki

GÖKYÜZÜ

ŞARKI: NICOLE RAYY'DEN GRAVEYARD

M Nefesim göğsümde kesiliyor. İğrenmeliyim. David'i öldürdüğü için dehşete düşmeliydim. Bir ilişki kadar hoşlandığım bir adam. Onu sevebileceğimi bile düşünmüştüm,

Ama şimdi David bir uçurumun dibinde ezilmiş bir kemik yığınınından başka bir şey değildi.

Lukas'ın parmakları kalçalarımı kavırıyor ve beni göğsüne doğru çekiyor. Gözlerim kanlı yüzüne takılıyor ve kızgınlık ve korku yerine, benim için öldüren bu adamı görünce içim arzuyla ısınıyor.

Hasta hissediyorum. Dengesiz. İçimde ona karşı duyduğum bu ihtiyacı hissetmemde özümde yanlış olan bir şeyler vardı. Lukas'ın onu hâlâ ne kadar arzuladığımı bilmesini sağlayacak bir şekilde onun ırzına geçme ihtiyacı. Ellerimi David'in kanına bulanmış yüzüne kaydırdım. Onu kendime doğru çektim ve dudaklarını tutkuyla öptüm. Talebimi karşılıyor, ağzını benim için açıyor, dillerimizi birbirine karıştırıyor.

Tadı kan gibi.

"Siktir, seni özledim." Lukas inliyor, boynumu öperken siki bana sürtünüyor.

"Lukas. Sana bir şey söylemek zorundayım...."

Geri çekilip yüzüme bakıyor, başparmağı kirli yanağıma sürtünüyor.

"Graham'la ve Sloan'la bazı şeyler yaptım." Gülümsüyor ve ben de ruh halini çözmeye çalışarak kaşlarımı çatıyorum.

"Evdeki herkesle yatmış olman umurumda değil. Sen benimsin. Onları da istiyor olsan bile, aramızdaki bu şey? Bu gerçek. Sana en karanlık taraflarımı göstermeye çalıştım ve sen kaçmak yerine onu kucakladın. Seni tekrar kendimden uzaklaştırma hatasına düşmeyeceğim."

"Karanlığın beni korkutmuyor." Parmaklarımı çamurlu göğsünde gezdirerek söylüyorum.

Beni tutup sırt üstü yatırıyor. Boyunu bana doğru bastırırken iki yanımızda mezarlar oturuyor. Onu hissetmek için kıyafetlerini çekiştiriyorum. Ceketini bir kenara atıyor ve gömleğini çıkarıyor. Teni soğuktan çakıl taşlarıyla kaplı. Doğruluyorum, gömleğimi çıkarıyorum ve pantolonumun düğmelerini açıyorum. Kot pantolonumu tutuyor ve beni kendisine yaklaştırmak için kullanıyor. Kumaşı çekiştirerek bacaklarımdan aşağı indiriyor.

Beni ters çevirdi, elleri toprağı kazıyordu. Uçurumun dibini görebiliyorum. Şu anda beni itecek olsa, düşüp ölürüm.

Kendini girişime hizalıyor ve saçımı çekerek sırtımı eğmemi sağlıyor.

"Seni burada becereceğim ve sana kime ait olduğunu hatırlatacağım. için."

Bana çarptı ve ellerim kaydı, toprak parçaları yağmaya başladı. David'in kırık cansız bedeninin üzerine. Piercinglerinin teker teker içime girdiğini hissediyorum ve kendimi tekrar onun üzerine iterken bir çığlık atıyorum.

Kalçalarını itiyor, içime girip çıkıyor. "Şurayı görüyor musun? Seni bir daha asla incitemez bebeğim." Lukas beni arkamdan sikerken gözlerim aşağıya doğru kayıyor.

Belki de düşündüğümde daha karanlık biriyim, aşağıda ölü eski sevgilime bakarken kalbimi ve bedenimi ele geçiren bu adamın beni becermesine izin veriyorum. Su ayaklarının dibinde yuvarlanırken vücudu kargalar tarafından parçalanmaya başlıyor.

"Bunun için cehenneme gideceğiz." Mırıldanıyorum, gözlerim yaşıyor, bundan çok fazla zevk aldığımı biliyorum. Suçlu ve kızgın hissetmem gerekirken, bunun yerine ihtiyaçtan başka bir şey hissetmiyorum.

"Belki, ama şu anda? Bu dünyadaki cennet." Lukas bana daha da sert vurarak cevap veriyor.

Boynuma uzanıyor ve sıkıyor. Parmakları etrafımı sararken nefes yolum daralıyor. Kalp atışlarım hızlanıyor ve görüşüm dalgalanıyor. Önümdeki okyanus sanki alçalıyor, siyah noktalar gözlerimi doldururken daha da yakınlaşıyor. Korkmam gerekirdi ama bunun yerine canlanmış hissediyorum. Arzulandığımı hissediyorum. Kendimi

Şu anda ölüme düşebileceğimi bilmek, Lukas beni götürürken hissettiğim zevki daha da artırıyor.

"Kahretsin, bu dar amcığı özledim. Benim için ne kadar ıslandığını özledim." Sikinin içimde uzandığını ve beni tamamen doldurduğunu söylüyor. Birlikte hareket ederken dizlerim ağrıyor, sert zemini kazıyor.

"Şimdi boşalacaksın. Bana ne kadar karanlık olduğunu göster bebeğim."

Sözleriyle kendimi sıktığımı hissediyorum; horozunu ıslatırken orgazmım devralıyor. Tüm vücudum titriyor ve bayılmak üzereymişim gibi hissediyorum. Boynumu bırakıyor ve oksijen için çaresizce nefes alıyorum. Bir inilti çıkarıp içime boşalana kadar içime girmeye devam ederken başım bulanıklaşıyor.

"Siktir, evet. Skye, beni çok iyi beceriyorsun." İçimden kayarak çıktığını ve beni kenardan uzaklaştırdığını söylüyor. Dönüyorum ve beni kendine çekiyor, içimden bir hıçkırık koptuğunu hissederken başımı boynuna gömüyorum. Adrenalinin etkisinden çıkarken duygularım sel gibi akıyor.

"Aman Tanrım, o öldü." Vücudum soğuktan ve olanların farkına varmaktan titrerken söylüyorum.

Parmaklarını saçlarımda gezdiriyor ve şakağıma bir öpücük konduruyor. "O öldü."

"Hapse girebilirsin, Lukas! Telefonun. Ona mesaj atmışsın!" Yerdeki giysilerimi kaparak ayağa kalkmaya çalışıyorum. Onları vücuduma çekiyorum, gerçeklik üzerime çökerken midem çalkalanıyor.

Giyinmeye başlar. "Merak etme, Emmet'ten bir iki şey öğrendim. Sahte bir numara kullandım ve o daha buraya gelmeden yerini tespit edebildim."

"Peki ya vücudu?"

Lukas omuz silkiyor, "Beni ya da seni ona bağlayan hiçbir şey yok. Eğer onu bulur ve kimliğini tespit ederlerse, internetteki geçmişi çok borçlu olduğunu gösterecektir. Son birkaç aydır borcu bitirmekle ilgili bir şeyler paylaşıyordu. Polis büyük ihtimalle bundan ötesine bakmayacaktır." Alt dudağımı endişelendiriyorum, hala onu kaplayan kanın tadına bakıyorum. "Buraya gel." Elini tutmam için bana uzattı.

Toprakla kaplı elimi onunkinin içine sokuyorum ve parmaklarımız birbirine kenetlendiğinde bir doğruluk hissi duyuyorum. Nefes alıyorum. Beni güvende hissettiriyor, ki bu hiç mantıklı değil. Az önce onun bir adamı öldürmesini izledim.

Kan ve kir içindeyiz, seks kokuyoruz. Saçımdan bir yaprak koparıp yere düşmesine izin veriyor. "Hadi eve geri dönelim." Duş almak için can atıyorum. Burnumun ucuna dokunmadan önce sırtarak bana bakıyor.

Yanında bulunduğumuz mezara bakıyorum ve büyük harflerle yazılmış 'KNOX' kelimesini fark ediyorum. Salem'le uzaktan akraba olup olmadıklarını merak ederek kaşlarımı çatıyorum.

"Pekala, bebeğim. Hadi eve gidelim." Lukas dikkatimi çekerek söylüyor. Mutluluk hissiyle ona gülümsüyorum.

Yolda el ele yürüyoruz. Arkama bakmaya bile tenezzül etmiyorum, bu da beni gerçekten ne kadar berbat durumda olduğumu düşünmeye itiyor. Bu beni daha fazla endişelendirmeli ama Lukas'ın benim için ne kadar ileri gidebileceğini bilmek, hissetmem gerektiğini bildiğim endişeyi gölgede bırakıyor.

OceanofPDF.com

Bölüm Kırk Üç

PIERCE

ŞARKI: THE DEVIL I KNOW BY ALLIE X

I Kendimi yerden kaldıracak kadar güçlüyüm, ayaklarımı omuz genişliğinde açarak ellerimle kendimi tuğla duvara sabitliyorum. Bacaklarım dengesiz olsa da, en azından ayakta duruyorum.

Kendi pisliğimde yatmaktan. Günde üç kez zincir takan kızı gönderiyorlar. Sonunda yıkanabiliyor ve karnımı doyurabiliyorum, o da ben işimi bitirene kadar köşede sessizce oturuyor, tek kelime etmiyor.

Pride, onu buraya göndermeye başladıklarından beri bana eziyet etmek için geri dönmedi ve yakında beni sorgulamak isteyeceklerini umuyorum. Umarım o zamanı, beni bu cehennemden çıkarıp ait olduğum yere geri götürmeleri için ikna etmek için kullanırım. Aynadan gördüğüm kadarıyla herkes bensiz yoluna devam ediyor ve benim ölüp gittiğime inanıyor.

Bazen aynaya bakıp sırttan ve benimle bilerek alay eden Emmet hariç herkes.

Eğer geri dönersem, yemin ederim onu boğacağım.

Ayak bileklerime ve el bileklerime batan prangalarla elimden geldiğince uzanıyorum. Duvarla aramdaki çizgi gerilmeden önce sadece iki adım ilerleyebiliyorum. Acıya daha fazla dayanamayana kadar zincirleri çekiyorum. Yere , zincirler bir gürültüyle takırdıyor.

"Görüyorum ki bugün keyfimiz yerinde." Pride'ın sesi beni çağırıyor ve dizlerim titrese de ayağa kalkmak için çabalıyorum.

"Oh, şu haline bak. Gördüğüm kadarıyla gücünü geri kazanıyorsun. Güzel. Güzel." Sivri kuyruğu arkasında amaçsızca sallanırken ışık kırmızı teninde parıldııyor.

"Ne istiyorsun?"

"Sakin ol küçük Ledger. Sadece nasıl olduğunu görmek istedim. Sen ve ben iyi bir çift olduğumuzu biliyorsun."

"Evet, bir şeyin beni bir kukla gibi kontrol edip emirlerini yerine getirmesini seviyordum." Sırtımı duvara yaslıyorum ve tuğlaların kenarlarının tenime battığını hissediyorum.

pyor. "Seni bu kadar güçlü yapmamdan hoşlanmadığını duyduğuma zldm." Dudakları alaycı bir şekilde kıvrılıyor ve sivri dişlerini gösteriyor. "Ama senden istediğim, konseye senin ve kardeşlik birliğindeki kardeşlerinin son iki yıldır bizi tuzağa dşrdğnz söylemen."

"Bunu neden yapayım ki. İkimiz de müdürün bize o meydanlardan iirdiğini biliyoruz."

"Bildiğimiz bu mu?" Parmaklıklara yaklaşarak soruyor. "Benim bildiğim, bir gün burada kendi işime bakarken, ertesı gün genç bir çocuğun bedeninde olduğum, temiz havayı tekrar koklayabildiğim. Rüzgarı tenimde hissedebiliyorum. Bu sonsuz arafın dışında, yukarıda hayatın nasıl olabileceğine dair bir tat aldım. Bunu tekrar hissetmek için ne gerekiyorsa yapmayacağımı sanmayın."

"Müdür bu işte hep birlikte olduğunuzu söyledi. Perdenin açılmasına yardım etmeniz için sizi serbest bırakıyormuş." Pride hakkında bildiğim bir şey varsa o da ona gvenilemeyeceğidir. Yetkili kişilere, kendisinin ve diğer günahların buradan kaabilmesinin sebebinin ben olduğumu açıkça söyledi ve bu her ne oyunsa oynamayacağım.

"Yedimiz kendi seçimlerimizi yaparız." Yine o gülümsemesiyle midemi bulandırıyor.

"Sana söylediklerimi unutma, yoksa küçük cadının bedelini ödemesini saçlarım." Tırnaklarını parmaklıklara vuruyor.

"Burada sıkışıp kalmışken bunu nasıl yapacaksın?" Ben soruyorum.

"Ben burada olabilirim ama kardeşlerim yukarıda onunla birlikte ve her geçen gün daha da güçleniyorlar."

"Sen ona hiçbir şey yapmazsın. Perdeyi açmak için ona ihtiyaın var." Hakkımdaki her şeyi bilmesinden nefret ediyorum. Zayıflıklarımı. Bana istediğini yaptırmak için ne söyleyeceğini.

"şimdi mi?" Bunu söyleme şekli aklıma bir parça şüphe düşürüyor. Uzaklaşmaya başlamasını izliyorum.

"Sakın Salem'e dokunma." O giderken sesleniyorum. Sadece tehditkâr bir kıkırdamaya izin veriyor. Zincirlerimi çekiştirmeye devam ediyorum ama nafile. Bir an önce buradan siktir olup gitmeliyim.

OceanofPDF.com

Bölüm Kırk Dört

SALEM

*ŞARKI: FIGHTER BY CHRISTIAN REINDL, POWER
HAUS, DREAM HARLOWE*

"I oraya geri döneceğimize inanamıyorum," diyorum Walker'ın üzerine yayılırken. Bu geceyi beklerken biraz uyumaya çalıştım ama zihnim çalkalanıyor. Yaratığın arkasına yaslandığını görüp duruyorum.

Arka ayaklarıyla bana doğru geliyor.

Walker tavana bakarken sırtımda sakinleştirici küçük daireler çiziyor, kolunu başının arkasına sıkıştırmış. Parmaklarımı göğsünde gezdiriyorum, kalbinin atışını hissediyorum.

Telefonum vızıldıyor, komodine çarpıyor. Walker'ın vücudunun bana verdiği sıcaklık kozasında kalmak istediğim için onu görmezden geliyorum.

Telefonum tekrar çalıyor ve Walker inliyor. İsteksizce doğruluyorum ve büyükanneimin cevapsız aramasını görmek için telefonumu elime alıyorum. İçimi çekerek kendimi onlarla uğraşmaya hazırlıyorum.

Onların evinde büyümek kafamın içine etmişti. Kim olduğumu bastırmaya çalıştılar. Işığımı söndürmeye ve beni bir kutuya koymaya çalıştılar, böylece bana tahammül edebileceklerdi. Ama ben burada durdum, beni olmadığım birine dönüştürme çabalarına rağmen daha parlak bir şekilde parladım. Ben hesaba katılması gereken bir gücüm ve kendimden başka biri olmamı isteyen başkaları için kendimi küçültmeyi reddediyorum.

"Woah, Salem. Gözlerin kararmış." Walker bileğimi tutarak yüzünün endişeyle dolu olduğunu söylüyor.

Gözlerimi kırıştırarak üzerime çöken öfkeyi üzerimden atıyorum. Yumruğumu açıp tekrar yatağa oturuyorum.

"Üzgünüm, ne olduğunu bile bilmiyorum. Büyükanne'nin adını gördüm ve bu büyümü tetiklemiş olmalı. Duygularımın onu bu kadar kontrol etmesine nasıl izin vermeyeceğimi bulmam gerekiyor. Madam Leroux'nun kitaplarında bir şey gördün mü?"

Telefon tekrar çalıyor ve sineye çekip bununla başa çıkmam gerektiğini bilerek irkiliyorum. Cevap tuşuna basmadan önce nefesimi üflüyorum. Hoparlörden büyükanne'nin sesi gelirken Walker'ın elinin kürek kemiklerimin arasına yerleştiğini hissediyorum.

"İşte . Öldüğünü düşünmeye başlamıştım." "Ben iyiyim büyükanne, sen nasılsın?"

"Sana nasıl olduğumu söyleyeyim. Sinirliyim. Senden hiç haber alamadım. Şimdi, Şükran Günü için ne zaman geliyorsun. Şoförümüzün seni havaalanından almak için zamanında orada olduğundan emin olmak istiyorum."

"Ben... uh. Şükran Günü için gelmeyecektim, büyükanne."

"Saçmalık. Eve geleceksin. Yüz yüze konuşmamız gereken şeyler var."

Bir an oturuyorum ve öğrendiğim her şey hakkında ailemle yüzleşmem gerektiğini biliyorum.

"Tamam, orada olacağım." Walker kendini göstererek "Ben de" dedi.

"Ben de erkek arkadaşımı getiriyorum."

Çizginin ötesinden geldiğini hissedebildiğim ağır hayal kırıklığı anını kaçırmıyorum. "Eğer istediğin buysa, Salem. İkinizle de Şükran Günü'nde görüşürüz."

Telefonu kapattık ve ben yatağa geri düştüm. "Erkek arkadaş, ha?" Walker kendini beğenmiş bir gülümsemeyle soruyor. Karnına bir şaplak indiriyorum. "Ne diyecektim ki? Hey büyükanne, her zaman seviştiğim adamı eve getiriyorum. Oh, ve seviştığımızda, orgazmın yoğunluğundan dolayı bazen ısıldayan bir çubuk gibi parlıyorum. Bu arada, cadı olduğumuzu bana ne zaman söyleyecektin? Birlikte gelmek istediğinden yüzde yüz emin misin?"

"Yüzde yüz. Ayrıca babamla yalnız kalmaktan da kurtulmuş oluyorum."

"İblis tarafından ele geçirilmiş birinin uçakla seyahat etmesinin güvenli olduğunu düşünüyor musun?" Başımı kaldırıp ona bakarken karnımın üzerine dönerek soruyorum.

Bir kahkaha attı, "Evet, saatli bomba gibi bir şey değilim. Bununla başa çıkabilirim." Ona kaşımı ama bir şey söylemiyorum.

Şükran Günü'nü ailemle geçirmek zorunda kalacağımı düşündükçe içimi bir korku kaplıyor. Onlardan ne bekleyeceğimi asla bilemiyorum ve onlara geçmişimiz hakkında soru sormak zorunda kalmak midemi düğüm düğüm ediyor. Bunu benden saklamış olmalarından nefret ediyorum.

"Her şey yoluna girecek. İşler kızışırsa ayrılmak için bahane olarak kullanabileceğın bir yerde olacağım." Walker beni kendine doğru çekerek.

Dün gece gerçek bir canavarla savaştım. Ailemle yüzleşmeyi başarabilirim.

OceanofPDF.com

Bölüm Kırk Beş

EMMET

ŞARKILAR: VILLIANS AREN'T BORN (THEY'RE MADE) BY PEGGY, TOXIC BY 2WEI

E Herkes bodrumdaki canavara odaklanmıştı ve bu bana onların nefret dolu ilgisinden kurtulma fırsatı verdi. Boş banyoya çekiliyorum ve lavabolara bakan aynaya üç kez vuruyorum. Bu Pierce'ın yere yığılmış, duvara zincirlenmiş olduğunu görmem için bir an geçmesi gerekiyor.

"Sert görünüyorsun." Kıskançlığın bu anın tadını çıkarmak için yüzeye çıkmasına izin vererek söylüyorum.

Kafasını kaldırıp bana baktı. "Ne istiyorsun, Emmet?" Omuz silkiyorum.

"Pek çok şey istiyorum." Sırıtarak söylüyorum.

Eskisinden daha iyi görünüyor, belli ki bir dereceye kadar ilgilenilmiş. Onu sorgulamaya uygun bulmaları uzun sürmez. Onun koca ağzının özenle hazırlanmış planlarımızı mahvetmesini istemem.

"Çok komik bir şey oldu. Görünüşe göre Salem ve Walker bodrumda sıkışmış bir tür canavar bulmuşlar. Hepimiz bu gece bölgeyi kontrol edeceğiz. Ona bir şey olmasından gerçekten nefret ederim."

"Buna cesaret edemezsin." Zincirlerini çekiştirerek ayağa kalktığını söylüyor. Yüzü zayıflamış ve sakallarıyla örtülmüş. Arafta geçirdiği zamanın onu çok yıprattığı açık.

"İblisimin ne yapacağını garanti edemem Pierce. Gittikçe güçleniyorlar."

"Onu alt edebileceğini düşünmene bayılıyorum."

"Bu da ne böyle?" Sloan'ın sesi. Dönüyorum ve onu banyonun kapısında ağzı bir karış açık dururken görüyorum.

"Sloth, benim için bununla ilgilenir misin?"

Sloan'ın tüm vücudu kaskatı kesiliyor. Kasları titremeye başladı ve iblisin etkisiyle savaşımaya çalıştığını söyleyebilirim. Sinirle iç geçiriyorum, başka hiç kimsenin sunacakları şeye eğilmenin faydasını görmemesinden dolayı hayal kırıklığına uğradım.

Aynaya geri dönüyorum. "Her zamanki gibi benim için bir zevkti Pierce." Aynaya üç kez vuruyorum ve adımı haykırırken onun kayboluşunu izliyorum. Omuzlarımı kıvrıp boynumu kırıyorum ve çıkmadan önce aynada kendime bakmak için zaman ayırıyorum.

"Onu mi, Sloth?"

"Evet, Envy." Sloan'ın sesi daha derin ve daha tehditkâr geliyor. Onu yalnız bırakırken başımı sallıyorum.

Saatimi kontrol ettim. Mahzene gitme vakti neredeyse geldi. Burada birinin kalmasını isteyip istemeyeceklerini merak ediyorum ve bana ne kadar az güvendiklerini bildiğimden, bu kişinin ben olmayacağından eminim.

Garrison bize metal sopalar ve el fenerleri verirken oturma odasında toplanıyoruz.

"Skye ve Sloan, siz ikiniz burada kalın ve bir şey olursa yardım çağırın."

Skye'a bir telsiz veriyor ve ikisinin de aynı kanala ayarlı olduğundan emin oluyor.

"Geri kalanımız birlikte içeri gireceğiz. Daha fazlası olma ihtimaline karşı sessiz kalacağız... her ne iseler. İblis köpekler mi? Eğer bir tanesiyle karşılaşırsak, Salem, onu etkisiz hale getirebilir misin?"

Başını sallıyor. "Yine de çok fazla güç harcadı, bu yüzden eğer birden fazla varsa... onu öldürmek için bu yarasalardan daha fazlasına ihtiyacınız olabilir."

"Peki ya bu?" Graham bir bidon benzin ve bir çakmak tutarak, "Peki ya bu?" diyor.

"Hayır, onun yerine sopayı getir. Kocaman bir şeydi, benzin dökmeye vakit bulamadan seni yerdi." Walker öyle diyor.

"Sırt çantasında ne var?" Garrison benzini yere bırakarak Graham'a sorar.

"Uh, atıştırmalıklar." Hayatında duyduğu en aptalca soruymuş gibi cevap veriyor. "Ne? Aşağıda ne kadar kalacağımızı bilmiyoruz."

Garrison sadece başını sallar ve Lukas kıkırdayarak Graham'ın omzuna vurur.

Bodruma indik, mahzene tıkış tıkış girdik. Ben arka tarafta, Graham ve Lukas'ın arasında duruyorum. Walker ve Salem önden giderek kapıyı açıyor, biz de sanki bu canavar üzerimize atlayacakmış gibi nefesimizi tutuyoruz. Kapının açılmasından başka bir şey olmayınca karanlık tünele bakıyoruz ve odaya yayılan keskin kokuyu fark ediyoruz. "Kahretsin, bu iğrenç." Lukas ağzını ve burnunu kapatarak söylüyor. Birkaç Çocuklar da aynısını yapıyor. Graham kusacakmış gibi öğürme sesi çıkarıyor.

"Pekâlâ Skye, bizden sonra bunu kapat. Tekrar açman gerektiğinde sana telsizle vereceğiz." Garrison diyor ki.

Skye başını sallar ve Sloan onun yanında metanetle durur.

İkişer ikişer yürüyoruz, ellerimizde fenerler ve sopalar, tünelde bizi ne bekliyorsa hazırlanıyoruz. Herkesin nasıl bu kadar sakin görüldüğünü bilmiyorum. Ben sakin olmaktan çok uzak hissediyorum, midemde bir sinir harbi var.

Hepimiz içeri girdiğimizde kapı arkamızdan kapanıyor ve endişem artıyor. Burada ne halt ediyorum ben? Onlara yaptıklarımın sonra bana güvenmeyecekler. Garrison'ın beni yakınında tutmak istediğini biliyorum, diğerleri ciğerlerimdeki nefese zar zor tahammül ederken bana göz kulak oluyor. Eğer burada bir şey olacak olursa, aşağıda pusuya yatmış olabilecek yaratığın yoluna atacakları ilk kişi ben olurum.

Kapının birkaç metre önünde bir kül yığını duruyor. Salem ve Walker'ın üzerinden geçerken birbirlerine attıkları bakışı kaçırmıyorum.

Kahretsin, tüm vücudum sinirden kasılıyor. İlerledikçe bacaklarım titriyor.

Karanlığa doğru yürürken bir tedirginlik duygusunun iliklerime kadar işlediğini hissediyorum. El fenerlerimiz toprak zeminin ve yoğunlaşan damlayan yuvarlak tavanın üzerinde dans ediyor. Zemin sanki evin oturduğu tepeden aşağı iniyormuşuz gibi eğimli. Yerde çeşitli çürüme durumlarında çok sayıda kemik var. Ayakkabım yanlışlıkla uyluk kemiğine benzeyen bir kemiğe çarpıyor. Eskiden kime ya da neye ait olduğunu merak ederek yüzümü buruşturuyorum.

"Sence bu tünel nereye çıkıyor?" Graham'ın Lukas'a fısıldadığını duyuyorum. Garrison dönüp ters ters bakıyor, Lukas ve Graham birbirlerine eğlenerek bakıyorlar.

Tünelde daha da ilerlerken Walker Salem'e yakın duruyor. Zemin daha da dikleşiyor ve ayak kabıları toprakta kayıyor. Eğim arttıkça destek için duvara tutunuyorum. Metal sopa duvara çarpıyor ve etrafımızda yankılanıyor.

Bizi duyan olup olmadığını görmek için beklerken grup durup bana bakıyor. Sanki hepimiz nefesimizi tutmuş gibiyiz.

Birbirimize bakıyoruz ve her birinin gözlerinde bir parça korku görebiliyorum. Eminim benimkiler de korku belirtisi gösteriyordur. Salem ve Walker'ın yarattığı tarif ettiklerini duyduktan sonra, canlı canlı parçalanmak istemiyorum.

Walker ve Salem tekrar yürümeye başlıyor, zemin düzleşirken bir açıklığa ulaşıyoruz. Farklı yönlerde birkaç tünel var. El fenerimi etrafa tutuyorum ve zeminin ortasına oyulmuş büyük heptagramı fark ediyorum. İçinde bulunduğumuz oda daire şeklinde, cereyanlı ve kenarlarında kemik yığınları var.

Salem heptagramın yanına çömelir ve ışığını onun üzerinde parlatır.

"Yedi nokta. Yedi günah. Yedi cehennem." Çizilmiş şekli çevreleyen yazıyı okuyor. Göğsümde bir huzursuzluk dalgası hissediyorum ve bu hissin Envy'ninkiyle aynı olduğunu anlıyorum. Burası bir zamanlar ayınlar için kullanılmış gibi görünüyor.

"Burası neresi?" Graham soruyor. "Ve tüm bu tüneller nereye çıkıyor?"

Buranın ne olabileceğine dair herhangi bir ipucu olup olmadığını görmek için el fenerimi odaya doğru kaydırıyorum, ancak el fenerimi hareket ettirdiğimde karanlık, kıvrılmış bir form üzerinde duruyor.

Nefes alıyor gibi görünüyor ve çok büyük. Benim en az iki katım büyüklüğünde. Dişleri en az kafam kadar olmalı. Küçük bir çabayla beni ikiye bölebilecek bir canavara bakarken boynuzlarından birinin eksik olduğunu fark ediyorum. Vücudum dehşetten titreyerek bakarken altıma sılmış gibi hissediyorum. *Jurassic Park*'ta, T-Rex onu yemeden hemen önce, lanet olası bir tuvalette oturan avukat gibiyim.

"Çocuklar." Elimdeki fener titreyerek uyuyan iblis köpeği izlerken söylüyorum. Ya beni duymuyorlar ya da görmezden geliyorlar. Ayaklarımı yavaşça geri çekiyorum. "Çocuklar!" Biraz daha yüksek sesle tekrar söylüyorum.

"Şşş." Garrison diyor. Ne bulduğuma bakması için başımı eğiyorum. "Oh kahretsin." Walker sopasını hazırlayıp Salem'in önüne geçiyor.

Salem ayağa kalkıyor ve Walker'ın yanından geçerek benim durduğum yere geliyor. Geniş ama değerlendirici gözlerle köpeğe bakıyor. Büyük elinin yanında duran kopmuş bir ele benzeyen bir şey görüyorum. Kesinlikle bir şekilde dışarı çıkmayı başarmış.

Lukas tökezler, iblis köpeğin uyuklayan halini görünce gözleri fal taşı gibi açılır. Kesik ele bakarken yüzü bembeyaz kesiliyor.

Geldiğimiz tünele geri tırmanıyoruz, ayaklarımız gevşek toprakta kayıyor.

Yüksek sesli bir çığlık havayı dolduruyor. Durmayacağız. Bir an bile duraksamıyoruz. Hepimiz tam teşekküllü bir koşuya başladık. Bacaklarım her adımda yanarak yokuşu tırmanıyor. İblisimden aldığım gücü bedenime aktarırken göğsüm sıkışıyor.

Tünelde bir uluma yankılanıyor. Tünelden yukarı tırmanmaya çalışırken tenimden ter boşanıyor ve sırtımdan aşağı yuvarlanıyor.

Gürültülü gümbürtüler arkamızdan geliyor ve iblis köpeğin bizim için geldiğini haber veriyor.

Garrison telsizi çıkarıp konuşmak için bastırıyor. "Skye, Sloan. Açın şu lanet kapıyı. Çok hızlı geliyoruz."

Statik bize cevap veriyor. Ve kalbim göğsümde sertçe çarpıyor.

Kahretsin, lütfen kapıyı açmak için orada ol.

OceanofPDF.com

Bölüm Kırk Altı

GÖKYÜZÜ

ŞARKI: MY DEMONS BY STARSET

W Mahzende katlanır sandalyelere oturmuş, kapıyı tekrar açmamız için ne zaman bize ihtiyaç duyacaklarını bekliyoruz. Birlikte otururken Sloan alışılmadık bir şekilde sessiz görünüyor ve acaba benim Lukas ile bugün erken saatlerde.

Geçen sabah onunla uyandığımdan beri konuşma fırsatımız olmadı ve ona bir konuşma borçluyum, sadece nereden başlayacağımı bilmiyorum.

Dizlerim hala ağrıyor ve vücudum tamamen harap olmuş gibi hissediyor. Çılgın bir gündü. Şükran Günü'nü babamla geçirmek için kampüsten ayrılmadan önceki günü böyle geçireceğimi hiç düşünmemiştim.

"Tatil planın var mı?" Garip sessizliği bozmaya çalışarak soruyorum. Sloan beni tamamen görmezden gelerek önüne bakıyor.

Tamam.

"Dinle, geçen gün için özür dilerim. Senden gerçekten hoşlanıyorum. Şu anda tam bir karmaşa içindeyim. Kendimi üç farklı yöne çekilmiş hissediyorum ve seni incittiysem özür dilerim."

Sessizlik.

Kaşlarımı çatıyorum, sandalyemde dönüp ona tamamen bakıyorum. Sert görünüyor, kızgın değil, sadece bir çeşit... boş.

"Sloan?"

Önümüzdeki kapıya bakıyor. Elimi yüzüne doğru sallıyorum, o da koluma vurup uzaklaştırıyor.

"Ciddi misin?"

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor ve bacaklarını iki yana açarak sandalyede arkasına yaslanıyor.

"Sanki daha iki gün önce sikini ağzıma almamışım gibi bana sessizlik muamelesi yaptığına inanamıyorum."

"Aradığınız kişi ben değilim." Sloan söylüyor ama kulağa yanlış geliyor. Daha derinden geliyor.

Gözlerimi kısarak ona bakıyorum ve çenesindeki tiki fark ediyorum.

"Tembellik." Fısıldıyorum. Başını bana çeviriyor ve yavaşça doğruluyor.

Nefes nefese kaldım, ayağa kalkmaya ve aramıza biraz mesafe koymaya çabaladım. Benimle bodrumdan çıkış kapısı arasındaki yolu kapatıyor. Seçeneklerimi düşünerek gözlediğimiz gizli kapıya bakıyorum.

"Benden korkmayın prenses." Diyor, hala oturuyor.

"Sloan nerede?" Telsizi tutarken ellerim titriyor. Eğer arkadaşlarıma seslenirsem, tüneldeki canavarları da onlarla birlikte uyandırabilirim.

"Uyuyor." Sloth omuz silkti. "Sen neden buradasın?"

"Çünkü bana ihtiyaç vardı." "Neden sana ihtiyaç duyuldu?"

"Sabrımı zorluyorsun, Baharın Kızı." Hırlıyor. "Siz iblisler neden bana böyle sesleniyorsunuz?"

Arkasına yaslanıp beni değerlendiriyor. Gözleri vücudumda gezinirken bir ürpertinin omurgamdan aşağıya doğru indiğini hissediyorum. "Benimle burada, orada olduğundan daha güvendesin. Söz veriyorum, küçük prenses."

"Bir iblisin bir tünelden daha güvenli olduğuna inanmakta zorlanıyorum." Kollarımı kavuşturarak söylüyorum ve hissetmediğim güveni yaymaya çalışıyorum.

"Ayaklarınızın altında ne tür canavarlar dolaştığını bilmiyorsunuz."

"Aşağıda ne var?" diye sordum.

Telsizden bir ciyaklama sesi geliyor. Dinlemek için kaldırıyorum, sadece Garrison'a benzeyen bozuk bir ses yakalıyorum.

Tembel ayağa kalkıyor, ben kapıyı açmaya giderken bana doğru yaklaşıyor. "Açma. İçeri girmesine izin vereceksin." Boyunu kullanarak üzerimde yükseldiğini söylüyor.

"Yolumdan çekil, iblis."

"Yap beni prenses." Sırıttıyor ve şu anda Sloan'a ne kadar benzediği sinir bozucu. Derisini Buffalo Bill cosplayi gibi giyiyor.

"Bunun için zamanım yok, arkadaşlarımızın o kapıyı açmamız gerekiyor!" Göğsünü iterek bağııyorum.

"Onlar benim arkadaşım değil."

"O zaman Sloan'ı bana geri ver, hemen şimdi." "Yap beni."

Onu gömleğinden tutup geriye doğru itiyorum, vücudunu duvara çarpıyor ve kapıyı açan gizli tuğlayı harekete geçiriyorum.

"Seni küçük sürtük. Burada neye izin verdiğin hakkında hiçbir fikrin yok." Yerde bıraktığı metal sopayı almak için çabalıyor.

Tünelden gelen Salem'e benzeyen bir uluma ve çığlık duyuyorum. Sopamı kapıyorum ve oradan çıkan her neyse ona vurmak için kendimi hazırlıyorum. Sloan'a bakıyorum... Sloth'a ve kapıyı kapatmak için tuğlayı gözlediğini görüyorum.

"Bunu aklından bile geçirme. Bunu senin üzerinde kullanmaktan korkmuyorum."

"Arkadaşına zarar verir misin?" Bana doğru bir adım atarak soruyor. Sopamı daha yükseğe kaldırıyorum. Bugün eski sevgilimin öldürülüşünü izledim, gerekirse bu iblisi kesinlikle tokatlayabilirim.

"Beni test etme." Tam çevremde bir ışık bulanıklığı gördüğümde söylüyorum. "Hazır ol, geliyorlar."

"Evet, ama yalnız değiller. Kapıyı kapat prenses. Hemen!"

"Hayır!" Gizli kolun önünde duruyorum ve sopamı kaldırıyorum.

"Skye! Dikkat et!" Graham elini çılgınca sallayarak bağırıyor, Lukas da peşinden geliyor. Omzumun üzerinden bakıyorum ve arkadaşlarımın bize doğru hızla koştuğunu görüyorum, şeytani bir köpek hepimize doğru son sürat koşuyor.

OceanofPDF.com

Bölüm Kırk Yedi

SALEM

ŞARKI: EFSANELER SAM TINNESZ TARAFINDAN YAPILIR

I Sanırım pis kokuya karşı burun körü oldum, çünkü ilk başta çok keskin olan kokuyu fark etmiyorum bile. Koşarken bir yudum hava alıyorum, ayaklarım beni karanlıkta yukarı taşıırken yanımda bir sancı oluşuyor Tünel. El fenerlerimiz yerde titriyor, yolu zar zor aydınlatıyor. "Skye! Kapıyı aç!" Garrison telsizden bağılıyor.

İblis köpek yaklaştıkça yer ayaklarımızın altında sallanıyor.

Walker tam arkamda, beni yaratıktan koruyor, bu komik çünkü ikimiz arasında onu alt etme şansım daha yüksek.

İleride açılan kapının gıcirtısı beni rahatlatıyor. Bizi duydular. Kapı ile aramızda aşağı yukarı yüz metre var. Sahip olduğum her şeyi bacaklarıma pompalıyorum. Ağır hissediyorum, sanki çok fazla hareket ediyorlarmış gibi. Buradan çıkmak için yavaş.

Graham ve Lukas kapıdan ilk girenler.

Koşarken Emmet yanıma çarpıyor ve kaymama neden oluyor. Sertçe düşüyorum ve Walker da benimle birlikte düşüyor. Vücudu momentumla birlikte üstüme yığılıyor. İnledim. Walker'ı sırtımdan indirmeye çalışırken bileklerim yere yapışıyor.

Emmet'in bunu kazara yapmış olmasına imkan yok. Şerefsiz.

Walker ayağa kalkmak için çabalıyor, beni yukarı çekecekken yaratık boynuzlu kafasıyla bir hamlede onu benden uzaklaştırıyor. Arka ayakları üzerinde doğrulurken siyah derimsi figüre bakıyorum.

Köpek dişlerini göstererek üzerimde sürünürken büyümü hazırlayıp onu kendime çekiyorum.

Tam onu kızartmak üzereyken ağzını açıp bacağıma yalıyor ve başını eğip boyun eğiyor.

Donup kaldım, ne yapacağımı bilemedim.

Walker inleyerek doğruluyor ve üzerimde yükselen iblis köpeği görünce ayağa fırlıyor. İblis köpek onu görür görmez hırlamaya başlıyor ve benimle Walker arasında duruyor.

"Hayır, hayır, hayır." Ellerimi kaldırarak söylüyorum. İblis köpek başını eğerek bana bakıyor. Ayağa kalkıyorum, ellerim havada, bize saldırmaya karar verirse onu alevlendirmeye hazırım.

Budaklı bir pençesini bana doğru kaldırıyor, ben de ona dokunmak için uzanıyorum. Neden bilmiyorum ama birbirimize güvenebileceğimizi hissediyorum.

"Ne yapıyorsun?" Walker telaşla sorar. "Şşş.

Onu korkutma."

"Salem, bu başıboş bir köpek değil." İblis köpek kafasını Walker'a doğru şaklatıyor. Elim patisinin üzerine koyuyorum ve bu şeyin beni yemeye çalışmaması için parmaklarımı çapraz yapıyorum. Burada içgüdülerime güveniyorum ve bir kez daha haklı çıkmayı umuyorum.

Bağlantı kurar kurmaz, şeytan köpek inliyor, patisini indiriyor ve başını ayaklarımın dibine koyuyor.

"Ne oluyor lan?" Walker manzarayı seyredererek soruyor. Omzumu kaldırıyorum. "Belli ki seni sevmiyorlar."

"Sence gitmemize izin vermesini sağlayabilir miyiz?" diye alay ediyor.

Kaşlarımı çatıyorum, kocaman başını okşamak için uzanıyorum. Parmaklarımı kösele gibi derisinin üzerinde gezdirirken dokunuşuma doğru eğiliyor. Kulağa neredeyse mutlu gibi gelen bir ses çıkarıyor.

"Neden tünelden yavaşça çıkmayı denemiyorsun?" Hâlâ başını okşayarak söylüyorum.

"Sanırım sana Şeytan adını vereceğim."

Walker elleriyle yüzünü kapatıyor. "Az önce bizi karanlık bir tünelde dişlerini gıcırdatarak kovalayan şeye bir isim mi verdin?" Köpek başını kaldırıp Walker'a bakıyor.

Ellerini kaldırdı ve tavsiyeme uyup birkaç adım geri gitmeye karar verdi.

"Seni burada yalnız bırakmayacağım." Dedi.

"Tamam." Şeytan'ın başını okşuyorum ve sonra ne yapacağını görmek için bırakıyorum. Devasa köpeğin ayağa kalkıp aşağı inmesini izlerken bir süre bekliyoruz

Tünel. Walker elimi tutup bizi mahzen kapısına doğru çekti.

Skye kapıyı arkamızdan kapatıyor ve ben ellerimi kalçalarımaya yaslayarak nefes alıyorum.

Ayağa kalkıyorum ve parmağımaya Emmet'i işaret ediyorum. "Seni küçük pislik.

Bana çelme taktın."

Parmaklarım şimşek gibi çakıyor ve onu doğrudan kasıklarından vuruyorum.

Pantolonundan havaya dumanlar yükselirken bir çığlık atıyor. "Hayatımda tanıdığım en büyük dangalak olduğun için."

"Okul müdürünü duydunuz, eğer herhangi biriniz bana sorun çıkarırsa sizi kapı dışarı edeceğini söyledi."

"Ben hiçbir şey yapmadım. Çocuklar? Beni bir şey yaparken gördünüz mü?"

'Hayır'lar ve 'Ben bir şey görmedim'ler korusu grubun etrafında dönüyor.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum.

"O şeyin seni kovalamasını nasıl engelledin?" Graham soruyor.

"Biliyordum işte." Göğsümün ortasını işaret ediyorum. "Burada garip bir sakinlik hissettim ve içgüdülerimi dinlemeye başladığımda köpeğin bana zarar vermeyeceğini biliyordum. Yine de sizden hiç hoşlanmıyor gibi görünüyor."

"Bunu bozmak istemezdim ama siz yokken Sloth Sloan'un kontrolünü ele geçirdi." Skye bir elini saçlarında gezdirerek söylüyor.

Sloan'ın, daha doğrusu Sloth'un bunu söylerken doğrudan Emmet'e bakmasını özlemiyorum.

Parmağımaya tekrar Emmet'i işaret ediyorum. "Seni tekrar zaplamam mı gerekiyor?"

"Ben hiçbir şey yapmadım!" Elleriyle aletini kapatarak şöyle diyor onu koruyacak.

Gözlerimi ona diktim. "Sana güvenmiyorum."

"Umurumda değil. Beni güçlerinle korkutamazsın, Salem."

"Şu anda kasıklarını tutuyor olmasaydın buna daha çok inanırdım."

"Sloan konusunda ne yapacağız?" Skye onu işaret ederek sorar.

Lukas, Sloan'a doğru yürür. "Arkadaşımızı bize geri ver." Sloan'ı göğsünden iterek söylüyor.

"Ondan kurtulabileceğimizi sanmıyorum." Skye, Lukas'ı kolundan tutarak şöyle der.

Öfkeli bir ses çıkarıyor. "Burası başımı ağrıtıyor." Eliyle yüzünü ovuşturarak söylüyor.

"Sloth seninle konuştu mu Skye?" Ben sordum.

"Evet ve sizi oraya kilitlemeye çalışıyordu." Gizli kapıyı işaret ediyor.

"Bu kadar yeter, hadi şu boku yukarı taşıyalım. Yoruldum amına koyayım." Walker tepinerek uzaklaşıyor.

Garrison, Sloan'ı yakalamadan önce Graham onu yakından takip eder.

"Sakın bir şey yapmaya kalkma, Sloth." Tehditkâr bir tonda söylüyor. Onunla birlikte

Sıkı kollar, ona biraz zarar verebileceğini söyleyebilirim, ama aynı zamanda Sloan'a zarar verecek bir risk almasını da istemiyorum.

"Pierce buna bayılırdı." Çoğunlukla kendime söylüyorum, keder beni bir ton tuğla gibi çarpıyor. Lukas şaşkınlıkla bana bakıyor.

"Evet, olurdu." Lukas yüzü acıyla buruşmuş bir halde, "Evet, yapardı" diyor.

Walker'ı merdivenlerden çıkarken takip etmeden önce bir anlık sessizliği paylaşıyoruz. Ben kendi adıma o tünellerden çıktığım için çok mutluyum. Aşağıda kadar çok yol vardı ki, aklımda sorulardan başka bir şey kalmamıştı. Neden orada iblis köpekler vardı ve nasıl dışarı çıkıyorlardı? Ve bu tüneller nereye çıkıyordu?

Köpeğin yanında yatan kesik eli hatırlıyorum ve onun kime ait olduğunu merak ediyorum. Çatlak telefonumu açıyorum ve bir şey çıkıp çıkmayacağını görmek için 'kayıp kişiler' yazıyorum. Kaydırma yaparken parmaklarımı kesmekten kaçınmayı başarıyorum. En son makale 1999 yılına ait ve kesinlikle hiçbir yardımı olmuyor.

Geri kalanımız oturma odasına yığılırken Graham mutfakta uğraşmaya başladı. Walker öfkeyle bir ileri bir geri yürürken ben kanepeye oturuyorum.

"Emmet, ev toplantısı istemiştin. Bence konuşmaya başlamanın zamanı geldi, bu sefer gerçekleri konuş. Senin saçmalıkların için çok yorgunum." Odanın kenarındaki berjer koltuğa otururken söyledim.

"Anlatacak bir şey yok."

"Sloth sana bir şey biliyormuşsun gibi baktı ve ben bunun ne olduğunu bilmek istiyorum." Herhangi bir bocalama belirtisi için onu izleyerek bastırıyorum. Adam gerçek duygularını saklamakta çok iyi ve yaptığı onca şeyden sonra bu kadar zahmetsizce yakışıklı olmasından nefret ediyorum. Eğer bir dünya yaratmaktan sorumlu olsaydım, insanların dış görünüşlerini içlerine uygun hale getirirdim, böylece en azından sevimli bir yüz ve çok seksi karın kasları sizi kör etmezdi.

"Bence ona işkence edelim." Walker onun arkasından ellerini sandalyenin arkasına koyuyor.

İçime hınzırca bir neşe yerleşiyor ve duyularımı kaplayan bir karanlığı uyandırıyor. "Evet, bakalım ne biliyor."

Bölüm Kırk Sekiz

EMMET

ŞARKI: EURIELLE'DEN NEFRET ET BENDEN

T Salem'in bana vurduğu elektrik sarsıntısı kemiklerimde kalıyor, omurgamdan yukarı tırmanıyor ve ayak parmaklarıma kadar iniyor. İşkenceden söz ettiğinde, bunu kastettiğini anlayacak kadar onu tanıyorum.

Alnımda hafif bir ter oluşuyor ve yüzümün kenarından aşağı aktığını hissediyorum.

Bunu en iyi nasıl oynayacağımı düşünürken Salem bana bakıyor.

"Bana bildiklerini anlat." Walker tam arkamda duruyor. Evin geri kalanı ne yapacağımızı görmek için pasif bir şekilde bakıyor. Graham elinde iki sandviçle içeri giriyor ve birini Skye'a uzatıyor.

"Pek çok şey biliyorum Salem, bu yüzden daha spesifik olman gerekecek. Örneğin, senin bir cadı olduğunu biliyorum, iki artı ikinin dört ettiğini biliyorum ve sikime boşalırken nasıl ses çıkardığını biliyorum."

Gözleri seğiriyor ve bu beni tekrar kasıklarına vurmadan önce aldığım tek uyarı.

"Lanet olsun, Salem!" Vücudumu saran acıyla gözlerim yuvalarından fırlayarak bağıriyorum.

Sırıttıyor, gözleri simsiyah parlıyor.

"Pekala, lanet olsun. Sana bilmediğin bir şey söyleyeceğim."

"Can kulağıyla dinliyorum St. James." Bir bacağına diğerinin üzerine atarak kanepede arkasına yaslanıyor.

"Müdür öldüğünde, içindeki şeytana ne olduğunu biliyor musun?"

Bakışlarını bana yöneltti. "Nereye gitti?" Ben de ona bakıyorum. "Çok uzağa değil."

Gözleri yüzümü arıyor. "Dalga geçmeyi bırak, Emmet." Walker omuzlarımı sıkıyor ama ben Salem'e bakmaya devam ediyorum ve onun anlamasını bekliyorum.

Farkına varır ve ağzı açık kalır. "Hayır." Soluk soluğa, sanki bu ivmeyle onu içinden çıkarabilecekmış gibi ayağa kalkıyor.

"Ne?" Walker sorar.

"Hayatta olmaz!" Şöminenin üzerinde duran aynaya doğru koşuyor. Yüzünü arıyor.

"Onu göremezsin, Salem. O senin içinde." Tüm oda durur.

"Nasıl çıkaracağız lan bunu!" Göğsünü tırmalayarak çığlık atıyor.

"Bunu bilseydik, hepimiz kendimizinkilerden kurtulurduk." Garrison acıyan bir bakışla şöyle der.

Walker beni yakalıyor ve yüz yüze gelene kadar gömleğimden tutup yukarı çekiyor. "Bunu nereden biliyorsun seni küçük pislik?"

Beni bırakması için elini tutmaya çalışıyorum. "Babanın ofisindeyken gözlerinin karardığını gördüm. İkiyle ikiyi bir araya getirdim."

"Kahretsin." Salem diyor ki. "Walker, onu yere bırak." Walker bunu yerine getiriyor ve Sloan'a bakıyor. Gömleğimi düzeltiyorum ve Walker ile Salem'den uzakta, kenarda duruyorum.

"Neden buradasın ve arkadaşımızı bize geri verecek misin?" Salem ona ters ters bakarak sorar.

Sloan'ın bedeni, Garrison'ın bakışlarından kaçınarak onun yanında sabit bir şekilde oturur.

"İçimizdeki bu şeylerin bizi tamamen ele geçirmesinden endişe ediyorum." Lukas diyor ki. "Geçen hafta sonu cenazeden sonra biraz zaman kaybettim ve bir telefon senden Emmet, bir telefon da babamdan geldi. İkinizi de isteyerek aramazdım, o yüzden burada ne haltlar döndüğünü açıklayacak mısın?"

"Perdeyi açmak için bir şansımız var." Sloth diyor ve ben de ona kızgın bir bakış atıyorum.

"Ama bunu yapmak için bana ihtiyacın var." Salem diyor ki. "Ve ne yazık ki senin için, dünyaya bir ton kötü ruh salmak istemiyorum."

"Ya sana Pierce'ı geri almanın tek yolunun bu olduğunu söyleseydim?" diye sordum. Salem bana doğru dönerek yüzüme doğru kalktı. "Kapa lanet çeneni."

İstediginizi elde etmek için onun ölümünü kullanmaya nasıl cüret edersiniz?"

Lukas oturduğu yerden kalkıp ona katılıyor ve beni duvara yaslıyor. "Salem, onu tekrar sikine vur." Dedi ve ben içgüdüsel olarak kendimi korudum.

"Sizinle kafa bulmuyorum. Siz ikiniz onu geri istemiyor musunuz? İçinizdeki şeytanlardan kurtulmak istemiyor musunuz?"

"Yani, her şeyden sonra sana inanmamız mı gerekiyor? Oh, ve dünyaya saf kötülüğü salın."

"Teknik olarak, eğer saf kötülük olsaydı, ruhlar Araf'ta değil, Cehennem'de olurdu." Tembellik devreye giriyor.

"Seninle bir dakika içinde ilgileneceğim." Salem parmağıyla onu işaret ettikten sonra bana döndü.

"Neden sana inanacağımızı bir an bile düşündüğünü anlamıyorum."

Omuz silkiyorum, "Bana ister inanın ister inanmayın ama o perde öyle ya da böyle aralanacak."

"Siktir git, Emmet."

"O yollardan geçtim." Ben de karşılık verdim.

Beni göğsümden itip duvara çarpmama neden olurken tüm yüzü kızarıyor.

Eğer neler olup bittiğini bir , lanet olası akıllarını kaybederlerdi.

OceanofPDF.com

Bölüm Kırk Dokuz

SALEM

ŞARKI: INSIDE HER HEAD BY BRYCE SAVAGE

I Yaşadığımız günden ve özellikle Emmet'le olan etkileşimden sonra gecenin çoğunda dönüp durdum. Onun kışını kızartmaktan başka bir şey istemiyordum ama cinayetten hapse girecek gibi de hissetmiyordum.

Sözleri kafamın içinde tekrar tekrar dönüyor, acaba bir Pierce'ın hayatta olma ihtimali.

Walker'la Boston'a uçağım erken kalkıyor ve zihnim koştururken dakikaların hızla geçtiğinin farkındayım. Ayrıca, içimde saatli bir bomba gibi duran lanet bir iblis olma ihtimali de var. Ailemle cadı olduğum konusunda yüzleştüğimde, bunu içimden çıkarmanın bir yolunu bilip bilmediklerini merak ediyorum.

Akşam yemeğini bile atlattığımızı varsayıyorum.

Hayatımı sikeyim. Onları görmeyi dört gözle beklemiyordum.

Dün gece aceleyle toparlandım, gideceğimiz süre için bile çok fazla iç çamaşırı getirdim.

Uçağa bindiğimizde kendimi bitkin hissediyorum. Walker benim pencere kenarında oturmamı sağlarken, el çantalarımızı baş üstü bölmesine yerleştiriyor.

Yanıma , gergin bir havası olduğunu fark ediyorum.

"İyi misin?" diye sordum. Benim aksime o biraz uyuyabildi.

Elimi tutuyor, "Evet. Uçmaktan nefret ediyorum." Eğilip şakağıma bir öpücük konduruyor.

Ona gülümsüyorum ve bu tehditkâr adamın uçakla uçmaktan korkmasını çok sevimli buluyorum.

Kalkarken elimi öyle sıkı tutuyor ki kıracak diye korkuyorum. Onu sıkıyorum ve o da baskının bir kısmını bırakıyor. "Özür dilerim."

Kolunu okşuyorum ve pencereden dışarı bakıp altımızdaki dünyanın küçülmesini izliyorum.

Büyükannem bana şoförünü göndereceğini bildirdi, bu yüzden uçaktan ayrıldıktan sonra Bennet'i aradık. Bana altmışlı yaşlarında, kel, orta boylu, yaşlı bir adam olarak tarif edilmişti. Sonunda onu üzerinde adımın yazılı olduğu bir tabela tutarken bulduk ve çantalarımızı mutlu bir şekilde aldı.

"İyi günler, bayan, efendim. Uçuş nasıldı? Beni takip edin." Bizi siyah bir SUV'a götürüyor.

İyi olduğuna dair bir şeyler mırıldandım. Uykuya daldım ve uçağın inişiyle birlikte bir sarsıntı ve ağzımın kenarında bir yığın salya ile uyandım. Beyaz bir toka ile dağınık bir topuz yaptığım saçlarım yana düşmüştü ve hala düzeltmemiştim. Uçarken mümkün olduğunca rahat olmaya inanan biriym.

Boston Havaalanı'ndan Salem'e gitmek kırk beş dakika sürüyor, çoğu zaman sessizce oturup şoförün Miley Cyrus'un şarkılarını söylemesini dinliyoruz.

Kasabadan geçerken kötü anılar canlanıyor. Her ne kadar muhteşem ve tarih dolu olsa da, hiçbir zaman hoş karşılanmadığımı hissettiğim bir yer. Her gün adımla alay edilmesine katlandım. "Salem'den Salem." İnsanlar sadece zevk aldıkları için zalim olabiliyorlardı. Köşeye sıkıştırıldığım ve Sally George'un iki ağabeyiyle birlikte bana çakıl taşları atmaya karar verdiği sokaktan geçiyoruz. Aradan kaç yıl geçmiş olursa olsun, bana hissettirdiklerini hâlâ hatırlıyorum.

Büyüdüğüm evin önüne geldiğimizde, omuzlarıma ani bir ağırlık çöktüğünü hissediyorum.

Tepesinde gösterişli altın 'K' harfi bulunan ferforje kapıdan içeri giriyoruz.

Bu ev neşe ya da herhangi bir mutluluk hissettiğim bir ev değildi. Ev bu bölge için tipik bir ev. Tarihe ve folklora batmış ve sömürge etkisi ağır basıyor. Çoğundan daha büyük, on iki yatak odası, altı banyosu ve çocukluğumun çoğunu geçirdiğim arka taraftaki yeraltı havuzu ile övünüyor. Bütün bir yaz boyunca havuzda

Hatta ayaklarımı birbirine bağlamaya çalıştılar ki bu aptalcaydı, çünkü neredeyse boğuluyordum. Neyse ki hizmetçilerden biri beni yardım çağlıkları atarken yakaladı ve üzerlerinde üniformaları olduğu halde beni çıkarmak için suya atladılar.

İçimi çekerek kendimi eve girmeye hazırladım. Walker benimle gelmeye karar verdiği için minnettarım, beni bekleyen boktan gösteri için yanımda durması konusunda ısrar etti.

"Ah, Salem! İşte buradasın. Teşekkür ederim, Bennet. Şimdi, bu kim?" Büyükanne Clementine kapıyı açar açmaz sorar.

"Bu Walker."

Gözleriyle onu bir kez daha süzüyor, neyse ki eleştirilerini en azından şimdilik kendine saklıyor. Sanki birkaç ay öncesine kadar burada yaşamıyormuşum gibi bizi içeri alıyor.

"Salem, sen kendi odanda kalacaksın ve Walker da seni misafir yatak odasına yerleştirecek."

"Annem burada olacak mı?" Bennet'tan çantamı alarak soruyorum.

"Şey, o yeni kocasıyla birlikte, bu yüzden gelebileceğini sanmıyorum. Siz ikiniz yerleştikten sonra buraya gelin, böylece herkes akşam yemeği için gelmeden önce sohbet edebiliriz."

Walker'a odasını gösteriyorum ve çantasını orada bırakıp beni kendi odama kadar takip ediyor. Kapının önünde duruyorum ve elimi ona uzatıyorum.

"Şimdi, buraya girmeden önce sizi uyarmalıyım ki süslemelerimi seçmeme izin verilmedi."

Walker ellerini pantolonunun ceplerine sokuyor ve sırtarak arkasına yaslanıyor. "Orada ne saklıyorsun?"

"Yargılamak yok." Ben kapımı açıp ışıktaki parıldayan saldırgan sakız pembesi duvarlarla onu kör ederken o sadece gülüyor.

"Parıltılı boya çok modaydı ve büyükannem bunun odam için eğlenceli bir fikir olacağını düşündü."

Walker bir kahkaha atıyor, "Evet, bu seni haykırıyor. Hiçbir şey Salem'i pembe parıltılarla dolu bir oda gibi anlatamaz."

Onu kolundan itiyorum ve pembe fırırlı yatağa yığılıyorum. "Burası *My Little Pony* kusmuş gibi görünüyor."

"Sana kötü olduğunu söylemiştim." Kitaplığımı gitti ve kendim için seçmeme izin verilen tek şey olan kitaplarımı karıştırdı. Çocukken en sevdiğim kaçış yoluydu, hâlâ da öyle.

"En sevdiğin hangisiydi?" O soruyor.

"*Hobbit*." Küçük bir gülümsemeyle söylüyorum.

"Bana kızımın bir inek olduğunu mu söylüyorsun? "Kapa çenenini. Bu harika bir hikaye."

"Sen öyle diyorsan. Peki, akşam yemeğinde ne beklemeliyim?"

"Şık bir şeyler giymemiz gerekecek. Geniş ailemin üstü örtülü hakaretler için uğramasını bekliyorum. Eminim saldırgan sorular soracaklar ve en az bir kişi yara izine dikkat çekecek."

Walker çenesini ovuşturuyor ve beni biraz da arzuyla süzüyor.

"Bu bakış ne için?" Dirseklerimin üzerinde oturarak soruyorum.

"Acıktım."

"Sanırım gizlice mutfığa gidip bir şeyler alabiliriz-"

Beni belimden yakaladı ve tozluklarımı çıkardı. "Yemek için değil, Wildcat."

"Sen aklını mı kaçırdın? Burası benim çocukluk odam!"

"Ne? Kilise gibi kutsal bir yer mi? Eğer öyleyse, dizlerimin üzerine çöküp af dilemekten mutluluk duyarım." İç çamaşırdan etimi ısırdığını söylüyor.

Pantolonumu ayak bileklerime kadar indirip bacaklarımı geniş omuzlarının üzerine koyabilmem için çekerken nefesi tenimi gıdıklıyor. Bir parmağını iç çamaşırdan içine sokuyor ve klitorisime sürüyor.

"Benim için çok ıslaksın." Beni görebilmek için iç çamaşırdan aşağı çekerek mırıldanıyor. İç çamaşırdan çıkarmama yardım ediyor ve beni yalamaya ve klitorisime emmeye başlamadan önce hazırlanmam için bana bir an bile vermiyor.

İki parmağını içime sokarak üzerimde çalışırken dirseklerimi kırarak geriye doğru çöküyorum. İnlemeye başladığımda ağzımın üzerine bir yastık koyuyorum. İhtiyacım olan son şey büyükannemin şu anda boşaldığını duyması.

Beni becerirken parmaklarıyla hızını artırarak dilini döndürüyor. Üçüncü bir parmağını alıyor ve popomun etrafında döndürüyor. İçgüdüsel olarak bacaklarımı onun için daha geniş açıyorum, onu teşvik ediyorum. Yavaşça içeri itiyor, parmağı ne kadar ıslak olduğumla kaplanıyor. Yüzünü sürerken kalçalarım sallanıyor, parmakları içime girip çıkıyor ve beni eşiğe getiriyor. Gücümün içime dolduğunu hissediyorum, serbest bırakıldığımı bulduğumda her iki bedenimizi de zevkle kaplıyor. Yastığa bir çığlık atıyorum, yüzüne boşalırken gözlerimin geri döndüğünü hissediyorum. Boştaki eliyle pantolonunu çekerek bir inilti çıkardı.

Sikini k lotundan kurtarırken yaylanıyor. Çok ağır ve benim için hazır görünüyor. Elini çekip sikinin ucuyla değiştiriyor ve beni yatakta daha da aşağı çekerek k cımın hafifçe sarkmasını sağlıyor. Üst yarımı yukarıda tutuyor, böylece kaymıyorum. Tek hamlede içime giriyor, ben yatağımı örten f rf rl  yorganın üstüne yayılmış yatarken beni sert ve hızlı bir şekilde içine alıyor.

Birlikte hareket ederken siki beni dolduruyor, ben başka bir orgazmla onu sıkana kadar g noktama tekrar tekrar vuruyor. I ime boşalıyor ve gitmeme izin veriyor. İkimiz de yere y ğılıyoruz, bedenim yorgun uzuvlardan oluşan bir yığın halinde onunkinin üstüne düşüyor.

"Beni deli ediyorsun, Salem." Beni başımın üstünden öperek söylüyor. "şimdi temizlenelim ve ailenle ilgilenelim."

OceanofPDF.com

Bölüm Elli

WALKER

ŞARKI: ANNA BLUE'DAN SILENT SCREAM

"S Walker, bölümün ne?" Salem'in Greg Amcası bana bu soruyu sorduğunda, bu kuru hindiyi ısırmanın ortasıdaydım. Öğleden sonra Salem'in büyükannesi tarafından ızgara yapıldıktan sonra Ama en son istediğim şey bu yemeği Salem için daha da zor hale getirmek. Bu yüzden gülümsüyorum, hindi parçamı yutuyorum ve "İş." diye cevap veriyorum.

Kırkly yaşlarının ortasında şişman bir adam. Belli ki kelleşmenin ilk aşamalarında ama başını her hareket ettirdiğinde ortaya çıktığını görebildiğim kel bölgesinin üzerine saçlarını şekillendirerek bunu örtmeye çalışıyor.

"Sağlam. Bu sağlam bir seçim." Dedi, bana onay verdi, ben sormadım için.

"Bu senin ana dalın değil mi, Salem?" Karısı, sanırım adı Tilda ya da Tina, belki Tiffany, soruyor. Yüzü bütün hayatını limon emerek geçirmiş gibi görünen zayıf bir kadın.

"Evet. İş." Salem, siyah beyaz çizgili elbisesinin eteklerini çekiştirirken sesi kısık bir şekilde cevap veriyor. Elini kendime doğru çekip kalçamın üzerine koyuyorum. Bana minnettar bir gülümseme veriyor.

Onun güçlü olduğunu biliyorum. Onu tanıdığım herkesten daha fazla kendi ayakları üzerinde dururken gördüm, ancak burada bu insanlarla ne kadar huzursuz olduğunu görmek beni rahatsız ediyor.

"Sonunda doğru yolda olduğunu görmek çok güzel. Ve görünüşe göre biraz kilo vermişsin. Sağlık çok önemli." Taffy Teyzesi ya da Tabitha diyor ki.

"Teşekkürler Trinidad Teyze. Yine de vücudum hakkında yorum yapmanın neden uygun olduğunu düşündüğünü bilmiyorum." Doğru ya, Trinidad. "T" ile başladığını biliyordum.

"Salem, lütfen. Şimdi olmaz." Büyükannesi yüzünü peçeteyle silerek söylüyor.

"Ben sadece sana iltifat ediyordum Salem. Bu kadar savunmaya geçmene gerek yok."

"Hayır, değildin. Kulağa hoş geliyor ama aslında her zamanki gibi benimle dalga geçiyorsun." "Salem, bugün Şükran Günü. Bunu yapamaz mıyız?" Büyükannesi

kırmızı şarabından bir yudum alıyor.

"Walker, neye bulaştığının farkında mısın?" Greg Amca bana göz kırparak soruyor, sanki işbirliği içindeymişiz gibi.

"Evet, anlıyorum. Hepinizin Salem'le istediğiniz gibi konuşabileceğinizi ve onun da bunu kabul etmesini beklediğinizi görüyorum. Kendini savunacak bir omurgası olmasından ne kadar nefret ettiğinizi görüyorum." Diyorum ve ağzının sudan çıkmış balık gibi açılıp kapanmasını izliyorum.

"Ne kadar ilerlediğini göstermekte yanlış bir şey yok. Sonunda gurur duyulacak bir şey." Teyzesi tersledi.

"Daha önce gurur duyulacak çok şey vardı. Beklentilerinizi karşılamadığım sürece neden hiçbir değerim yokmuş gibi davrandığınızı anlamıyorum. Birbirinizle hiç böyle konuşmazsınız, sadece benimle konuşursunuz. Neden?"

"Salem, gerçekten. Dünya senin etrafında dönüyormuş gibi davranıyorsun." Büyükannesi ağzına bir parça dolma tıktıştırarak söylüyor bunu.

"Bu doğru bile değil. Yıllardır hepiniz beni incittiniz, beni küçümsediniz, asla yeterince iyi olmadığımı hissettirdiniz. Sözlerinizin beni nasıl incittiğine dikkat çektiğimde ise olayı tersine çeviriyor ve beni kötü adam haline getiriyorsunuz. Benimle konuşma şekliniz için asla sorumluluk almıyorsunuz."

"Greg, sanırım çocukları alıp eve gitme vakti geldi." Trinidad Teyze peçetesini öfkeyle yere atıyor.

"Sanırım haklısın." Greg Amca sandalyesini geriye iterek şöyle diyor.

"Hayır, lütfen. Greg, Trinidad. Bugün Şükran Günü." Salem'in büyükannesi dedi ki. "Lütfen, kal. Daha turta bile yemedik."

Salem ve ben turta lafını duyunca endişeli bir bakış alışverişinde bulunduk.

"Yemekler mükemmeldi. Birkaç hafta sonra, şimdiki misafirlerimiz ortalıkta yokken yine geleceğiz." Trinidad Teyze, onlar kapıdan çıkmadan önce bize sert bir bakış attı.

"Umarım mutlusundur." Büyükanne Clementine içkisinden bir yudum daha alıyor.

Birkaç gergin andan sonra, ailenin geri kalanı dışarı çıkmaya karar verdi, sadece üçümüz ve boş tabaklarımız kaldı.

"Büyükanne, burada sadece biz olduğumuza göre sana bir şey sorabilir miyim?" Salem soruyor.

"Eğer mecbursanız." Masanın başındaki sandalyesinde arkasına yaslanarak söylüyor.

"Biz cadı mıyız?"

Büyükannesi bana baktı. "Ne biçim soruyorsun." "Büyükanne, sorun değil. O biliyor." Salem öyle diyor.

"Bence bu konuşmayı özel olarak yapmak en iyisi." Masadan kalkıyor ve tabağını bırakıyor.

Salem takip etmeye başlar ancak Salem'in ablası gibi görünen bir kadın tarafından yarıda kesilir.

"Anne?" Salem sarılırken çığlık atıyor. "Gelmeyeceğini sanıyordum."

"Evet, şey. Planlar değişti." Sesi sanki günde iki paket sigara içiyormuş gibi hırıltılı geliyor. "Arkadaşın kim?" Yanıma gelip elini bir pençe gibi bana uzatarak soruyor.

Salem ona adımı söylerken ben alıyorum.

"Tanıştığımıza memnun oldum." Salem'e bakarak nasıl devam edeceğimi soruyorum. Annesinin aniden ortaya çıkmasına şaşırılmış, sarsılmış görünüyor.

"Gel, konuşacak çok şeyimiz var." Annesi Salem'i omzundan tutarak şöyle diyor.

Salem bana bakıyor, gözleri kocaman.

"Kızımı bir süreliğine çalmamın sakıncası yok, değil mi Walker?" Annesi hala Salem'i tutarken soruyor. Salem dokunulmaktan kaçınmak için şu anda kendiliğinden sıvılaşmaktan başka bir şey istemiyormuş gibi görünüyor. Ne yapmak istediğini anlamak için Salem'e bakıyorum ama o omzunu silkip başını sallayarak bana bu işi halledeceğini söylüyor.

"Elbette." Salem'i aile portreleriyle kaplı koridorda yönlendirmesini izliyorum.

Umarım doğru kararı vermişimdir.

OceanofPDF.com

Bölüm Elli Bir

SALEM

ŞARKI: BURN BY 2WEI, EDDA HAYES

Mom beni eskiden büyükbabamın çalışma odası olan ama şimdi kütüphane olarak kullanılan yere götürüyor, gerçi puro kokusu hâlâ belli belirsiz havaya sinmiş durumda. "Ah, Katherine, gelmişsin."
Büyükannem

şöminenin önündeki sandalyesinden söylüyor.

"Evet, bu bir tatil. Tatil günlerini ailenle geçirdiğini duymuştum." Annem kanepeye oturdu ve ona katılmamı işaret etti. Onunla aynı odada olmak garip hissettiriyor, hayatım boyunca ne kadar yokmuş. İşine geldiği zaman girip çıkıyordu. Bana hiçbir zaman bir anne gibi hissettirmedi, daha çok beni doğuran tanıdığım biri gibiydi. Çocukluğumun çoğunu onun yanımda olmasını dileyerek geçirdim, o burası dışında bir yerdeyken hatırlayamadığım kadar çok ağlayarak uyudum.

Annemin isteğini gönülsüzce yerine getirip yanına otururken, büyükannem şarap kadehine homurdanıyor. "Her şeyin bir ilki vardır, Katherine. Tabii buraya para için gelmediysen."

"Konuyu açmaya fırsatım olmadı ama kredi kartım yine çalışmıyor." Elbisemi çekiştirerek söylüyorum. Annemle konuştuğunu biliyorum ama bu bana kredi kartı sorunumu tekrar çözmem gerektiğini hatırlatıyor.

Büyükannem elini havada salladı. "Ben tamir ederim. Beni araman için bir nedenin olsun diye kapattım."

Keskin bir nefes alıyorum. Haklı olmamdan, bilerek kapattığını bilmekten nefret ediyorum. bile düşünmeden yapmanın yankılarını

Bunun gibi bir şey. Bu beni küçük hissettiriyor, sanki onun kontrol edebileceği bir şeymişim gibi.

"Her neyse, cadı olup olmadığımızı öğrenmek istemiştiniz." Bacak bacak üstüne atarak söylüyor.

Annem kafasını bana doğru çeviriyor, ağzı bir karış açık.

"Sakin ol Katherine, geldiğini öğrenmesinin tam zamanı." "Ama anlaşıştık!" Annem haykırıyor.

"Anne. Bilmeye hakkım var. İkinizin de beni sürekli karanlıkta tutmaya çalışmanızdan bıktım. Beni olmadığım birine dönüştürmeye çalışıyorsunuz. Bununla başa çıkabilirim."

"Katherine, büyü kitabını al."

Annem bir an bocalıyor, bunca yolu bu saçmalık için gelmediğine dair bir şeyler mırıldanıyor, sonra kalkıp raflardan tozlu bir kitap alıyor. Kalın ve eski olduğu belli, kahverengi kenarları kırıkmış ve cildini bir arada tutan küçük kahverengi bir ip var. Annem kitabı kanepeyle büyükannemin sandalyesi arasındaki sehpanın üzerine koyuyor.

"Şimdiden ne kadarını biliyorsun, çocuğum?" Büyükanne Clementine boş şarap bardağını yere bırakarak soruyor.

"Büyüm olduğunu biliyorum. Dünyada iblisler, cehennem köpekleri ve kim bilir başka neler olduğunu biliyorum. Birinin beni birkaç kez öldürmeye çalıştığını biliyorum. Dünyamız ile Araf arasındaki perdenin Possession'da bulunduğunu biliyorum."

Büyükanne dudaklarını büzer ve annem ayağa kalkıp köşedeki içki arabasından bir şişe içki alır ve kendine bol miktarda votka doldurur. Tipik.

"Bana Vickie teyzeni hatırlatıyorsun, huzur içinde yatsın." Büyükanne bana bakarken ateşin ışığı yüzünde titriyor ve büyü kitabını alıp dikkatlice açıyor. İpi çözüyor ve özenle kenara koyuyor. Kitap açıldığında inliyor.

"Birçok kez zulümden kaçan uzun bir cadı soyundan geliyoruz. Önce İngiltere'de, sonra da burada, Salem'de. Ailemiz bir süreliğine Possession adasına taşındı." Bana kâğıtlara el yazısıyla karalanmış isim listesini ve doğum yerlerini gösteriyor. Bu büyü kitabı yüzlerce yıldır ailemizde elden ele dolaşıyor." Saygılı bir ses tonuyla söylüyor.

"Neden bana bundan bahsetmedin? Neden benden sakladın?"

"Yapabileceklerin ve babanın kim olduğu yüzünden." Beni sert bir bakışla süzerek söylüyor.

"Benim... babam mı? Onun bunlarla ne ilgisi var?" "Onun her şeyle ilgisi var." Dedi.

Annem bardağı fondipleyip kendine bir bardak daha dolduruyor.

"Anne?" Beni görmezden geliyor, arabanın yanında duruyor.

"Kanınız, meclisimizin kapanmasına yardım ettiğı perdenin kilidini açabilir, ancak bundan daha fazlası, perdenin altında yatan krallık üzerinde haklı bir hakka sahipsiniz." Büyükanne devam ediyor.

"Annen ve ben güçlerinin uyandığını fark ettiğimizde, yapmaya yemin ettiğimiz şeyi yaptık. Ne pahasına olursa olsun perdeyi koruyacağız."

"Bana ne anlatıyorsun?"

"Üzgünüm, Salem. Ama okula dönmene izin veremem. Kildale'e gitmeni savunduğumu biliyorum, ancak artık güçlerin olduğunu bildiğimize göre oraya geri dönmek çok tehlikeli."

"İzin vermek mi?" Çığlık atıyorum. "Tüm hayatım beni sığmadığım bir kutuya soktunuz. Hiç olmadığım halde beni küçük göstermeye çalıştın. Hayatımın her alanını kontrol ettin, kendi kararlarımı vermeme izin vermedin ve şimdi bana annemle birlikte örtüyü korumak için bir şey yaptığınızı mı söylüyorsun? Lanet turtayı sen mi gönderdin?"

Rahatsız bir şekilde yer değiştiriyor. "Yeminimiz bizi bağılıyordu. İnan bana, uğraşmak zorunda kaldığımız tek kişi sen değilsin."

"Uğraşmak mı? Sadece var olduğum için mi uğraşmanız gereken bir şeyim?"

"Senin varlığın hepimiz için bir tehdit. Üzgünüm, Salem. Büyünün seni atlayacağını gerçekten umuyordum. Oraya gidene kadar hiç yetenek göstermemiştin. Emin olmalıydım ve seni oraya göndermek son testti. Ne yazık ki başarısız oldun."

"Cidden beni neredeyse öldürdüğünü itiraf mı ediyorsun? Anne?" Bu bilgi kalbime doğru ilerleyip onu milyonlarca parçaya bölerken tüm vücudum titriyor. Bu aile ve ben hiçbir zaman yakın olmadık, ama cinayet?

Dönüyor ve bana küçük bir gülümseme veriyor. Masadan bir bıçak aldığını ve elinde beceriksizce tuttuğunu fark etmiyorum. "Görüyorsun, annen sihirsiz doğmuş. Ama kız kardeşi? Her tarafı büyü doluydu. Peçeyi açmak için müdürle aralarında bir komplo olduğunu keşfettik. Onunla ilgilenmek zorunda kaldık ve şimdi aynı şeyi senin için yapmak zorundayız."

Ayağa kalkıp sihrimi çağırıyorum ama hiçbir şey gelmiyor. *Ne oluyor lan?*

"etmeyin. İçkine ilaç katılmış." Büyükanne Clementine ayağa kalkıp bana baktı, yüzünde hiçbir duygu yoktu.

"Nasıl yapabildin?" Geri çekilerek soruyorum. Sırtım şöminenin şöminesine çarpıyor, alevlerin sıcaklığının bacaklarımı yaladığını hissediyorum. Yan tarafa uzanıyorum ve elime bir ateş çubuğu alıp önümde tutuyorum.

"Başka seçeneğiniz olmadığında neler yapabileceğinizi bilseniz şaşarsınız."

"Bunu neden yapıyorsun?" Büyükanne'nin ellerinde bir ateş topu oluşturmalarını izleyerek soruyorum.

"Sana söyledim. Yemin ettim."

"Walker!" Büyükanne sihrini hazırlarken beni duymasını umarak sesleniyorum. Yorgunluk hissi üzerime çökerken odaya göz gezdiriyorum. Görüşümde siyah noktalar beliriyor ve ayaklarımın üzerinde sallanıyorum. Ateş çubuğunu tüm gücümle kavrayıp büyükanne'ye bir yumruk atıyorum, o da ateşi doğrudan bana fırlatıp elbisemi yakıyor. Elimi yakarak alevleri söndürüyorum.

"Siktir." Ağlıyorum.

Annem beni suçluyor, bıçağı kaldırıyor. "Sonunda senden kurtulmak çok iyi hissettirecek. Geçmişimin bu sürekli hatırlatıcısı. Gözlerini bile ondan almışsın." Beni küçümsüyor ve metal sopam bıçağıyla buluşuyor. İçtiği içkiler için minnettar olarak onu savuşturmayı başardım.

Bir fikir oluşuyor ve ben bunu düşündüğüme bile inanamıyorum. İçime uzanıyorum, arıyorum. Uyuyan sihrimi fark ediyorum ama köşede karanlık bir şey dikkatimi çekiyor. Onu dürtüyorum, bana yardım etmesini istiyorum.

Gücünü bana doğru uzattığı, beni ele geçirdiği anı hissediyorum. Onu kucaklıyorum, benimkinin boğulduğu yerde onun gücünün beni doldurmasına izin veriyorum.

"Ne...?" Büyükanne Clementine soluk soluğa, sendeleyerek geri çekiliyor. Ellerimden çıkan siyah duman ikisinin de boynuna dolanıyor ve sıkıyor.

Yüzlerinin morun çirkin bir tonuna dönüşmesini, parmaklarının dumanı pençelemesini ve ayaklarının ben onları havaya kaldırırken sallanmasını izliyorum.

Walker kapıyı çarparak açıyor ve manzarayı görüyor.

"Beni öldüreceklerdi." Kendi sesime benzemeyen bir sesle söylüyorum.

"Salem." Büyükanne mırıldanmayı başardı.

Walker duruyor. "Seni öldürmeye mi çalıştılar?" Parmak eklemlerini kırarak soruyor.

Ona başımı sallıyorum. Ateş demirini kapıyor ve büyükanneme doğru ilerleyişini izliyorum. Gözleri kocaman açılmış ve kan çanağına dönmüştü, bacakları seğiriyor ve hayat fışkırıyordu.

"Cehenneme git." Sopayı kadının tam kalbine sapladığını söylüyor. Yere yığılırken kan fışkırıyor. Onu serbest bırakıyorum, mermer üzerinde bir kemik çatırtısıyla yere düşmesine izin veriyorum.

"Büyü kitabını al." Annemin son anlarını izlerken talimat verdim.

"Sana verecek o kadar çok sevgim vardı ki, keşke karşılık vermek için çaba gösterseydin." Siyah dumanla savaşmayı bıraktığında ona söyledim. Kalbi dururken başı dönüyor. Onu bıraktım ve büyükannemin yanına yatırdım.

İblisin gücü azalıyor ve yere yığılıyorum, dizlerim mermer zemine çarpıyor ve beni büyüten kadınların ölü bedenlerini gözümün önüne getiriyorum.

"Bunu örtbas etmeliyiz." Walker eşyalarımızla birlikte döndüğünü söylüyor.

Başımı sallıyorum, şoktaymışım gibi hissediyorum.

Grimoire'ı çantama tikiştiriyor ve büyükannemin sandığından ateş çubuğunu çıkarıyor. Şömineye gidiyor ve kütüklerden birini çıkarıp yeşil perdeye fırlatıyor. Tutuşuyor, ateş kolayca duvarlara tırmanıyor.

"Salem, gidelim." Beni belimden tutup kaldırdı. Takip ediyorum, bacaklarım altımda kararsız hissediyorum. Alevler perdelerden tavana sıçrayıp büyükannemin ve annemin etrafını sararken arkama bir kez bakıyorum. Biz evden çıkarken odalar dumanla dolmaya başlıyor.

Eve bakıp yangının evi bölüm bölüm yiyip bitirmesini izlerken soğuk rüzgâr tenimi çimdikliyor.

"Hadi okula dönelim. Bu karmaşayla daha sonra ilgilenebiliriz." Walker bizi yangından uzaklaştırıp uzun araba yoluna götürdü.

İliklerime kadar biliyorum ki buraya asla geri dönmeyeceğim.

Elli İkinci Bölüm

LUKAS

ŞARKI: I WANT YOU BAD BY THE OFFSPRING

T Herkes Şükran Günü tatili için ayrıldığından beri ev boştu. Neyse ki babam dünyanın öbür ucunda ve geri dönemeyecek kadar meşgul olduğu için tatili birlikte garip bir nefret içinde geçirebildik.

Dövme tabancamı açtım ve mürekkeple doldurdum. Sonunda Pierce'ı temsil etmesini istediğim tasarımı mükemmelleştirdim. Annem için elime bir gül yaptığım yerde, ikizim için siyah renkte birbirine kenetlenmiş bir gül istiyorum. Transferi istediğim yere yerleştiriyorum, bileğimin arkasını saran ve mevcut dövmeyle birleşen mor taslağa bakıyorum.

Tam hayal ettiğim yerdeydi, ben de tabancayı aldım ve iğneyi derime batırdım. Mürekkebi deriye aktarırken yanıyor. Tasarım üzerinde hızlıca çalışıp doğru yerlere gölgelendirme yapıyorum. Neredeyse bitirmiştım ki Skye çantalarıyla odaya girdi.

Silahı kapattım ve masamın üzerine koydum.

"Selam." Utangaç bir gülümsemeyle söylüyor.

Babasıyla vakit geçirmek için ayrıldığından beri durmadan mesajlaşıyoruz ama yine de onu çok özliyorum.

Graham ve Sloan'a karşı hisleri olduğunu açıkça belirttiğinden beri resmi bir şey olmadığımızı biliyorum, neyse ki hepimizin cehennem köpeği tarafından kovalandığı o gece bir ara iblisinden kurtuldu. O zamandan beri başka hiç kimse iblisin kendisini tekrar ele geçirdiğini bildirmedi.

Ayağa kalkıyorum, onu kendime çekiyorum ve dolgun dudaklarına bir öpücük konduruyorum. eriyor, çantasını yere bırakıyor. Onu masama doğru çektim.

ve kucağıma oturup çizimlerime bakıyor.

"Bir ." Talep etti ve ben de ona çalıştığım kolumu verdim.
üzerinde.

"Denemek ister misin?" Kıçına dövme tabancasını tutarak soruyorum.
Kucağımda bana mükemmel bir şekilde yaslanıyor. Silahı ona uzattığımda
sikim dikkatimi çekiyor ve sertleşiyor.

"Bana nasıl olduğunu göster." Hevesle söylüyor. Saçlarını boynunun
kenarına doğru itiyorum ve kulağının hemen altındaki açıkta kalan etine bir
öpücük konduruyorum. Bana karşı nasıl titrediğini kaçırmıyorum.

Elini elimde tutuyorum ve ne kadar baskı uygulayacağını, iğneye nasıl açıl-
vereceğini, hangi yöne gideceğini ve tasarımı en iyi nasıl takip edeceğini
söylüyorum. Nefes alıyor ve talimatlarımı mükemmel bir şekilde yerine
getirmeden önce tabancayı cildime dayıyor.

"Sen doğuştan yeteneklisin bebeğim." Beni mürekkeple işaretlemesini
izleyerek övüyorum. Gülü tamamlayıp dövme tabancasını yere ve dönüp bana
bakıyor. Gözleri dökülmemiş yaşlarla parlıyor.

"Bu Pierce için, değil mi?" Başımı sallıyorum, başımı onun omzuna
koyuyorum ve kederin göğsümde açtığı boşluğu hissediyorum.

"Bu çok güzel." Taze mürekkebe hayranlıkla
bakıyor. "Sen de öylesin." Ben de öyle diyorum.

Kolumu itti. "Bu çok sevimsizdi."

Başımı salladım. "Sen de ister misin?"

"Dövme mi?" O soruyor.

"Hayır, taco. Evet, dövme." Kıkırdayarak söylüyorum.

Bir dakika duraksıyor, . "Evet, hadi yapalım."

Kucağımdan atlayıp üstünü çıkardı. Sütyeninin kancalarını açıyor ve zaten
sert olan sikim pantolonuma daha da yapışıyor.

"Siktir, bebeğim." Sikimi o iki mükemmel memenin arasına sokmak
istediğini söylüyorum.

"Ben bunu istiyorum." Dedi ve benim çizdiğim, etrafı bir yılan tarafından
sarılmış çatlak bir nar resmini kaptı.

Ondan resmi alıyorum ve aletlerimi hazırlıyorum. Bana tam olarak nerede
istediğini gösteriyor, yatağının üzerine uzanıyor, böylece göğüs kafesine
dövme yapabiliyorum.

"Hazır mısın?" Derisini yoklayarak soruyorum, işaretlemeye hazırım.

"Evet." Tuttuğu yastığa doğru söylüyor. Sandalyemi çekip dövmesinin
nereye yapılacağını izini sürüyorum ve üzerine uzanırken bir fotoğrafını
çekiyorum.

Yan yatmış, göğüsleri yatağa yaslanmış. Ona resmi gösterip, bu şekilde olmasını isteyip istemediğini soruyorum. Alt dudağını ısırarak kabul ediyor.

Dövme tabancasını derisinin ve kemiklerinin üzerinde gezdirerek mürekkebi kaburgaları boyunca ete batırıyorum. Konsantre olmayı zorlaştıran küçük bir inilti çıkarıyor.

"Bebeğim, böyle sesler çıkarmaya devam edersen sikimi içine sokmak zorunda kalacağım."

"Sen neden yapmıyorsun?" Alaycı bir göz kırpmayla soruyor.

"Çünkü ilk dövmeni mahvetmemi istemezsin, değil mi?"

"Ne? İkisini birden yapamaz mısın?" Meydan okuyor. Dövme tabancasını yere atıp pantolonumu ve gömleğimi yırtıyorum.

"Ben çalışmaya çalışırken ağzını açıp duruyorsun, seni susturmam mı gerekiyor?" Sikimi ağzına bastırarak soruyorum.

Beni dibimden ucuma kadar yalıyor, dövmesi teninde parıldıyor. Beni ağzına alırken çok ateşli görünüyor. Silahı geri çekiyorum ve kambur duruyorum, dövmesini bitirirken beni emmesine izin veriyorum.

Dilini ucumun etrafında döndürürken narın içinde gölgeleniyorum, uzunluğumu içine çekerken yanakları çukurlaşıyor. Kalçalarımı ileri doğru iterek, boğazının arkasına gelene kadar ağzını beceriyorum. Derisindeki kanı silip bitmiş dövmeyi ortaya çıkarırken gözlerinden yaşlar süzülüyor. Saçlarını geriye itip serbest elimle topluyorum.

"Şu anda adımı tenine kazımamanın ne kadar zor olduğunu tahmin bile edemezsin." Beni almasını, uzunluğumun etrafında öğürmesini izlediğimi söylüyorum. Piercinglerim her itişte dudaklarına çarpıyor.

Yüksek bir sesle sikimi bıraktı. "Yap şunu." Bana bakarak, çenesinden aşağı salya aktığını söylüyor. "Beni işaretle. Beni senin yap." Dedi.

Sikimi tekrar ağzına sokuyorum ve yılanın yanına ismimi kazıyorum. 'S' harfine bir süsleme yaparak bitiriyorum ve beni emmeyi bırakıyor, silahı benden alırken sikim ona doğru geriliyor. İğneleri değiştiriyor ve beni sandalyeme oturmam için aşağı itiyor. Pantolonunu çıkarıyor ve beni girişiyle aynı hizaya getirerek üstüme yerleşiyor.

"Sen beni damgaladın, şimdi de ben seni damgalayacağım." Beni içine soktuğunu söylüyor.

Kalçalarını üzerimde sallıyor, başımı yana yatırırken beni içine alıyor ve adını tenime kazıyor.

Verdiği zevkle karışan acının tadını çıkararak bir inilti çıkardım.

Ben.

İşini bitirdiğinde silahı kenara fırlatıyor ve sadece bana odaklanıyor. "Artık sonsuza kadar benimsin." Kulağımı ısırarak fısıldıyor.

"Sonsuza kadar." Kabul ediyorum, kendimi ona doğru itiyorum.

Bana doğru eğiliyor, ağızlarımız birbirine karışıyor. Meme uçları göğsümün üzerinde sürükleniyor ve parmak uçlarımı kıkına sokarak onu uzunluğumda yukarı ve aşağı yönlendiriyorum. Alt dudağımı ağzına alıyor, klitorisini leğen kemiğime bastırırken ısıırıyor.

Uyarılmamız taşaklarımdan aşağı kayarken onun kenetlendiğini hissedebiliyorum.

Tam içimdekileri dökmek üzereyken kapı çalındı.

On

u. "Skye?" Graham'ın sesi arıyor.

"Siktir." İnliyorum,

vazgeçmiyorum.

"Lukas." İnliyor, duramıyor.

Kapı kırılarak açıldı ve Graham onun beni becerdiği sahneyi gördü.

unutulmaya.

"Benimle dalga geçiyorsun." Graham bağırıyor.

Skye omzunun üzerinden adamın kederli yüzüne bakar. "Graham." diye sesleniyor, kendini üzerimden kaldırıp ona doğru gidiyor.

Şehvetim onun kayıp amını fark eder ve odayı gücüyle doldurur.

Graham'ın dizlerinin bağı çözülüyor, çünkü vücuduna girip onu sertleştiriyor. Bana bakıyor, sikime bakarken dudaklarını yalıyor.

Tepki olarak seğiriyor.

Skye onu tutuyor ve kapıyı arkasından kapatıyor. Kıyafetlerini çıkarıp ellerini Skye'ın beline doluyor.

Ayaktayım, şehvetle besleniyorum ve serbest bırakılmaya ihtiyacım var.

Graham onlara doğru sinsice yaklaştığını görüyor ve sikini okşamaya başlıyor. Skye'ı alıp yatağıma atarken, onun beni doldurması için ezici bir ihtiyaç hissediyorum. Dizlerini bükerek kendimi bacaklarının arasına yerleştiriyorum.

"Buraya gel." İkimizi de arzuyla izleyen Graham'a söylüyorum.

Arkamdan geliyor ve Skye'ın içine girmemi izliyor.

"Kayganlaştırıcıyı al." Graham'a talimat verdim. Söyleneni yapıyor, arkama oturmadan önce kayganlaştırıcıyla kendini kaplıyor ve kıkımı hizalıyor. "Siktir." İçime girerek söylüyor. Birlikte hareket ediyoruz, Graham beceriyor

Skye'ı becerirken kıkımı.

Etrafımda uzanıp Skye'ın göğsünü tutuyor. İnliyor, ikimize de bakıyor. Bacaklarını açıyor ve ben de Graham'ın hızını ayarlamasına izin veriyorum. O beni doldururken Skye'ın omzunu ısııyorum.

"Lanet olsun." Graham inliyor, hızını artırarak beni Skye'ın içine daha hızlı itiyor.

Skye'ın sikimi sıkıldığını, amını piercinglerime sürttüğünü hissediyorum. Graham saçlarımdan bir tutam alıyor ve beni geriye çekiyor, kalçalarını daha da sertleştirirken içime doğru eğiliyor.

"Siktir!" diye haykırıyorum, Skye orgazma ulaştığında sertçe içine giriyorum. İçimden şehvet akıyor, orgazmlarımızı körüklüyor ve zevkle çığlık atmamızı sağlıyor. Graham'ın saçlarımı bırakırken boşalmaya başladığını hissediyorum. Skye'ın üstüne yığılıyorum, kendimi bitkin hissediyorum.

"Vay anasını." Gülerек söylüyorum. Graham üstümüzden yuvarlanarak izin verdi.

Kendimizi .

"Bu az önce oldu." Skye, yeni dövmesini kapatmasına yardım ederken garip bir şekilde söylüyor, böylece enfekte olmaz.

"Bu Lukas'ın adı mı?" Graham kıyafetlerini giyerken soruyor.

"Evet, öyle. Bak, bu durumu nasıl idare edeceğimi bilmiyorum ama dürüst olacağım, ikinizden de hoşlanıyorum. Aslında teknik olarak üçünüzden de hoşlanıyorum ve eğer az önce yaptığımız gibi bir şeyse, daha fazlasını istiyorum."

Graham'a baktım. Daha önce birlikte olmadığımızdan değil, ama bu sefer bir şey daha fazla gibi geldi.

"Genelde paylaşma konusunda iyi değilimdir bebeğim, ama aramızdaki her neyse onu keşfetmekten mutluluk duyarım. Özellikle de bu sana sahip olmaya devam edeceğim anlamına geliyorsa." Dövmemi sararak söylüyorum.

"Katılıyorum." Graham diyor ki. "Paylaşmaktan hoşlanmıyorum ama ikinize karşı bir çekim hissettiğimi inkâr edemem." Elini saçlarının arasında gezdiriyor. Benimle göz göze geldiğinde kalbim göğsümde tekliyor.

"Yani, anlaştık." Skye yüzünün mutlulukla parladığını söylüyor. "Evet bebeğim, aynı fikirdeyiz." İkimize de sarılıyor ve sonra yüzünü buruşturuyor.

"Bu şey gerçekten çok acıtıyor." Dedi ve ben güldüm.

"Aç mısınız çocuklar?" Graham soruyor, Skye ve ben birbirimize eğlenerek bakıyoruz.

"Evet, açlıktan ölüyorum. Yolu göster." Skye diyor ki.

Onları kapıdan çıkarken takip ediyorum ve uzun zamandır hissetmediğim bir mutluluk hissediyorum. Pierce'la konuşmayı her şeyden çok istiyorum. Benim için buna bayılırdı.

Elli Üçüncü Bölüm

PIERCE

ŞARKI: MY BODY IS A CAGE BY ARCADE FIRE

I 'Zincirlerimden çekilip çıkarılıyorum ve yürüyebileceğim prangalara vuruluyorum, yanımda beni bir saniye bile düşünmeden ikiye ayırabilecek iki kaslı muhafız var. Derileri gri ve üzerlerinde siyah boynuzlar var.

Kafaları. Karın kaslarını ve sıkı kalçalarını gösteren siyah deriden yapılmış uyumlu üniformalar giyiyorlar.

Onlar zincirleri itip kakarken aynaya bakıyorum ve Salem'in yüzündeki isi yıkayışını izliyorum. Ona ne olduğunu merak ederek kaşlarımı çatıyorum. Şoka girmiş gibi görünüyor. Ona gitmek için can atıyorum. Onu kollarıma alıp her şeyin yolunda olduğunu söylemek için.

Lanet olası Emmet. Umarım onun peşinden gitmiyordur.

Kendi başının çaresine bakabileceğini biliyorum, ama ona cehennemi yaşattığı için onu parçalamaktan çekinmiyorum. Hepimizi kandırdığı için. O pisliği elime geçirmeyi çok isterdim.

Salem'e bir kez daha bakıyorum, keşke ona koşabilsem, onu bir kez daha kollarıma alabilsem diye içimden geçiriyorum.

Gardiyanlar beni hücreden çıkarıp nemli koridora sürüklediler.

Duvarları kaplayan çok sayıdaki kafatasına bakıyorum. Tünelin sonundan koyu kırmızı bir parıltı geliyor, gölgeler kafataslarının açık göz çukurlarında dans ediyor, biz yürürken bize bakıyorlar. Tünel hafif bir eğimle yukarı doğru kıvrılıyor.

Koridorda birkaç çığlık yankılanıyor ve hemen ardından kırbaç sesleri geliyor. Gardiyanlardan biri zincirlerimi çekerek beni tökezletti. O

Bana hırlıyor, nefesinin pis kokusu yüzüme çarpıyor, yüzümü buruşturuyorum ama benimkinin de muhtemelen daha iyi olmadığını farkındayım. Lanet olsun, eğer geri dönebilirimse dişim benimle bayram edecek.

Koridorun sonuna geldiğimizde, fokurdayan kırmızı bir lav nehrinin üzerinde uzanan taştan yapılmış ince yollarla dolu devasa bir alan görüyoruz. Burası milyonlarca derece gibi geliyor, muhafızları taş köprüünün üzerinden takip ederken aşırı terliyorum. Birinin doğrudan erimiş lavın içine düşmesini engelleyecek hiçbir ray yok. Yürürken, dikenli tellerle bölünmüş başka bir alan görüyorum; burada bir yığın ceset acı içinde kıvranıyor. Cesetler kendilerini tellere kaptırmış gibi görünüyor. Tellere doğru itildikçe, sardalye sürüsü gibi bir araya geldikçe gözlerine, midelerine çarpıyor.

Beni bu cehenneme çeken kolları hatırlayarak adımlarımda sendeliyorum.

"Bunlar kayıplar." Bir muhafız açıklıyor. "Yüzlerce yıldır bir cadı meclisi tarafından burada kilit altında tutuluyorlar."

"Ne için?"

"Yukarıda serbest bıraktıkları kötülük için. Burada sıkışıp kaldılar, günahları için tekrar tekrar işkence görüyorlar. Sonsuz bir acı döngüsü içinde sıkışıp kaldılar."

Acaba müdürün serbest bırakmaya çalıştığı kişi bu muydu?

Köprüyü geçip, yerden yüksek tavana kadar uzanan altın kaplamalı kafataslarıyla dolu süslü bir sandalyeyle tamamlanmış taht odasına benzeyen bir yere . Tahtın minderleri kan kırmızısı. Sandalyenin arkasındaki duvarda, tavandan tahtın üzerine doğru akan bir kan nehri görünüyor.

Muhafızlar beni geniş odanın yan tarafında yer alan ve içinde büyük bir oda bulunan bir odaya götürüyor. Duvarlarda kat kat dizilmiş sandalyeler var ve sandalyelerin çoğu dolu. Ön tarafta bir kürsü var ve tam ortasına bir sandalye yerleştirilmiş. Beni sandalyeye bağladılar, zincirlerimin yerdeki demir bir çemberin içinden çekildiğinden ve beni yerime kilitlediklerinden emin oldular.

Gri sakallı iri bir iblis tokmağını vurarak odayı düzene sokar. Saygıyla yerlerine oturduklarında konuşmalar kesiliyor. Her şekil ve büyüklükteki iblisler nereye oturduğumu görmek için eğiliyor.

"Konsey üyeleri, iblis Pride'ı dinledik. Şimdi de ev sahibini dinleyelim. Kayıtlara geçmesi için adınızı söyleyin."

"Pierce Ledger."

Odadakiler adım geçince mırıldanıyor.

Benim adıma konuşacak bir avukat yok. Burada ölümlü yasaları yok. Suçluluğu kanıtlanana kadar masum olmak yok. Bana karşı işlenen suçlar konusunda masumiyetimi kanıtlamam için sözümünden başka hiçbir şeyim yok. Bazı mahkumların burada nasıl işkence gördüğünü gördükten sonra, burada kalmak ve halihazırda katlandığımdan daha kötü bir şeyin kaderim olup olmayacağını öğrenmek istemiyorum.

Sorgulamanın devamını beklerken Emmet'in tehdidi zihnimde dönüp duruyor. Ne bekleyeceğime dair hiçbir fikrim yok. Zihnim milyonlarca hayali senaryo üretip kendimi olabileceklere hazırlamaya çalışırken kalbim göğsümün içinde güm güm atıyor.

"Siz ve kardeşleriniz, güçlerine sahip olmak için bir iblis çağırmakla suçlanıyorsunuz. Nasıl savunma yapacaksınız?"

Cevabımı beklerken tehditkâr bakışları üzerimde toplayarak odaya bakıyorum. Gözlerim kenarda oturan Pride'a takılıyor, karanlık gözleri beni delip geçiyor.

"Suçlu değil."

Oda ayağa kalkar ve yetkili adam tokmağını birkaç kez yere vurur.

"Teşekkür ederim."

"Gurur şeytanının seni nasıl ele geçirdiğini anlat bize."

Ayrıntılara girerek, kabul edileceğimiz geceyi anlatıyorum. Gerçekler dudaklarımdan dökülürken, Pride'ın bana bakarken beliren varlığının farkındayım. Odadakiler pür dikkat anlattıklarımı dinliyor.

"İfadeniz için teşekkür ederiz. Gardiyanlar, lütfen Bay Ledger'a hücrelerine kadar eşlik edin."

"Bekle, hepsi bu mu?" Zincirimi yerden çözerlerken soruyorum.

"Herhangi bir değişiklikten haberdar edileceksiniz." Adam tokmağı yere vurarak ara verilmesini istedi.

Doğru kararı verip vermediğimi merak ederek hücreme geri atıldım.

Her zaman gerçeğin sizi özgür kılacağını duymuşumdur ve bu klişenin burada, araf çukurunda da geçerli olmasını umuyorum.

OceanofPDF.com

Elli Dördüncü Bölüm

SALEM

ŞARKI: LOST MY MIND (ACOUSTIC) BY ALICE KRISTIANSEN

I Grimoire açıkken yatağında bağdaş kurup oturup sayfaları karıştırıyorum. Burada yılların büyüğü ve tarihi var. Ailemin bunu bunca zaman benden sakladığına inanamıyorum.

Seks içermeyen sihrimi nasıl şarj edeceğime dair notlar alıyorum. İşte büyü yapabildiğim birkaç taş ve dolunayda yaptığım bir ritüel var. Bir çayda bir araya getirilen bazı bitkilerin de bir cadının damarlarında sürekli bir büyü akışı sağladığı bilinmektedir.

Walker yanımda hafifçe horluyor ve ben onun dinlenme yeteneğini kıskanıyorum. Memleketimi ziyaret ettiğimden beri sinir küpü olmuş durumdayım. Gözlerimi her kapattığımda, büyükanne ve annemin orada yatan bedenlerini görüyorum.

Başka bir sayfaya geçiyorum ve denemek istediğim bir uyku büyüğü buluyorum. Okul yarın yeniden başlıyor ve son birkaç ayda olan biten her şeyi bir süreliğine unutmaktan başka bir şey istemiyorum. Büyüyü birkaç kez okudum.

Yeterince kolay görünüyor.

Bunu daha sonrası için ayırdım ve uzandım. Henüz bir iblisi ortadan kaldırmakla ilgili bir şey bulamadım ama büyüm bastırıldığında işe yararmış olsa bile bu şeyi içimden çıkarmaya kararlıyım.

Evin içinde dolaşıp Skye'ı arıyorum. Döndüğümüzden beri Lukas ve Graham'la birlikte eve kapandı ve arkadaşımı görmeye ihtiyacım var.

Neyse ki onu kanepeye kıvrılmış, elinde iPad, bir tasarım çizerken buluyorum.

"Muhteşem görünüyor." Çizdiği kadının gerçekçiliğine dikkat çekerek söylüyorum. açık koltuğa oturup bacaklarımı sıkıştırıyorum. "Teşekkürler.

Yarın teslim edilecek ve ben tatillere takıldım. Artı, Çocuklarla zamanın nasıl geçtiğini anlamadım. O kadar ağrım var ki, komik bile değil. Neler oluyor?" Kadının elbisesinin içinde gölgeleniyor.

"Şükran Günün nasıldı?" Dikkatimi dağıtmaya çalışarak soruyorum.

"İnanılmazdı. Babam gelip beni karavanla aldı ve Oregon sahiline park ettik. Bizi Goonies sahiline götürdü, orada hindili sandviçler yedik ve hayatı yakaladık. Onu gerçekten özlemiştim. Bana biriyle çıktığını söyledi, ben de ona bunun tam zamanı olduğunu söyledim. Adam annem öldüğünden beri bekar. Onun adına mutluyum, hayatını yaşamaya başlamasının zamanı geldi."

Ona küçük bir gülümseme veriyorum. "Bu harika."

"Evet, peki ya seninki? Walker'ı ailenle tanıştırmak? Bu büyük bir olay."

Ne kadarını açıklayacağımı düşünerek bir nefes verdim. "Orada... bir kaza oldu. Ev alev aldı ve annemle büyükannem kurtulamadı."

iPad'i kucağına bırakıyor ve şok içinde bana bakıyor. "Aman Tanrım, Salem."

Gözümünden bir damla yaş akıyor ve beni şaşırtıyor. Fırsat verilse beni öldüreceklerini biliyorum ama yine de öldüklerini bilmek canımı acıtıyor. Bunu yapanın ben olduğumu bilmek. Asla normal bir aile ilişkisine sahip olamayacağımı bilmek. Bir gün bana bunu vereceklerine dair umut beslediğimim farkında bile değildim.

Skye kollarını bana doluyor ve omzunda ağlamama izin veriyor. Gözyaşlarım gömleğine siniyor ve beni tutmasına izin veriyorum.

"Benim için çılgınca olan ne biliyor musun?" Kendimi toparladıktan sonra geri çekilerek soruyorum. Burnum damlıyor ve gözyaşlarım lekeli yüzüme yapışıyor. "Yeni tanıştığım insanların bana kendi ailemden daha çok aile gibi hissettirmesi çılgınca. Sanırım en çok acı veren de bu. Hayatım boyunca bana nasıl davrandıklarını düzeltmeleri için artık hiçbir şansları yok." Nefesimi düzene sokarak burnumu çekiyorum.

Skye elimi tutuyor ve ben odama dönmeden önce birkaç dakika sessizce oturuyoruz, böylece o da projesini bitirebiliyor.

Odaya döndüğümde Walker uyanıktı ve kaşlarını çatmış bir şekilde telefonunda geziniyordu.

"Ne oldu?" Ağladığımı fark edince hemen doğruluyor. "Buraya gel." Beni kollarının arasına çekti. O bana sarılırken ben de ona doğru kıvrılıyorum.

Telefonu aramızda çalıyor ve bir ses çıkarıyor

bıkkın bir iç
çekiş. "Kim
o?"

"Gruptan arıyorlar. Aylardır çalmıyoruz ve bu hafta sonu için bir konser ayarlayıp ayarlayamayacağımızı merak ediyorlar."

"Neden yapmıyorsun?" Ona bakarak söylüyorum.

Çenesi ileri geri hareket ediyor. "Babam gitara dokunursam beni evden atmakla tehdit etti. Sadece işletme diplomamı almaya odaklanmamı istiyor."

"Hmm." Kucağından atlayarak söylüyorum. Parmağımı çeneme vurarak bir ileri bir geri yürüyorum.

"Şirketi senin devralmanı istiyor, değil mi?" "Öyle mi?"

"Derslerinden hep A mı alıyorsun?" "Öyle mi?"

"O zaman sanırım biraz grup zamanını hak ettin. Ne derse desin. Eğer işi senin yürütmeni istiyorsa, eğitimini almalısın. Açıkça istediği akraba kayırmacılığını riske atmasına imkan yok."

Walker'ın ağzında bir gülümseme belirir.

"O buraya geldiğinden beri gitara dokunmadım."

"O zaman sanırım başlama zamanın geldi."

OceanofPDF.com

Bölüm Elli Beş

SLOAN

ŞARKI: R U MINE? TARAFINDAN ARTIC MONKEYS

I tatili evde geçirdikten sonra eve geldiler. Onları iki yıldır görmüyordum, onları iblisten koruduğumu düşünüyordum. Ama neredeyse öldüğümünden ve sonra tamamen ele geçirildiğimden beri şeytan tarafından, başka bir şey olmadan önce ailemi görmek istedim. Hayatın ne getireceği belli olmazdı ve pişmanlık duymak istemiyordum.

Çantamı omzuma atıp eve doğru ilerliyorum. Skye kanepede kıvrılmış yatıyor ve onu görmek göğsümün sıkışmasına neden oluyor.

"Selam." Küçük bir gülümsemeyle bakmakta olduğumu fark ettiğini söylüyor. Onu her gördüğümde sanki nefesim kesiliyormuş gibi hissediyorum.

Boğazımı temizliyorum ve enseme kaşıyorum. "Hey." Ben de öyle dedim. Cehennem kadar garip hissediyorum, keşke onun yanında kendime daha çok güvenebilseydim. Onu o kadar çok istiyordum ki canım yanıyordu. Onun yanında olmak beynimi allak bullak ediyordu, sanki bütün kan güneğe gitmeye karar vermiş de beyin hücrelerim tutarlı düşünceler ve cümleler kuramıyordu.

"Sen misin, yoksa küçük arkadaşın geri mi döndü?" Diye soruyor.

Oturma odasına girdim ve onun yanına oturdum. "Benim."

Mavi gözleri yüzümü tarıyor ve yanaklarının kızardığını fark ediyorum.

"Ne düşünüyorsun da yüzün kızarıyor, parlak gözlü?" I

Sor.

Kıvranıyor ama saçlarını kulağının arkasına sıkıştırıp soluk mor uçlarından çekiyorum.

"En son birlikte olduğumuzda." Dudaklarını yalarken göz kapaklarını indiriyor.

Ve bir anda sertleştim.

Kendimi olabildiğince ihtiyatlı bir şekilde ayarlıyorum. "Skye, senin için deli oluyorum ama Graham ve Lukas'la aranda ne var?"

"Ben... Ben üçünüze karşı olan hislerimi keşfediyorum." Diyor. "Lukas ve Graham da bu konuda hemfikir."

Çenemi kaşıyorum. Onu her şeyden çok istediğimi biliyorum, özellikle de buraya taşındığından beri ondan hoşlandığım için. "Duygularımızı keşfetmek neye benzer?" diye soruyorum.

Bana doğru kayıyor, yüzümü elleriyle kavırıyor. "Bunu yapmak istiyorum." Beni öpüyor ve nefesim göğsümde kesiliyor. Vücudunu kavrayıp onu kendime çekmeden ve onu öpmeden önce bir dakika boyunca şoktan sersemlemiş durumdayım.

Geri çekiliyor ve göğsüm zor nefeslerle yükseliyor. Onu tekrar kendime doğru çekerken ellerim saçlarında dolanıyor. Kendini kucağıma bırakıyor ve vücutlarımızı birbirine bastırıyor.

"Vay, vay, vay. Siz ikiniz ne kadar da rahat görünüyorsunuz." Emmet bir elma ısırıldığını söylüyor.

"Siktir git, Emmet." Skye kucağımdan inerken ben de "Siktir git Emmet," dedim. "Kendine bir oda bul." Diyor, merdivenlerden odasına doğru yürürken.

"Projemi bitirmeliyim." Skye iPad'ini işaret ederek "Projemi bitirmeliyim" diyor. "Evet, tabii ki. Sonra konuşuruz."

Odama koştum, eşyalarımı bir kenara koydum. Tişörtümü çıkarıp yatağıma uzandım.

Sikim pantolonuma baskı yapıyor, ağzının onu sararken ne kadar iyi hissettirdiğini hatırlıyorum. Çıkartıyorum, baskının bir kısmını hafifletmek için avuçluyorum. Üstümde nasıl hissedeceğini hayal ederek birkaç kez okşadım. O dolgun göğüslerin üzerimde zıplamasını, onu izliyorum. Elim daha hızlı sarsılıyor ve ayak parmaklarım kıvrılıyor.

Telefonumu çıkarıyorum ve ona tam olarak bana ne yaptığını göstermeye karar veriyorum, sikimi yukarı aşağı hareket ettirirken elimi filme alıyorum.

Adımı haykırırken onu çevirdiğimi ve arkadan girdiğimi hayal ediyorum. "Siktir." Orgazmımın yükseldiğini hissederek mırıldanıyorum. Karnımın her yerine sertçe boşalıyorum, yükümü içine bıraktığımın onun amı olmasını diliyorum.

Karnımı silerken videoyu gönderiyorum.

Okundu makbuzunu görüyorum ve baloncukların birkaç kez görünüp kaybolduğunu görüyorum.

Çok mu ileri gittim acaba diye sinirlerim tepeme çıkıyor.

Sonunda mesajı çıktı.

Bu benim için miydi?

Bana ne yaptığını gördün mü?

İşime konsantre olmamı zorlaştırıyorsun. Şimdi senin sikine ne yapmak istediğimi düşünerek çok heyecanlıyım.

Ben: Peki neden buraya gelip yapmıyorsun?

İşimi bitirmem gerek.

Ben: Pekala, işine dönmene izin vereceğim, parlak gözlü.

Yarın görüşürüz.

Telefonumu şarja takarken dudaklarımda bir gülümseme belirdiğini hissediyorum. Kahretsin, ondan o kadar çok hoşlanıyorum ki sonunda bu duygularla hareket edebilmek gerçek dışı geliyor.

O an için, canı istediğinde bedenini ele geçirmeye çalışan bir iblisle uğraşmak yerine normal bir üniversite öğrencisi gibi hissetmeme izin veriyorum. Skye yanımdayken, iblislerden bahsetmeksizin hayatımın nasıl görünebileceğini hayal ederek dalıp gidiyorum.

OceanofPDF.com

Bölüm Elli Altı

WALKER

ŞARKI: FOO FIGHTERS'DAN THE PRETENDER

M Telefon beni ölü uykumdan uyandırdı.

Baba: Ofisime gel. Hemen.

Hay sikeyim. Gözlerim hala uykudan bulanık, bulanıklığa bakarken Sabahın bu erken uğraşmak istemediğim kişiden mesaj geldi.

Salem'i uyandırmamaya dikkat ederek yataktan kalktım. İdari binaya doğru yürüyorum. Dışarısı zifiri karanlık, güneş suyun üzerinde zar zor yükseliyor. Babamla buluşmak için koşarken nefesim soğuk havaya çarpıp yüzümün önünde kabarıyor ve ne hakkında konuşmak isteyebileceğini merak ediyorum.

Hızımı artırırken yağmur yüzüme vuruyor, patikadan aşağıya doğru kayarken ayağımın altından küçük çakıl parçaları fırlıyor.

Rekor sürede geldim, kendimi yorgun hissediyorum ve buraya bir köpek gibi çağrıldığım için kızgınım.

Bina boş, kareli mermere basan tabanlarımın gıcirtısı yuvarlak tavanda yankılanıyor. Salem'in yatağında olmayı dileyerek merdivenlerden yukarı çıkıyorum.

Babamın ofisinin kapısına vuruyorum ve kırılmış bir "içeri gel" sesiyle karşılaşıyorum.

Kapıyı iterek açtım ve babamın darmadağınık görüldüğünü gördüm.

"Bu da ne böyle?" Elinde buruşturulmuş bir gazeteyle bana doğru koşarak soruyor. Manşette "Şükran Günü Yangınında Aile Yok Oldu" yazıyordu.

"Şükran Günü'nü Knox ailesiyle geçireceğini söylemiştin ve şimdi küçük kız arkadaşının büyükannesi ve annesi öldü mü? Ne yaptın lan sen?"

"Ben hiçbir şey yapmadım. Akşam yemeği yedik ve sonra ayrılmaya karar verdik. Hemen ardından havaalanına doğru yola çıktık."

"Saçmalık." Suratıma ters bir yumruk indiriyor, yüzüklerinden biri yanağıma batıyor ve etimde acı bir iz bırakıyor. Yüzümü kapattım, vücuduma bir Gazap dalgasının dolduğunu hissettim.

"Sakin bana dokunma. Ben artık küçük bir çocuk değilim. Seni bir saniye bile düşünmeden yerin dibine sokabilirim." Kendimi tam boyuma, ondan birkaç santim yukarıya kaldırarak söylüyorum.

Yutkunuyor, buruşuk takım elbisesinin manşetleriyle oynuyor. "Avukatlarımızı bu karmaşaya dahil etmek zorunda kalmam iyi olur."

"Onları dahil edecek şey yok. Hepsi bu kadarsa, ders başlamadan önce yatağıma döneceğim."

"Hayır, hepsi bu değil. Bu kızla görüşmeyi kesmeni istiyorum. Bela olduğu çok açık." Vurgulama için kâğıdı eline vurarak söylüyor.

"Hayatımın çoğunu senin belirlemene izin verdim, ama bunu değil. Kiminle birlikte olacağına sen karar veremezsin." Öfkem taşarken insanlığıma zar zor tutunarak söylüyorum. "Bir gün senin aptal şirketini yönetmemi mi istiyorsun? Geri çekileceksin. Sen istesen de de gitar çalacağım. Yetenekli olduğumu fazlasıyla kanıtladım." İçimden geldiği gibi ona öfkemi kusmamak için kendimi tutmaya çalışarak titriyorum. O bunu hak ediyor. Kısa bir fününin alıcı ucunda olmanın nasıl bir şey olduğunu bilmeyi hak ediyor.

İki elini de kollarıma koyarak bir adım geri çekilmeden önce bir saniye boyunca bana iri gözlerle baktı.

"Sonunda bir omurga geliştirdiğini görmek güzel."

Babamdan pek çok şey beklerim ama bu sözler beni yere serdi. Bu adam hayatım boyunca bana işkence etmekten zevk aldı. Kendimi bildim bileli tehdit ve tacizle üzerimde otoritesini kurdu.

Nasıl cevap vereceğimi bile bilmiyorum.

Masasına gidip iki küçük bardak ve bir şişe viski çıkarmadan önce kollarıma vuruyor. Bardaklara doldurup birini bana uzattı.

"Sana. Kendi adamın olduğun için." Diyor ve bir yudum alıyor. Bardağı dudaklarıma götürüyorum, yutmadan önce sıvının ağzımda bir an dönmesine izin veriyorum.

"Ama bir an bile bu aileyi utandıracak bir şey yaparsan hayatını cehenneme çevirmekten çekinmeyeceğimi düşünme. Kız arkadaşın bu okulda çok zor durumda. Artık burada olmadığı sürece pek bir ilişkin olamaz." Gözlerinde bir parıltıyla söylüyor.

Evet. İşte . Tanıdığım baba.

"Güzel bir sohbet oldu ama geri dönüp duş almam gerekiyor. Görüşmek üzere." Sanki dişlerinin parlaması bana yaptığı her şeyi bir şekilde düzeltecekmiş gibi bana gülümsüyor.

Eve geri dönüyorum, güneşin doğuşunu izliyorum, ağaçların arasından geçerek gölgeleri uzun ve tehditkâr gösteriyorum.

"Hey, nereye gittin?" Salem ona yaptığım kahve fincanını benden alarak sordu.

"Babam bana mesaj attı. Ailenizin ölüm haberi gazetede çıkmış. Pek memnun olmadı."

Yüzünü buruşturuyor, dumanı tüten sıcak sıvıyı üflüyor. Kahveden çok krema gibi, tam da onun sevdiği gibi.

"Bugün insanlarla uğraşmak istemiyorum." Bir yudum alarak söylüyor.

"Yani, yapma. Siktir et onları. Onlara o sevimli kızgın bakışını at ve belki vahşi bir kedi gibi tısla. Bu insanları uzak tutacaktır."

"Duş almayı her zaman bırakabilirim." Burnumu kıvırıyorum. "Veto."

Kıkırdıyor ve bu ses babamın beni bu sabah içine soktuğu ruh halini kırıyor. Yanına oturup elimle kalçasını avuçlarken omuzlarımla gevşediğini hissediyorum.

"Neden viski gibi kokuyorsun?" Salem başını bana çevirerek soruyor. Yanağında yastıktan kaynaklanan bir kırıksıklık var. Parmağımı üzerinde gezdiriyorum. "Peki yüzünde ne var?"

"Çünkü babam beni tehdit ederken bunun harika bir bağ kurma anı olacağını düşündü."

"Seni neyle tehdit etti?" Burnunu kıvrarak soruyor.

"Biz, benim müziğim. Temel olarak, onun bir klonu olmamı ve istediği her şeyi sorgusuz sualsiz yapmamı istiyor."

"Sana vurdu mu?" Eliyle yanağımı okşuyor. Başımı sallıyorum.

"Peki, bu konuda ne yapacaksın?" Kahvesinden bir yudum alarak soruyor.

"Ona kendimi kanıtlamaya çalışmaktan bıktım. Ne istersem onu yapacağım ve bu da seninle olmak ve grubumla çalmak anlamına geliyor. Ben zaten

çocuklarla temasa geçtim. Bu hafta sonu Diablos'ta sahne alacağız. Bizimle şarkı söylemeye gelmek ister misiniz?"

Bana utangaç bir gülümseme veriyor. "Aklında herhangi bir şarkı var mı?"

"Neden bir tane seçmiyorsun ve bu hafta grupla birlikte üzerinde çalışabiliriz."

"Bu hoşuma giderdi." Dudaklarıma bir öpücük konduruyor ve yanıma kıvrılıyor. Başımı onunkinin üzerine koyuyorum ve vanilyalı şampuanının kokusunu içime çekerek bu mutluluk anının tadını çıkarıyorum.

OceanofPDF.com

Bölüm Elli Yedi

SALEM

ŞARKI: SALEM'S SECRET BY PETER GUNDRY

W Pierce'ın ölüm haberi öğrencilere ulaştığında, onlardan gelen ilginin dayanılmaz olduğunu düşünmüştüm. Ama şimdi bunun üzerine bir de ailemin ölümü eklenince, fısıltılar ve bakışlar daha da yüksek sesle ve açık bir şekilde duyuluyor.

Neyse ki Javelynn ve Skye günün büyük bölümünde yanımdalar ve beni kıs kıs gülen dedikoduculardan olabildiğince uzak tutuyorlar. En azından öğretmenler anlayışlı davranıyor, bana cesaret verici sözler söylüyor ve başsağlığı diliyorlar.

Öğle yemeği sırasında büyükannemin avukatı aradı ve dış kayıtlarının ailemin cesetlerini doğruladığını bildirdi. Vasiyetnamelerindeki şartları kesinleştirmek için onunla görüşmem gerekecek, ancak hesaplarıma erişmeme izin verildi. İlk kez hayatım ve mali durumum üzerinde tam kontrole sahip olabileceğim ve üzerimden bir yük kalkmış gibi hissediyorum.

Hemen kendime yeni bir telefon sipariş ettim ve büyükannemin kartımı kapattığını öğrendiğim günden beri yaptıkları tüm maddi yardımlar için Javelynn ve Skye'a para gönderdim.

Avukat, geniş ailenin cenaze törenleri için hazırlıklara çoktan başladığını ve beni bu işten muaf tuttuğunu söyledi. Bana detayları veriyor ama ben tarihleri not etme zahmetine girmiyorum.

Bu iki cenazeye katılmayacağım. Ben çoktan vedalaştım.

Eve döndüğümde büyü kitabını açıp sayfalarını inceliyorum. İhtiyacım olan bitkilerin resimlerini çekiyorum, böylece onları dışarıda bulabilirim.

Çayımı yapmak için odunlar. Gücümü şarj etmek için sadece bir adama güvenirsem lanetlenirim. Grimoire ölü bitkileri kullanabileceğinizi belirtiyor, bu da sonbahar tüm hızıyla devam ettiğine göre biraz bulabileceğim anlamına geliyor.

Gri ve siyah çizgili bir atkıyı siyah bezelye kabanımla birlikte boynuma dolayarak kendimi sarıp sarmalıyorum. Saçlarımı at kuyruğu şeklinde arkadan bağlıyorum ve kulaklarımı polar kaplı bir saç bandıyla kapattığımdan emin oluyorum.

Güneş battıktan sonra dışarıda olursam diye bir el feneri alıyorum. Kış neredeyse geldi, ağaçların çoğu yapraklarını döktü bile, bu da gerekli bitkileri nerede bulabileceğimi seçmemi zorlaştırıyor ama öğrenmeye kararlıyım.

Yaklaşık bir saat sonra pes etmek üzereydim. Çayımı yapmak için gereken yedi malzemeden sadece ikisini bulabildim ve bulduklarımın da doğru malzemeler olduğundan pek emin değilim. Kesilmiş bir kütüğün üzerine oturuyorum, serin ağaç kabuğu tozluklarımı sıyrıp geçiyor. Kaşlarımı çatarak telefonuma bakıyorum ve şarjımın bitmek üzere olduğunu fark ediyorum. Eve geri dönmeliyim.

Kütüğü itmek üzereyken arkamda bir dalın kırıldığını duyuyorum. Güneş hızla batıyor ve karanlık patikanın üzerine çöküyor.

Bir çatırtı daha geliyor ve kısa bir süreliğine şeytan köpekler mi diye merak ediyorum. Dışarı çıkıp çıkmadıklarını ya da aşağıda karşılaştığımız ikisinden daha fazlası olup olmadığını asla anlayamadık.

Kalp atışlarım hızlanıyor ve tek seferde çok fazla şey almamak için sihrimi hazırlıyorum. Emmet ortaya çıktığında kendimi hazırlamaya devam ediyorum. Hayal kırıklığıyla içimi çektim.

"Ne istiyorsun, Aziz James?" Yolda onu iterek yanından geçerken soruyorum. Burada onunla yalnız kalmak istemiyorum.

"Sadece gezintiye çıktım. Bu bir suç mu?" Benimle birlikte yürümek için arkasını dönerek soruyor.

"Gezintide ne yaptığınıza bağlı." Onunla uğraşacak havada olmadığım için veriyorum.

Elinin koluma dolandığını ve beni ona doğru döndürdüğünü hissediyorum. Burnu o kadar yakın ki neredeyse benimkine degecek. Nefeslerimiz bir saniyeliğine birbirine karışıyor, canlı yeşil gözleri beni delip geçiyor ve ben kolumu ondan çekmeyi hatırlıyorum.

"Tatilin iyi geçti mi?" Diye sorar. "Doğru ya, aileni kaybettin. Yazık oldu."

Dönüyorum, aramıza mesafe koyuyorum, hızlı bir tempo belirliyorum.

"Senin derdin ne? Özünde kötüsün, anladık." Omzumun üzerinden sesleniyorum, arkamdan yakın takipte olduğunun farkındayım.

"Benim hakkımda böyle mi düşünüyorsun? Sadece kötü olduğumu mu?"

Soruyor, yakalıyor

Yu

kar "Aslında senin hakkında hiçbir şey düşünmemeye çalışıyorum."

1. "Bu senin için zor olmalı. Birlikte çok iyi vakit geçirdik. Bu kimya. Bunun sahtesini yapamazsınız."

Birlikte geçirdiğimiz zamana atıfta bulunduğu için içimde bir öfke kabarıyor. "Bu, senin neler yapabileceğini bilmeden önceydi."

"Hepimiz iğrenç şeyler yapabiliriz. de öyle değil mi?"

Duraklıyorum, sözleri kalbime yerleşiyor. Haksız değil.

Bana yaklaşıyor, beni bir ağaca yashıyor. Tamamen yalnızız, orman her geçen saniye daha da karanlıklaşıyor. Çıgılık atmam gerekseydi, beni duyan olur muydu bilmiyorum.

"Birlikte çok iyiydik." Midillimi ellerinin arasına alıp bana bakarak mırıldanıyor. Vücudum istemsizce onunkine doğru kavis çiziyor.

"Vardı, anahtar kelime." Diyorum, sesim nefes nefese çıkıyor. Kalçalarını benimkilere doğru itiyor, sırtım ağacın kabuğuna gömülüyor ve ben onun hissiyle ıslandığımı hissediyorum. Her ne kadar unutmak istesem de, bedenim hala onun içimde ne kadar iyi hissettirdiğini hatırlıyor.

"Burada ne yapıyorsun, küçük cadı?" Diye sorar.

"Bana öyle deme." Suratına bir tokat atmak için hamle yapıyorum. Elimi tutup başımın üstüne koyuyor. Derim acı içinde ağaca bastırıyor.

"Bana ne yapacağımı söyleme." Dudaklarını dudaklarıma yapıştırarak karşılık veriyor. Bedenim karşılık veriyor, dokunuşunun içinde erirken bacaklarımı etrafına sarıyorum.

Kalçalarını bana doğru sallıyor, benim için ne kadar sert olduğunu hissetmeme izin veriyor.

Geri çekildim, "Siktir! Hayır, hayır, hayır. Bırak beni!" Kendimi ondan uzaklaştırmayı başarıyorum, kafam bulanık ve karışık hissediyorum. Bunu neden yaptım ki?

"Salem."

"Beni rahat bırak, Emmet." Adımı seslendiğinde onu duymazdan gelerek patikadan aşağı doğru koşmaya başladım. Beni böyle etkilemesine izin verdiğim için kendime çok kızıyorum. Yakışıklılığının ve güneyli ağzının canı cehenneme, beni bir pervane gibi ateşe çekiyor.

Bunu düşünmemeye ya da analiz etmemeye karar vererek onu aşağı itiyorum. Emmet lanet olası St. James tarafından aklımın sikilmesini ekleyemeyecek kadar çok şey yaşıyorum.

OceanofPDF.com

Bölüm Elli Sekiz

EMMET

ŞARKI: THRONE BY SAINT MESA

I onu ormana kadar takip ettiğimde onu öpmeyi planlamamıştım. Yakınında bekledim, onu izledim ve onunla sevişme anımı bekledim. Güç dolu olsa da, onu kızdırmaktan başka yapabileceğim pek bir şey yoktu ve Pierce'ın uyarımızı dikkate almadığını öğrendiğinden beri tehdidimi yerine getirmeye kararlıydım.

Bana ne oldu bilmiyorum. Bir an onunla alay ederken, bir an sonra onu bir ağaca yaslamış, bir kez daha içinde olmayı diliyordum.

Eve doğru koşarken ona yol veriyorum ve onu kendim için ne kadar çok istediğimi fark ediyorum.

Ağaçların arasında nasıl hareket ettiğini görebiliyorum. Peşinden sinsice gitme arzusu duyuyorum, onu bir yırtıcı gibi yere sermek ve beni almasını sağlamak istiyorum.

"Salem." Sesleniyorum ama o sadece daha hızlı koşuyor. Sabrım taşıtı.

Ona yetişirken ayaklarım yere vuruyor. Beni duymuş olmalı çünkü hızını artırarak patikadan ağaçların arasına doğru koşmaya başladı. O devam etmek için çabalarken ben devrilmiş bir kütüğün üzerinden atlıyorum. Onu tüketme, tekrar üzerimde hissetme ihtiyacım beni teşvik ediyor. Daha hızlı. Daha sert.

Ona yaklaştığımda bir çığlık atıyor. Eşarbi arkasındaki rüzgarda sallanıyor. Onu yakalayıp geriye doğru çekiyorum.

Örme kumaşı pençelerken boğulur gibi bir ses çıkardığını duyuyorum. Onu kendime doğru çekiyorum, saç çizgisinde boncuk boncuk biriken tere dikkat ediyorum. Kafa bandı yamuk duruyor, artık kulaklarını kapatmıyor.

Yeşim yeşili gözleri kocaman açılmış, nefesi hızlı hızlı geliyor.

"Yakaladım seni." Onu kendime doğru çekerek söylüyorum. Onun için çok sertleştim. Onu ormanda kovalamak sadece ezici ihtiyaç ve arzu duygularını yoğunlaştırdı.

"Bırak beni." Bana karşı kıvrınarak söylüyor.

Eğer gerçekten ondan kurtulmamı isteseydi, şimdiye kadar büyüsünü üzerimde kullanmış olurdu.

"Bundan zevk alıyorsun." Kulağına söyledim, vücudunun bana karşı titrediğini hissettim. "Benden nasıl kurtulacağını biliyorsun. Sen güçlüsün, Salem. Hayır, bunu en az benim kadar arzuluyorsun." Ceketinin düğmelerini açarak söylüyorum. Beni durdurmuyor, tatlı vücudunu aşağı doğru hissetmeme izin veriyor. Her kıvrımına bakıyorum.

"Senden nefret ediyorum." Gözyaşları yanaklarını boyarken yüzünü bana döndü.

"Biliyorum." Onu tutup zorla öptüm ve en yakındaki ağaca doğru ittim.

Tırnaklarını boynuma geçiriyor, ben de ona izin veriyorum. Üzerime saldırdığı acıyı alıyorum. Nefretini alıyorum. Her saniyenin tadını çıkarıyorum.

Ben onun pantolonunu yırtarken o da benim kıyafetlerimi çekiştiriyor.

Beklemiyorum bile, sikimi ona sokuyorum, kendimi içine sokarken kalçalarını kaldırıyorum.

"Siktir!" Homurdanıyorum. Alt dudağımı ağzına alıyor ve beni okşamaya okşamaya karşılarken kan çekiyor.

"Senden çok nefret ediyorum." Diyor, ben onu daha sert sikerken. Gözyaşları yüzünden aşağı süzülüyor ve benim için bu kadar çözüldüğünü görmek beni neredeyse kaybetmeme neden oluyor.

"Ama bak beni ne kadar iyi karşılıyorsun." Onu çenesinden tutup birleştiğimiz yere bakmasını sağlayarak söylüyorum. Onu doldurmamı izlerken bir inilti çıkarıyor.

"Sana güvenmiyorum." Diyor, gözlerinde yaşlar parlıyor.

"Bana güvenmediğini biliyorum ama ben zaten cehennemden tırnaklarımla kazıyarak çıktım prenses. Senin için seve seve onun kızgın derinliklerine geri dalacağım. Sana ne istersen veririm, sadece iste ve senin olsun." I

Ona söz ver. Beni deli ediyor, ama her kelimesinde ciddiym. Şu an benden uçurumdan atlamamı istese, bunu yapardım.

"Benim için boşalacaksın, anladın mı?" Doğrudan kulağına söylüyorum, kalçalarımı pistonlarken lobunu ısıyorum. Uzunluğumu sikerken bacakları titriyor. "Boşalacaksın ve seni bu kadar iyi hissettirenin ben olduğumu bileceksin."

Etrafımda kenetlendiğini hissettiğimde hıçkırarak ağlıyor. "İşte bu kadar. İyi bir kız ol ve sikime boşal."

Salem etrafımda boşalırken bir çığlık atıyor ve taşaklarımdan aşağı damlıyor. Bu his tüm vücudumu sarıyor ve ben de onun orgazmını takip ediyorum, onun üzerine yığılırken içimden zevk fişkırıyor.

Bacaklarını bırakıyorum ve kontrolsüzce titriyor, üstünü örtmek için kıyafetlerini kapıyor.

Öfkeyle giyinmesini, ceketini tekrar giymesini, onu ağaca çarparken düşen saç bandını almasını izliyorum.

"Siktir git, Emmet."

"Az önce yaptın." Sırıttım, pantolonumu yukarı çektim.

Artık tamamen karanlık ve Salem'in bir el feneri çıkararak etrafımızdaki ormanı aydınlattığını fark ediyorum. Işığı süpürürken, bir uçuruma ne kadar yakın olduğumuzu fark ediyorum. Eğer biraz daha koşsaydı, uçurumdan aşağı düşebilirdi. O da aynı şeyi fark ederek yutkunuyor.

", geri dönelim."

"Seninle hiçbir yere gitmek istemiyorum." Dedi, beni iterek geçti. "Çok kötü. Aynı evde yaşıyoruz." Arkasından yakın takip ederek söylüyorum.

Eve giden patikayı bulmayı başardı ve hızla uzaklaştı. Kendi kendime kıkırdarak onu biraz rahat bırakıyorum.

"Bunun hiçbir anlamı yok." Omzunun üzerinden bana sesleniyor. "Sen öyle diyorsan öyledir." Ben de karşılık veriyorum.

Ne geceydi ama.

Bölüm Elli Dokuz

SALEM

ŞARKI: TOMMEE PROFITT, FLEURIE'DEN CHASING CARS

I Odama koştum ve Walker'ı yatağında gitar tıngırdatırken gördüm. "Ne oldu?" Hemen gitarı yere bırakıp sordu.

ve bana doğru koşuyor.

"Ben... Ben sadece. Sikeyim! Ormandayken Emmet'in beni becermesine izin verdim. I

ne bile bilmiyorum." Burnumu çektim, kafam çok karıştı. "Sana zarar verdi mi?" Yanağımı okşayarak soruyor.

Başımı hayır anlamında sallıyorum.

"Sen mi istedin?" Sözleri ancak fısıltı halindeyken soruyor.

"Sanırım yaptım." Söylemeyi başarıyorum, viski rengi gözlerine bakıyorum.

Alnını benimkinin üzerine koydu. "Eğer istediğin buysa, seni destekleyeceğim" dedi, "Eğer seni mutlu edecekse, bunu kabullenmenin bir yolunu bulacağım."

"Ne istediğimi bilmiyorum. Kafam karışık. O beni bir ağaca yaslayıp sikerken ben ondan nefret ettiğimi söyleyip durdum."

Walker ellerimi tutuyor, bir şey söylemek üzereyken kapı .

Kapıyı açmak için dönüyorum ve Emmet'in diğer tarafta durduğunu görüyorum. "İçeri girebilir miyim lütfen?" Diye sordu.

İçeri girmesini işaret edip kapıyı arkasından kapatıyorum.

"Dinle..." Başladı ama Walker suratının ortasına bir yumruk indirdi.

"Tamam, peki. Bunu hak ettim." Walker yumruğunu sıkarken Emmet şöyle diyor. "Sadece iyi olduğundan emin olmak istedim." Yüzünü tutarken bana söylüyor.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Teşekkürler, ben iyiyim." Kırpılmış bir ses tonuyla ısııyorum.

Yüzümü arıyor ama gözlerimi kaçırıyorum, şu anda duygularımın ne kadar karmakarışık olduğunu görmesine izin vermeye hazır değilim.

"Biraz zamana ihtiyacım var, Emmet."

Bana başıyla selam veriyor ve gitmek için kapıyı açmadan önce Walker'a bakıyor.

Nefes alarak yatağa yığılıyorum. "Biliyor musun, o sayfaları karıştırıp duruyorum ama bir iblisin nasıl çıkarılacağına dair hiçbir şey bulamadım."

"Yakında bir şeyler bulacağımıza eminim." Walker gitarını tekrar eline alıp birkaç nota tıngırdatıyor.

"Henüz bir şarkı seçmedin mi?" Gitarının üstündeki bir düğmeyi çevirirken bir yandan da akort olana kadar bir teli tıngırdatarak soruyor.

"Red Hot Chili Peppers'dan *Otherside*'ı düşünüyordum." Bana onaylayan bir gülümseme veriyor. "Bayıldım amına koyayım."

"Ben duş almaya gidiyorum." Kafamı toparlamaya ihtiyacım olduğunu söyledim. Sanki her şey bir üstüme üstüme geliyordu. Çok bunaltıcıydı ve bir molaya ihtiyacım vardı.

"Tamam,
Wildcat."

"Walker?"

"Evet?"

"Teşekkür ."

"Ne için?"

"Beni yargılamayın."

Tıngırdatmayı bıraktı. "Salem, çok şey yaşadın ve bunu nasıl atlatacağın beni ilgilendirmez. Hâlâ yanımdasın ve bu benim için yeterli, ikinizi birlikte düşünmek beni deli etse de günün sonunda benim için önemli olan sensin. Cadılar Bayramı'nda hepimize ihtiyacın olduğu zamanlarda senin tek kişilik bir kadın olmadığını biliyordum."

O geceyi düşününce yüzüm kızardı.

"Seni seviyorum, Salem." Dedi, beni kendine çekerek, gitarını ayırarak
Bi

z. İtirafı karşısında kalp atışlarım hızlanıyor.

"Bunu senden duymaya ihtiyacım yok ama ben böyle hissediyorum."

Yıkanmak için çıkmadan önce onu dudaklarından öperim.

sıcak suyun altında bir süre sorun yaşadım.

OceanofPDF.com

Altmışınıcılık Bölüm

GÖKYÜZÜ

ŞARKI: SEBASTIAN BÖHM'DEN PAINT IT BLACK

T Yere serdiğim tuval bir sürü renkle kaplı. Profesör Whitelsbee soyut bir sanat eseri üretmemizi istiyor ve ben bundan nefret ediyorum. Hiçbir şey işe yaramıyor.

Köşeye biraz daha mavi boya sürüyorum ve bunun sihirli bir şekilde sorunu çözeceğini umuyorum.

Saatlerdir bununla uğraşıyorum ve tuvalin üzerinde kambur durmaktan sırtım ağrıyor.

"Hey!" Lukas bağıyor. Kulaklığımdan onu zar zor duyabiliyorum.

Kulaklığımı çıkarıp ona gülümsüyorum. Graham elinde bir torba yiyeceklerle arkasından geliyor.

Gördüğümde midem gurulduyor.

"Birileri acıkmış gibi görünüyor, Bella." Graham çömelip çalışmama bakarak şöyle diyor.

"Ne getirdin?" Çantayı elime alarak sordum.

"İstakozlu makarna ve peynir yaptım."

Bir ısırik aldığımda gözlerim neredeyse kafamın içine dönüyor. Çatalıma boya ama umursamayacak kadar açım. Makarnayı saplayıp ağzıma atıyorum ve zevkle inliyorum.

"Sanırım hoşuna gitti." Lukas yakındaki bir tabureye oturduğunu söylüyor.

"İstiyorum." Ağzım yemekle doluyken söyledim. Kâseyi rekor sürede bitirdim, parçama geri dönmek için sabırsızlanıyorum.

"Dur bakalım. Çiğnemeyi daha yeni bitirdin." Graham kasemi alıp kenara koydu.

"Seni özledik. Son zamanlarda kendini işine çok kaptırdın."

"Biliyorum, sadece resim öğretmenim yaptığım her şeyden nefret ediyor ve buradaki konumum bursumu korumama bağlı."

Lukas çenesini ellerinin arasına alarak resme bakıyor. "Bunu nasıl daha iyi hale getirebileceğimizi biliyorum."

"Nasıl?" Ben soruyorum.

Siyah akrilik boya tüpüyle resmi boyuyor. Ağzım açık

kaldı. "Bunu az önce yapmadın."

Elinden boya tüpünü alıp sıkıyorum ve boyayla yüzüne ve gömleğine vuruyorum.

Yüzünü siliyor ve siyah boyayı sol eline bulaştırıyor. Ona bakar ve güler.

"Oh, bunu sen istedin." Beni tutuyor, Graham bize gülerken boyayı yüzüme sürüyor.

İkimiz de tuvalin üzerine düşerken Graham'a çarparak tökezliyorum.

"Ah, kahretsin." Omuzlarımdan aşağısı örtülü halde tabloda yuvarlandığımı söylüyorum. "Artık kesinlikle mahvoldu."

Graham gömleğimden bir parça kırmızı ıslak boya kapıyor ve tam burnuma vuruyor. "İşte, şimdi küçük bir Rudolph oldun."

Düz tuvalden biraz boya alıp ona fırlatıyorum ve kasıklarına isabet ettiriyorum. "İşte, şimdi küçük bir Jackson Pollock oldun."

Lukas arkamdan geldi. "Seni temizlemeliyiz." Diyor, boya kaplı gömleğimi çekip çıkarırken gözleri kararıyor.

Gülümsüyorum, kollarımı kaldırıp beni soymasına izin veriyorum.

Graham tişörtünü çıkarıyor, iri elleriyle göğüslerime masaj yaparken çıplak omzumu öpücüklerle boğuyor.

Ne olduğunu anlamadan önce, birlikte yuvarlanırken, resmi bedenlerimizle kaplarken, uzuvlar, diller ve tenden oluşan bir karmaşayız.

Graham önce içime giriyor, ben de kalçalarına sarılıyorum ve Lukas'ın sağ eliyle delikli sikini okşamasını izleyebilmek için yüzümü ona dönüyorum.

"Bunu istiyor musun?" Diye soruyor. Dudaklarımı yalayarak başımı sallıyorum. Graham'ın bacakları arasında diz çöküyor ve ben Graham'ın şaftını aşağı yukarı hareket ettirirken öne doğru eğilmemi sağlıyor.

"Aç ağzını." Lukas ağzımı kendisine doğru çekerken boya kaplı parmaklarını saçlarıma gömüyor. Beni hemen dolduruyor,

boğazımın arkasına sert bir şekilde vurdu.

Aramızda bir ritim buluyoruz, ben ona kenetlenirken Graham yukarı doğru itiyor, kalçalarımı kavrarken onu geriye doğru sürüyor.

"Arkanı dön, o mükemmel, dar amcığı sikmek için bir sıra istiyorum." Lukas beni Graham'dan çekerek şöyle dedi.

Memelerimi boyanın içine yerleştiriyor, kığım havadayken yavaşça içime giriyor, böylece girişime doğru kayarken her bir piercingini hissedebiliyorum. Graham bizi izlerken sikini pompalıyor.

"İkiniz de çok iyi görünüyorsunuz." Diyor ki, birleşik uyarılmamızla uzunluğunu çalıştırıyor.

Lukas beni kığımın yakalıyor, içime tekrar tekrar girerken beni morartacak kadar sert kavırıyor.

G noktama çarptığında haykırıyorum. Kendimi yukarı itmeye çalışırken parmaklarım ıslak tuvale doğru kayıyor. Bir elini omurgamın tabanına bastırarak beni aşağı itiyor.

"Buraya uzanacaksın ve her bir santimimi alacaksın bebeğim. Seni döllerimle doldurmama izin vereceksin ve sonra Graham vücudunu kendi döllerleriyle boyayacak."

Beni becermeye devam ederken inliyorum. Sözleri güçlü, kirli ve emredici ve ben buna bayılıyorum.

Graham üzerimizde duruyor, yükünü sırtıma fişkirtana kadar sikini okşuyor ve bir kısmını tuvale sıçratıyor.

"Siktir." Lukas kalçalarının bana daha sert vurduğunu söylüyor. Her itişinde kalça kemiklerinin kığıma bastırdığını, kalçalarımı salladığını hissediyorum. "Boyayla kaplanmış ve boşalmış çok güzelsin." Lukas elini saçlarımın arasına sokup çekerken söylüyor bunu.

Beni saçlarımdan çekerken açısı değişiyor ve sikini daha da derinlerime sokuyor.

Beni sertçe becermeye devam ederken orgazmımın omurgamın tabanında oluştuğunu, vücudumun üzerinde tepe yaptığını hissediyorum.

Graham uzanıp beni çenemden yakalıyor ve meniyle kaplı parmaklarını ağzıma sokuyor. Ben Lukas'ın sikini sıkarken tuzlu tat dilimde patlıyor. Graham'ın parmaklarının etrafında haykırırken orgazmım vücudumda patlıyor.

Lukas orgazmını takip ediyor ve itiş gücü yavaşlarken salıverilmesinin sıcaklığının içimi doldurduğunu hissediyorum.

Graham beni kaldırmaya yardım ediyor, bana bir havlu uzatıyor ve bir tane de Lukas'a atıyor.

Boyayla kaplı bir felaketiz. Sanat eserime bakıyorum ve Graham'ın boşalmasının zar zor görülebilen bir ipucu ile göğüslerimin bir izini görüyorum.

"Böylesi daha çok hoşuma gidiyor." Lukas göğsünü silerken yere bakıyor.

"Biliyor musun, ben de istiyorum." Kıkırdayarak söylüyorum. "Siktir et. Bu yıl boyunca yaptığım her şeyden nefret etti." Çocukların yardımıyla tuvali yerden kaldırıp kuruması için rafa koyuyorum.

Daha sonra bunun için bir çerçeve yapmam gerekecek, çünkü bu saklamak istediğim bir parça.

"Şöminenin üzerine asalım derim." Lukas giysilerini çeğiştiriyor.

"Katılıyorum, bunu gösterip yapılmasına yardım ettiğimi söyleyebilirim." Graham kıkırdayarak söylüyor.

"Bence buna seks bombası demeliyiz." Lukas diyor ki, ben kıyafetlerimi giymek için mücadele ederken.

"Sanırım eve gidip tüm bu boyayı yıkamamız gerekiyor." Üstüm başımdaki pisliğe bakarken söylüyorum. Boyanın cildimde kurumaya başladığını şimdiden hissedebiliyorum.

"Tamam, duşta sana yardım ettiğimiz sürece sorun yok." Graham ellerini kalçalarıma koyarak şöyle diyor.

"Anlaştık." Sırıtarak söylüyorum. "Sanırım ikinci raunda hazırım."

Gözlerinde açlıkla bana bakıyorlar ve ben onların arasında sıkıştığımı hayal ederken dudağımı ısırıp akrilik boyanın tadına bakıyorum.

Graham bir saniye bile kaybetmeden beni omzunun üzerinden kaldırıyor, ayaklarım sallanıyor.

"Lukas, eşyalarını topla. Kız bende." Bizi koşarak odadan çıkarmadan önce kıcıma tokat atarken kıkırdıyorum.

Lukas elinde çantam, koşarak çalışırken bize bakıyor. "Hadi gidelim. İkiniz için de planlarım var."

Hepimiz kıkırdamalar ve arzular içinde eve dönerken Graham hızını artırıyor. Bu yeni keşfedilen mutluluğun tadını çıkarıyorum ve bu sefer sürmesini umuyorum.

Bölüm Altmış Bir

WALKER

ŞARKILAR: OTHERSIDE BY RED HOT CHILI PEPPERS, I'M GOOD (BLUE) BY DAVID GUETTA, BEBE REXHA

W Bütün hafta gösteri için çalıştık. Salem şarkı sözlerini söylerken inanılmaz bir ses çıkarıyor, boğucu sesiyle notalara mükemmel bir şekilde vuruyor. Gitarımın elimde olmasını özlemişim.

Parmaklarım kullanılmadığı için yumuşamıştı, bu yüzden etim yeni nasırlarla delik deşik oldu. Yine de acı çekmeye değer. Sevdiğim işi yapmak için biraz kan kaybetmeye razıyım. Babam ve onun kim ve ne olmam gerektiğine dair fikirleri cehenneme gidebilir.

Diablos tıklım tıklım dolu ve kalabalığın enerjisi beni çalmaya teşvik ediyor.

"olur musun lan?" Gary beni izliyor. "Siktir git." Klip çekiyorum.

"Çocuklar." Salem tıslayarak kucağıma oturmak için kayıyor. Onu kalçalarından kavriyorum ve boynundaki açıkta kalan teni öpüyorum. Saçları dağınık bir atkuyruğu şeklinde toplanmıştı, daha sonra elimi dolamak için mükemmel olacaktı.

Bu gece file taytı ve çizmeleriyle çok seksi görünüyor. Gözlerine ağır bir makyaj yapmış, dumanlı görünüyorlar. Eğer yakında çıkmayacak olsaydık, kışını banyoya sürükler ve adımı haykırana kadar onu becerirdim.

Barın sahibi sahneye çıkıyor. Mikrofona doğru ilerlerken, en iyi zamanlarında kalabalıkta sörf yapan ya da bir mosh pit başlatan olduğunu söyleyebilirsiniz.

"Merhaba Possession! Bu gece sizin için bir ikramımız var. Lütfen Nefret Hidraları'na hoş geldiniz deyin!" Mikrofona çağırıyor.

Kalabalık alkışa boğulur. Skye, Lukas, Sloan ve Graham yan tarafta Javelynn ve Jackson'ın yanındadır.

Yerlerimizi alıyoruz; ışıklar durduğumuz yeri aydınlatacak şekilde iniyor.

İlk notaya bastığımız anda içime bir doğruluk hissi yerleşiyor ve şarkıya tüm gücümü veriyorum. Bas, küçük barın duvarlarında yankılanırken, kalabalık ritme göre sallanıyor. Salem'in vokalleri havaya karışıyor. Onunla birlikte mikrofona geçiyorum, gitarın notalarını tıngırdatırken armonileri karıştırıyorum.

Salem sahnede her yerin sahibiymiş gibi yürüyor ve kendisine uzanan birkaç ele dokunmak için çömeliyor.

"Söyleyin!" Kalabalığa sesleniyor ve onların da bize katılmasına izin veriyor.

Neredeyse müziğe o kadar dalmışım ki babamın arka tarafa süzüldüğünü ve beni buna pişman edeceğini bilmemi sağlayan bir bakışla beni hizaladığını fark ediyorum.

Yine de bir bile at, ona ters ters baktım.

Getir onu. Sanırım. Artık ondan korkmuyorum. Olsa olsa, o benden korkmalı.

Şarkı bitiyor ve Salem kollarıma atlıyor, gitarı aramızda eziyor. Saçlarına gülüyorum.

Kahretsin, bu kızı seviyorum.

Bir sonraki şarkıya geçiyoruz ve en sevdiğimiz şarkılarla dolu otuz dakikalık bir set yapıyoruz. Çalmayalı çok uzun zaman olmuştu ve yokluğumuzun hissedildiği açıktı.

Babamın geldiği kapıdan çıktığını görüyorum ve tekrar müziğe odaklanıyorum.

Skye, elinde içkisiyle dans ederken hepsi onun dikkatini çekmek için yarışan erkeklerin arasında sıkışıp kalmıştır.

Setimizi bitirip pistteki arkadaşlarımıza katılıyoruz ve onlar hoparlörlerden çalan bir çalma listesine geçiyorlar. Bardan iki bira alıp birini Salem'e veriyorum. David Guetta ve Bebe Rexha'nın *I'm Good (Blue)* şarkısıyla hareket ederken yanıp sönen ışıklar kalabalığın üzerinde dans ediyor.

Salem'in arkasına geçiyorum, içkimi yudumlarken kalçalarımı onun kışına sürüyorum. Mükemmel bir şekilde senkronize hareket ederken bana doğru eğiliyor. Pantolonuma karşı sikim seğiriyor. Birlikte hareket ederken beni ne kadar zorladığını hissedebildiğinden eminim. Yeterince karanlık olduğu için elimi

Başparmağımı eteğinin klitorisine sürüyordum.

Bir kolunu boynuma dolayarak sırtını bana yaslıyor. Biri bakıp bizi görebilir ama ben ona dokunmaya devam ediyorum, parmaklarımı bir daire içinde döndürüyorum. Boynunu ısıyorum, derisini dişlerimin arasına alıyorum. O da tırnaklarını ensemden saçlarıma geçiriyor. Etrafımız insanlarla çevriliyken bunu ne kadar ileri götürebileceğimi merak ediyorum. Her an yakalanabileceğimizi bilmek çok sıcak.

Bir beden yüksek perdeden kıkırdayarak bize çarpıyor. Hemen sinirleniyorum ve kim olduğunu görmek için dönüyorum.

"Aman Tanrım. Kraliçeler. Çok üzgünüm majesteleri." Sahte bir reveransla söylüyor. Bu ışıpta yüz hatlarını çok iyi seçemiyorum ama Salem'in beni silkelemeden önce vücudunun gerildiğini hissediyorum.

"Senin ne?" Kaltağa doğru yükselerek sordum. "Zamanını boşa harcama Walker. O sadece mutsuz."

"Siktir git. Ben değilim." Kız ayaklarının üzerinde sallanarak, açıkça sarhoş olduğunu söylüyor.

"Hadi, onu görmezden gelelim ve gecemizin tadını çıkaralım." Salem bileğimi tuttu.

Onu takip etmeye çalışıyorum ama kısa boylu sarışın kız diğer kolumu da pençeleyerek beni kendisine doğru döndürmeyi başarıyor. Sahte tırnaklarını göğsümde gezdiriyor ve gözlerini bana diyor. "Onlarda ne buluyorsunuz? Sizin için yeterince iyi değil miyiz?"

Elini tutup üzerimden atıyorum. "Evet, bu doğru. Benim için yeterince iyi değilsin." Alaycı bir tavırla söyledim.

Suratını asarak dudağını dışarı çıkarıyor. "Sen benim kim olduğumu biliyor musun ki?"

"Gerçekten umurumda değil. Sen o değilsin." Arkamı dönüp kız arkadaşına gittiğini söyledim.

"Hadi gidelim buradan." Salem Skye'a söylüyor. Onları bardan çıkıp gecenin içine kadar takip ediyoruz.

"Ay. Yo." Derin bir erkek sesi kapıdan sesleniyor. "Az önce kız arkadaşına mı asılıyordun?" Parmağıyla beni işaret ediyor.

Ellerimi kaldırdım. "geldi. Onunla hiçbir şey yapmak istemiyorum."

"Öyle mi?" Tökezleyerek çıktığını söylüyor. Çocuklar doğruldu. Hepimiz içmiştik ama henüz sarhoş olmamıştık.

"İçeri geri dön." Lukas parmaklarını çıtlatarak söylüyor. Pierce öldüğünden beri öfkeli bir yapısı olduğunu fark ettim.

yüzey. Bu adamı seve seve döverdi ve iki kere bile düşünmezdi. "Yap beni." Adam, Lukas'ın göğsüne bastırarak söylüyor.

Lukas bir yumruk atacak olur ama Graham onu geri çeker. "Olmaz öyle şey. Bu sarhoş pislik yüzünden uzaklaştırma ya da okuldan atılma cezası almamıza gerek yok."

"Bunu yüzüme söyle." Yere tükürerek söylüyor.

"Hey, dostum. Yürü git, dostum." Sloan sarhoş adamla Lukas'ın arasına girerek şöyle diyor.

Adam Sloan'ı iter, ancak Sloan bunun geldiğini görür ve manevra yaparak adamı sırtından iter. Tökezliyor, dizleri çakıl taşına çarpıyor.

"Siz sikikler, kardeşliğinizdeki herkesten çok daha iyi olduğunuzu sanıyorsunuz." Ayağa kalkmak için mücadele ederken tozunu aldığını söylüyor.

"Travis, bebeğim! Sana ne yaptılar?" Az önceki sarışın kız onun yanına koşarak haykırıyor.

" yok. Bunu onlara ödeteceğiz." Adam, kadın onu götürürken vücudunu kadına yaslayarak söylüyor.

"Öyle mi? Görmeyi çok isteriz." İçimi kaplayan öfkeyle, bastırılmış öfkemi serbest bırakmaya hazır olduğumu söylüyorum. Onu bastırıyordum ama serbest bırakılmak için can atıyordu.

Kız bize dönüp bakıyor ve bizi başından savıyor. Lukas gülerek başını geriye atıyor. "Olamaz, çok korkuyorum." Titriyormuş gibi yaparak söylüyor. Skye'ı yakalayıp yanına yatırıyor.

Eve doğru yürürken küçük kar taneleri düşmeye başlıyor ve ayak izlerimizi takip ediyor.

Salem bana sokuluyor, kıyafeti eve dönüş yolunda yeterince sıcak tutmuyor. Kar kirpiklerine takılırken ellerimi kollarında gezdiriyorum. "Çok güzel." Gözlerini gökyüzüne dikerek anlatıyor.

"Senin kadar güzel değil."

Göğsüme vuruyor. "Bu kadar klişe olma."

Gülüyorum. "Ne? Ciddiyim."

"Çocuklar?" Sloan birkaç adım ötemizde durdu.

"Ne?" Lukas onun yanına doğru yürürken Skye da peşinden geliyor.

"Bu da ne böyle?" Graham yere bakarak söylüyor.

"Aman Tanrım. Demek dışarı çıkıyorlar." Salem devasa pençe izine bakarak şöyle diyor.

Gecenin içinden bir uluma geliyor ve ensemdeki tüyler diken oluyor. Sanki izleniyormuşuz gibi bir his var içimde. Orman ürkütücü bir şekilde sessizleşiyor.

Evden çok uzakta değiliz ve Salem geçen sefer bize saldırmasını engellemeyi başardı.

"Eğer gerçekten buradaysa, mümkün olduğunca çabuk eve dönmeliyiz." Derimi kağıt mendilden yapılmış gibi nasıl tırmaladığını hatırlayarak söylüyorum.

"İnsanları uyarmalıyız." Skye diyor ki. "O şey dışarı çıkarsa herkese saldırabilir."

"Hadi eve geri dönelim. Tünellere geri dönüp nereye gittiklerine bakacağız." Salem öyle diyor.

"Emin misin?" diye sordum.

"Başka ne yapabiliriz ki? Yayılmasına ve muhtemelen masum insanları öldürmesine izin mi vereceğiz?" O soruyor. "Hayır. Geri dönüp tüm açıklıkları kapatmalıyız."

Midemde korku var ama haklı olduğunu biliyorum.

"Karar verildi. Tünellere geri dönüyoruz." Kar yağışı izleri örterken bize .

OceanofPDF.com

Altmış İkinci Bölüm

SALEM

**ŞARKI: DARKSIDE BY ALAN WALKER, AU/RA, TOMINE
HARKET**

Icebime bir el feneri sokup kendimi tünellere inmeye hazırlıyorum. Hâlâ biraz kafam karışık ama iyi olacağıma eminim. Aile büyü büyüler üzerinde çalışıyordum ve birkaç yeni denemek için can attığım şeylerdi. Hâlâ demlenmiş çay aracılığıyla sihrimi yenilemek için gereken tüm malzemeleri bulmakta zorlanıyordum ama Walker'la daha bu sabah sevişmiştik, bu yüzden sorun olmayacağını düşündüm. İblisi çağırmak yerine o büyüye onu korumayı denemeyi tercih ederdim.

Uyumakla yetiniyor gibiydi, diğerlerinde gördüğüm gibi beni ele geçirmiyordu ama onu orada düşünmek bile tüylerimi diken diken ediyordu. Bulduğum her şey konağı öldürmekten bahsediyordu ve ben henüz ölmeye hazır değildim, çok teşekkür ederim.

"Hepimiz içeri girmeliyiz." Lukas diyor ki.

"Asla olmaz. Birinin geride kalması lazım ki kilitli kalmayalım." Walker öyle diyor.

"Taş, kağıt, makas, kimin geride kaldığını görmek için." Sloan ekliyor.

"Çocuklar, kalacak olanın ben olmam mantıklı değil mi? İçimde iblis yaşamayan bir tek ben varım. Küçük arkadaşlarınızdan birinin sizi ele geçirmesinden nefret ederim. Kim bilir ne yaparlar? Belki de hepinizi orada çürümeye terk etmeye karar verirler." Skye belirtiyor.

"İyi bir noktaya değindi." Graham diyor ki.

"Anlaştık. Skye, sen geride kal. Geri kalanımız takımlar halinde birlikte gideceğiz. Heptagramın olduğu odaya ulaştığımızda tünellere inmek için ayrılacağız." Garrison talimat veriyor. Uyandırıldığı için üstü başı darmadağın. Hâlâ *Star Wars* pijamalarını giyiyor, açıkçası bunun olacağını tahmin etmemiştim çünkü her zaman çok derli toplu ve düzgün biriydi.

Walker kaburgalarımın dirsek atıyor ve beni Garrison'a bakarken yakalıyor. "hakim ol, Knox." Sırıtarak söylüyor.

Skye'a sarılıp telsizi ona veriyorum. "Sakın üzerimizde uyuyakalmayın." Kapıyı açıyorum. Kapı iniyor ve hepimiz Şeytan'ın üzerimize gelip gelmeyeceğini görmek için bekliyoruz.

"Şeytan?" Sesleniyorum. Sesim yankılanıyor ama başka bir şey duymuyoruz.

"İblis köpeğe Şeytan adını verdiğine inanamıyorum." Tünelden gelen pis koku üzerimize sinerken Emmet kaşlarını çatarak konuşuyor.

"Ne? Bu uygun." Omuz silkerek söylüyorum. "Hatırlat da peşimizden bir şey gelirse sana çelme takayım."

Dudakları sırtarak kıvrıldı, "Bu adil."

Zifiri karanlık tünele doğru ilerliyoruz, el fenerlerimiz hazır. Sloan bu kez bizimle geliyor ve grotesk çevreyi yüzünü buruşturarak inceliyor.

Dairesel odaya ulaştık ama kemik yığınları dışında iblis köpekten hiçbir iz yoktu. Daha iyi görebilmek için feneri heptagramın üzerinde .

"Sizce bunun iblislerinle bir ilgisi var mı?" Özellikle kimseye sormuyorum.

Çocuklar omuz silkiyor, odadan ayrılan tünellere inmek için çoktan eşleşiyorlar.

Garrison ve Sloan sağ taraftaki tünelden aşağı inerler, yaralarını kaldırıp karanlığa doğru ilerlerler.

Graham ve Lukas ortayı alıyor, Emmet, Walker ve ben de sonuncuya iniyoruz. Harika, bu hiç de garip olmayacak.

Bu tünel buraya inen tünelden daha dar. Toprak zemini çukurlarla dolu ve bir tanesine takıldım bile. Sonsuza kadar sürecekmış gibi görünen yürüyüşümüz sırasında sessizlik içimizi kemiriyor.

Sonunda çatladım ve ağzımdan kaçırma için yanıp tutuştuğum tek soruyu patlattım: "Pierce'in hayatta olduğu konusunda neden yalan söyledin?"

Emmet boğazını temizler. "Ben yapmadım."

Ağzından bir tür özür ya da beni incitmek istediği gibi bir gerekçe çıkmasını bekledim. Bunu ikiye katlamasını beklemiyordum.

Ona doğru döndüm, el fenerim yüzüne doğru parlıyordu. "Ne oluyor, Emmet?"

Elini kaldırarak gözlerinden gelen ışığı engelliyor. "Ben yalan söylemedim. O Arafta."

"Bunu nereden biliyorsun?"

Bana ne kadarını söyleyeceğini düşünüyormuş gibi dudakları inceliyor. Ne düşüneceğimi, ne hissedeceğimi, hatta neye inanacağımı bile bilmiyorum. Benimle birden fazla şekilde dalga geçti, ama bu konuda bana gerçekten yalan söyler mi?

Tam bana cevap vereceği sırada tünelin aşağısından bir hışırtı geldi. Işığımı yakıyorum ve bir kuzgunun fırlayıp kafalarımızı birkaç santimle ıskaladığını görüyorum. "Lanet olsun. Bekle, bunu duyuyor musun?"

Kulaklarımı zorladım, yumuşak bir ses duydum.

Ses. Walker ve ben birbirimize hızlıca baktık. Şu anda Emmet'ın akıl oyunlarına ayıracak vaktim yok. Vücudumda nabız gibi atan bir his dolaşıyor. Sahildeki o günü ve o zaman hissettiğim çekimi hatırlayarak hemen tanıyorum.

Köşeyi dönüyoruz ve tünelin yüksekliğini kaplayan birkaç büyük kayadan oluşan ve birkaç büyük kaya parçasının eksik olduğu bir mağara görüyoruz.

"Aman Tanrım. Mağara." Göğsümdeki çekimi hissederek nefes nefese kaldım. İblis köpek çöküşten beri bu tünelden çıkıyor olmalıydı.

İçimdeki iblis uzanıyor, perdenin çağrısını hissediyor. Duyularımı ele geçiriyor. Onu itmeye çalışıyorum ama beni boğuyor, hazırlıksız yakalıyor.

İblis beni tamamen ele geçirmeden önce elimi kayalara doğru uzatarak yürüdüğümü hissediyorum.

OceanofPDF.com

Bölüm Altmış Üç

EMMET

*ŞARKI: DARK STAR BY FRED TEXIER, JONATHAN
MAYER, ATOM MUSIC AUDIO*

M El feneri Salem'in gözlerinin karardığı anı yakalıyor. Ona doğru hamle yapıp duvardan uzaklaştırıyorum. İblisim beni kendi iradesine boyun eğdirmek için ayağa kalkıyor. Ona karşı mücadele ediyorum, Salem. çekiyorum

Kar etrafımızda dönüyor, kayalardaki açıklıktan içeri giriyor. Walker beni üzerinden itti.

"Kendinde değil. Nerede bilmiyor musun?" Bağıriyorum.

Gözlerini kocaman açarak bana bakıyor, sonra tekrar Salem'e. Ona doğru uzanıyor, ama Salem onun geldiğini görüyor ve boğazına dolanan siyah bir duman patlamasıyla ona vurarak onu duvara geri itiyor.

Dumanla pençeleşiyor, gözleri kafasının içine doğru dönüyor. "Envy, buraya gel, olur mu?" Salem'in iblisi sorar.

Vücudumun kontrolünü elimde tutmak için içten içe mücadele ederek onun olduğu yere doğru ilerliyorum.

"Perdeyi açtığımda bu bedenden sıyrılacağım, nihayet bu aşağılık varlıkların yardımı olmadan kendi başıma yaşayabilecek kadar güçleneceğim. Anlaşmanın sana düşen kısmını yerine getirdin ve bunun için ödüllendirileceksin."

Salem'in kayaları oynatmaya başlamasını ve duvardaki boşluğu daha da açmasını izliyorum.

O dalmışken, ben uzanıp bir taş alıyorum.

Walker nefes almaya çalışırken gözleri kan çanağına dönüyor.

"Daha erken ama başka bir şansımız olmayabilir." Salem'in sesi, gözlerinde saygıyla mağaranın eskiden olduğu yere bakarak söylüyor. Hiç tereddüt etmeden taşı doğrudan kafasına fırlatıyorum. Walker yere yığılıp nefes nefese kalırken üzerindeki duman çekiliyor. Salem sert bir şekilde düşüyor, düşen kayayı birkaç santimle ıskalıyor.

"Lanet olsun, Emmet. Bunu yapmak zorunda mıydın?" Walker, Salem'in yanına sürünerek geliyor ve başını kucaklıyor. Onu kontrol ediyor ve düzenli nefes aldığını görüyor.

"Bir değil." Ben de öyle dedim. "Sanırım köpeğin nasıl dışarı çıkacağını biliyoruz." Kar yağmaya devam ederken şafak dalgaların üzerinde tepe yapıyor.

"Uzun bir gece oldu. Hadi onu eve geri götürelim." Bacaklarından tutarak söyledim. Walker kollarını koltuk altlarından geçiriyor ve onu taşımak için birlikte çalışıyoruz.

OceanofPDF.com

Bölüm Altmış Dört

SALEM

**ŞARKI: SPIDER IN THE ROSES (FEAT. ROB THE MAN)
BY SONIA LEIGH, DAPHNE WILLIS**

I Başımda beyzbol topu büyüklüğünde bir şişlik ve şiddetli bir baş ağrısıyla uyandım. Tünellerde olduğuma dair silik bir anım var ama sonra hiçbir şey hatırlamıyorum.

"Ne oluyor lan?" Geveliyorum, çok hızlı kalkıyorum. Başımı kucağıma aldım.

ellerim görüşümü ele geçiren dönme hissini durdurmaya çalışıyor.

"Woah, woah, woah. Geri uzan." Walker beni yastıklara geri itiyor ve bana bir bardak su uzatıyor. Ağzım bardağın ağzını ararken gülünç görünüyorum, önümden aşağı ve yatağın her tarafına su döküyorum.

"Özür dilerim." Başımın yan tarafını tutarak söylüyorum. Beynim kafatasıma çarpıyormuş gibi hissediyorum.

"Kendini iyileştirmek için yeterli gücün var mı?" Diye soruyor. Savrulmamak için gözlerimi kapatmak zorunda kalıyorum ama gözlerim kapalıyken bile hareket ettiğimi hissediyorum.

"Sanırım öyle..." Gücümün depolandığı yere uzanıyorum ve onu başıma . Ağrının yavaş yavaş dağılmaya başladığını hissediyorum. Başım dönmeden gözlerimi açabilene kadar büyümenin akışına odaklanmaya devam ediyorum.

"Ne oldu?" Kendimi daha iyi hissettiğimde soruyorum.

"İblis köpeğin nereden çıktığını bulduk ve bulduğumuzda... iblis senin bedenini ele geçirdi. Neredeyse perdeyi açtırıyordu sana. Sahip olduğu o siyah dumanla neredeyse beni öldürüyordu."

Nefesim kesiliyor, ilk kez onun görünüşünü inceliyorum. Boynundaki kırmızı yarayı ve kan çanağına dönmüş gözlerini fark ediyorum. Ellerimi ona doğru uzattım.

"Ben iyiyim." Omuz silkerek beni başından savdı. "Gücünü sakla."

Onunla tartışmak istiyorum ama şu anda çok yorgun hissediyorum, bu yüzden haklı olabilir.

"Aslında seni durduran Emmet'ti." Ben telefonumu şarj aletinden alırken Walker da "Aslında seni durduran Emmet'ti" diyor.

"Ne?" Ağzım açık kaldı.

"Senin perdeyi açmanı engelledi ve beni öldürmeni engelledi." Diyor, gözleri benimkilerle buluşmuyor, sanki o anı yeniden yaşıyormuş gibi.

Bu konuda ne düşüneceğimi ya da hissedeceğimi bilemiyorum, özellikle de Emmet Pierce'ın hâlâ hayatta olduğu konusunda ısrar ederken.

Bu olasılık karşısında heyecanlanmamak için elimden geleni yapmama rağmen göğsümde bir umut filizlendiğini hissediyorum. Dudağımı ısııyorum ve cevapsız mesajlarımı kontrol ediyorum.

"Siktir."

"Ne oldu?" Elini dolayarak soruyor. "Baban bu sabah benimle görüşmek istiyor."

"Ne için olduğu yazıyor mu?" Walker kendini yataktan itip ellerini yüzünde gezdirirken alnını boydan boya kesen yara izinin üzerinde durarak soruyor.

"Hayır, sadece şu saatte ofisinde olmanız gerektiği yazıyor...oh kahretsın. Saat o mu?" Yataktan fırladım ve kıyafetlerimi çekiştirmeye başladım. Şimdi ne istiyor olabilir diye düşünmekten karnıma kramplar giriyor.

"Benim de gelmemi ister misin?" Diye soruyor.

"Aslında Garrison'a arabasını ödünç alıp alamayacağımı sorabilirim. Oraya yürüyerek gitmek için yeterli zamanım yok ve golf arabası servisi de her zaman güvenilirmez oluyor."

"Garrison'a mı soracaksın?"

"Evet, neden olmasın?"

Gülüyor, "Tamam. İyi şanslar." Dudaklarımı öpüyor ve merdivenlerden aşağı iniyor. Saçımı düzelterip botlarımı giyiyorum ve Garrison'ın arabasını bana ödünç verip veremeyeceğini görmek için kulenin merdivenlerinden yukarı koşuyorum.

Kapıyı üç kez çalıyorum ve ayaklarım kapıya doğru ilerlerken homurdanan bir ses duyuyorum. Kapıyı çekip açıyor, gözleri kararmış ve üzerinde hâlâ *Star Wars* pijamaları var.

"Şimdi ne istiyorsun, Salem?" Elleriyle gözlerinden birini ovuşturarak soruyor.

"Arabanızı ödünç almam lazım."

"Pardon?"

"Doğru ya, kuralları. Arabanızı ödünç alabilir miyim?"

"Hayır."

"Hayır mı?"

"Hayır, prenses."

"Ama müdürle görüşmem gerekiyor. Gerçekten minnettar olurum." Bir süre bana baktı ve sonra iç geçirdi. "Seni ben bırakırım." "Teşekkür !" Ona çabucak sarıldım ve koşarak aşağı indim.

cılız basamaklar.

Neyse ki Garrison'ın hazırlanması uzun sürmüyor ve pijamalı halinden çok farklı görünüyor. Tam takım elbise giymiş, ayakkabıları karda çtırdarken saati güneş ışığında parıltıyor. Dışarısı çok soğuk olsa da bulutların bir kez olsun adanın üzerine çökmemesinin keyfini çıkarmak için bir saniyemi ayırıyorum.

Arabanın kilidini açıyor ve ben de ayakkabılarımdaki kar arabanın zeminine düşerken arabaya atlıyorum.

Bana ters ters bakıyor, ayakları hâlâ arabadan dışarıda otururken ayakkabılarını birbirine vuruyor ve kar parçalarının düşmesini izliyor. Ayaklarını içeri kaydırıyor. "İşte böyle yapılır." Arabasını çalıştırırken bana söylüyor.

"Bunu neden yaptın?" Kıkırdarak sordum.

Otoparktan çıkarken kaloriferi sonuna kadar açıyor. "Çünkü güzel arabamın zemininde su birikintisi istemiyorum." Ayakkabılarımda kar izi bıraktığı yere bakarak dikkatle söylüyor.

"Peki, senin olayın ne?" Buğulanmış cama bir kalp çizerek soruyorum. Kaşlarını çatarak bana bakıyor.

"Anlaşma yok. Ben sadece bazı şeyleri belli bir şekilde seviyorum." "Peki neymiş o?"

"Benim yolum."

"Yatak odasında ilginç bir zaman geçiriyor olmalısın." Nefesimin altında yarı yarıya söylüyorum, ama o hala beni duyuyor, bana bakmak için kafasını kırıyor.

"Neler yapabileceğim hakkında hiçbir fikrin yok." Yoğun bakışları yanaklarımda ısınmasına neden olurken, zihnim onun otoriter varlığının işlerin tam olarak nasıl yapılmasını istediğini hayal ederek dolaşıyor.

Ruh halimdeki değişikliği fark etmiş olmalı ki boğazını temizleyip klasik müzik açıyor.

"Bunu yaptığınız için teşekkür ederim." İdari binaya yanaşırken alt dudağıını ısırarak söylüyorum.

Başını salladı, "Sorun değil."

Arabadan atlayıp müdürle buluşmak için yukarı çıkıyorum. Yaklaşık beş dakika geciktim ama geçirdiğim o lanet geceden sonra buraya gelebildiğim için mutluyum.

Merdivenleri ikişer ikişer çıkıyorum ve heybetli Fransız kapılarını çalıyorum. "İçeri gelin." Okul müdürü sesleniyor ve ses tonundan ses tonundan rahatsız olduğunu anladım.

"Çok özür dilerim-"

"Kendine sakla." Dedi, sözümü kesti.

Kısa siyah saçlı bir kız yerden fırlıyor, dizleri kıpkırmızı ve dudakları şişmiş görünüyor.

Okul eteğini aceleyle düzelttiğini görünce ağzım açık kaldı. "Kalemimi buraya düşürdüm." Dedi ve koşarak kapıdan çıktı, görünürde kalem yoktu. Kapıyı arkasından kapatıyor ve müdürle beni yalnız bırakıyor.

Müdür masasının arkasına oturup bana oturmamı işaret ettiğinde fermuarın kapanma sesini duyuyorum.

Sandalyeye çöküp ne istediğini duymayı , aklım az önce tanık olduklarımda dönüyor. Ben buraya gelmeden önce kesinlikle sakso çektiriyordu.

"Taziyelerimi sunmak istedim. Ailenizin burada uzun bir geçmişi var, onlar bizim en büyük destekçilerimizden biriydi."

Kollarımı kavuşturarak sandalyede arkama yaslanıyorum. "Demek para istiyorsun." Bu adam hiçbir şey olmamış gibi davranma ve hemen para isteme cüretini mi gösteriyor?

Müdür bir an için kekeliyor. "Bunu nasıl böyle algıladığınızı anlayabiliyorum ama ben sadece Knox ailesinin her zaman ne kadar yardımsever olduğunu belirtiyorum. Bildiğiniz gibi kış balosu yaklaşıyor ve büyükanneniz bu etkinlik için 10.000 dolar bağışta bulundu."

"Ve bunu bana neden söylüyorsun?"

Kravatını çekiştirerek boğazını temizliyor.

"Oh, anlıyorum. Teklifin hâlâ olup olmadığını merak ediyorsunuz."

Ellerini masasının üzerine vuruyor. "Evet, bu tatsız konuşmaların ara sıra yapılması gerekiyor."

"Sana parayı verirsem Walker'ı rahat bırakacak mısın?"

Yüz ifadesi kararıyor. "Benimle oğlum arasında ne olduğu seni ilgilendirmez."

"Aslında Walker benim işim ve ona yaptıklarınız ikimizi de etkiliyor. İdeallerini başkalarına zorla kabul ettirmeye çalışan insanları pek umursamıyorum." Onu ne kadar sert yargıladığını anlasın diye gözlerimi bir aşağı bir yukarı gezdiriyorum. "O zeki, yetenekli ve harika bir müzisyen. Ona yapmaya çalıştığın şey iğrenç."

"Bayan Knox, bu adanın tarihi hakkında ne biliyorsunuz?" Beni şaşırtarak soruyor.

"Ne olmuş ona?" Güç sarhoşluğuna kapılmış bir adam tarafından sarsılacak havada değilim.

"Yaklaşık yirmi üç yıl önce buraya diğer beş babayla birlikte geldim." Ayağa kalkıp masasının önüne geliyor. Kollarını kavuşturarak beden dilimi yansıtırken kenara tüneyerek oturuyor. "Karanlık bir geceydi. Gökyüzünde kanlı bir ay vardı ve eski müdürle buluştuk."

"Tamam mı?" Bunları bana neden anlattığından emin olmadan söylüyorum.

"O gece, Leighton çenesini tutamıyordu. Sürekli çenesini tutamıyordu. Okul müdürü onun bu saçmalıklarına pek tahammül edemedi ve Leighton'dan çıkan yoğun siyah dumanla onu incitmeye başladı. O geceyi ve o gücün neye benzediğini asla unutmadım."

Sandalyede huzursuzca kayıyorum.

"Bu yüzden, sizi ofisime çağırdığımda ve gözlerinizin kaydığını fark ettiğimde yaşadığım şaşkınlığı hayal edin."

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum." Soğukkanlılığımı korumaya çalışarak söylüyorum. "Ama eğer bilseydim, birinin böyle bir güce sahip biriyle oynamasının oldukça aptalca olacağını düşünürdüm."

"Bir anlaşma yapmaya ne dersiniz, Bayan Knox?"

Kaşımı kaldırıyorum

"Benim gibi birine ne yapıp ne yapamayacağını bilemezsin ve ben de seni bu okuldan atmayacağım."

Gözümü kırıyorum ve siyah, mürekkep gibi dumanın bir anda içimden çıktığını hissediyorum. Vücuduna tırmanıyor, ama etrafını sarmak yerine üzerinde dolaşıyor.

"Bunlarla beni incitmeye mi çalışıyordunuz, Bayan Knox? Tsk, tsk."

Neden kendi gücümü ya da iblisinkini kullanamadığımı merak ederek çatıyorum.

"Gördüğünüz gibi o gece güvenliğimi garanti altına alan bir anlaşma yaptım. Sağlığımı. Servetimi." Ayağa kalkıyor, duman aramızda dağılırken bana doğru yaklaşıyor. Üzerimde yükseliyor ve beni tedirgin ediyor."

"Sanırım birbirimizi anlıyoruz, değil mi Salem?"

Yutkundum, "Evet." İsteksizce söyledim.

"Güzel. Güzel. Peki o zaman, katkı payı?"

"Avukatıyla konuşacağım." Buradan defolup gitmek için çabaladığımı söyledim. Baş ağrım, kafatasıma baskı yapan bir intikamla geri döndü. Tek yapmak istediğim gitmek ve yorganımın altına geri dönmek. Bu pisliği ve güçlerime karşı direncini daha sonra çözeceğim.

"Cevabınızı duymak için sabırsızlanıyorum. Bu arada Walker'a geçen geceki küçük performansını izlediğimi söylemeyi unutma. Çok etkilendim," diyor etkilenmekten başka bir şey yapıyormuş gibi görünen bir ses tonuyla.

"Döneceğim." Eve dönmek için adımlarımı hızlandırarak söylüyorum.

OceanofPDF.com

Bölüm Altmış Beş

PIERCE

ŞARKI: *BROKEN BY SEETHER, AMY LEE*

I Sorgulamamın üzerinden haftalar geçmiş gibi geliyor. Kızı gönderiyorlar, bu yüzden tamamen unutulmadığımı biliyorum. Her gün aynı. Aynı yemekler, hayatımın monotonluğu.

olmak. Beni eğlendirecek zihnimden başka bir şeyim yok.

Her yerim ağrıyor. Aynadaki bakışları izlemek neredeyse çok acı verici hale geldi.

Sanki herkes hayatına devam ediyor ve beni burada bırakıyor.

Rot.

En azından Salem'i görmek bana Pride ve Emmet'in tehditlerini yerine getirmek için. Yine de Pride'a ne olduğunu merak ediyorum. Sorgulanmak üzere iblis odasına götürüldüğüm o günden beri onu ne gördüm ne de haber aldım.

Uyuduğumda, sahip olmak istediğim hayatı hayal ediyorum. Salem'in benim olduğu ve buraya hiç çekilmediğim bir hayat. Yatağıma kıvrılıp düş alabildiğim bir yer. Kendimi en sıradan şeyleri bile özlerken buluyorum, hep kanıksadığım şeyleri.

"Merhaba." Bir erkek sesi duyuldu ve beni hüzünlü halimden kurtardı.

Kafesimin dışında dolaşan karanlık, gölgeli figüre bakarak doğruluyorum.

"Kimsin sen?" diye sordum.

"Kim olduğumu bilmiyor musun?" Tehditkâr bir sırıtışla soruyor. Bir an ona bakıyorum, kim olabileceğini anlamaya çalışıyorum.

"Sanırım kızımı tanıyorsunuz." Dedi ve aynanın yanına gitti. Salem'in parıltılı bir görüntüsü beliriyor ve ne diyeceğimi şaşırtıyor. Tamamen yabancı birinin sözlerine güvenip güvenmeyeceğimi bilemiyorum. "Burada epey bir kargaşaya neden olmuş gibisin."

"Nasıl yapacağımı bilmiyorum. Burada olmak bile istemiyorum."

"Hmm. Evet." Parmaklıklara yaklaşıyor ve teninin parlaklığını zar zor seçebiliyorum. Oldukça insani görünüyor; şimdiye kadar etkileşimde bulunduğum iblislerin aksine.

"Kimsin sen?" Yüzünü daha iyi görebilmek için tekrar soruyorum.

"Sana zaten söyledim." Parmak eklemlerini demir parmaklıklara vurarak söylüyor.

"Beni mı geldin?" diye sordum. "Bunu neden yapayım ki?"

"Beni hayatıma geri göndermek için. Ait olduğum yere."

"Bence sen tam olarak ait olduğun yerdesin." Kıkırdayarak söylüyor ve karanlığın içinde kayboluyor.

Bir hayal kırıklığı çılgılığıyla zincirlerimi çekiyorum. Salem'in saçlarını tarayışını izlerken gözlerim aynaya kayıyor.

Buraya geldiğimden beri ilk kez, kendimden uzak tuttuğum umutsuzluğu hissetmeme izin veriyorum. Buradan asla çıkamayabileceğimi bilmek her hücreme nüfuz ediyor.

OceanofPDF.com

Bölüm Altmış Altı

GÖKYÜZÜ

ŞARKI: KILLS'TEN VIŞNE

"A "Adada başıboş dolaşan bir iblis köpek olduğundan bahsetmemiştiniz." Şehir merkezindeki butikte elbise denerken sordum.

"O bu kadar tehditkâr davranırken aklımdan çıkmış. Ayrıca, onu oral seks yaparken yakaladığımdan ve beyin sarsıntısı geçirdiğimden de oldukça eminim." Salem, siyah tül elbisesinin içinde döndüğünü söylüyor.

"Emmet'e teşekkürler." Ben de öyle dedim.

"Evet. Emmet sağ olsun." Dönmeyi bırakır ve kumaşı kavrar.

Bunun onu nasıl hissettirdiğine dair ihanet edip etmeyeceğini görmek için en iyi arkadaşımı izliyorum, ama o bu konuda konuşmaya hazır olmadığının açık bir işareti olarak elinin tersiyle itiyor. Raftan başka bir elbise alıp soyunma perdesinin arkasına geçiyor ve bir dakika sonra kafasını uzatıyor.

"Bunu sende beğendim, ne düşünüyorsun?" Konuyu değiştirerek soruyor. Şu anda hayranlıkla baktığım elbiseyi işaret ederek.

Aynada, kıvrımlarımı vurgulayan ve yapay elmaslarla süslenmiş lila elbiseme bakıyorum.

"Çok güzel ama fiyatını beğenmedim." Etiketini ters çevirerek söylüyorum.

"Sizin için getireyim. Siz bana çok yardımcı oldunuz. aile korkunç davranıyordu." Salem öyle diyor.

"Zaten paramı geri ödedin." Parmaklarımı elbisenin üzerinde gezdirerek söylüyorum.

"Hadi ama. Muhteşem ve senin için yapılmış gibi görünüyor. Bana yardım et, Javelynn."

Javelynn soyunma odasından, çerçevelerinden mükemmel bir şekilde sarkan beyaz keten bir takımla çıkıyor. "Ohh, buna bayıldım." Javelynn'e söyledim.

"Sence düğün çıgıllıkları mı atıyor?" Soruyorlar.

"Hayır, bu kesinlikle bir kış balosunda görmeyi beklediğim bir şey." Salem, Javelynn'in yanına gelerek dirseğini onlarınkinin arasından geçiriyor.

Kıyafetlerimizin parasını ödedik, Salem faturayı kaptı. Javelynn yarın buluşma planları ve ormandan uzak durma uyarısıyla yurtlarına geri dönüyor.

"Tamam, ama gerçekten, iblis köpek konusunda ne yapacağız?" Eve döndüğümüzde soruyorum.

"Sanırım onu tünele geri çekmemiz ve ardından açıklığı kapatmamız gerekecek. Sadece bunu 'perdeyi açmalıyım' moduna girmeden nasıl yapacağımı bilmiyorum." Salem sesini daha kalınlaştırarak iblisi taklit ettiğini söylüyor.

"İçine cin girmiş insanlarla dolu bir evde yaşadığıma inanamıyorum."

"Kendini dışlanmış mı hissediyorsun? Bu ada iblislerle dolu gibi görünüyor.

Eminim size de bir tane bulabiliriz."

"Pas." Kıkırdayarak söylüyorum. "Yan etkilerini gördüm ve hiç hoş değiller."

"Bilmiyorum, Lust bana iyi bir anlaşma gibi geldi."

Yüzümün ısındığını hissediyorum. "Tamam, doğru. Bu oldukça harika." "Bu da ne böyle?" Graham'ın bağırıldığını duydum.

Salem ve ben birbirimize eğlenerek bakıyoruz.

Bir kutu tampon sallayarak geldi. "Bunu mutfığıma kim koydu?" "Bize bakma." Ben de diyorum ki.

"Ama bebek tutucuları olan sadece ikinizsiniz."

Salem gülmekten kırılır. "mi demek istiyorsun?"

"Her neyse. Bu kan tıkaçlarını mutfığımda tutma." Salem'in kolayca yakaladığı kutuyu ona doğru fırlatıyor.

"Sen miydin?" Ben sordum.

Başını hayır anlamında sallıyor. "Paramı Emmet'e yatırıyorum."

Diyor. "Onun nesi var?"

"Bilmiyorum. Pierce'ın hayatta olduğuna yemin ediyor ve ben de ona inanmak istiyorum. Beni lanet bir taşla bayılttığından beri konuşmadık."

"Başka kabuslar gördün mü?"

"Hayır. Hiç rüya görmüyorum, bu çok garip. Yine de bir ara vermek güzel. Hayatım boyunca kâbus gördüm. Her neyse, bu hafta sonu yapmamız gereken süslü dansları çalışmak ister misin?"

Sahte bir hevesle, "Hiç yaptım mı?" diyorum.

"Hadi ama. Tüm okulun önünde yine bir moron gibi görünmek istemiyorum." Beni kollarımdan tutarak odanın içinde onunla birlikte dönmemi sağladı.

OceanofPDF.com

Altmış Yedinci Bölüm

WALKER

ŞARKI: EMBER TRIO'DAN SMELLS LIKE TEEN SPIRIT

We hep birlikte kış balosuna varıyoruz, öğrenciler özellikle Salem ve Skye'a dikkat kesilmiş, kendi mırıldanıyorlar. Salem ince askılı siyah bir elbise giymiş, bana doğru sokulmuştu. Belden kıvrılıyor, sonra kalçalarından transparan bir tül yığısıyla kabarıyor. O kadar çok katman var ki iç çamaşırını gizliyor, ancak katmanları kaldıracak olsanız, her birinin içini görebileceğinizi fark edersiniz.

Kıvrılmış saçlarını omuzlarından ayırıyorum ve kapıdaki görevliye teslim edebilmek için montunu çıkarmasına yardım ediyorum.

Giriş kapısından içeri girdiğimizde bizi kış harikası süslemelerle dolu bir cümbüş karşılıyor.

"Vay canına, burası Elsa'nın her tarafa kustuğu bir yer gibi görünüyor." Salem tavandan sarkan çok sayıdaki simli kar tanesine bakarak şöyle diyor. Bir duman makinesi zemin boyunca yuvarlanan sahte bir sis yaratırken, başka bir makine buz kesiyor ve talaşları konukların üzerinde yüzdürüyor gibi görünüyor.

"Buradaki danslar için gerçekten ellerinden geleni yapıyorlar." Skye ambiyans karşısında düştüğünü söylüyor.

"Ah, Cehennem Evi kardeşliği sonunda geldi. Sonunda sizi burada görmek çok güzel." Babam sahte gülümsemesini hiç bozmadan şöyle diyor.

"Burada ne kadar kalmak zorundayız?" Salem babamı görmezden gelerek soruyor. "Çok değil, ama seninle bir dans etmek istiyorum." Kulağına söyledim.

"Güzel, onca alıştırmamanın boşa gitmesini istemem." Bizi, özenle hazırlanmış soğukkanlılığını kaybetmek üzereymiş gibi görünen babamın yanından geçirerek söylüyor.

Yemek masasına gittiğimizde Salem parmaklarını ona doğru sallıyor. Tabağını aperiatiflerle dolduruyor ve ben de ondan birkaç tane kapıyorum.

Emmet odayı incelerken bir flüt şampanya yudumlayarak arkamızdan geliyor. Garrison satranç kulübünden bir grup arkadaşına katılmak üzere yola çıkıyor. Ekibimizin geri kalanı dans pistine yöneliyor ve Skye ile ilk kimin dans edeceği konusunda taş, kağıt, makas oynuyor.

Sloan taş seçerek kazanırken, diğer ikisi makasla kaybeder. "Lanet olsun. Lukas'ın babası burada." Salem diyor ki.

"Neden burada olsun ki?" Bay Ledger'ın babamla konuştuğu yere bakarak soruyorum.

"Bu iyi bir şey olamaz. Bir şeylerin peşindeler gibi görünüyor. Emmet, neden gidip arkadaşlarıyla oynamıyorsun? O zaman belki bize neler olup bittiğini anlattırırın."

Emmet içkisinin kalanını da bitirip iki adamın yanına gitti. "Ona gerçekten güvenebileceğimizi düşünüyor musun?" Bir yengeç keki patlatarak soruyorum

Ağzımı.

"Hiç şansımız yok. Kulak misafiri olacak kadar yaklaşıp yaklaşamayacağımıza bakmalıyız."

Bir sonraki dansı bekliyormuş gibi yaparak kalabalığın arasından ilerliyoruz. Orkestra gürültülü ve etrafımızdaki konuşmalar gürültüyü telafi çalışıyor. Ne yazık ki, duymak istediğimiz tek konuşma kasıtlı olarak seslerini kısıyor gibi görünüyor.

Şarkı sona ererken Emmet'in gözlerini üzerimizde yakalıyorum.

"Gel bizimle dans et!" Skye, Salem'i piste çekerek sesleniyor. İsteksizce takip ediyorum.

Javelynn ve Jackson birbirlerine bakıyor, kendi küçük aşk balonlarına dalmış görünüyorlar.

"Çok tatlılar." Salem gözlerimin nereye kaydığını fark ettiğini söylüyor. Ona gülümseyerek tüm kalbimle katılıyorum. Onun yanımda olmasından ne kadar memnun olduğuma hayret ediyorum. Hiç bu kadar mutlu hissetmemiştim, içinde bulunduğum koşullara rağmen kolayca gülümseyebiliyordum. O bana yeniden hayat veren bir mucize ve izin verirse ben de aynısını onun için yapmayı planlıyorum.

Yerlerimizi aldık ve müziğin başlamasını bekledik. Hareket etmeye başladığımızda, babam ve Bay Ledger'ın başka bir odaya girdiklerini görüyorum. Emmet kapıyı kapatarak onları yakından takip ediyor.

Koreografisi yapılmış dansa ayak uydurarak birlikte dönerken Salem'e endişeli bir bakış atıyorum.

Burada olmak bana çocukluğumda ailemle birlikte katılmam gereken tüm törenleri hatırlatıyor. Ailemizi mümkün olan en iyi şekilde yansıtmazsak babam hayatımızı nasıl cehenneme çevirirdi. Onun onayını almayı başardığım zamanlarda, bunun ne kadar kısa süreli olduğunun hep farkındaydım. Hatırlayabildiğimden çok daha sık, onu onarılamaz bir şekilde hayal kırıklığına uğrattığım zamanlar oldu. Her hareketimi dikkatle incelememesi doğal gelmiyor. Sanki benden elini eteğini çekmiş gibi ve ben bu konuda ne hissettiğimden emin değilim. Bence bir düzeyde, bir çocuk kaç yaşına gelirse gelsin, her zaman ebeveynlerinden onay almak için doğuştan gelen bir arzu vardır, özellikle de değerlerinin bu onaydan geldiğine inanmaya koşullandıklarında.

Bu düşüncelerden sıyrılıp önümdeki güzel kızıma odaklanıyorum.

Müzik yükselirken Salem'i belinden tutarak havaya kaldırıyorum. Dans pistinden ayrılmadan önce bir selam verip orkestrayı alkışlıyoruz. Salem'in yüzü kızarmış ve gözleri parlıyor.

"Aslında bu sefer biraz eğlenceliydi. Adımları bildiğinde daha iyi oluyor." Onu da yanıma çekip girdikleri odaya doğru ilerliyorum.

Orkestra bir ara verir ve odadaki ses hafif bir gürültüye dönüşür.

"Oğlumun orada daha ne kadar kalması bekleniyor?" Kapıdan Bay Ledger'ın sesi geliyor.

"Yakında peçeyi açacak. Kış Ekinoksu bu gece." Salem elimi sıktı, solgun görünüyordu.

"Pierce hakkında konuşuyorlar." Elleriyle ağzını kapatırken gözlerini kocaman açıyor. "Gitmemiz gerek. Eğer yaşıyorsa hemen gitmeliyiz." Ceketini almak için koştuğunu söylüyor.

Hemen arkasındayım, onu eve kadar takip ediyorum.

OceanofPDF.com

Altmış Sekizinci Bölüm

GRAHAM

ŞARKI: LOVE IS A BITCH BY TWO FEET

I Garrison'ın bu gece için planladığı partide takılmak gibi bir niyetim yok. Zamanımı Skye ve Lukas ile geçirmeyi tercih ederim. Birlikte dans ederlerken Sloan'a bakışını özlemiyorum.

Skye ve Sloan'ı işaret ederek Lukas'ı kolundan dürtüklüyorum. "Sence o "Kızımızı paylaşmak sorun olur mu?"

"Ona hayır demenin zor olduğunu düşünüyorum, bu yüzden şu anda bunu kabul etmiyorsa, bu sadece bir zaman meselesi olacaktır."

Başımı sallıyorum, ellerinin vücudunda nasıl gezindiğini izliyorum.

Soluk mor elbisesinin içinde kesinlikle büyüleyici görünüyor, göğüsleri boncuklu üst kısmından neredeyse dışarı taşıyor. Onu vücudundan sıyrıp çıkarmaktan başka bir şey istemiyorum, ona ne kadar harika olduğunu göstermek istiyorum.

Bu gece ona tapmayı planlıyorum, tıpkı bir tanrıça gibi.

Dans sırası bana geldiğinde onun yanındaki yerimi alıyorum. Şarkı yavaş ve şehvetli, pistte yavaşça dans ederken ona tutunmama izin veriyor.

"Söyle bana aşkım, hiç birinin çölü oldun mu?" Kızarır,

"Ne demek istiyorsun?"

"Demek istediğim, hiç en lezzetli yemekten sonra çökmüş bir çikolatalı kek gibi tadına bakıp tadını çıkardın mı? Çünkü bütün gece bu elbisenin içinde sana bakıp durdum, bacaklarının arasında dizlerimin üzerine çöküp seni dilimle boşaltmak istedim. Seni doyamıyormuşum gibi yalıyorum."

Bana karşı titriyor, dudakları ayrılırken eli boynumda geziniyor. "Bunu gerçekleştirebiliriz." İhtiyaçla bana bakarak söylüyor.

"Beni bacaklarının arasında düşünmek seni ıslatıyor mu?"
Dudaklarını yalayarak etrafına bakıyor. "İç çamaşırı giymediğim için pişmanım."

Benim için ne kadar ıslak olduğunu merak ederek bir inilti çıkardım.

"Buradan çıkmak istiyorsun." Bana gülümseyerek başını salladı. Ben de ona sırtıyorum ve onu dans pistinden çekiyorum.

"Nereye gidiyorsun?" Lukas soruyor.

"Tatlı yemek için." Paltolarımızı almak için acele ederek söylüyorum.

Partiden aceleyle ayrılıyor. Skye, Sloan ve Lukas'ı

Biz.

Bizi odasına kadar takip ettirdi, küçük partiyi atlayarak oturma odasında toplanmaya başlamıştı bile.

Kapıyı arkamızdan kapatırken Sloan gergin görünüyor.

Skye sırtını bize dönüyor ve saçlarını yana yatırıyor. "Bu elbiseyi çıkarmama yardım eder misin?"

Üçümüz birden hareket ediyoruz ve o kıkırdıyor.

Ona ilk ben ulaşıyorum, elbisesinin fermuarını açıyorum ve ayaklarının dibinde mor bir kumaş yığınının dönüşmesini izliyorum. Kolayca dışarı çıkıyor, yüzümüze dönerken topuklu ayakkabılarından başka bir şey giymiyor.

"Lanet ." Sloan elini saçlarının arasında gezdiriyor.

Skye ona doğru yürüyor, kravatını çıkarıyor ve gömleğinin düğmelerini yavaşça açıyor.

"Hoşuna giden bir şey görüyor musun?" Mükemmel cilalı parmaklarıyla kemer tokasını kavrayıp açarken ona soruyor.

Sloan gergin bir şekilde Lukas ve bana bakıyor.

"Beni istiyor musun?" Skye, pantolonunun üzerinden elleriyle adamın aletini kavrayarak soruyor.

Ona doğru eğiliyor, parmaklarıyla göğüslerinden birinin üzerinde geziniyor ve başını sallıyor.

"Onlar için endişelenme o zaman. Benim için endişelen." Onu yüzünden tutuyor ve dudaklarını kendi dudaklarına yaklaştırıyor.

Arkasına geçtim, uzak duramıyordum. Dizlerimin üzerine çökerek omurgasını izliyorum. Sloan'ı öpmeye devam ediyor, pantolonunu çıkarmasına yardım ediyor. Kıçına şaplak atıyorum ve ıslak amına bir parmağımı soktuğumda sırtını bana doğru eğiyor.

"Çok sıkı ve ıslak, amore." Parmağımı çıkardım ve ellerimle yuvarlak kıçına masaj yaptım. Kıçının yanaklarını açıp yüzüme doğru bastırıyorum

amını ve klitorisini arkadan yalıyor.

Ben onu yerken bir inilti çıkarıyor. Hassas tenini ağzıma alıyorum ve dilimi düzleştirerek onu sertçe yalıyorum. Dilim dönüyor, içine girip çıkıyor.

Lukas'ın arkamdan gelip saçlarımı tuttuğunu hissediyorum. "Bakalım onu dilinle ne kadar sert becerebiliyorsun." Yüzümü ona doğru ittiğini, başımı her çekişinde ve itişinde ağzımı yönlendirdiğini söylüyor. Beni onun tatlı amcığına sokarken sert vücudu benimkine karşı şekilleniyor.

Skye'ın bacakları titriyor ve nefes nefese kalmaya başlıyor.

"Sloan, sikine ihtiyacım var." Dedi. Yüzümü amından kaldırıyorum ama Lukas beni yakalıyor.

"Bırak da tadına bakayım." Dedi, dudaklarını dudaklarıma yapıştırarak. Onun için açıyorum, dilimden onun tadını yalamasına izin veriyorum.

Lukas sikini benimkine sürttükçe sikim pantolonumun içinde o kadar sertleşiyor ki. Gömleğini yırtarken koptuğunu duyarak kıyafetlerini çekiştiriyorum, tenini tenimde hissetmek için çaresizim. Skye'ın inlediğini duyuyorum ve Lukas beni yere yatırıp sikini kıcıma sürtmeye çalışırken Sloan'ın sikiyle dolduğunu hafifçe fark ediyorum. Kıyafetlerimi çekiştiriyor ve ben de elimden geldiğince hızlı bir şekilde onları yırtıyorum.

Karın kaslarımı öpüp aletimin üzerinde gezinirken kirli sakalı göğsüme değiyor.

Tamamen dikkat çekiyor.

"Ne bekliyorsun?" Soruyorum, ucum zaten cum öncesi ile ağlıyor.

"Sadece bir saniyeliğine hayranlıkla bakıyorum." Dedi, beni ağzına almadan önce.

"Oh lanet olsun." İnliyorum, yanakları uzunluğumun etrafında oyulurken kalçalarımı yukarı itiyorum. İlk takıldığımız andan beri bu anın hayalini kuruyorum. Hep bunun bir daha olup olmayacağını merak ettim.

Başımı çeviriyorum ve Skye'ın Sloan'a bindiğini, hareket ettikçe göğüslerinin zıpladığını görüyorum.

"Vay , bu çok ateşli."

Dönüp bana bakıyor ve sanki ne kadar iyi göründüğünü biliyormuş nazlı bir gülümseme takınıyor.

Sloan onu göğüslerinden yakalıyor, kendine doğru çekiyor ve memesini ağzına sokuyor. Göğsünü emiyor, meme ucunu ısırtıyor.

Lukas taşaklarımı avuçlarının arasına alarak dikkatimi tekrar ona yöneltiyor. Beni boğazının arkasına kadar götürürken çok ateşli görünüyor.

"Biraz da bana ayırsan iyi olur." Skye, Lukas'ın sikimi bırakmasını sağladı.

"Sen de biraz ilgi ister misin bebeğim?"

Lukas'ın siki ne kadar sertleştiğinden zonkluyor, piercingleri ışıktan parlıyor. Sloan ve Skye'ın yerde seviştiği yere doğru yürür.

"Beni nasıl istiyorsun, bebeğim?" Elini boynunda gezdirerek soruyor.

"Arkadan." Dedi.

Lukas gülümseyerek komodininden biraz kayganlaştırıcı alıyor.

Sloan bir an için biraz paniklemiş görünüyor. "Bu konuda iyi misin?" Diye soruyor. "Eğer değilsen, hemen şimdi durabiliriz."

Elini karmakarışık saçlarında gezdiriyor. "Bu seni mutlu edecek mi?"

"Evet." Nefes alıp veriyor, hâlâ adamın sert aletinin üzerinde hareket ediyor.

"Mmph. Tamam." Lukas'ın pozisyon almasını izleyerek söylüyor.

Lukas yağlanmış parmağını kızın deliğine sokup, kız hazır olana kadar onu gererken ben de sikimi okşayarak izliyorum.

Aletini kızın kıkına sokuyor ve kızın nefes aldığından emin oluyor.

"Lanet olsun, seni hissedebiliyorum." Sloan yavaşça birlikte hareket ettiklerini söylüyor. "Kahretsin, bu çok sıkı. Lanet olsun, bu- oh , bu çok hissettiriyor

iyi." Sloan inliyor.

Daha fazla izlemeye dayanamıyorum, elimden daha fazlasına ihtiyacım var. Yerden kalktım ve Skye'a doğru yürüdüm.

"Aç kapıyı, aşkım." Boynundan tutarak bana bakmasını sağlıyorum.

Hevesle açılarak uzunluğumu ağzına itmeme izin veriyor. Beni emiyor, dilini kullanarak etrafımı sarıyor, ben içine doğru iterken şaftımı yukarı aşağı yalıyor. Lukas hızını artırıyor, kıkına şaplak atarak onu inletiyor. Bu ses sikimi titretiyor ve taşaklarımın sıkışmasına neden oluyor.

Dilini etrafımda dolaştırırken salıverilmemin arttığını hissedebiliyorum.

"Aynen böyle." Ona söyledim. "Bizi böyle iyi bir sürtük gibi alıyorsun."

Sözlerim üzerine inliyor ve bu beni uçurumun kenarına gönderiyor, açık ağzına tükürüyorum.

Vücudum zevkten titrerken o beni içkiye boğuyor.

"Yapamam. Siktir." Sloan, "Geliyorum prenses." diyor.

Lukas Skye'ı kollarından tutarak daha sert bir şekilde içine girer. Sloan boşalırken haykırıyor ve Skye'ın hem kendisinin hem de Lukas'ın aletlerini almasını izliyor.

"Lanet klitorisini ovala." Lukas, Sloan'a diyor ki.

Başparmağının pedini daireler çizmek için kullanarak mutlu bir şekilde mecbur kalıyor. Kadın pantolonunu indiriyor ve bu ek hissin etkisiyle ağlıyor.

"Evet!" Doruğa ulaştığında bağırıyor. Lukas onu çekip çıkarıyor boşalmasını sırtına püskürtüyor.

"Bu çılgıncaydı." Sloan yere yayılmış, onu kırmışız gibi bakıyor.

"İyi misin?" Skye soruyor.

"İyiden de öte." Onu kendine çekerken kocaman bir sırıtışla söylüyor.
"İyiden de öte."

OceanofPDF.com

Altmış Dokuzuncu Bölüm

EMMET

ŞARKI: TAINTED LOVE BY HOLY WARS, NOCTURN

"**H** ne kadarını biliyorlar, Emmet?" Müdür odayı adımlarken sorar.
"Hiçbir şey bilmiyorlar." Yalanın beni kapladığını hissederek söylüyorum.

Dil.

Kıskançlık her şeyi ele geçirmek için can atıyor, göğsümde öfkeyle çalkalanıyor. "Hiçbir şeyin planlarımızı bozmasını istemiyorum. Onu aşağı indirmeliyiz

bu gece peçeye. Toplumun geri kalanı nerede?" Leighton, ellerini ceplerine sokmuş bir halde.

"Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun Leighton? Eğer açamazsak, pazarlık ettiğimiz her şeyi kaybederiz. Toplumun geri kalanı nerede bilmiyorum. Dışarıda hayatlarını yaşıyorlar. Öğrencileri çoktan eve gönderdim. Hazırlar ve onları bekliyorlar. Bu işi hallettim."

"Hangi öğrenciler?" Ben soruyorum.

"Partide onu uyuşturmaları için para verdiklerimiz. Görünüşe göre bu kampüste hepinizden nefret eden önemli sayıda insan var." Müdür öyle diyor.

Leighton ona sinirli bir bakış atar. "Son planı mahvettiği için ona söylemeyecektik."

Müdür omzunu silkiyor. "Şimdi bu konuda ne yapacak? Çoktan harekete geçti bile. Ayrıca işler istediğimiz gibi gitmezse neler olacağını da biliyor." Beni omuzlarımdan tutarak söylüyor.

"Yani Salem'e ilaç verip duvağı açması için mi getireceksin?" Soğukkanlılığımı korumaya çalışarak soruyorum.

Buna üzölmeye hakkım yoktu. Başından beri onlara yardım ediyordum. Bencilce arzularımın peşinden gidiyordum, güçlü ve güvende hissetmek için çaresizdim. Salem'e karşı bir şeyler hissetmeyi planlamamıştım ve çok geç olana kadar da fark etmemiştim.

Bana vaat edilen hayatı ne kadar arzulasam da, onsuz bir hayatla kıyaslanamaz bile.

"İhtiyacımız olanı yapabilecek kadar akli başında olacak. Ve kim bilir, belki de içindeki o yaşlı huysuz iblis devreye girer ve bunu bizim için yapar. Araftaki o kayıp ruhlarla yeniden bir araya gelmeyi ne kadar çok istediğini biliyoruz." Müdür diyor ki.

"Bu işe yarasa iyi olur Hart. Her şeyimiz buna bağılı." Leighton tersledi.

"Kaçan iblis köpek hakkında ne ?" diye sordum. "Sanırım bu bir sorun teşkil ediyor." Müdür yorum yapıyor.

" mi dersin? Hiçbir şeyin gitmesini göze alamayız!" Leighton sesini yükseltir. "Onu aramak için dışarı çıkıyorum."

"Leighton dramatik olma. Her şey yoluna girecek. Her şey kontrolüm altında." "Sana inanmadığım için beni affet." Odadan çıkıp gitti.

Ben ve müdür yalnız. Şampanya kadehinden bir yudum alıp içindekileri boşaltıyor.

"Yoldan uzak duracağına güvenebilir miyim?" Diye sordu. "Evet, efendim." Gülümseyerek söylüyorum.

Odadan çıktığımda ev arkadaşlarım azalan partiyi çoktan terk etmişti. Salem'e zarar vermeden önce zamanında dönmeyi umarak eve dönmek için bir araç tutuyorum.

Ev insanlarla dolu, biz içeri girerken müziğin nabzı atıyor. Merdivenleri koşarak çıkıyorum ve Salem'in nerede olabileceğini görmek için kalabalığın içinde arama yapıyorum. Müdürün onu uyuşturması için kimi zorlamış olabileceği hakkında hiçbir fikrim yok, bu yüzden kimi aramam gerektiğini bilmiyorum.

Umarım çok geç kalmamışımdır.

OceanofPDF.com

Yetmişinci Bölüm

SALEM

ŞARKI: CLEJAN'DAN LETS GO

"W ne planlıyorsun?" Ben elbisemden çıkarken Walker soruyor.
"Yaşayıp yaşamadığını görmem gerek." Ben de diyorum ki.
"Ya aşağıdaysa

Bunca zamandır orada mıydı? O kim bilir neler yaşarken biz burada hayatımızı yaşıyoruz!" Bacaklarımı kot pantolonumun içine sokarken panik beni pençeliyor.

Cehenneme giderken nasıl giyinilir ki?

"Peki ya değilse?"

"Bir yolunu ." Grimoire'umu sırt çantama tıktırarak söylüyorum.

"Yalnız gitmiyorsun." İç çekerek başıma bir öpücük kondurdu. "Sakın bensiz gitmeye cüret etme, Salem. . Hemen döneceğim, bırak gideyim ve şu aptal smokini üzerimden çıkarayım."

O odadan çıkıyor ve ben kazağımı silkiyorum.

Garrison'ın düzenlediği partiden dolayı ev çok gürültülü ama yine de duvarların arasından birinin kovalandığını duymayı başarıyorum. Tıpkı Skye'in sesine benzeyen bir çığlık duyuluyor.

Kendi kendime sırtıyorum, zihinsel olarak ona tezahürat yapıyorum.

Sırt çantamı omuzlarıma asarak aşağıya iniyorum.

Sallanan bedenlerden oluşan kalabalık beni oradan oraya savuruyordu. Ev genellikle parti sırasında tıklım tıklım olurdu ama bu bir yangın tehlikesi gibi hissettirmeye başlamıştı. Bas yüksek sesle vuruyor, zemini ritimle birlikte titreştiriyor.

"Salem!" Jackson bağıyor. "Ne giyiyorsun lan sen?" Bana doğru kayarak söylüyor.

"Hey! Javelynn nerede?" Sorusunu duymazdan gelerek sordum. Jackson'ı hep sevmişimdir ama çok yakın değiliz. Arkadaşımı mutlu ediyor ve bunun için de bir geçiş hakkı var.

"Tuvalete gidiyorlar. Al, bir içki iç." Dedi, bana bir fincan uzatarak.

Walker' arıyorum ama göremiyorum.

Sanırım biraz sıvı cesaretin zararı olmazdı. Gülümseyerek bardağı ondan aldım ve bir dikişte içtim.

Emmet'in yüzünde öfkeli bir çatık kaşla bana doğru hızla geldiğini görüyorum.

"Neyin var senin?" Jackson sorar. Emmet onu yakasından tutup duvara doğru iter ve çerçeveli tablolardan birine çarparak yere düşmesine neden olur.

Birkaç kişi durup bakıyor ama çoğu sıradan bir olaymış gibi omuz silkiyor.

"Az önce ona verdiğin o içkide ne vardı?" Emmet, Jackson'ın yüzüne bağıır.

"Hiçbir şey. Yemin ederim!" Jackson'ın alnı bolca terliyor, ellerini teslimiyetle havaya kaldırırken gözlükleri yamuluyor.

Emmet onu bırakıyor ve kolumdan tutarak beni merdivenlerden yukarı çekiyor. "Neler oluyor lan?" Odamın kapısını kapatırken soruyorum.

"Müdür ve Leighton Ledger bu gece peçeyi açman için sana ilaç planladılar."

Ağzım bir karış açık duruyorum. "Şaka yapıyorlar, ben çoktan peçeye doğru yola çıktım."

"Ne sikim için?"

"Pierce için!" Bağııyorum. "Konuştuğunuzu duydum! Yaşadığını söylediler. Bana aşağıda hayatta olduğunu söylemiştin."

"Salem, böyle bir yere giremezsin. Orası tam anlamıyla araf." Walker odaya girip bana ve Emmet'e baktı. "Neler oluyor?" diye sordu.

"Perdenin ötesine geçmesi için kaçmasına izin mi verecektin?" Emmet Walker'a bağıır.

"Hiçbir şey yapmasına 'izin vermiyorum'. O kendi lanet seçimlerini yapıyor ve ben de onu destekliyorum."

"Kahretsin, beni sinirlendiriyorsun. Anlamıyor musun? Geçtiğin an, kayıp ruhları dünyaya salacaksın. Anahtar sensin, Salem."

"Bizi bundan koruyabileceğini düşündüğüm bir büyü buldum." Madam Leroux'nun bana verdiği kitaplardan birinden kopardığım katlanmış bir kağıt parçasını çıkararak söyledim.

Kağıdı aldığı anda tüm ev sallanıyor. Çocuklara baktım. "Bu da neydi böyle?" Tekrar olmadan önce soruyorum, bu sefer daha fazla güç.

Alt kattan birkaç çığlık duyuluyor ve biri müziği kesiyor. Odadan kaçıyoruz ve kalabalığın kapıya doğru koştuğunu görüyoruz. Ev bir yıkım topuyla vurulmuş gibi tekrar sallanıyor.

Merdivenleri tırmanıp Skye'ın kapısına vuruyorum. "Anal şenliğinizi bitirdiniz mi? Dışarıda bir şeyler oluyor." Ev tekrar sarsılıyor, ayaklarım yerden kesilip duvara çarpıyorum.

Bacaklarım altımda sallanıyor ve zihnim aniden bulanıklaşıyor, sanki tam olarak burada değilmişim gibi. Sırt çantamı yere bırakıyorum, ne kadar ağır olduğunun üstesinden geliyorum.

Kahretsin, ya o içkide gerçekten bir şey varsa?

OceanofPDF.com

Bölüm Yetmiş Bir

İBLİS

ŞARKI: DOWN BY SIMON

I Sonunda zamanı gelmişti.
Sabretmiştim ve şimdi karşılığını alıyordum. Kız bastırılmıştı, bu da bana onu kontrol altına almak için bir şans veriyordu.
"Salem?" Arkadaşlarından biri soruyor. Bunu tanıdım. Tanrıça. Salem'in dudaklarını gülümseyerek kaldırıyorum. " oluyor?" Kız soruyor.
Ev yine sallanıyor, resimler duvarlardan düşüyor. "Bir şey onu kızdırmış." Başımı o yöne çevirip kargaşanın.
"Neye kızdın?" O soruyor.
"Skye, Salem, gidelim!" Çocuklardan biri koşarak yanımıza geliyor. Bileğime bir fiske vuruyorum ve gücümü kullanıyorum.
"Oynamaya gel, Obur." İblisin kontrolü almasını izleyerek söylüyorum. Dumanımı evin içinde dolaştırarak iblisleri kendime çekiyorum. Asker gibi sıraya girmelerini bekliyorum.
Skye isimli olan gözlerini kocaman açmış bize bakıyor.
"Uslu bir kız ol ve yolumuzdan çekil." Dedim.
Elini yumruk yapıp bana vurmak için geri çekiliyor ama ben elini kolayca tutuyorum.
"Arkadaşlarımı bana geri ver!" Onu üzerimden iterken çılglık atıyor.

Onun yanından geçtim, iblisler sıraya girdi. Histeriklerle uğraşarak kaybedecek zaman yoktu.

"Onunla ilgilen." İblislere talimat veriyorum.

Şehvet onu yakalar, çığlık kendini kurtarmaya çalışırken onu omzunun üzerinden kaldırır.

Ev tüm parti müdavimlerinden boşaldı ve burada sadece sekizimiz kaldık. Evden birlikte çıktık.

"Eve saldıran ne?" Skye hala Lust'ı uzaklaştırmaya çalışarak soruyor Onu.

"Şeytan köpek." Gazap cevap verir. "Burada olduğumuzu biliyor ve kanımız. Kötülüğü arzuluyor."

"Aptalca sorular için vaktimiz yok. Peçeye ulaşmamız gerek." Mağaraya giden patikaya doğru ilerliyorum.

Yıllar süren planlarımızı gerçekleştirmeye kararlı bir şekilde gece boyunca ilerledik.

Sahil bizi, kolayca yırtıp geçtiğim sarı uyarı şeridiyle karşılıyor.

Gücümü kayaları yoldan çekmeye harcıyorum. Peçenin çağrısının damarlarımda dolaştığını hissediyorum. Büyüm ufalanmış mağaranın son parçasını da kaldırıp perdedeki yarığı ortaya çıkarırken kayıpların çığlıkları zihnimde sağır edici bir hal alıyor. Ben ona doğru ilerlerken titreyor.

"Bekle bir dakika!" Arkamdan derin bir ses bağıyor.

Dönüyorum ve Leighton Ledger'ın bize doğru geldiğini görüyorum.

Sözümün kesilmesine sinirlenerek dişlerimi gösteriyorum. "Ne sikim istiyorsun, Ledger?"

"Ben üzerime düşeni yaptım, siz de küçük dostlarınızı serbest bıraktığınızda üzerinize düşeni yapacağınızdan emin olmak istiyorum."

Göz ucuyla Lust'ın Skye'ı yere bıraktığını görüyorum. Bir uluma geceyi yarıyor ve iblisler huzursuzca yer değiştiriyor.

Leighton'a doğru yürürken gülümsüyorum ve onu kravatından tutuyorum. "Ben her zaman sözümü tutarım." Alaycı bir ifadeyle söylüyorum.

Perdeden gelen çığlıklar daha da yükseliyor. Leighton'ı bırakıyorum ve buraya geliş amacımı bitirmek için geri dönüyorum. Bunu yaparken yüzüme bir yumruk çarpıyor ve sendeleyerek geri çekiliyorum.

Skye nefes nefese üzerime geliyor ve beni yere yapııştırıyor. Onun üzerinde yuvarlanıyorum, sihrimi onun içine itiyorum ve damarlarına kadar sokuyorum.

Derimi tırmalıyor, sonra alnını benimkine çarpıyor. Her iki elini de göğsüme bastırıldığında görüş alanım daralıyor. Elleri

temas ettiğinde, içinden parlak beyaz bir ışık dökülüyor ve beni geri uçuruyor. Bedenim duvara çarparak beni perdenin içine savurdu.

OceanofPDF.com

Bölüm Yetmiş İki

SALEM

**ŞARKI: STEP INTO DARKNESS (MARK VICTOR REMIX)
BY DUBKILLER, ARCHER, MARK VICTOR**

M Vücudum karanlık tarafından parçalanıyormuş gibi hissediyorum. Acı omurgamı yalıyor, kalbim göğsümün içinde hızla çarparken başımı yarıyor. Vücudumun her yeri ağrıyor, sanki binlerce iğne Beni bir bıçaklıyor. Gözyaşlarım yüzümden akarken çığlık atıyorum. Sert betona fırlatılmadan önce etrafımda karanlık dönüyor.

Ben ürperirken kırmızı bir parıltı etrafımı sarıyor. Bir çeşit mağaradayım ve buraya nasıl geldiğimi bilmiyorum.

Ayağa kalkmayı başarıyorum, gözlerim etrafımdaki manzaraya alışıyor.

Az önce ne oldu öyle?

Hatırladığım son şey bizi evden çıkarmak için Skye'a gittiğimdi. Acıyı dindirmek için ellerimi başıma bastırıyorum. Uzuvarım ağırlaştı ve düşüncelerim karmakarışık oldu.

Kıvrılmış bir figür yanımda sallanıyor. Kaşlarımı çatarak insani özelliklerini inceliyorum ama boynuzları ve kuyruğu *başka* bir şey olduğunu anlamamı sağlıyor. Ondan yayılan şeytani nabız hissederek ondan uzaklaşıyorum.

Kulaklarım çığlık saldırısına uğrarken havayı kükürt kokusu dolduruyor, sanki sesler kimden geliyorsa ona durmaksızın işkence ediliyor.

Arkama bakıyorum ve duvarda büyük bir çatlak görüyorum. Uzanıp dokunmak için kaşlarımı çatıyorum.

"Salem." Tanıdık bir ses sesleniyor.

Topuğumun üzerinde dönüyorum ve uzun boylu, insana benzeyen bir figürün bana doğru geldiğini görüyorum. İçgüdüsel olarak büyüme uzanıyorum ve alevleri ellerime itiyorum. Yaklaştıkça, adamın başının üstünde siyah ve altın bir taç olduğunu fark ediyorum. Yüz hatları netleşiyor ve ellerimi bırakıyorum.

"Baba?" Mırıldanıyorum.

"Merhaba kızım." Yeraltı Tanrısı beni gülümseyerek selamlıyor.

Devam edecek...

OceanofPDF.com

Sonsöz

Bundan sonra ne olacağını öğrenmek ister misiniz?

Haziran 2023'te [te Reign of Hell House](#) çıkacak olan için ön sipariş verin.

[OceanofPDF.com](#)

Teşekkür

Kitabımı okuduğunuz için çok teşekkür ederim, bu kitabı almayı tercih etmeniz benim için dünyalara bedel. Bu karakterleri ve onların dünyasını yaratabilmek ve bunu sizinle paylaşabilmek inanılmaz bir duygu.

Bu vesileyle eşime teşekkür etmek istiyorum. Özellikle de yayınlanma tarihi yaklaşırken ve kaygılarım katlanarak artarken bana katlandığı için. Yazmak için zamanım olduğundan emin oldun ve kendimden şüphe etmeye başladığımda beni neşelendirdin. Bu karakterlere ve bitmiş bir kitaba sahip olmamızın sebebi sensin.

Ayrıca Booktok'a Cehennem Evi' koştığı ve paylaştığı için teşekkür etmek istiyorum. Sadece bir kişinin bile kitabımı beğenmesi aklımı başımdan aldı ve yarattığım dünyayı nasıl benimsediğinizi görmek bir rüyanın gerçekleşmesi gibiydi. Rastgele gezinirken karşıma çıkmasına hâlâ alışamadım. Bunu görmek beni çok mutlu ediyor.

Booktok topluluğu aracılığıyla, tanıdığım için kendimi gerçekten kutsanmış hissettiğim pek çok harika insanla tanıştım. Burası gerçekten harika bir yer ve paylaşmaya başlamak için adım attığım için çok mutluyum.

Issa, seni muhteşem dans kraliçesi. Canlı yayını bulduğunuz ve beni grup sohbetinize dahil ettiğiniz için çok minnettarım.

Allister, Lanii, Ashlyn, Cassandra, Charity, Dae, April ve Jac Booktok bizi bir araya getirdiği için çok mutluyum.

Alfa ve Beta okuyucularıma, yazmaya devam etmeli miyim diye düşündüğüm bir dönemde can simidim oldunuz. Jay, Kaos Anne, Bree ve benim küçük şeker perim, geri bildirimleriniz ve cesaretlendirmeleriniz bu kitabın bugünkü haline gelmesine yardımcı oldu. Zaman ayırıp gönderdiğim bölümleri parça parça incelediğiniz için çok teşekkür ederim.

ARC okuyucularıma, kayıtları yayınladığımda aldığım yanıt beni çok şaşırttı. Bu karakterlere o kadar bağlandınız ki, bundan sonra ne olacağını öğrenmek için koşup kayıt yaptırdığınız için çok minnettarım.

Kat, yazarlık sıkıntıları baş gösterdiğinde bana seslendiğin ve güvenli bir yer olduğun için teşekkür ederim. Seni tanıdığım için çok minnettarım.

Marcus ve Nikki, ikinizle de çalışmak büyük bir zevkti ve size arkadaşım diyebildiğim için çok mutluyum. Bu karakterlerin hayata geçtiğini duymak için çok heyecanlıyım.

Öğretmenimin Kirli Sırırını yazdığım ilk günden beri beni destekleyen Instagram bebeklerime, desteğiniz Cehennem Evi'ni yazmam için bana güven vermeme yardımcı oldu. Kiki, JB Fox, Hannah, Bri, Rachel, çalışmalarımı paylaştığınız ve bir yazar olabileceğimi hissetmeme yardımcı olduğunuz için teşekkür ederim.

SJ seni şımarık minx, çizimlerine bayılıyorum, bayılıyorum, bayılıyorum ve bilardo masası sahnesinde Skye ve Lukas için yaptığın illüstrasyona bayılıyorum. Bunca yıldır arkadaş kaldığımız için çok mutluyum. halimize bak! Bir grup uyumsuzla birlikte öğle yemeği yiyen iki inek kızdık ve şimdi birbirimizin hayallerimizi yaşamasını izliyoruz. Kitaplar ve bu sektörde yol almak hakkındaki tüm sohbetler için teşekkür ederim. Çok minnettarım.

Penina, aşkım, kaltağım, ölüm kalım meselem. Kitaplarımı desteklediğin, bu canavarı düzenlememe yardım ettiğin ve her zaman yaslanabileceğim bir omuz olduğun için teşekkür ederim.

Melissa ve Kara, kendime dayattığım teslim tarihlerinden şikâyet etmeme izin verdiğiniz ve sonra her şeyden ıldırmamı izlediğiniz, desteğinizi hiç esirgemediğiniz için teşekkür ederim. İkinizi de seviyorum ve arkadaşlığımız için çok minnettarım.

Açıkçası en çok bu bölümü yazmaktan nefret ediyorum çünkü hep birilerini unutuyormuşum gibi hissediyorum. Herkesin tüm destek için inanılmaz derecede minnettar olduğumu bilmesini istiyorum, çünkü bu hikayeleri dünyaya sunabilmek benim için kesinlikle her şey demek.

Umarım Cehennem Evinin Kraliçeleri'ni beğenmişsinizdir. Hikaye, 2023 yılının Haziran ayında çıkacak olan Reign of Hell House'da devam edecek.

OceanofPDF.com

Çalma Listesi

Dinleyin:

AG'den Korkunç Şey
Ölmek İçin Zaman Yok (Barbie
Sailers) İyi Olacağım (Jaymes
Young)
Efsaneler Asla Ölmez: League of
Vedalarda Çok İyi, Sam Smith
Sen Gitmeden Önce, Lewis
Capaldi 911 yazan Ellise
Help I'm Alive by Metric
Lana Del Rey'den Dark Paradise
Hayaletinle Dans Et Sasha Alex Sloan Duvar
Patrick Reza
Avicii tarafından Wake Me Up
Tanrılar ve Canavarlar (American Horror Story'den) Jessica Lange
Runaway by AURORA
Arzu yazan Meg Myers
Alevler yazan Tedy
The Goo Goo Dolls'dan Iris
Nothing Else Matters by Apocalyptica
Hush by Jackson+Sellers
Paris Paloma'dan meyveler
Kendimi Korkutuyorum yazan Beth Crowley
Kelsy Karter'dan Alone (Stripped) & The Score'dan The
Heroines Revolution
Tommee Profitt, Fleurie tarafından Cehennem Gibi Acıyor

No Resolve'dan Gülден Öpücük
Say Something by A Great Big World, Christina Aguilera
Crazy in Love by Sofia Karlberg
Shots by LMFAO, Lil Jon
im yours by Isabel LaRosa
TV by Billie Eilish
FJØRA'dan Şeytanın En Kötü Kabusu
Moon Walker'dan Korkarım Cennete Gideceğim
Liza Anne'den Panik Atak
Through Glass by Stone Sour
Breakfast by Dove Cameron
Family Line by Conan Gray
Imagine Dragons'dan Enemy (JID ile)
Olivia Rodrigo'dan Favorite crime
Pain by Jimmy Eat World Devil
in Disguise by EMM STRUT
by Emeline
Maisy Kay'den Neredeyse Dokun Bana
Middle of the Night by Power-Haus, Tom Evans, Joel Sunny Für
Elise- Epic Trailer Version by Revivals
Madness by Tribal Blood
LOWBORN'dan Şeytanlar ve Melekler
Nicole Rayy'den Mezarlık
Allie X'ten Devil I Know
Christian Reindl'dan Fighter, Power-Haus, Dream Harlowe
PEGGY'den Kötüler Doğmaz (Yapılır)
Toxic by 2WEI
STARSET tarafından Şeytanlarım
Efsaneler Sam Tinnesz Tarafından
Yapılır Eurielle Tarafından Benden
Nefret Et
Kafasının İçinde yazan Bryce
Savage Sessiz Çığlık yazan Anna
Blue Burn yazan 2WEI, Edda
Hayes
Want You Bad by The Offspring My
Body Is a Cage by Arcade Fire
Lost My Mind (Acoustic) by Alice Kristiansen R
U Mine? by Arctic Monkey

Foo Fighters'tan The Pretender
Peter Gundry'den Salem's Secret
Saint Mesa'dan Throne
Tommee Profitt tarafından Chasing Cars,
Sebastian Böhm tarafından Fleurie Paint It
Black
Red Hot Chili Peppers'tan Otherside
I'm Good (Blue) by David Guetta, Bebe Rexha
Darkside by Alan Walker, Au/Ra, Tomine Harket
Dark Star, Fred Texier, Jonathan Mayer, Atom Music
Spider in the Roses (feat. Rob the Man) by Sonia Leigh, Daphne Willis
Broken by Seether, Amy Lee
The Kills'den Sour Cherry
Ember Trio'dan Smells Like Teen Spirit
Two Feet'ten Love Is a Bitch
Holy Wars'tan Tainted Love, Clejan'dan
NOCTURN LET'S GO
Aşağı yazan Simon, Trella
Step Into Darkness (Mark Victor Remix) by Dubkiller, Archer, Mark
Victor

OceanofPDF.com

Yazar Hakkında

Dakota Wilde bir eş ve üç çocuk annesidir. Hevesli bir okuyucu, yazar ve resim yapmayı seviyor. Boş zamanlarında Netflix'te dizi izlemeyi ve taco yemeyi seviyor. ABD'de yaşıyor ancak yeni ve heyecan verici yerlere seyahat etmeyi seviyor.

Yeni çıkan kitaplardan haberdar olmak için [haber bültenime katılın](#) veya beni TikTok, Instagram veya Facebook [@DakotaWildeAuthor](#) üzerinden takip edin.

OceanofPDF.com

Ayrıca Dakota Wilde

[Cehennem Evi](#)

[Cehennem Cadılar](#)

[Cehennem Evi](#)

[HükümdarlığıEvi Bayramı](#)

[Öğretmenimin Kirli Sırrı](#)

[*OceanofPDF.com*](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.